

Torsdag den 15. april 2010 (D)

1

75. møde

Torsdag den 15. april 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til skatteministeren om skattetrykket.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2010).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om ferielovgivningen.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2010).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Magtanvendelse over for voksne).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af hjælpemidler og boligindretning).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven. (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 10.12.2009. 1. behandling 19.01.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd og lov om folkekirkens økonomi. (Samarbejde mellem menighedsråd m.v.).

Af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 14.01.2010. 1. behandling 28.01.2010. Betænkning 17.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 13.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 85 A:

Forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.).

Af fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(2. behandling 08.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 85 B:

Forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. (Beslaglæggelse af lægemidler m.v.).

Af fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(2. behandling 08.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register. (Frist for sletning af oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 16.12.2009. 1. behandling 26.01.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

(Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 17.03.2010).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Ungdomskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 17.03.2010).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 153:

Forslag til folketingsbeslutning om, at domme for våbenbesiddelse skal fremgå af en privat straffeattest.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om aflønning af deltidsansatte og frivillige brandfolk.

Af Bjarne Laustsen (S) m.fl.

(Fremsættelse 10.12.2009).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om produktionsskoler og lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (Produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse og indberetningsportal for erhvervsgrunduddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 17.03.2010).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om at begrænse og skabe klarhed over udviklingen med hensyn til forældrebetaling og private sponser i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 09.02.2010).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod bøn og anden forkyndelse i folkeskolen.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsættelse 09.02.2010).

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.
(Fremsættelse 10.02.2010).

Kim Mortensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Lone Dybkjær (RV):

Forespørgsel nr. F 45 (Vil ministeren redegøre for konsekvenserne af Danmarks forsvarsforbehold set i lyset af Lissabontraktatens ikrafttræden og Danmarks muligheder for at påvirke og føre en aktiv sikkerhedspolitik, set i lyset af forsvarsforbeholdet og den generelle udvikling i EU's forsvarsdimension med øget fokus på civil og militær samtænkning?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 43:**Forespørgsel til skatteministeren om skattetryk.**

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.
(Anmeldelse 13.04.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 44:**Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om ferielovgivningen.**

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.
(Anmeldelse 13.04.2010).

Kl. 10:01

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lovforslag nr. L 209 (Forslag til lov om indfødsrets meddelelse).

(Formanden: Der er for meget støj i salen).

Flemming Møller Mortensen (S) m.fl.

Beslutningsforslag nr. B 223 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod synlighed af tobaksvarer på salgssteder).

Kim Mortensen (S) m.fl.

Beslutningsforslag nr. B 224 (Forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for øget olieindvinding).

Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.

Beslutningsforslag nr. B 225 (Forslag til folketingsbeslutning om en slutdato for brug af olie fyr til opvarmning).

Anne Grete Holmsgaard (SF), Ole Hækkerup (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL):

Beslutningsforslag nr. B 226 (Forslag til folketingsbeslutning om en strategi for grøn varmeforsyning inden 2035).

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:**Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Magtanvendelse over for voksne).**

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 114 (V, S, DF, SF, KF og RV), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:03

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af hjælpemidler og boligindretning).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010. 2. behandling 13.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning. Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 112 (V, S, DF, SF, KF og RV), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven. (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 10.12.2009. 1. behandling 19.01.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 7 (RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd og lov om folkekirkens økonomi. (Samarbejde mellem menighedsråd m.v.).

Af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 14.01.2010. 1. behandling 28.01.2010. Betænkning 17.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og derfor går vi til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 96 (V, S, DF (ved en fejl), SF, KF, RV og EL), imod stemte: 16 (DF), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 13.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:06

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV og EL), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 85 A:

Forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.).

Af fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(2. behandling 08.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Da der ikke er nogen ønsker om korte bemærkninger, kan der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 64 (V, DF, KF og RV), imod stemte: 44 (S, SF og EL), hverken for eller imod stemte: 1 (Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 85 B:

Forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. (Beslaglæggelse af lægemidler m.v.).

Af fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(2. behandling 08.04.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profilregister. (Frist for sletning af oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremstættelse 16.12.2009. 1. behandling 26.01.2010. Betænkning 16.03.2010. 2. behandling 08.04.2010).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden :

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 94 (V, S, SF, KF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 17 (DF), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning

af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 17.03.2010).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Vi går videre med dagsordenen. Det betyder, at samtale finder sted uden for salen, hvis ikke den vedrører det, der finder sted på talerstolen.

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er fru Irene Simonsen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Irene Simonsen (V):

Det her lovforslag tager udgangspunkt i nogle helt konkrete sager, der har været om farlige hunde, hvorefter der så blev nedsat et udvalg, der skulle belyse og kigge på hele problematikken om de her farlige hunde og de overfald og skambidninger, der har været begået af lige præcis nogle bestemte racer.

Det har givet sig udslag i, at man på baggrund af det, udvalget har indstillet, har lavet det her lovforslag, og jeg vil blot liste nogle af de beslutninger op, som er nævnt i forslaget.

Det er således, at der er 13 hunderacer samt krydsninger med disse hunderacer, som nu fremadrettet bliver omfattet af et forbud mod at indgå i avl og mod at blive importeret. Det bliver også sådan, at det er ejerne af de her racer, der skal kunne dokumentere racen eller typen af hunden.

Det bliver dog alligevel med en vis balance, sådan at det bliver en smidig ordning, og sådan at der ikke sker en decideret forfølgelse af hundeejere. Dog er der det, at politiet jo altså her skal have et væsentligt øget fokus på sager om farlige hunde. Fremadrettet er det nu også politiet, der kan træffe afgørelsen om aflivning af en hund i forbindelse med overfald eller skambidning.

Personer, der har avl af de her 13 hunderacer, kan fortsat drive deres virksomhed frem til den 30. juni 2015. Dog bliver der den betingelse, at man fra ikrafttrædelsen af loven og frem til juni 2015 ikke kan afsætte hundene inden for Danmarks grænser. Der bliver i forbindelse med lovforslaget her lavet en positivliste over hunde, som kan forveksles med de her forbudte hunderacer, således at der er noget dokumentation, og således at man kan se, hvor det er, man selv står, hvis man har en hund, der kunne forveksles med en af disse hunderacer, så der ikke laves nogen fejltagelser i det her.

Det bliver også således, at hunde af disse racer fremadrettet skal føres i snor og med mundkurv. Derudover vil de enkelte kommunalbestyrelser få myndighed til at bestemme, at der er bestemte områder i bymæssig bebyggelse, hvor *alle* hunde skal føres i snor.

Til sidst vil jeg lige redegøre for, at der også ændres på registreringen af hunde. Hvor det i dag er sådan, at man skal registrere en hund, inden den er 4 måneder gammel, bliver det nu fremadrettet, inden den 8 uger gammel. Venstre har kigget på det her forslag og kan samlet støtte forslaget.

Kl. 10:11

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger, og det er først hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Fru Irene Simonsen er inde på noget meget afgørende og meget væsentligt, nemlig at der skal være et fokus fra politiets side i forhold til de farlige hunde og de problemer, som de medfører.

Kan jeg ikke få ordføreren til at bekræfte, at det manglende fokus, der har været fra politiets side i de forgangne år, faktisk har været et selvstændigt problem, altså at man faktisk kunne have ført en mere effektiv kontrol med hundeområdet? Dermed vil jeg også spørge Venstres ordfører, om vi også kan forvente, at man fra Venstres side vil lægge pres på for netop at sikre, at der skal komme garantier for, at vi fremadrettet så rent faktisk får udført den kontrol, der skal til.

Som ordføreren så rigtigt nævner: Hundene skal mærkes, hundene skal chippes allerede fra 8-ugers-alderen. Det hjælper jo altså ikke særlig meget, hvis der så ikke er noget politi, der rent praktisk kan udføre en kontrol af mistænkelige hunde, altså om de rent faktisk er registreret, som de behørigt bør være.

Kl. 10:12

Formanden : Ordføreren.

Kl. 10:12

Irene Simonsen (V):

Jamen det problem er jo netop løst med det her lovforslag, fordi der jo tydeligvis står i lovens tekst, at der skal være et fokus, endda et væsentligt fokus, på hundesager i forhold til politiets indsats.

Kl. 10:12

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:12

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes, det er noget pauvert, at der alene står, at der skal være lidt fokus. Jeg må understrege, at vi jo altså allerede i dag må forvente af politiet, at de har et meget væsentligt fokus på problemområdet farlige hunde. Og når vi oplever, at der altså kan foretages anmeldelse af ulovligheder inden for området – det ved jeg at Venstres ordfører også er bekendt med – f.eks. en anmeldelse af, at der bliver solgt pitbull hvalpe, som jo er ulovlige allerede i dag, og politiet ikke optager anmeldelse af det, viser det vel, at der er en udfordring og et problem. Og det er vel ikke nok, at vi bare får nogle beredvillige ord i en lovtekst. Vi er vel også nødt til at sikre, at der rent faktisk kommer nogle afgørende garantier for, at det her rent faktisk vil blive fulgt til dørs.

Kl. 10:13

Formanden : Ordføreren.

Kl. 10:13

Irene Simonsen (V):

Altså, jeg tror sådan set ikke, jeg kan blive uenig med hr. Benny Engelbrecht i, at der er rigtig, rigtig mange sager, politiet skal have fokus på, ikke kun hundesager. Og når man i et lovforslag skriver, at der skal være et væsentligt fokus, er det jo et klart signal til politiet om, at her er et væsentligt område. Det betyder også, at det kommer højt op på politiets prioriteringsliste. Så jeg synes sådan set, at der er taget det initiativ, som hr. Benny Engelbrecht efterspørger.

Kl. 10:14

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:14

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

I SF har vi jo været rigtig optaget af at løse problemstillingerne med muskel- og kamphunde, og vi har også fremsat beslutningsforslag her i Folketingssalen. Vi har dog ikke i vores beslutningsforslag haft forbudsdelen med, og jeg må indrømme, at når jeg læser de mange høringssvar, er det jo svært at finde nogen positive overhovedet. Der bliver faktisk fremhævet en lang række problemer med et forbud. Der er ingen, der rigtig tror på, at det kan håndhæves, og der er ingen, der rigtig tror på, at det kommer til at virke.

Jeg vil bare gerne have Venstres ordførers garanti for, at det her er det, der skal til for at nedbringe problemerne med muskel- og kamphunde, og jeg vil gerne høre Venstres garanti for, at det her reelt sikrer mere tryghed for borgerne.

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Irene Simonsen (V):

Der er mange dele af det her lovforslag, som sikrer mere tryghed for borgerne. Men jeg vil da også gerne som Venstres medlem her på talerstolen sige – og det er faktisk væsentligt, vil jeg sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt – at man ikke som politiker her fra talerstolen skal stå og sige, at alle borgere altid i enhver henseende kan føle sig trygge, for det ville være et falsk udsagn at komme med. Det hører jeg indimellem nogle sige, men det ville være et falsk udsagn. Man kan aldrig forhindre, at en ulykke vil ske, uanset hvad man gør. Man kan heller ikke lave om på et samfund, så der ikke er nogen menesker, der overtræder loven. Det er derfor, vi har et system, der skal gå ud og tage hånd om, når folk overtræder loven, og det er det, der er taget hånd om her.

Så vil jeg også sige med hensyn til hunderacerne, at det, der er valgt her, er at læne sig op ad de kompetente folk, som har siddet i hundeudvalget, hvor der er et flertal, der anbefaler de 13 racer her. Vi, der sidder herinde, er jo hverken dyrlæger, hundeforskere eller hundepsykologer. Vi er måske hundeejere, og det er der helt andre følelser i. Her er der faktisk sat en fagligt kompetent gruppe på til at komme med et forslag.

Kl. 10:16

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:16

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører er meget påpasselig med at give en garanti, for hvis man skal tro høringssvarene, er det her rigtig, rigtig problematisk. Der er ingen garanti overhovedet, der har ikke været noget statistisk belæg for overhovedet at udvælge de her hunde, som der nu skal være et forbud imod.

Så synes jeg, det er sådan lidt frækt at sige, at man læner sig op ad udvalget, men udvalget har også fået vredet armen om på ryggen, kan man sige, og er blevet pålagt at skulle udvikle en forbudsmodel, som de ender med at sige at de faktisk ikke kan anbefale. Så jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører er meget påpasselig med ikke at give en garanti her, for sådan en garanti kan slet ikke gives. Det her forbud kommer ikke til at virke, det viser alt.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, er selve håndhævelsen, for hvis det her forbud overhovedet skal have en mulighed for at virke, er det vigtigt, at politiet har fokus på det. Der står godt nok i lovforslaget, at de skal have et væsentligt fokus, men i en sidebemærkning bliver det også lige nævnt, at det kun er, hvis man bliver opmærksom på en

hund i forbindelse med en politiforretning, som man allerede er i gang med. Er Venstre parat til at stille de ekstra ressourcer til rådighed, som gør, at politiet kan håndhæve det her?

Kl. 10:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:17

Irene Simonsen (V):

Jeg vil vende tilbage til det, hr. Benny Engelbrecht sagde før, den case, hr. Benny Engelbrecht også tidligere uden for denne sal har fortalt mig om, nemlig at man har ringet og anmeldt en borger, som avler på en pitbull terrier, hvilket i dag er ulovligt, og at politiet ikke har taget sig af sagen. Jeg har ikke noget belæg for at sige, at den historie er rigtig, jeg har blot hørt den af hr. Benny Engelbrecht, jeg har ikke hørt nogen af de involverede parter, men det er jo sådan, at når der står »en væsentlig indsats«, skal politiet også tage sig af sagen, og den vil få et større fokus, når der står »en væsentlig indsats«.

Der er jo ting, som politiet skal tage sig af inden for de rammer, de har. Det her hører ind under almindelige politisager, og når der står »væsentlige indsats«, er det noget af det, politiet skal tage sig af inden for rammen af arbejdsopgaver. Vi skal ikke her i Folketinget sidde og forhandle om, om der skal ekstra ressourcer til. Det er jo en forhandling, der foregår mellem Justitsministeriet og politimyndighederne.

Kl. 10:18

Formanden :

Så er det fru Marlene Harpsøe, kort bemærkning.

Kl. 10:18

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi, som vi så mange gange har givet udtryk for, meget optaget af politiets indsats i forhold til sager om dyr. Og nu taler vi jo om hunde i dag. Jeg har mange gange oplevet som dyrevelfærdsordfører at blive kontakttet af helt almindelige borgere, som har anmeldt dyremishandling eller vil anmelde f.eks. salg af den ulovlige pitbullterrier til politiet, men hvor man simpelt hen ikke har villet optage anmeldelsen. Er det ikke noget, der bekymrer fru Irene Simonsen, og tror fru Irene Simonsen sådan helt ærligt, helt inderligt, på, at et par linjer i et lovforslag, som jo er en slags hensigtserklæring til politiet om, at de skal tage sig af de her hundesager, virkelig vil hjælpe?

Kl. 10:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:19

Irene Simonsen (V):

Ja, det tror jeg det vil. For det har jeg set i de år, jeg har siddet her og været medlem af Folketinget, og i øvrigt i alle de år, jeg har arbejdet med retspolitik. Hver gang der kommer et væsentligt fokus på et lovforslag, så er det faktisk sådan, at det bliver taget seriøst fra politimyndighedernes side. Man både uddanner folk i det, man sætter fokus på det, og der bliver fra ledelsens side ud til de opererende politifolk sat fokus på at blive uddannet i, at det her nu altså er væsentligt at tage op. Så det tror jeg faktisk på. Jeg er faktisk en af de politikere, der har stor tillid til vores politistand, og at den er i stand til at agere inden for det, der bliver lovgivet om i den her sal, herunder også, når der sættes væsentlig fokus på områder.

Kl. 10:20

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:20

Marlene Harpsøe (DF):

Nu har Dansk Folkeparti jo generelt tillid til politiet, men vi kan også se, at der altså er sket et skred i sagerne, når det handler om dyr. Det burde være sådan, at hvis vi vedtager et lovforslag som det, vi behandler her i salen i dag, så skal det jo også virke uden for Christiansborg. Derude skal det jo gerne virke.

Der har politiet en opgave med at sikre, at netop den her lovgivning ikke bare bliver et slag i luften, men at den rent faktisk kommer til at virke. Vi har jo tidligere lavet en flerårsaftale for politiet, hvor vi fra Dansk Folkepartis side gik ind og sagde, at man skulle prioritere dyrevelfærden. Måske fik vi lidt ud af det, men helt ærligt: Vi ser det altså bare stadig væk ikke i praksis. Og i Dansk Folkeparti har vi altså en bekymring for, at det her vil blive et slag i luften, hvis politiet ikke gør en indsats.

Det er også bekymrende for os i Dansk Folkeparti, at fru Irene Simonsen ikke deler den bekymring.

Kl. 10:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:21

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg deler ikke den bekymring for vores politi. Jeg har haft en bekymring i forbindelse med de forhandlinger, der har været undervejs i forbindelse med det her lovforslag, for der skal selvfølgelig gøres en indsats, og man skal kunne færdes rimelig trygt på gader og stræder og ikke være bange for at møde en farlig hund, man bliver overfaldet af.

Derfor er det også, og jeg gentager det igen, væsentligt for Venstre og væsentligt for mig, at der sker noget, og med den erfaring, jeg har herindefra, ved jeg, at der sker noget, når der står »væsentligt fokus« i loven.

Kl. 10:22

Formanden :

Så er det hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, fru Irene Simonsen, om det ikke er korrekt, at det udvalg, der var nedsat med virkelige eksperter på hundområdet, hundeforeninger, Dansk Kennelklub osv., som har lavet en kæmpe stor rapport, der faktisk fylder rigtig mange sider, og som fru Irene Simonsen sikkert selv har læst, faktisk er meget tvivlende over for det her forbud mod de her hunderacer? Det vil sige, at man faktisk ikke lytter til eksperterne, men tromler et lovforslag igennem på baggrund af en folkestemning.

Kl. 10:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:22

Irene Simonsen (V):

Man har altså faktisk lyttet til eksperterne her, for der blev nedsat et ekspertudvalg, et hundevalg, hvor man samlede eksperter på det område. Hundevalget har været helt enigt om et forbud mod de 13 racer, hvorimod den 14. race, der var tale om, blev taget ud, fordi der var uenighed om den.

Så jeg mener faktisk, at der er lyttet til eksperterne. Jeg mener også generelt, og det må jeg så sige lidt på mine egne vegne, at lige præcis når det handler om dyr og dyrevelfærdssager og alt det, er der ekstremt meget divergens mellem de ting, der bliver meldt ind. Det

er meget svært, fordi mange mennesker har mange følelser over for dyr. Jeg har også modtaget mails i forbindelse med det her lovforslag fra nogle af de mennesker, der har de her hunde, og som skriver: Lige præcis min hund er en fantastisk hund, hvorfor skal den være forbudt? Det kan jeg godt forstå at de skriver, det er jo et følelsesargument.

Vi har lyttet til nogle eksperter, der har siddet i et udvalg her, og man skal jo ikke overhøre et udvalg, der kommer med en anbefaling.

Kl. 10:24

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:24

Christian H. Hansen (UFG):

Virkeligheden er jo, at regeringen og de partier, der støtter det her, er i gang med at foretage mord på dyr, det kan man så kalde dyrevelfærd, hvis man har lyst til det.

Men jeg vil gerne spørge fru Irene Simonsen, hvilken virkning det har på fru Irene Simonsen, at England, som siden 1991 også har haft et forbud, faktisk nu overvejer at fjerne forbuddet, fordi det ikke har haft nogen effekt.

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Irene Simonsen (V):

Undskyld mig, men man kalder det mord på dyr! Nu synes jeg, at vi er ved at komme langt ud.

Det er således, at politiet kan tage en beslutning om aflivning af en hund, når hunden har overfaldet nogle eller været en virkelig trussel og der er sket skambidning. Så kan politiet aflive hunden. Og nu synes jeg, at vi måske er kommet lidt langt ud, når man begynder at snakke om mord på dyr. Her afliver man en hund, som rent faktisk er farlig for sine omgivelser. Og ja, undskyld mig, jeg er gammel bondekone, og i mit spekter er det her almindelig sund fornuft.

Kl. 10:25

Formanden :

Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Bente Dahl (RV):

Tak for det. I Det Radikale Venstre er vi meget optaget af det store problem, man har fået de senere år med farlige hunde i det offentlige rum. Vi er optaget af at finde tiltag, der virker. Forbud mod visse racer sætter vi spørgsmålstegn ved virker. Nye krydsninger vil opstå lynhurtigt, og de er ikke til at racebestemme.

Derfor må vi have fokus på både hund og ejer. Jeg vil spørge, om Venstres ordfører er enig med mig i, at ejeren til enhver tid har ansvaret for sin hund uanset race og ansvaret for den opførsel, som den hund har. Så vil jeg høre, om ordføreren mener, at lovforslaget sætter tilstrækkelig fokus på ejerens rolle.

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Irene Simonsen (V):

Ja, det synes jeg det gør, fordi vi netop siger, at hvis den hund ikke har en adfærd, vi andre kan være trygge ved, er der også fokus på ejeren, for ejeren vil så miste sin hund, fordi den vil blive aflivet. Så det synes jeg.

Derudover vil jeg også gerne lige i den forbindelse sige vedrørende det med, at der avles videre, at den her lov skal evalueres om 3 år. Jeg er ikke ekspert i hundeavl, det er der heldigvis nogle mennesker, der er, de har forstand på det. Og de vil følge den her positivliste og være rådgivere i forbindelse med den, således at den også bliver opdateret hele tiden og man har et stort fokus på, hvad der sker inden for det her, og dermed har mulighed for også at ændre på tingene, når loven skal evalueres om 3 år.

Kl. 10:26

Formanden :

Fru Bente Dahl.

Kl. 10:26

Bente Dahl (RV):

Jeg er jo glad for at høre, at ordføreren også har fokus på ejeren. Jeg vil gerne høre, om ordføreren kunne være med til sammen med andre i Folketinget at arbejde for, at det fokus på ejeren måske kommer til udtryk i, at ejeren skal pålægges et kursus, før ejeren kan blive ejer af en hund. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at jeg gerne vil høre, om Venstres ordfører finder det problematisk, at politiets ressourcer ikke øges, selv om nogle i Folketinget måske vedtager en lov, hvis indhold vil komme til at koste yderligere for politiet at udføre.

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Irene Simonsen (V):

Faktisk er jeg selv mangeårig hundeejer. Jeg har haft mange hunde gennem årene og har dermed også været medlem af Dansk Kennelklub og andet og har gået på kurser i at træne min hund i at opføre sig ordentligt. Og der findes et kæmpestort tilbud, et mangfoldigt tilbud om hundekurser, hvor man frivilligt kan komme og få nogle gode kurser, som jeg i øvrigt også selv har deltaget i, hver gang jeg har fået en ny hvalp, så jeg har fået opdraget min hund ad den vej. Og der synes jeg, at alt det frivillige, der foregår dér, fungerer rigtig, rigtig godt.

Kl. 10:28

Formanden :

Så er det fru Liselott Blixt, kort bemærkning.

Kl. 10:28

Liselott Blixt (DF):

Ordføreren sagde i et tidligere svar til en spørger, at det kun var hunde, der bed eller var aggressive, der blev aflivet af politiet. Det er jo ikke det, man læser i lovforslaget. I lovforslaget står der også, at man forbyder 13 angivne hunderacer samt krydsninger. Og hvis man ikke kan dokumentere, hvilken krydsning ens hund er, så kan politiet aflive den. Nu er jeg et af de mennesker, der godt kan lide at have en hund, som er et kryds, netop for at undgå de raceting, man ser med schæferhunde, der bliver avlet så meget, at de faktisk bliver mere syge af det og mere aggressive end ellers. Derfor har jeg godt kunnet lide at få nogle gadekryds, men det betyder, at jeg ikke kan dokumentere, hvilken hund jeg har. Og jeg ved faktisk, at der er mange i dagens Danmark, der har kryds, der er glade for gadekryds. Hvordan skal vi kunne dokumentere, hvad de kommer fra? Er det her en form for racehygiejne for hunde?

Kl. 10:29

Formanden :

Ordføreren.

Irene Simonsen (V):

Nu er det i hvert fald meget væsentligt at få nogle misforståelser væk her, som jeg kan høre er ved at komme på banen. Sådan som jeg opfatter det her lovforslag, så er det nemlig sådan, at hunde af de 13 racer, der fremadrettet bliver forbudt med det forslag her, jo ikke bliver aflivet. De ejere, der nu har de hunde, får jo ikke deres hunde aflivet, medmindre hunden skambider nogen. Det er det, der står. Og jeg kan lige referere, hvad det er, justitsministeren har sagt i fremsættelsestalen, nemlig at politiet skal træffe afgørelse om aflivning af en hund, der ved et overfald skambider et menneske eller en anden hund. Det vil sige, at der skal ske en ulykke, før ens hund bliver aflivet. De ejere, der nu er af de 13 racer, kan beholde deres hund, hvis den ellers opfører sig ordentligt og ikke overfalder nogen. Så kan de beholde deres hund, til de enten selv vælger at aflive den eller den dør en naturlig død.

Kl. 10:30

Formanden :

Fru Liselott Blixt.

Kl. 10:30

Liselott Blixt (DF):

Det glæder mig umådelig meget, hvis det er hensigten, for Dansk Folkepartis holdning er også klar: Hunde, der bider og er aggressive, skal aflives. Men det er ikke det, der står i lovforslaget, så jeg vil gerne have, at man kan præcisere det, når man på et tidspunkt skal se på teksten. Det står: Med lovforslaget indføres et forbud mod besiddelse og avl af 13 angivne hunderacer samt krydsninger, hvori disse racer indgår. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund er omfattet af forbuddet, skal hundens besidder dokumentere hundens race eller type. Kan besidderen ikke dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, skal hunden aflives.

Kl. 10:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:31

Irene Simonsen (V):

Jeg vil da meget gerne være med til, at det præciseres under udvalgsarbejdet, for jeg opfatter loven således, at man kan beholde sin hund, dog skal den være i mundkurv og snor, når man færdes med den, hvis det er en af de 13 hunderacer. Så vil den kun blive aflivet i det tilfælde, hvor den viser den aggressive adfærd og overfalder nogen.

Kl. 10:31

Formanden :

Så er det hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg studsede lidt over ordføreren bemærkning før om, at det var politiet, der skulle ud og aflive de her hunde. Det kan godt være, at jeg misforstod ordføreren, men fra SF's side er det i hvert fald tilgangen, at hvis en hund skal aflives, må det trods alt være op til en dyrlæge. Det er måske spild af politiets ressourcer, hvis de skal gå rundt og aflive hunde. Men det kan være, at ordføreren vil uddybe det.

Når ordføreren bliver ved med at fremhæve, at der skal være fokus fra politiets side, vil jeg gerne høre, om det betyder, at der fra regeringens side kommer ekstra ressourcer til politiet, eller om man tager ressourcerne til at håndhæve den her lov fra et andet sted, og i givet fald hvor det sted er, man tager de her ressourcer fra.

Kl. 10:32

Kl. 10:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:32

Kl. 10:34

Irene Simonsen (V):

Jeg tror ikke, politiet skal aflive hundene selv. De kører dem sikkert på et dyrehospital og får det gjort på en human måde. Jeg forestiller mig ikke, at de skal ud med pistolen og skyde dem ned på gader og stræder.

I forhold til ressourcerne må jeg lige gentage, hvad jeg har talt om og sagt før. Det er jo således, at det er Justitsministeriet og dermed også justitsministeren, der har forhandlingerne med politimynderhederne om, hvilke ressourcer der skal tilgå politiet. Man tager jo det hele over en kam og siger, at de og de sager er der, og de og de ressourcebehov er der, og dermed afsættes der over finansloven de ressourcer, som nu skal afsættes til politiets arbejde.

Tænk sig, hvis vi på hver eneste sag, der kræver politiets ressourcer, skulle til at indføre i loven, hvor mange penge der så skulle følge med – ikke et rod, det kunne blive med økonomi. Jeg tror, det er væsentligt, at det kører efter det mønster, det altid har kørt.

Kl. 10:33

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:33

Jonas Dahl (SF):

Så må vi bare konkludere, at regeringen og Venstre ikke er villige til at afsætte ekstra ressourcer til at håndhæve en lov, som alle eksperter fraråder, og som hundeudvalget – det har ordføreren selv kaldt det – selv har sagt nej til. Det er vel underligt at vedtage en lov, som alle er imod, og så bagefter sige, at man i øvrigt ikke vil bruge ressourcer på at håndhæve det. Klinger det ikke lidt hult i ordførerens ører?

Kl. 10:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:33

Irene Simonsen (V):

Jeg har på ingen måder sagt herfra, at der ikke er ressourcer til den her opgave. Jeg har sagt, at jeg har fuld tillid til, at det forhandles mellem justitsministeren og politimynderhederne, hvilke ressourcer der skal være til rådighed, ikke kun til det her, men til alle de områder, som politiet skal tage sig af.

Kl. 10:34

Formanden :

Så er der korte bemærkninger, og det er først fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:34

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Jeg vil godt fortsætte lidt i det her med dokumentation, for som fru Liselott Blixt har udtrykt det, forstår jeg simpelt hen ikke det her. Hvis man er ejer af et gadekryds, ejer man jo ikke en stamtavle på sin hund. Det vil sige, at man kan sige, at der var vist noget med, at der var sådan en race i for to generationer siden, og det var også en blanding osv. Når der står i forslaget, at man skal kunne dokumentere, at de forbudte racer ikke er en del af ens blandingshund – det skal man kunne dokumentere – hvordan pokker skal det kunne lade sig gøre? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Formanden :
Ordføreren.

Irene Simonsen (V):

Det, der bliver vendt om her, er, at det er hundeejeren, der skal kunne dokumentere, hvor man har sin hund fra, og hvordan det er. Jeg kan ikke stille et modspørgsmål til Dansk Folkeparti, så jeg vil gøre det på den måde, at jeg vil undre mig og sige: Jamen er vi ikke enige om, at med det her lovforslag skal vi de hundesager, der har været, til livs, hvor jeg bestemt også har set Dansk Folkepartis medlemmer reagere i pressen og andre steder, når der har været de her ekstreme sager, hvor en hund har skambidt og overfaldet og været til fare for sine omgivelser. Og hvad enten det er en krydsning, eller det er en ren race, er det jo væsentligt, at de episoder med de hunde stopper.

Kl. 10:35

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:35

Pia Adelsteen (DF):

Vi er jo slet ikke uenige om, at når en hund skambider eller overfalder andre, så skal hunden dø. Det er sådan meget klart udtrykt, vil jeg vove at påstå, og det er jo sådan set uanset race. Det, vi har et problem med, er i forhold til at dokumentere, for det står i forslaget, at man skal kunne dokumentere, at de forbudte racer ikke er en del af ens hund, og det kan man jo ikke, når man ikke har en stamtavle. Det kan man ikke, når man ikke har papirer på, hvordan ens hund er avlet. Det har man altså ikke på gadekryds. Det er jo noget, der tilfældigvis er sket mellem naboer eller gennem hækken, eller hvordan vi nu skal sige det. Det sker bare. Og så kommer der nogle gange nogle rigtig vidunderlige hvalpe ud af det og nogle gange nogle rigtig forfærdelige nogle. De forfærdelige skal selvfølgelig væk, men det kan man jo først konstatere, hvis de har gjort noget, og det er det problem, vi simpelt hen har.

Kl. 10:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:36

Irene Simonsen (V):

Jeg fik sådan et sjovt billede i mit hoved af Matadorserien, hvor grisehandler Larsens hund ... Det ved jeg ikke, at om man må sige fra den her talerstol, så det undlader jeg. Men vi kan nok alle huske episoden, men jeg tror hverken manufakturhandleren eller grisehandleren var i tvivl om, hvad det var, der foregik, og hvem der var mor, og hvem der var far. Det var så lige et lille billede, jeg fik i hovedet.

Derudover vil jeg sige, at lad os nu lige prøve at se på det her i praksis, fordi hvis der kommer en anmeldelse til politiet, det kan være fra en nabo, der føler, at en hunds adfærd er meget truende, de er bekymrede, man aner ikke, hvad det er for en hund, men man kan sige, at der har været den og den meget voldsomme adfærd, så vil politiet jo reagere nu, hvor der står, at der skal være en væsentlig indsats, og tage ud og samtale med de mennesker. Hvis der er en adfærd, der er meget voldsom, er det vel kun rimeligt, at de mennesker skal kunne dokumentere, hvad det er for en hund, sådan at vi kan komme de her overfald i forkøbet, altså handle før de sker.

Kl. 10:37

Formanden :

Tak til fru Irene Simonsen. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Socialdemokratiet har siden 2007 jævnligt fremsendt spørgsmål, fremsat forslag og holdt samråd med skiftende justitsministre for at få sat ind med handling mod problemerne med farlige hunde, for det er ikke acceptabelt, at der ikke er styr på hundene og da slet ikke, når det skyldes ejere, der ikke har styr på deres dyr. Alle hunde kan naturligvis finde på at bide, de er nu engang rovdyr af natur med naturlige instinkter, men nogle giver større problemer end andre. Det er dog vigtigt at understrege, at det altid er ejeren, der bærer ansvaret, hvis hunden bider, uanset om det så er en gravhund, en dobermann, et gadekryds eller en amstaff.

Vi har fra starten af påpeget, at der er brug for to elementer i indsatsen. Det ene element er, at politiet faktisk benytter de midler, de har, til at sætte ind over for de farlige hunde her og nu, og det andet element er, at der skal stramninger til i forhold til den nuværende lovmæssige regulering.

Langt om længe, meget forsinket, kommer nu en lovpakke med stramninger. Det er fint, at der i det fremsatte forslag bl.a. foreslås stramninger som båndpligt, forslag om, at mærknings- og registreringsalder for hunde nedsættes fra 4 måneder til 8 uger og meget andet.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at hvert eneste initiativ, der vil få effekt her og nu, vil få fuld støtte fra Socialdemokraterne. Samtidig indeholder det fremsatte forslag et forslag om at forbyde 13 navngivne hunderacer. Et forbud i sig selv vil ikke have nogen kortvarig effekt, da en hund let kan blive 10 år eller mere, og alene af den årsag vil der i lang tid fremover være hunde, der kan volde problemer, og forbud skal derfor suppleres med særlige påbud.

Imidlertid må vi også konstatere, at selv når et forbud får fuld effekt, den sidste forbudte racehund er død af alderdom, vil der være problemer med bidende, farlige hunde, for problemet kan ikke isoleres til de 13 nævnte racer. Jeg har stor forståelse for, at regeringen gerne vil sende et signal om handlekraft, men jeg vil gerne advare mod at tro, at et raceforbud alene vil fjerne problemerne med farlige hunde. Man kan godt have regeringen mistænkt for at forsøge at fjerne fokus fra, at de stramninger, der lægges op til i lovforslaget, ikke vil blive prioriteret af politiet. Når det er sagt, vil jeg gerne klart og utvetydigt sige, at store, ureglerlige, farlige hunde er lige så lidt velkomne på gader, i parker, i opgange, overalt som salmesang i Helvedes forgård.

Forsikringsselskaberne kan oplyse, at størstedelen af de hunde, der volder flest problemer med bidskader, hverken er forsikret eller registreret. Må jeg bare minde om, at et par målrettede aktioner, hvor man fra politiets side tager ud, scanner mistænkelige hunde og giver en stribe strakspåbud, ville være meget effektivt. Det kunne man have gjort i 2007, da vi for alvor begyndte at opleve problemer med de her hunde; det kunne man have gjort i 2008, da der fremsættes beslutningsforslag, som regeringen dengang pure afviser; det kunne man have gjort i 2009, hvor vi hen over sommeren i pressen kunne læse om den ene foruroligende sag efter den anden.

Socialdemokraterne kræver derfor garanti for, at der handles, og at der ikke bare paradelovgives. Det er eksempelvis grotesk, at man i de danske politikredse kun vil have det, der svarer til én chipscanner på hver politistation, når året er omme. Helt ærligt, kan ministeren ikke bare være ærlig og indrømme, at det betyder, at politiet ikke vil benytte sig af muligheden for at stoppe mistænkelige hunde og deres

ejere, for enten skal de have dem med på stationen eller tilkalde Falck for at kontrollere, om alt er i orden. Lad mig derfor bare sige, at uanset hvordan den endelige lov kommer til at se ud, vil Socialdemokraterne kræve, at der løbende rapporteres til Folketinget om indsatsen.

Socialdemokraterne vil have listen med forbudte racer gennemgået i udvalgsarbejdet, men kan allerede nu sige, at der kan være et behov for at sætte racer på en særlig observationsliste. Det kan både være racer ud over de 13 foreslåede, og det kan også være racer blandt de 13, som er på listen på nuværende tidspunkt. Disse hund racer på observationslisten skal kunne pålægges at efterleve et eller flere af de påbud, der omfatter særregler, og løbende skal de så kunne flyttes til forbudslisten, hvis det i øvrigt skønnes nødvendigt.

Socialdemokraterne vil i det kommende udvalgsarbejde søge at få fremmet et inspirationskatalog til bolig- og ejerforeninger, så disse kan indføre lokale regler, der skal imødegå de særlige problemer, der kan opstå, hvis hundeejere vælger at anskaffe sig andre farlige hunde som erstatning, når de ikke længere kan have en af de forbudte racer. Det kunne eksempelvis være en regel, der tager udgangspunkt i vægt. Inspirationskataloget skal ikke være lovgivning, men færdige opskrifter på, hvordan man lokalt kan indføre strammere regler end dem, loven lægger op til.

Samtidig har jeg noteret mig, at der er utrolig mange borgere, der meget gerne vil fremlægge deres synspunkter for Folketingets Retsudvalg, og derfor finder vi det naturligt, at man i forbindelse med udvalgsarbejdet mellem første og anden behandling også overvejer at lave en høring i Folketinget om dette spørgsmål.

Kl. 10:42

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Det er først hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:42

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. I partiet FOKUS er vi utrolig optaget af dyrevelfærd. Det er en af vores mærkesager, og derfor har vi også lagt mærke til, at der i det her lovforslag bliver lagt utrolig mange opgaver ud til politiet. Altså, politiet skal kontrollere utrolig mange ting. Så jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om Socialdemokratiet også går ind for, at vi i Danmark får indført et dyreværnskorps, også kaldet et dyreværnspoliti, ligesom vi ser det i England, USA og andre lande, som kan tage sig specifikt af de her opgaver. For vi kan jo se, at der med lovforslaget her bliver påført politiet endnu flere opgaver. Så jeg vil bare sikre mig, at Socialdemokratiet som en selvfølge også går ind for et dyreværnspoliti i Danmark.

Kl. 10:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:43

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes, at det er meget vigtigt, at politiet stopper de farlige hunde, de møder på deres vej, og sætter ind over for dem, og at man i øvrigt har stor fokus på at samle de kompetencer, der skal til. Det er sådan, at der findes nogle særlige dyreværnsenheder i politiet. Det er, som jeg forstår det, langtfra dem alle, der virker effektivt. Der er nogle undtagelser i bl.a. Syd- og Sønderjyllands politikreds, hvor man netop har en stor fokus på problemstillinger generelt omkring dyrevelfærd, og hvor man har en ret velfungerende afdeling. Det håber jeg selvfølgelig også at vi vil drage nytte af, og at vi kan indsamle erfaringer i den kommende tid i Retsudvalget, for jeg synes, det er altafgørende, at vi har fokus på det.

Men vi har ikke nogen interesse i at udskille den her særlige indsats, som politiet yder bredt, for det ville jo så betyde, at der i sidste ende ville være færre folk til at løfte opgaven. Det skulle gerne være sådan, at man som borger i dette samfund i alle tilfælde kan henvende sig til en politibetjent og sige, at man har et problem med en hund, og få hjælp fra politiet, når det er nødvendigt.

Kl. 10:44

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:44

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg ved jo, at man har en begrænset taletid, så man kan jo ikke nå at få sagt det hele, men så kan man stille det som spørgsmål undervejs. Det er sådan, at den hollandske stat i 2008 fjernede forbuddet mod pitbull, og det er sådan, at den tyske delstat Slesvig-Holsten i 2009 afskaffede listen over hunderacer, der var forbudt. Hvorfor tror den socialdemokratiske ordfører, hr. Benny Engelbrecht, at man har valgt det, og hvorfor tror den socialdemokratiske ordfører at man også overvejer at fjerne listen i England?

Kl. 10:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:45

Benny Engelbrecht (S):

Det tror jeg man har af den ganske enkle årsag, at man vel der mener, at det ikke virker. Og jeg er glad for, at jeg kan give taletid til hr. Christian H. Hansen, sådan at han faktisk kan få en længere tale-tid end os andre. Sådan er det.

Men der er jo ingen tvivl om, at vi er nødt til at indføre en lang række tiltag, og at der ikke er nogen af de enkelte tiltag, der bliver foreslået, der kan stå alene. Det er et spørgsmål om at lave en vifte af tiltag, og vi må også sige, at den danske befolkning også har krævet handling af os politikere. Men som jeg også har sagt i min ordførertale, vil et forbud ikke have en effekt, hvis det står alene, og slet ikke nogen effekt på kort sigt.

Kl. 10:46

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:46

Marlene Harpsøe (DF):

Den socialdemokratiske ordfører nævnte det her med en observationsliste. Det var jeg på Dansk Folkepartis vegne selvfølgelig glad for at høre, for det er netop noget, som vi fra Dansk Folkepartis side selv har foreslået, nemlig at man egentlig burde have en sådan observationsliste, som mulige hunderacer, som man burde holde godt øje med, kunne komme på.

Men nu hører jeg ordføreren sige, at der er hunde på den nuværende forbudsliste, som man overvejer rent faktisk kunne være på observationslisten i stedet for. Er det sådan, at hr. Benny Engelbrecht rent faktisk påtænker at gøre den forbudsliste, der er, og som vi behandler her i dag, kortere, end den er?

Kl. 10:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:47

Benny Engelbrecht (S):

Vi er åbne over for alt i forhold til dette, og vi vil have behandlet alle disse racer under udvalgsarbejdet. Når Socialdemokraterne foreslår

en observationsliste, er det for at sige, at der kan være argumenter for at påpege, at det er nødvendigt med en sådan for de 13 racer. Det vil vi ikke udelukke. Men der kan altså også være rigtig gode argumenter for at få flere racer med på en observationsliste.

Der kan jo for så vidt også være et formål med at få flere forbudsracer om nødvendigt. Vi har ikke lagt os fast på noget. Vi har jo, som det også er fru Marlene Harpsøe bekendt, talt for, at der kan være andre og mere begavede forbud end det, som ligger i forhold til racer, altså et slags typeforbud. Nu er det et raceforbud, der bliver foreslået, og så er det det, vi må forholde os til.

Kl. 10:47

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:47

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo fint med det svar. Så må vi under udvalgsbehandlingen se, hvad Socialdemokraterne kommer frem til. Men i Dansk Folkeparti har vi jo også, i forbindelse med at man forbyder de her hunde, været bekymrede for det her med de forkerte typer. Ordføreren ved sikkert, hvad jeg snakker om. Jeg snakker om de forkerte typer, som gerne vil have en hund, som virker farlig, eller som man meget nemt kan drive til at være farlig og bidsk. Hvis man nu fra udlandet importerer en hund til Danmark, som vi ikke kender her i Danmark, hvad skal vi så gøre i sådan en situation? I Dansk Folkeparti foreslår vi den her positivliste, så man i stedet for have en forbudsliste altså har en positivliste over alle de tilladte racer i Danmark. Er sådan en positivliste noget, som man fra Socialdemokratiets side gerne vil se positivt på?

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Benny Engelbrecht (S):

Vi kan utrolig godt lide, at folk vælger hunde, som er sunde og har et godt sind. Jeg har noteret mig, at der faktisk er rigtig, rigtig mange af dem, som man kalder for bastarder eller gadekryds, som hører til blandt dem, som er de allersundeste hunde. Jeg synes, at det ville være meget uhensigtsmæssigt, hvis det var sådan, at man alene kunne anskaffe sig hunde, som har en stamtavle. Det vil jo være konsekvensen, hvis man har en positivliste, at folk ikke kan anskaffe sig en ikkeraceren hund.

Kl. 10:49

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti, som ordfører.

(Uro på tilhørerpladserne). Jeg må lige anmode om, at man er stille på tilhørerpladserne. Man sidder og påhører i stilhed; det er vilkårene, uanset alder.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Antallet af muskel- og kamphunde er steget de sidste mange år. Ja, rent faktisk er antallet tyvedoblet på 15 år, og det har skabt bekymring, og det har skabt utryghed, især på grund af de mange overfald på mennesker og dyr, som bl.a. medierne har kunnet fortælle om.

I januar 2009 kunne Jydske Vestkysten f.eks. fortælle om en hundehvalp, der blev overfaldet af en kamphund af racen amerikansk staffordshireterrier. Hvalpens ejer fortalte, at man ligefrem kunne

høre knoglerne splintre, da kamphunden satte tænderne i hundehvalpen. I Holstebro blev en hest angrebet af en staffordshire bullterrier, der bed og hængte sig fast i hestens ben, så den efterfølgende skulle indlægges, og i juli sidste år blev en 5-årig dreng bidt meget voldsomt af to amerikanske bulldogs. Jeg husker tydeligt, hvordan den grådkvalte ejer i aftenens tv-nyheder fortalte, at hun altid havde sagt, at det var ejeren, der var noget galt med, og nu måtte hun erkende, at hun jo så selv stod i den situation, at hendes hunde uden forvarsel havde angrebet en lille dreng. Eksemplerne på aggressive kamphunde, der går amok, er adskillige og skaber helt berettiget en stor frygt i Danmark. Dansk Folkeparti ser ingen grund til, at hunde, som vurderes som farlige, skal kunne bevæge sig frit rundt i gaderne. Som borger skal man også kunne føle sig tryk ved at bevæge sig ud og ikke risikere, at man bliver angrebet af en aggressiv hund.

Der indføres med det her lovforslag et forbud mod hunderacer, der vurderes som farlige, og det vil bevirke, at antallet af disse farlige hunde bliver reduceret. Men i stedet for en forbudsliste så Dansk Folkeparti faktisk helst, at man lavede en positivliste over alle hunderacer, som var og er tilladt i Danmark. Det vil nemlig forhindre en person i at tage en ny farlig hunderace til Danmark, fordi man forinden vil have været nødt til at få godkendt den pågældende race og føjet den til positivlisten. Vi så i Dansk Folkeparti også gerne, at der blev oprettet en observationsliste for hunderacer, som man bør holde øje med udvikler sig i en uheldig retning.

Med forslaget her og forbuddet sker der en udfasning af de hunderacer, som forbydes. Det vil sige, at nuværende ejere af de typer hunde, som bliver forbudt, som udgangspunkt fortsat kan have deres nuværende hund, men at de fremadrettet ikke må anskaffe sig nye hunde af de forbudte racer. For de nuværende hunde af de forbudte racer bliver der pligt til, at hundenes ejere skal påføre hundene mundkurv og snor, når de færdes ude, så de pågældende hunde forhindres i at bide ikke bare andre dyr, men også mennesker.

Den omvendte bevisbyrde skærper ansvaret over for hundeejeren. Det betyder, at hundeejeren får et større ansvar for at dokumentere, at den pågældende hund ikke er en af de forbudte racer. Men i Dansk Folkeparti må vi sige, at vi er sådan lidt bekymrede for, hvordan de her hundeejere skal bevise, at den pågældende hund, de har, ikke er en af de forbudte racer, og derfor vil vi i udvalgsbehandlingen stille spørgsmål til justitsministeren om det, for der skal altså være orden i sagerne. Det duer ikke med de her stamtavler, der findes, og som jeg har set flere af. Det er nogle, som i mine øjne, som det jo er i dag, meget let kan forfalskes, og skal det så være dokumentation nok? Man kan heller ikke tage dna-beviser, men hvad skal så være beviset, og hvem skal så i øvrigt bestemme, om der er tale om en forbudt hund?

Når det så er sagt, er det jo selvfølgelig vigtigt, at politiet gør deres for at sikre, at loven bliver overholdt, for uden politiets indsats vil det blot være signallovgivning. Vi så helst, at der kom et dyrepolit. Vi ved, at der ikke er flertal for det i Folketinget, men det forhindrer os selvfølgelig ikke i at arbejde i den retning fremover. Men jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti har en hel del spørgsmål til det her lovforslag, som vi vil stille i udvalgsbehandlingen. Vi vil gerne have en nærmere afklaring af en række ting. Taletiden her er meget knap i forhold til omfanget af det her lovforslag, og derfor er det selvfølgelig ikke muligt at nævne alle de ting, vi vil stille spørgsmål til her.

Men vi håber på, at vi i udvalgsbehandlingen kan få afklaret en række af de forskellige spørgsmål, vi har, og at vi forhåbentlig kan samle et flertal for den positivliste, som vi foreslår.

Kl. 10:54

Formanden :

Tak. Der er først en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:55

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Nu hørte vi jo i Dansk Folkepartis ordførers tale et par eksempler på forfærdelige bid, men jeg forstår bare ikke, at man ikke nævnte den rottweiler, der skambed nogle børn på Bornholm; jeg forstår ikke, at man ikke nævnte den schæferhund, der skambed nogle børn i Sønderjylland; jeg forstår ikke, at man ikke nævnte den gravhund, der bed nogle børn på Fyn i næsen. Men det var der nok en speciel årsag til at man ikke gjorde.

Mit spørgsmål er: Ifølge den rapport, som fru Marlene Harpsøe selvfølgelig også har læst, hvad er det for en hunderace, der foretager flest bid?

Kl. 10:55

Formanden : Ordføreren.

Kl. 10:55

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Christian H. Hansen ved udmærket godt, at det ikke er noget, jeg kan svare på, for der er jo ingen troværdig statistik på området. Det ville jeg ønske at der var, og jeg håber på, at der på sigt med det her, vi indfører, bl.a. i forhold til hele registreringsdelen, bliver en bedre registrering, og at alle hunde i Danmark bliver registreret, så vi i forbindelse med den del, som omhandler statistikken, kan få nogle bedre tal i fremtiden. Men de tal, der er i dag, er altså ikke valide nok.

Kl. 10:56

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:56

Christian H. Hansen (UFG):

[Lydudfald] ... at der bliver nedsat et udvalg, som laver et kæmpe arbejde, og så får man at vide her i Folketinget fra Dansk Folkepartis side, at alt det, der er lavet i Justitsministeriet, overhovedet ikke holder vand. Der er simpelt hen ikke noget af det, der duer. Det er jo da interessant; så det er da rigtig godt at lovgive ud fra – det er også derfor, at det her lovforslag ikke skal blive til noget.

Men jeg vil bare oplyse over for fru Marlene Harpsøe – for jeg tror måske ikke, hun har læst det – at det faktisk er rottweileren, der står øverst på den her liste, og den race kan jeg ikke se i lovforslaget. Så der er jo slet ingen harmoni i det her lovforslag.

Mit sidste spørgsmål er: Jeg har set adskillige gange, at fru Marlene Harpsøe har udtalt til pressen, at hun går ind for det her lovforslag, så hvad er det, der er sket siden de udtalelser og til i dag?

Kl. 10:57

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:57

Marlene Harpsøe (DF):

Først vil jeg sige, at jeg synes, at det er en underlig kritik, som hr. Christian H. Hansen her rejser. Selvfølgelig har vi ikke valide tal i dag, og det arbejde, som hundeuvalget har lavet, har vi selvfølgelig kigget på med interesse. Men hundeuvalget kommer jo også frem til, at det statistiske materiale, som der er i dag, ikke er ordentligt.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at ja, jeg har flere gange været ude og sige, at hvis justitsministeren vurderede, at der var brug for et forbud mod de her farlige hunde, ville vi i Dansk Folkeparti støtte op om det. Der kom man i Justitsministeriet frem til, at det kunne man godt se simpelt hen var løsningen. Og der er sådan set ikke sket noget siden da, men vi må jo også, når vi her får fremlagt et forslag fra regeringen, fra justitsministeren, gå kritisk til det og sige: Er alt i or-

den? Er alt, som det skal være? Og alt er p.t. ikke i orden, bl.a. i forhold til at ejeren skal dokumentere, at den pågældende hund ikke er en forbudt race. Det er stadig væk ikke i orden.

Kl. 10:58

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan jo godt huske, da vi behandlede Dansk Folkepartis forslag her i Folketingssalen, og der var forbud ikke en del af forslaget. Jeg kunne godt tænke mig, at fru Marlene Harpsø gjorde nærmere rede for, hvad der er sket i mellemtiden, som gør, at man synes, at et forbud er vejen frem, ud over at justitsministeren synes, det var en god idé. Gør det slet ikke noget indtryk på fru Marlene Harpsø, at Hundevalget faktisk fraråder det her, og at stort set samtlige høringsvar til den her lovpakke siger, at et forbud ikke kan håndhæves, at det ikke er vejen frem? Folk vil anskaffe sig andre hunde. Det her giver ikke nogen reel tryghed.

Kl. 10:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:59

Marlene Harpsø (DF):

Vi har i Dansk Folkeparti lavet en vurdering. Vi har sagt: Vil et forbud virke efter hensigten i forhold til, hvad vi ønsker? Og vi ønsker, at det store antal af kamp- og såkaldte muskelhunde, som altså er eksploderet i Danmark gennem de sidste 15 år, bliver reduceret. Disse hunde skaber selvfølgelig utryghed for f.eks. forældre. Kan man sende sit barn ned på legepladsen, for hvad nu, hvis der kommer en farlig hund rendende og bider ens barn? Det skaber selvfølgelig utryghed, og det gør også de mange forskellige eksempler, som vi bl.a. har hørt i medierne. Det er da noget, som vi må tage alvorligt.

Når det så er sagt, er der altså også stor forskel på de her racer, som vi forbyder med det her lovforslag, og så ganske almindelige hunde som en golden retriever eller en puddelhund. Der er en fundamental forskel på dem, og derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at man må lave en politisk afvejning: Vil man reducere antallet af de her hunde i Danmark, eller vil man bare lade stå til?

Kl. 11:00

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er jo enig i, at noget skal gøres, for vi kan ikke blive ved med at holde til, at der i offentligheden ses de her ubehagelige angreb på andre dyr og på små børn osv. Det har vi i SF også ønsket. Vi har stillet forslag, som er blevet behandlet her i Folketingssalen.

Men hvordan har fru Marlene Harpsø det egentlig med at forbyde 13 hunderacer, som fru Marlene Harpsø oven i købet selv synes der ikke er noget entydigt statistisk belæg for at forbyde? For vi har ikke noget materiale, der siger, at lige præcis de her 13 hunderacer er farlige. Til gengæld har vi nogle indikationer på, at schæferen og rottweileren er de dyr, som er farlige.

Hvordan har fru Marlene Harpsø det egentlig med at stå her og på så spinkelt et grundlag sige: De 13 racer skal forbydes?

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Marlene Harpsø (DF):

Det er jo slet ikke korrekt, at der i dag er noget materiale, som skulle bevise, at f.eks. rottweileren skulle være den hund i Danmark, som bider mest. Det er en ting.

Der er også en anden ting. Jeg har det udmærket med de 13 hunderacer på den her forbudsliste, hvis det kan betyde, at vi får færre af de her grimme, grimme sager om børn, som bliver ædt af de her dræbermaskiner. Altså, der må jeg indrømme, at jeg synes, at det er et positivt tiltag, hvis vi kan forhindre, at børn, men også hunde, bliver angrebet af en farlig hund.

Jeg tænker jo selvfølgelig også på, at man i Zoologisk Have f.eks. har katte. De er forsvarligt buret inde, så de ikke kan skade mennesker. Jeg mener altså, at det er en god idé, at man er varsom og påpasselig i omgangen med netop farlige dyr, uanset om der så er tale om en farlig kat eller en farlig hund. Jeg forventer heller ikke, at et flertal i Danmark ønsker at have løsgående, farlige katte – som dem i Zoologisk Have – rendende rundt på gaderne.

Kl. 11:02

Formanden :

Så er det hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 11:02

Benny Engelbrecht (S):

Ordføreren har jo bl.a. været inde på spørgsmålet om chipmærkning, og det har også været noget af det, vi undervejs har haft en drøftelse af her i salen. Chipmærkning er jo dette at få registreret hundene allerede fra 8-ugers-alderen og er noget af det, som har været meget afgørende, og som også både Dansk Folkeparti, SF og Socialdemokraterne selv tidligere har fremsat forslag om. Så det er selvfølgelig væsentligt.

Men kan ordføreren ikke også bekræfte, at det er et kæmpestort problem, hvis politiet ikke har de nødvendige ressourcer – altså eksempelvis mangler det tekniske udstyr, der skal til, for rent faktisk at foretage en registrering, når en hund bider, eller på anden vis, når der er problemer? For som ordføreren jo også så rigtigt siger: Der er ikke nogen særlig god statistik, i forhold til hvad det er for nogle hunderacer, der bider. Og den forudsætter, at vi foretager en ordentlig registrering.

Kl. 11:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:03

Marlene Harpsø (DF):

Jeg er helt enig med hr. Benny Engelbrecht i det synspunkt, at det selvfølgelig er vigtigt, at politiet gør en indsats, men også, at det materiale, som man bruger til netop at scanne hunden, altså de her chip-scannere, er til stede hos politiet. I dag er der altså kun et fåtal, og de skal jo dække et helt Danmark med jeg ved ikke hvor mange politikredse.

Set med Dansk Folkepartis øjne burde der ligge sådan en hundescanner i ethvert køretøj hos politiet, så politiet, til enhver tid de ser en hund, har mulighed for i forbindelse med deres almindelige arbejde at scanne hunden for at se, om den er registreret eller ikke er registreret, og så sørge for, at det bliver gjort med det samme, hvis den ikke er registreret. For vi er nødt til at sikre, at de her hunde bliver registreret, så vi kan genkende dem, hvis de laver farlige bid, og vi er nødt til at kunne identificere ejeren. Desuden vil det også medvirke til, tror jeg, at vi vil få en meget bedre statistik på området, hvis vi sikrer, at alle hundene er registreret.

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Som det er fremgået, ønsker Socialdemokraterne at have en observationsliste som supplement til det forslag, der ligger. Og det kan jeg forstå er en holdning, som også Dansk Folkeparti har.

Kan ordføreren lige kort ridse op, hvad det er for en slags hunde, som Dansk Folkeparti kunne forestille sig skulle være på en sådan observationsliste? Kunne man netop forestille sig, hvis det eksempelvis viser sig, at rottweileren er en af de mest besværlige og mest problematiske hunde, at også hunde af den type kunne komme på en observationsliste?

Formanden :

Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Det kan jeg bekræfte ordføreren i, nemlig at vi i Dansk Folkeparti er tilhængere af en observationsliste. Og en af de hunde, som vi i Dansk Folkeparti mener at man lige skal have et vågent øje til, er rottweileren. Den kræver noget ekstra opdragelse, og derfor synes vi, at det er fint, hvis man kan sætte denne hunderace og måske også nogle andre på en sådan observationsliste. Så kan man holde nøje øje med dem.

Formanden :

Tak til fru Marlene Harpsøe. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi har også i SF været enormt optaget af at gøre noget ved problemerne med de grimme overfald, vi har læst om gentagne gange i pressen – specielt i sommeren 2009. Vi har været meget optaget af at sikre borgerne en reel tryghed, når det gælder farlige hunde. Vi har faktisk selv fremsat forslag her i Folketinget, og en god del af de forslag, som dette lovforslag indeholder, er oprindelig også en del af SF's forslag. Det er vi selvfølgelig glade for. Vi er altid glade, når regeringen kan bruge nogle af SF's forslag. Det drejer sig bl.a. om snorepligten og den tydeligere hjemmel til aflivning, det drejer sig om pålæg og højere bødestrafte og en mærkningsordning. Det er smukt og fint.

Men ét forslag er altså ikke groet i SF's have, og det er forbudet. Jeg har hele tiden sagt, at kom Hundeudvalget frem til, at et forbud var langt den bedste måde at skabe reel tryghed på, ville SF stemme for det – selvfølgelig ville vi det, vi er optaget af reel tryghed for borgerne – men vi har det selvsagt meget, meget svært med et politisk forbud, og at regeringen har ønsket et forbud uden at tage hensyn til, hvad det er for nogle omstændigheder, det her lovforslag skal virke i. Man kan jo sige, at Hundeudvalget har været lidt op-rørsrk, for de er også gået imod. De kan faktisk ikke anbefale et forbud af de samme årsager, som SF ikke kan, nemlig at det ikke giver reel tryghed.

Vi, der arbejdede med det her i forvejen, vidste nok godt, da statsministeren var ude på sommergruppemødet og sige, at der skulle være et forbud, at det ville give en masse problemer. Der er problemer med at håndhæve det her, alene af den årsag, at man selvfølgelig

Kl. 11:04

ikke kan finde ud af, om en blandingshund består af en af de racer, der nu kommer på forbudslisten. Man kan simpelt hen ikke dna-teste sig ud af det her problem, og man vil ikke med sikkerhed kunne afgøre, om det er en hund, der skal være forbudt.

Kl. 11:04

Der er også nogle af høringsssvarene – og de er stort set alle sammen kritiske – som peger på, at det her bare vil sætte gang i avl af andre typer. Vi har jo set i andre lande, som har langt flere forbud, at det ikke har virket. Erfaringerne er simpelt hen ikke gode nok, og Holland er i den situation, at de faktisk er gået den anden vej: Nu ophæver de forbuddet, fordi det ikke har virket.

Jeg synes ærlig talt også, det er lidt stærkt, at man her indfører omvendt bevisbyrde, så det er hundeejeren, som skal bevise, at hans blandingshund ikke tilhører en af de her racer. Det synes jeg faktisk er lidt frækt. Fra oppositionens side har vi i lang tid kæmpet for, at der bliver omvendt bevisbyrde i sager, som omhandler offentligt ansattes ytringsfrihed, så arbejdsgiveren skal bevise, at den offentligt ansatte ikke er blevet fyret, fordi vedkommende har brugt sin lovformelige ytringsfrihed. Vi synes ærlig talt godt nok, man kunne have anvendt det bedre her.

Kl. 11:05

Der er en del, som tyder på, at et forbud altså ikke vil virke, og jeg tror heller ikke, regeringen er så stolt af sit forbud. I hvert fald sætter man ikke nogen ressourcer af til at håndhæve det her, og man skriver i en sidebemærkning, at politiet selvfølgelig skal være væsentlig opmærksomt på det her, men udelukkende hvis de i forbindelse med en politiforretning bliver opmærksom på en sådan hund. Så ikke noget med razziaer, ikke noget med kontroller, ikke noget, som vil sikre en effektiv håndhævelse af det her.

Jeg synes, det er trist, at vi skal stå her i dag og tale om et lovforslag, som ikke skaber reel tryghed for borgerne. Jeg tror stadig væk på, at SF's løsning med et hundekørekort ville have været en fornuftig ting. Det ville også kunne håndhæves, vi kunne have kontrolleret det, og vi kunne have fået nogle bedre hundeejere og nogle bedre opdrættede hunde. Det tror jeg i virkeligheden der er behov for, og der er også en del hørings svar, hvor der peges på, at hunde ikke kun er et produkt af avl, men i høj grad også er et produkt af miljøet og den opdragelse, som de får.

Kl. 11:05

Medmindre vi lander på nogle andre modeller, er jeg overbevist om, at SF ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 11:10

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Tage Leegaard som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:10

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at børn, voksne og dyr skal kunne færdes trygt på gaden, på veje og stier. Igennem de senere år har vi i stigende grad oplevet, at mennesker og hunde er blevet skambidt af de her såkaldte muskelhunde, kamphunde, og det ønsker vi at sætte en stopper for. Derfor ønsker vi at udfase disse hunde, og det vil forhåbentlig ske med dette lovforslag, som fremadrettet vil forhindre spredningen af 13 hunderacer og eventuelle krydsninger med disse. Det vil således fremover ikke være muligt at stambogsføre disse hunde. Det vil være forbudt at omsætte dem og eventuelle krydsninger af dem. Og så er vi glade for, at der med dette lovforslag er lagt op til, at bidske hunde og hunde, der bider, på politiets foranstaltning kan aflives umiddelbart.

I Det Konservative Folkeparti er vi godt klar over, at rigtig mange mennesker holder disse hunde. Der er 20.000 af dem, og folk er glade for dem, men det bliver heller ikke lige nu og her forbudt at have dem. Det bliver fremadrettet forbudt at avle på dem, og det bliver fremadrettet forbudt at erhverve dem og omsætte dem.

Vi ser frem til det fortsatte arbejde i udvalget, og med disse ord kan jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti anbefale lovforslaget.

Kl. 11:11

Formanden :

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:11

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Det er sådan et spørgsmål i forbindelse med det videre arbejde med det her lovforslag, for vi fik en interessant oplysning før fra Dansk Folkeparti, som jo støtter regeringen, om, at de oplysninger, der var i den her betænkning om farlige hunde, nok ikke var rigtige, eller at det i hvert fald var oplysninger, man ikke rigtig kunne regne med, fordi det ikke var de rigtige statistikker.

Så jeg vil lige spørge, om den konservative ordfører har samme opfattelse, nemlig at statistikkerne heri ikke er de helt rigtige. Det kan jo have en betydning for det videre arbejde, for så synes jeg da netop, at der skulle nedsættes en ny arbejdsgruppe, som skulle gå i gang med at komme med de rigtige oplysninger.

Kl. 11:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:12

Tage Leegaard (KF):

Tak. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over de statistikker, men jeg er klar over, at de 13 hunderacer, som vi nu lægger op til skal forbydes, oprindelig er opdrættet med henblik på kamp. Det vil sige, at de har instinkt for kamp, og alene af den grund synes jeg, der er al mulig grund til at være forsigtig med at have disse dyr gående på gaden.

Kl. 11:13

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:13

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg kan godt forstå, at den konservative ordfører ikke vil gøre sig til dommer – det tror jeg man skal lade være med i mange tilfælde – men kunne jeg dog ikke få oplyst, om vi kan tro på det, der står i den her betænkning om farlige hunde, eller vi ikke kan tro på det?

Altså, jeg synes, det har en væsentlig betydning for det videre lovarbejde om det her, om vi overhovedet kan tro på det, som vi har fået oplyst af regeringen.

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:13

Tage Leegaard (KF):

Nu er det så heldigt, at man altid skal tro på den her regering, så også i det her tilfælde: ja.

Kl. 11:13

Formanden :

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Marlene Harpsøe (DF):

Nu vil jeg ikke blande mig i det sludder, som hr. Christian H. Hansen lige har lagt for dagen, men i stedet rette opmærksomheden imod, om man fra De Konservatives side er opmærksom på, at der de-

sværre stadig væk er et eller flere udeståender i forbindelse med det her lovforslag, bl.a. i forhold til de forkerte typer, som vil kunne have anledning til eller synes, det kunne være morsomt at tage en hund ind fra udlandet, som vi ikke kender i Danmark, men som anses for farlig i udlandet.

Hvordan vil hr. Tage Leegaard på vegne af Det Konservative Folkeparti satse på, at man forhindrer de forkerte typer i at tage farlige hunde fra udlandet til Danmark, hunde, som vi altså ikke kender i Danmark, og som ikke er forbudt i Danmark?

Kl. 11:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:14

Tage Leegaard (KF):

Det tror jeg da vil være umuligt. Men så synes jeg, man skal lægge mærke til, at der i lovforslaget er lagt op til, at såfremt disse hunde forgriber sig på børn, på voksne eller på andre hunde, kan politiet umiddelbart foranstalte, at de bliver kørt hen til dyrlægen og aflivet på forsvarlig vis.

Hvis det så skønnes, at der breder sig en ny hundetype, må vi tage det op til overvejelse, om også den hundetype skal på vores liste over forbudte racer.

Kl. 11:15

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:15

Marlene Harpsøe (DF):

Skal jeg så forstå det sådan, at hr. Tage Leegaard faktisk er positivt indstillet over for at se på det her, eller skal jeg tage det, som om det her lovforslag, som regeringen har fremsat, altså bare er super duper på alle led og kanter? Er det, som hr. Tage Leegaard siger, at man ikke er indstillet på at se på forbedringer?

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Tage Leegaard (KF):

Nu skal man passe på med at idealisere sin gang på jord. Jeg synes, det er et godt lovforslag, men som jeg også sagde, ser jeg frem til det fortsatte arbejde. Kan vi udvikle lovforslaget og gøre det endnu bedre og beskytte endnu flere mennesker, er jeg selvfølgelig villig til at se på det.

Kl. 11:15

Formanden :

Tak til hr. Tage Leegaard. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Bente Dahl som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Indholdet af det lovforslag, vi har til første behandling her i dag, har været til debat i befolkningen igennem meget lang tid. Det er et af de lovforslag, der har affødt flest mails til os ordførere, det er der ingen tvivl om. Høringssvarene er også mange og udførlige, gennemarbejdede og velargumenterede. Der er rigtig mange mennesker i landet, der interesserer sig for den problemstilling, som L 163 skulle lægge op til at løse. Det er faktisk også temmelig logisk, at der er så mange, der er optaget af lovforslaget og baggrunden for det, for det pro-

blem, som lovforslaget er sat i verden for at skulle løse, er stort og påtrængende.

Problemet er, at det er usikkert at færdes i det offentlige rum, fordi der er nogle hunde, der går til angreb. I de senere år er der hunde, der har overfaldet andre dyr, børn og voksne, som regel uprovokeret. Som vi ser det, må en hund overhovedet ikke overfalde nogen, hverken provokeret eller uprovokeret. En hund, der færdes i det offentlige rum, må være opdraget til at kunne håndtere de tildragelser, der opstår i det offentlige rum, og så må hunde være i snor, hvor der færdes mennesker. Eneste undtagelse kan være nogle specielle tilfælde, hvor en hund skal forsvare sin ejer af forskellige grunde. Her må hver sag vurderes for sig, og det er også nævnt i forslaget.

Hunden kan lære det, hvis dens ejer ved hvordan. Derfor må enhver, der har en hund, gå på kursus og lære om hundens reaktioner og om, hvordan man opdrager en hund og får den til at opføre sig hensigtsmæssigt. Det er ønskeligt, at alle får et kursus og tager et certifikat. SF foreslog hundekørekort. Det synspunkt er vi enige i. Det er til enhver tid ejerens ansvar, at hunden opfører sig ordentligt.

Regeringens altoverskyggende forslag til løsning af problemet med de aggressive hunde i det offentlige rum er, at 13 bestemte racer skal forbydes. Vi Radikale mener, at fordi 13 racer forbydes, hindrer det jo ikke de andre hundrede – jeg ved ikke, hvor mange racer der færdes i det offentlige rum – i at gøre det utrygt. Når 13 racer defineres og forbydes, er det en smal sag for dem, der vil have en hund, at fremavle en, der ikke er omfattet af forbudslisten. Det er også en smal sag at skaffe sig en hund ved køb over internettet, en hund, der ikke står på regeringens liste, men alligevel sagtens kan være både stor og aggressiv. Alle hunde kan gøres aggressive, også hunde, der ikke står på listen. Derfor må der være fokus på både hund og ejer, når der skal findes løsninger her, og vi er meget optaget af at finde løsninger.

Vi må i løbet af udvalgsarbejdet arbejde for at få tilføjet forslaget nogle værktøjer, så det virker mere efter hensigten, end tilfældet er lige nu. Blandt andre problemer, jeg ikke har nævnt indtil videre, vil jeg nævne et mere, nemlig, at forslaget vil medføre, at politiet får flere opgaver at løse, men der er ikke flere midler til rådighed til at løse de opgaver. Det vil blive et problem. L 163 går ud på at flytte fokus, så politiet skal få øje på problemerne med hundene, men jeg synes jo nok, de er meget iøjnefaldende under alle omstændigheder.

Det Radikale Venstre er skeptisk over for L 163, som det vist fremgår af min ordførertale, og vi er skeptisk afventende, men meget positive over for at finde løsningsmodeller, der virker.

Kl. 11:19

Formanden :

Tak til fru Bente Dahl. Og så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Per Clausen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Enhedslisten anerkender, at der har været en række eksempler på, at hunde og deres ejere har skabt utryghed og rædsel ved deres opførsel, og at der også findes alt for mange eksempler på, at hunde har skambidt mennesker eller andre hunde. Enhedslisten mener, at de forslag, som Hundeudvalget har lagt frem i sin delbetænkning, er udtryk for en afbalanceret reaktion på disse problemer. Der er tale om en præcisering af muligheden for at give påbud til hundeejere, udvidelse af politiets reaktionsmuligheder, fremrykning af mærkning og registrering af hunde og en skærpelse af sanktionerne i form af højere bøder og mulighed for at frakende en person, der gentagne gange er dømt for overtrædelse af hundeloven, retten til at holde hund.

Vi synes, at man derudover også skulle se på et forbud mod at træne hunde til at angribe andre, og vi synes, at myndighederne skulle gå foran, ved at myndighederne lader være med at træne og anvende hunde til angreb på mennesker, sådan at politiet fremover kun bruger hunde som sporhunde, bombehunde osv.

Derimod afviser Enhedslisten forslaget om at forbyde visse hunderacer. Det fremgår både af Hundeudvalgets betænkning og af bemærkningerne til selve lovforslaget, at der ikke er saglige grunde til dette forslag, og at det er yderst tvivlsomt, om det overhovedet vil have nogen positiv effekt. Enhedslisten mener ikke, at man på det foreliggende grundlag kan vedtage et så indgribende forslag.

Herudover indeholder lovforslaget enkelte andre stramminger, som Enhedslisten er indstillet på at støtte.

Kl. 11:21

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Og så er det hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:21

(Privatist)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, hr. formand. Jeg vil sige, at jeg for nylig var ude hos Dyreværnet i Rødovre og så en masse blandingshunde, og i nogle af de blandingshunde var der nok også nogle af de racer, som er med på listen her. Deres besked til mig derude var, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget, skal ni ud af ti af de hunde, de har stående derude, slås ihjel. Så når jeg siger herfra, at der er tale om mord, er det rigtigt. Hvorfor skal de så det? Jeg kan godt se, man sidder i salen og ryster lidt på hovedet, også nede blandt embedsfolkene. Men det er jo, fordi det i fremtiden, når det her forbud og den her forbudsliste bliver indført, skal bevises, om der indgår en af de her hunderacer, og så vil man simpelt hen ikke kunne komme af med de blandingshunde, man får indleveret derude. Så vil folk ikke have dem, og det betyder, at man skal aflive dem; det betyder, at man begynder at slå dyr ihjel. Det er en af de grimme ting, der ligger i det her forslag.

Selv om jeg har fået oplyst, at der kan være tvivl om, om de tal, der er i den her betænkning, holder vand, så går jeg ud fra som udgangspunkt, at de er rigtige. Men så kan jeg ikke forstå, at de hunderacer, som ligger højest på statistikkerne over hundebid i Danmark, nemlig schæferen og rottweileren, ikke er på listen. Det burde de være, hvis der skulle være en lille smule konsekvens i det. Man kommer frem til, at fordi en hund bider, vil man have den forbudt, men man undlader simpelt hen at forbyde de hunde, som bider aller mest. Hvorfor gør man så det? Jo, det gør man, fordi det her lovforslag er lavet på baggrund af en folkestemning. Det er lavet som noget hovsa, fordi det har været omtalt i pressen, at nogle af de her hunderacer, som er vist på listen, har været involveret i nogle episoder, hvor mennesker er blevet bidt. Men virkeligheden er, at der jo er lige så mange andre hunderacer end dem, der er på listen, som også har bidt.

Jeg har selv i min byge af spørgsmål lige før gjort opmærksom på, at der faktisk er rottweilere, der har skambidt mennesker, der er schæfere, der har gjort det samme, der er gravhunde, der har skambidt mennesker. Ja, man kan synes, det lyder morsomt, når det er en lille hund som gravhunden, men det er der faktisk eksempler på. Så det, der sker nu, er, at man laver et forbud mod nogle hunderacer. I andre lande, f.eks. Holland og England, samt i en delstat i Tyskland vil man fjerne en tilsvarende liste, fordi den ikke har nogen virkning.

Jeg tror, at det, man skal kigge på her, er det, der er i den anden ende af snoren, nemlig hundeejeren. Man skal sørge for, at hundeejere får en ordentlig undervisning i, hvad det vil sige at have hund, at de eksempelvis kommer på nogle kurser, som gør, at de lærer, hvordan man har med en hund at gøre. Jeg tror ikke på, at det altid er hunden, der er fejlen, jeg tror faktisk på, at hundens værste fjende ofte findes oppe i den anden ende af snoren.

Jeg tror også, at man skal kigge på, hvad der foregår i den uetablerede hundeverden. Det drejer sig om alle dem, som importerer og opdrætter hunde, uden at man sådan set gør noget ved, at det foregår – det har politiet ikke ressourcer til, men det eksisterer. Man kunne f.eks. spørge, om man skulle bruge noget tid på at kigge på, hvor mange forskellige slags hunde der bliver solgt igennem Den Blå Avis og andre steder; det er jo netop er de her farlige hunderacer, der optræder der. Men det har politiet ikke ressourcer til, det har myndighederne ikke ressourcer til, og nu fremsætter man så et lovforslag, hvor de skal bruge endnu flere ressourcer på at kontrollere noget, og det kan de ikke, for de har ikke ressourcerne. Det er også derfor, at vi i Fokus ønsker, at der bliver indført et dyreværnspoliti i Danmark, som netop kan tage sig af de her ting, og som også kunne være med til at hjælpe folk med at få den rette opfattelse af, hvad det vil sige at have en hund, hvad det er for et ansvar, man påtager sig.

Vi kan godt støtte nogle af elementerne i lovforslaget, f.eks. det her om, at man skal have sin hund i snor, når man er inde i bymæssig bebyggelse osv. Så der er nogle få elementer, vi kan støtte, men vi kan altså ikke støtte det her mord på hunde, som man lægger op til i lovforslaget, og som det vil komme til at betyde. Det er vi bestemt modstandere af, og vi forstår ikke, at der er nogen dyrevelfærdsansvarlige partier, der overhovedet kan komme i tanke om at støtte det her lovforslag, så længe listen med de 13 hunderacer er på selve lovforslaget.

Og nu skal jeg slutte. Tak.

Kl. 11:26

Formanden :

Tak til hr. Christian H. Hansen. Og så er det justitsministeren.

Kl. 11:27

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en god debat, hvor vi kom vidt omkring i de muligheder, der er, for at gøre en indsats mod farlige hunde eller snarere gøre en indsats for at undgå, at mennesker og andre dyr skal blive angrebet og bidt af hunde, som er farlige. Ikke mindst tak til de partier, som har været overvejende positive over for lovforslaget om at ændre hundeloven og dyreværnsloven.

Lovforslaget indebærer en række ændringer af hundeloven, som jo i høj grad er foranlediget af den debat om farlige hunde, som der har været, og hvor der er sat spørgsmålstegn ved, om den lovgivning, vi har i dag, og den indsats, vi gør i dag, er tilstrækkelig.

Jeg vil gerne slå én ting fast, som jeg synes fremgik meget klart af den debat, der har været nu blandt Folketingets medlemmer, og det er, at der på det problem, som vi taler om, ingen lette løsninger er. Der er ikke én løsning, som gør op med farlige hunde, og som løser det problem, at nogle bliver bidt af hunde, skamferet af hunde. Der er ingen lette løsninger, men der er muligheder for at sætte ind, så vi begrænser de problemer så meget som muligt. Og jeg tror, at uanset hvad vi vedtager, vil vi komme tilbage til den her debat, belært af de erfaringer, vi har med det, vi nu gør, og måske indføre yderligere tiltag på sigt.

Som bekendt indebærer lovforslaget bl.a., at der indføres et forbud mod besiddelse og avl af en række farlige hunderacer og krydsninger mellem dem, eller hvori disse racer indgår. Listen over de forbudte hunderacer svarer til den liste, som er opstillet af et flertal i udvalget om hunde, og jeg er helt opmærksom på – inden nogen nu tager ordet for at belære mig om det – den modstand, der har været i udvalget mod sådan et forbud, men skulle sådan et forbud indføres, har vi jo så også fået nogle anvisninger på, hvordan udvalget mener at det skal gøres, og hvilke hunderacer der skal omfattes af det, og det har vi lyttet til.

Derudover er der i lovforslaget en række skærper af reglerne for hold af hunde, uanset hvilken hunderace der er tale om. Det foreslås jo bl.a. i den forbindelse, at der sker en udvidelse af politiets

muligheder for at meddele pålæg efter hundeloven, hvis en hund har forvoldt skade eller der er grundlag for at antage, at hunden kan være farlig. Der fastsættes også regler om umiddelbar aflivning af hunde, der skambider mennesker eller andre hunde.

Det er regeringens vurdering, at vi med det lovforslag, der ligger her, har fundet frem til en løsning, som vil betyde, at antallet af og problemerne med farlige hunde vil blive reduceret gradvis i Danmark i de kommende år. Men som jeg startede med at sige, er der jo ingen lette løsninger, der er ingen endelige løsninger, og det er sikkert noget, vi kommer til at arbejde videre med.

Der har været forskellige overvejelser i debatten. Der har været tale om en positivliste. I regeringen har vi lyttet til, at der har været det ønske, og vi vil i den vejledning, der bliver lavet, etablere sådan en positivliste, især en positivliste, hvor de hunde, som kunne ligne nogle af dem, som er på den forbudte liste, er opregnet, sådan at vi især i tvivlstilfældene kan vejlede folk bedre, når de anskaffer sig en hund.

Der har også været en diskussion om en observationsliste, og også det er noget, som jeg gerne vil lytte til. Vi kan jo drøfte det videre under udvalgsbehandlingen, for selvfølgelig vil man kunne fremhæve andre hunde end dem, som vi nu har på listen, som man kunne argumentere for også skulle have været med, og der er det selvfølgelig naturligt at holde disse hunderacer under observation.

Jeg har så forstået, at Socialistisk Folkeparti mener, at store dele af forslaget er SF-politik, og jeg synes da, det er dejligt, at SF er enige i store dele af forslaget.

Så er man, kan jeg forstå, fra Socialistisk Folkepartis side uenig i, at der skal være et forbud mod visse hunderacer. Det er jo et standpunkt, man kan have, og det kan man godt argumentere for; der er argumenter for og imod alting her. Men jeg kan undre mig over, at Socialistisk Folkeparti næsten i samme åndedrag gør en masse ud af, at det er for dårligt, at der ikke bliver sat flere ressourcer ind på at håndhæve det her forbud; altså, på den ene side vil man ikke have et forbud, og på anden side siger man, at det dog er for dårligt, at der ikke bliver sat mere ind for at håndhæve det forbud.

Det er en interessant sammensætning af synspunkter, men det er jo typisk i disse tider, at man fra Socialistisk Folkepartis side gerne vil mene det hele, for nogle mennesker mener én ting, andre mennesker mener noget andet, og Socialistisk Folkeparti vil gerne holde med dem alle sammen. Så derfor kan man meget passende sige: Vi er imod et forbud. Og så er man enig med alle dem, der imod det. Og så siger man samtidig: Vi synes, det er for dårligt, at man ikke sætter flere ressourcer ind på at håndhæve det her forbud. Og så har man også lige fået talt til dem, som gerne vil have et forbud. Det er meget symptomatisk for SF's politik for tiden.

Jeg forstår, at hr. Christian H. Hansen er meget imod det her forbud, men alligevel yderligere har nogle hunde, som burde have været på listen, og jeg forstår på hr. Christian H. Hansen, at han har hørt om et tilfælde, hvor der også var en gravhund, som har bidt et menneske. Jeg mener at erindre, at det var en garder, der var tale om ved den lejlighed. Men altså, observationslisten kan vi diskutere. Om gravhunde ligefrem skal på den, vil jeg nok sætte spørgsmålstegn ved, men selvfølgelig kan vi diskutere observationslisten.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af lovforslaget, og Justitsministeriet står naturligvis til rådighed, hvis det er sådan, at udvalgsarbejdet måtte give anledning til opklarende spørgsmål, og naturligvis også for en drøftelse af elementerne i forslaget. Hvis der er gode ideer til, hvordan vi kan fintune forslaget, lytter vi da også gerne til det.

Kl. 11:34

Formanden :

Tak. Der er ønske om en række korte bemærkninger, og først er det hr. Christian H. Hansen.

Kl. 11:34

Kl. 11:37

Christian H. Hansen (UFG):

Tak til ministeren for redegørelsen. Jeg vil så lige oplyse ministeren om, at jeg bestemt er imod det her forbud mod hunderacer, og det gælder alle hunderacer.

Men jeg vil egentlig gerne spørge ministeren: Flere dyreinternater i Danmark udtaler faktisk, at hvis den her lov bliver indført, betyder det, at rigtig mange af de hunde, der står på dyreinternaterne og søger nye hjem, vil blive aflivet, fordi det er blandingshunde. Når det her forbud kommer, bliver de nødt til at aflive dem. Vil ministeren have det rigtig godt med at have dyremord på sin samvittighed, hvis det her bliver vedtaget?

Kl. 11:35

Formanden :

Ordføreren. ... Undskyld, ministeren – som er ordfører på regeringens vegne.

Kl. 11:35

Justitsministeren (Lars Barfoed):

En minister er vel også sådan en slags ordfører, ja, for sig selv i hvert fald og for regeringen.

Jeg tror, det er sådan, at der er et vist antal mennesker i det her land, som gerne vil have en hund. Jeg vil f.eks. gerne have en hund, jeg synes, det er morsomt og spændende at have hund, jeg har bare ikke sådan plads til det i min dagligdag. Det kan være, jeg får det en dag, når jeg går på pension. Sådan er det: Der er et vist antal mennesker, som gerne vil og kan have en hund, og hvis det er sådan, at man må aflive nogle hunde på dyreinternaterne, jamen så er der til gengæld nogle andre hunde, der kan leve. Det er jo ikke sådan, at der, hvis vi indfører det her forbud, så bliver færre, der ejer hund i Danmark. Antallet af levende hunde i Danmark hænger jo helt præcis sammen med antallet af mennesker, som gerne vil have en hund. Så jeg tror ikke, der samlet set er flere hunde, som bliver aflivet, fordi vi gennemfører det her forslag, forstået på den måde, at der altså er flere mennesker, som gerne ville have en hund, hvis ikke vi lavede det her forbud.

Kl. 11:36

Formanden :

Christian H. Hansen.

Kl. 11:36

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Så må jeg altså bare bede ministeren om at tage ud og snakke med internaterne. De mennesker, som er derude til daglig, og som tager sig af de dyr, der kommer ind, og forsøger at give dem et nyt hjem, siger altså det fuldstændig modsatte af ministeren.

Nu går jeg ud fra, at ministeren står ved, at det er sandt, hvad står i den her rapport – selv om vi har fået oplyst, at det ikke er sikkert, det er helt sandt – og mit spørgsmål til ministeren skal derfor være: Hvordan kan det være, at de hunde, som er øverst på listen over bid – det er schæfere, og det er rottweilere – ikke er nævnt i forslaget, når det faktisk er nogle af de hunde, der bider allermest? Og hvordan kan det være, at pittbullen stadig væk bider meget i Danmark, når den nu er forbudt? Er det ikke et tegn på – hvis der stadig væk går pittbuller rundt og bider, når de er forbudt i Danmark – at det så er fuldstændig vanvittigt at lave et forbud mod endnu flere hunde? For der er ingen, der kan kontrollere det, og det virker ikke.

Kl. 11:37

Formanden :

Ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For lige at gøre det med dyreinternaterne færdigt vil jeg sige, at mit synspunkt altså er, at hvis det er sådan, at man må aflive en række hunde, der hører til i de her kategorier eller blandinger af dem, så er det nok rigtigt, men så betyder det jo, at der er nogle andre hunde, der til gengæld kan leve, for der er stadig væk lige mange mennesker, der gerne vil have en hund. Det er det, der er synspunktet.

Med hensyn til andre hunde, der kunne have været på listen, bliver hr. Christian H. Hansen ved med at sige, at han ikke ønsker sådan en liste, og derefter foreslår hr. Christian H. Hansen, at der skal nogle andre hunde på listen, hvis det her skal være konsekvent. Det forstår jeg ikke rigtig. Vi har lyttet til Hundevalgets vurdering af: Hvis der skal være en liste over sådan nogle hunde, hvilke hunde skal så være på den liste? Og det er den vurdering, vi følger i første omgang. Og så er jeg åben over for at diskutere, om andre hunde med tiden skal på listen, i form af at vi laver en observationsliste.

Kl. 11:38

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:38

Benny Engelbrecht (S):

Lad mig indlede med at sige, at vi naturligvis er mange, der i al elskværdighed meget gerne vil hjælpe ministeren med at få den nødvendige tid til at have hund, for det er selvfølgelig en stor fornøjelse – det kan jeg godt bekræfte over for ministeren.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det naturligvis er meget vigtigt for Socialdemokraterne, at vi får nogle klare og utvetydige garantier for, at der vil være de nødvendige ressourcer, at der vil være den nødvendige indsats fra politiets side til at sikre, at alle elementer i lovforslaget rent faktisk bliver effektueret og kontrolleret. Det drejer sig ikke mindst om den del, der handler om registrering, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at give os nogle klare garantier for det.

Så vil jeg også gerne lige bede ministeren om at forholde sig til det inspirationskatalog, som jeg nævnte i min ordførertale, altså et inspirationskatalog, som skal kunne stilles til rådighed for boligforeninger og andre, der vil gå et ekstra stykke for at sikre deres beboere.

Kl. 11:39

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:39

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Først tak for tilbuddet om hjælp til hundehold. Hvis det var sådan, at hr. Benny Engelbrecht tilbød at lufte sådan en hund for mig en gang imellem, kunne det være, at det kunne hjælpe, men jeg tror ikke, det var det, der lå i tilbuddet. Jeg tror mere, det var et stillingsskift, der blev lagt op til, så der var lidt mere luft i dagligdagen til det, men det varer nok en del år, før hr. Benny Engelbrecht kan gøre sig forhåbning om et regeringsskift her i landet.

Må jeg så sige, at jeg sådan set er meget åben over for at diskutere i udvalget under udvalgsbehandlingen forskellige justeringer og præciseringer osv., som kan gøre, at alle bliver endnu mere glade for det her forslag. Kan vi nå frem til, at vi i vejledningen får præciseret noget – nu ved jeg ikke, hvad der ligger i ordet katalog – og kan vi lave nogle specielle vejledninger til boligforeninger eller andre, som hr. Benny Engelbrecht er inde på, er jeg åben for at diskutere det. For det er selvfølgelig vigtigt, at der i forbindelse med sådan et forslag også er en vejledning, der gør, at det kan håndhæves i praksis,

og så folk føler sig trygge ved de dispositioner, de foretager, ikke mindst i forhold til de forbud, som vi gennemfører her.

Kl. 11:40

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:40

Benny Engelbrecht (S):

Jeg skal blot præcisere, at et inspirationskatalog naturligvis ikke er lovgivning, men et spørgsmål om at give nogle redskaber, så man kan gå det skridt videre. Det kunne eksempelvis være at skabe grobund for, at en boligforening kan sige, at man ikke vil have hunde, der vejer mere end 25 kg, eller noget andet, som altså er en mulighed for at kunne udelukke nogle hunderacer, nogle hundetyper, som ikke er omfattet af det foreslåede forbud.

Men tilbage til spørgsmålet om indsatsen fra politiet: Det er tidligere blevet nævnt – det er i øvrigt en sag, som fru Marlene Harpsøe har bragt op, også over for ministeren – at der er eksempler på, at politiet afviser en indsats under de nugældende regler. Det handler bl.a. om klager i forbindelse med handel med racer, der allerede er forbudt i dag, og derfor er det en alvorlig bekymring fra Socialdemokraternes side, hvis der ikke rent faktisk sker en effektiv indsats fra politiets side, også i forhold til de nye indgreb, som bliver mulige med det her lovforslag.

Kl. 11:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:42

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er klart, at når vi gennemfører den her lovgivning, også med de bemærkninger, der knytter sig til den, så vil politiet naturligvis agere i forhold til det, og jeg synes, at vi på nogle områder her også letter politiets arbejde. Selv om jeg ved, der er forhold i den her lovgivning, som kræver, at politiet skal gøre noget mere, er der altså også nogle områder, hvor man til gengæld letter politiets arbejde ved at præcisere, hvad politiet kan gøre i de her sammenhænge.

Jeg tror, at hele den debat, vi har, og den lovgivning, vi nu gennemfører, vil få mange til selv at overveje, hvad det er for en hund, de vælger at få, hvordan de arbejder med hunden, træner hunden osv., så det også på den måde kan gøre, at flere selv tager ansvar for det at anskaffe sig en hund, og hvordan man har en hund, og dermed vil det i sidste ende lette politiets arbejde.

Kl. 11:43

Formanden :

Så er der kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:43

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren for ministerens tale. I Dansk Folkeparti synes vi jo, at det er udmærket, at man laver det indgreb, så man kan forhindre, at der er så mange af de her farlige hunde, som render rundt på gaderne og udgør en reel trussel både mod vores børn og også mod dyr. Derfor er vi selvfølgelig positive over for, at man vil forbyde visse hunderacer. Men der er selvfølgelig også nogle punkter i ministerens lovforslag, som vi mener skal ses nærmere efter. Det gælder bl.a. den her omvendte bevisbyrde, hvor det bliver ejerens ansvar at bevise, at den hund, man har, altså ikke er en forbudt race. Der er altså, som jeg selvfølgelig også forventer at justitsministeren har hørt under debatten i dag, visse betænkeligheder fra forskellige partier, bl.a. Dansk Folkeparti, med hensyn til hvordan man dokumenterer det her. Hvad er det for nogle racer, der er i netop den hund, jeg har?

Er ministeren enig i, at der er behov for at se nærmere på netop den del af lovforslaget?

Kl. 11:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror da, at vi er nødt til at se i øjnene, at der kan være situationer, hvor der er problemer med at løfte den bevisbyrde. Sådan må det være. Jeg siger bestemt ikke, at det er uden vanskeligheder at håndhæve det her forslag, men den omvendte bevisbyrde er jo den model, som udvalget, som vi har haft til at se på det her, lægger op til. Hvis vi skal have et forbud, er det den model, man lægger op til at gennemføre. Jeg tror, at i langt de fleste tilfælde vil det ikke være noget problem. Nu skal man jo også være opmærksom på, at for en lang række hunde, de allerallerfleste hunde, behøver man slet ikke bevise noget som helst, fordi der aldrig vil blive sat spørgsmålstejn ved det, for de allerfleste hunde er jo hunde, som klart ikke hører til gruppen af kamphunde eller andre hunde, som er omfattet af den her liste.

Nu taler vi jo ikke om at aflive nogen hunde, som lever og eksisterer hos en familie i dag, så må jeg sige, at man jo også, når man køber en ny hund, må gøre sig den overvejelse, om det er en hund, der ligner en af de hunde, vi har forbudt, og hvis ikke man kan bevise, at det ikke er en af de hunderacer, så skulle man anskaffe sig en, som mere klart adskiller sig. Vi forsøger i øvrigt også med den vejledning, vi laver, at angive, hvilke hunde der kunne ligne, men som helt sikkert er på en positivliste.

Kl. 11:45

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:45

Marlene Harpsøe (DF):

Nu kommer ministeren jo ind på den her positivliste, som er med i regeringens lovforslag. I Dansk Folkeparti ser vi det nok nærmere som en vejledningsliste til kommende hundeejere. Men i Dansk Folkeparti vil vi jo gerne have en rigtig positivliste – en positivliste, som angiver alle de tilladte racer i Danmark, uanset om der er tale om en boxer eller en gravhund. Vil ministeren være med til at se på en decideret positivliste i den optik, som vi i Dansk Folkeparti gerne ser det i?

Kl. 11:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:46

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det ville være meget vanskeligt at håndhæve en sådan positivliste allerede af den grund, at der hele tiden kommer nye hunderacer til. Det ville altså kræve, at vi løbende skulle ajourføre sådan en liste. Det ville blive meget besværligt. Det ville også blive en meget omfattende liste. Så taler vi også om mange krydsninger, og vi ville være lidt på herrens mark, med hensyn til om de hørte til blandt de hunde, der var på sådan en positivliste.

Nu gør vi det, at vi i vejledningen, som vi vil lave i tilknytning til loven, laver en positivliste over nogle af de hunderacer, der er tilladt, men som man måske kunne være i tvivl om var tilladt, og så tager vi afsæt i det. Jeg tror ikke på, at det er muligt at håndhæve og forvalte en ordning, der er baseret på en positivliste. Jeg tror også, at den i realiteten ville betyde, at man modsat ville komme til at forbyde en

række hunderacer, som der ikke var nogen grund til at forbyde, simpelt hen fordi man ikke fik dem på positivlisten.

Kl. 11:50

Kl. 11:47

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 11:47

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu får justitsministeren det til at lyde, som om det er SF, der har et problem. Det tror jeg ikke det er. Jeg mener tværtimod, at det er Venstre og De Konservative, der har problemer, efter at de en hel sommer valgte at bruge partilederne på sommergruppemøderne til at tale om burka og muskelhunde, som om det var de vigtigste ting i verden.

Vi er gået efter reel tryghed, og vi har fremsat et beslutningsforslag. Vi vil meget gerne stemme for den del, som vi selv har foreslået, så ministeren kunne jo dele forslaget op.

Når jeg nu kerer mig om politiressourcerne, er det jo ikke, fordi jeg er vægelsindet med hensyn til, hvorvidt vi støtter et forbud. Men så er det faktisk, fordi jeg synes, at den måde, det er stillet op på i lovforslaget, virker, som om man ikke selv er særlig stolt af sit forslag. For man siger, at det kun er i forbindelse med en politiforretning, hvor man i øvrigt lige støder på en hund, at man vil gøre noget ved de her problemer.

Så jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvor aktiv justitsministeren synes politiet skal gå ind i det her problem. Skal de lave razziaer, skal de lave kontroller, ligesom vi har færdselskontroller, osv.? Hvor langt vil man egentlig gå? For der er jo ingen, der støtter det her forslag. Der er jo ingen, der synes, at det er en god idé. Alle siger, at der er problemer med håndhævelsen, og at et forbud ikke kommer til at virke. Og det kommer da i hvert fald slet ikke til at virke, hvis der ikke er noget politik, som er offensivt i forbindelse med den her opgave.

Kl. 11:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:48

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Må jeg lige indledningsvis starte med at anholde en enkelt ting, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde. Det var det her med sommergruppemøderne. Jeg mener nu ikke, at det fremgik, at vi i hvert fald på det konservative sommergruppemøde skulle have talt om muskelhunde. Der kunne man kun læse noget om burkaer. Så det tror jeg er en erindringsforskydning fra Karina Lorentzen Dehnhardts side. Vi talte ikke om muskelhunde. Men det er rigtigt, at vi ved den lejlighed talte en del om burkaer.

Nå, det var ikke det, vi skulle snakke om her. Nej, jeg tror ikke, at det her forslag skal betyde, at politiet skal bruge en masse ressourcer på at lave razziaer for at rydde ud blandt forbudte hunde. Jeg tror, det er sådan, at politiet løbende skal være opmærksom på de hunde, som vi forbyder. Når der er berettiget mistanke om, at sådanne hunde findes, så kan man bede ejeren om at bevise, at det ikke er sådan en hund. Og ellers må man skride til handling. Men at man skulle lave egentlige razziaer rundtomkring for sådan for alvor at udrydde de hunde, det ville måske nok være at bruge ressourcerne forkert. Jeg tror, at det er noget, man skal tage med i det almindelige arbejde, altså at man gør det, at man er opmærksom på de her hunde og så får dem aflivet. Selvfølgelig ikke dem, der lever i dag. De skal ikke aflives. Men i fremtiden.

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror faktisk også, jeg sagde, at det var partilederne for Venstre og De Konservative, der brugte en hel sommer på at snakke om muskelhunde og burkaer. For det var faktisk statsministeren, som var ude at tale om muskelhundene.

Jeg synes jo faktisk, at det her mere og mere bliver en tilståelses-sag. Det er en rigtig møgsag. Der kan ikke rigtig lovgives på det her område, i hvert fald i forhold til et forbud. Det kan ikke håndhæves. Det kommer ikke til at virke. Folk anskaffer sig andre og farligere hunde, og hvad gør vi så?

Oven i købet synes jeg, at ministeren jo selv siger, at det ikke er et særlig vigtigt område. Politiet skal ikke gøre en særlig indsats på det her område. Det skal sådan set bare være, når de støder på en hund. Og så kommer det her jo aldrig til at virke. Det kommer aldrig til at blive en reel tryghed for borgerne. Jeg synes helt ærligt, at det er et rigtig, rigtig dårligt forslag.

Kl. 11:50

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:50

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er vi jo så uenige om. Jeg synes, det er et rigtig godt forslag. Og det er et forslag, hvor vi markant styrker indsatsen mod de farlige hunde. Vi gennemfører en lang række tiltag, som jeg kan forstå fru Karina Lorentzen Dehnhardt og Socialistisk Folkeparti er enige i. Og vi gennemfører et forbud mod de hunde, som er de hunde, hvor der er særlig risiko for, at de bider og på den måde skamferer mennesker og andre dyr.

Men det er jo sådan, hvilket jeg startede med at sige, at der ikke er nogen endelige eller lette løsninger på det her. Jeg vil jo ikke stå her og påstå, at vi med det her får gjort endeligt op med, at nogle bliver bidt af en farlig hund. Det gør jeg ikke. Det er der ingen der kan påstå vi gør. Men vi tager nogle vigtige skridt i retning af at få begrænset de meget ulykkelige tilfælde, hvor der er hunde, som bider mennesker, skamferer mennesker ved at bide dem voldsomt, bider andre dyr osv. Vi vil forbyde de hunde, som hundeadvalget foreslår – hvis der skal laves et forbud.

Kl. 11:52

Formanden :

Så er den sidste, der får korte bemærkninger, fru Bente Dahl.

Kl. 11:52

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Vi har farlige hunde, der færdes i det offentlige rum, og der er enighed om, at vi ikke vil have det. Det siger vi jo alle sammen. Men regeringens løsning er forbud mod 13 racer.

I mine unge dage var det schæfere og rottweilere, der var farlige hunde. Men de er ikke nævnt på listen. Og er det så, fordi deres ejere har lært at opdrage dem godt? Nej, det kan jeg selv svare på, for statistikken taler sit frygtelige sprog. Det er nemlig de to racer, der ligger allerøverst med hensyn til bidfrekvens. Og så er spørgsmålet selvfølgelig, hvorfor de ikke er med på listen. Så giver listen jo af rigtig mange grunde slet ingen mening.

I Det Radikale Venstre er vi optaget af love, der virker, så derfor må fokus være på både hund og ejer. Er ministeren enig med mig i,

at det er ejeren, der har ansvaret for sin hund og dennes optræden – uanset race?

Kl. 11:52

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:53

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Vi er fuldstændig enige om, at ejeren naturligvis har ansvaret for sin hund, og derfor er der også en række tiltag i det her forslag, der skærper indsatsen i forhold til dem, som ikke forstår at tage ansvar for deres hund.

Må jeg så sige med hensyn til listen: Jeg synes stadig væk, det er interessant, at der er så mange, der har problemer med, at vi laver et forbud. Og den største kritik er så, at der ikke er nogle flere hunde, som er med på listen. Det er altså meget interessant at iagttage. Og det er så også det, vi tidligere hørte fra fru Bente Dahl.

Jeg må bare sige, som jeg har sagt flere gange, at de hunde, vi har taget med her, er de hunde, som hundeudvalget, som det hedder i folkemunde, havde jeg nær sagt, i hvert fald herinde i Folketinget, selv har sagt skal med, hvis der skal være en liste.

Kl. 11:53

Formanden :
Fru Bente Dahl.

Kl. 11:53

Bente Dahl (RV):

Jeg brugte blot eksemplet for at vise, at listen altså ikke giver mening, og det gør den ikke af mange grunde.

Nu fik jeg et godt svar på det, jeg spurgte om med hensyn til, om ministeren mente, at det er ejeren, der har ansvaret for sin hund. Det er jeg glad for. Så vil jeg jo høre, om ministeren i forbindelse med lovarbejdet vil være åben over for at få indført et krav om obligatorisk kursus for kommende hundeejere, så det må være en forudsætning, at man har taget et kursus, for at få tilladelse til at holde hund.

Kl. 11:54

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:54

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nej, det vil jeg ikke tage initiativ til. Hundeudvalget har jo overvejet den mulighed og afviser den, i og med at det er at sætte en masse ressourcer ind, uden at det fører til væsentlige resultater, fordi det jo heldigvis er sådan, at folk i de allerfleste tilfælde fuldt ud forstår at styre deres hund og at tage ansvar for deres hund. Derfor ville det være at gøre alt for meget ud af det, hvis vi ved lov påtvang folk, hvis de skulle have en hund, at gennemføre sådan et kursus først.

Jeg synes da bestemt, det er godt, at folk går på kursus med deres hund, men jeg synes ikke, at vi skal lovgive om alting her i Folketinget.

Kl. 11:55

Formanden :
Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Hermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

:
Mødet er udsat. (Kl. 11:55).

Kl. 12:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er mødet åbnet igen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Ungdomskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 17.03.2010).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.
Kl. 13:00

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Lovforslaget fra justitsministeren, som vi her har til behandling, dækker for mig at se over et ganske alvorligt samfundsproblem for os alle sammen i de her år. For mens den samlede kriminalitet sådan set ikke er stigende, oplever vi desværre, at der er en lille – og jeg understreger lille – gruppe af stadig yngre medborgere, som i en tidligere og tidligere alder begår sværere og sværere og mere og mere bestialske former for kriminalitet. Det er klart, at vi fra samfundets side ikke kan og ikke vil acceptere det, det er vi nødt til at reagere på, og det skal vi reagere på på flere fronter. Vi skal naturligvis forebygge alt det, vi kan. Vi skal gøre en tidlig indsats, og vi skal gøre en målrettet indsats og en individuel indsats. Men det er også klart, at når det så alligevel for nogle få er gået galt og det har udviklet sig til kriminalitet, som har betydet lidelse og tab for andre mennesker, så skal det mødes med konsekvens, her og nu-handling.

Regeringen har beskæftiget sig rigtig meget med den her problemstilling i de senere år, der er taget mange initiativer, og det udspil, der i efteråret kom fra regeringen om en markant styrket indsats mod ungdomskriminalitet, er i meget høj grad udtryk for denne opmærksomhed i forhold til det her samfundsproblem. Et element i den store pakke, der kom i efteråret, er så det lovforslag fra justitsministeren, vi her har til behandling, nemlig L 164, og jeg skal med det samme sige, at Venstre fuldt og helt støtter forslaget.

Vi er tilhængere af, at den kriminelle lavalder sættes ned fra 15 til 14 år. Unge mennesker modnes, i hvert fald i nogle sammenhænge og for nogles vedkommende, tidligere i dag, end man gjorde for bare 10 og 20 år siden. Der er nogle, der, som jeg nævnte indledningsvis, desværre i en tidlig alder begår hardcorekriminalitet, og de skal så også vide, at der er en konsekvens, at samfundet siger fra, og at de får straf som fortjent. Jeg er sikker på, at en nedsættelse af den kriminelle lavalder vil have en præventiv effekt. Det vil få nogle unge og børn til at tænke sig om ekstra gang og lade være med at gå ud i kriminelle handlinger. Det vil også få nogle til at være mere på

vagt over for, om nogen skulle forsøge at skubbe dem ud i kriminalitet.

Det her er ikke, fordi 14-årige eller for den sags skyld som i dag 16-årige skal bures inde blandt rockerkriminelle eller bandekriminelle. De skal afsondres i særlige institutioner, og der skal tages særlige hensyn, så de har beskæftigelse, fritidsaktiviteter og uddannelse, så de ikke får lært flere dårlige vaner, end de kan i forvejen, og så de har en reel chance for at komme ud på den anden side og fortsætte på den rigtige side af loven med arbejde og med uddannelse.

Det foreslås i lovforslaget også, at det i forbindelse med straffelovens § 81 skal være strafskærpende, hvis en gerningsmand medvirker til en kriminel handling udført af et barn, der er under den kriminelle lavalder. Det synes jeg er ganske rimeligt. Det er ganske forargeligt og forkasteligt, hvis man skubber unge, der er under den kriminelle lavalder, foran sig ud i kriminalitet.

Jeg synes også, det er rimeligt, at vi har det element med i lovforslaget, at reglen om, at unge, der på gerningstidspunktet er under 18 år, maks. kan idømmes 8 års fængsel, ophæves. Nu får vi alene den begrænsning ind, at unge under 18 år ikke kan idømmes livstidsstraf. Vi har haft nogle eksempler, f.eks. den ulykkelige sag fra Jomfru Ane Gade i Aalborg, og der må man spørge sig selv: Hvorfor skal nogen i så grusomme tilfælde begynde med at have, hvad man kan kalde en strafnedsættelse? Så vi synes, det er rimeligt og fornuftigt.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at det her for Venstre drejer sig nok så meget om forebyggelse, og det er der også taget initiativer til. Vi skal have en hurtigere og tidligere identifikation og målrettet indsats over for børn og unge. Vi skal have underretning fra politiet til de sociale myndigheder med det samme, der er noget at iagttage. Vi skal have hotspotindsatser. Vi skal have en hurtigere screening. Vi skal have et bedre samarbejde mellem Kriminalforsorgen og SSP-samarbejdet. Vi skal have mentorer og rollemodeller, som kan være positive for de unge kriminelle og få dem på rette spor. Og så skal vi med det lovforslag her også sikre, at de unge har en retssikkerhed, nemlig at de kommer for en ungedømme, og at retssikkerheden varetages. Det tages der også højde for med det her lovforslag, som vi altså kan støtte.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en lang række korte bemærkninger. Fru Karen Hækkerup for den første korte bemærkning.

Kl. 13:05

Karen Hækkerup (S):

Det er sjældent, at man som medlem af Folketinget står og må krumme tæer, når en kollega holder tale, men lige nu må jeg indrømme, at mine tæer er helt krøllede. For hvordan kan Venstres ordfører stå at holde en tale, hvor han taler om, hvor godt det vil være at sænke den kriminelle lavalder, når ordføreren godt ved, at han taler mod bedre vidende?

Jeg står her med høringsvarene til det lovforslag, vi nu behandler, om at sænke den kriminelle lavalder. Hvis Venstres ordfører havde gjort sig den ulejlighed at læse dem, hvad jeg er helt sikker på at han har, så ville han kunne konstatere, at alle, man har hørt, taler imod; at folk, der har forstand på det her, siger, at man skal lade være med at gøre det, for det vil have den stik modsatte effekt; at folk siger, at vi jo lige har haft nedsat en Ungdomskommission, der har vurderet for og imod, og som har frarådet, at man gør det.

Hvorfor er det, at Venstre og regeringen er fuldstændig ligeglade med, hvad eksperter og folk, der har forstand på det her, siger? Hvorfor tromler man det igennem? Kan vi få et svar på det?

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Kim Andersen (V):

Jeg synes ikke, man kan sige, at vi tromler igennem. Det er et element i en lang række initiativer, som jeg netop også har forsøgt at redegøre for i min ordførertale. Det er jo et spørgsmål, som har været diskuteret igennem ganske lang tid, og forslaget har haft en helt normal, formel proces her i Folketinget. Så der er ikke tale om, at vi hverken forcerer eller tromler noget igennem.

Vi har altså den opfattelse, og den er naturligvis politisk funderet, at det her vil have en præventiv effekt. Vi har også den opfattelse, at det er nødvendigt, desværre, at vise en lille gruppe af hardcore unge, som er i en indledende fase af en kriminel løbebane, at det har ganske markante konsekvenser, hvis man begår kriminalitet.

Det er jo ikke, fordi vi ønsker det; vi var helst fri for det her forslag. Men vi har, som jeg redegjorde for i min ordførertale, set en udvikling, som er urovækkende, og som vi er nødt til at sætte ind over for på en lang række fronter, bl.a. med det her element.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:08

Karen Hækkerup (S):

Jeg mener ikke, at der er belæg for det, Venstres ordfører siger om udviklingen. Man kan jo bare se, hvad Johan Reimann, der er politidirektør i København, siger, nemlig at der ikke er noget knæk. Der er ikke noget naturligt forhold, der gør, at man lige præcis skal sænke den kriminelle lavalder til 14 år.

Men når nu det er sagt, er vi enige om, at det er et politisk spørgsmål, og at vi er dybt uenige. En ting er, at vi er uenige, men jeg er simpelt hen også så bekymret for, hvad det her får af konsekvenser for de børn, der nu skal sættes i fængsel. Vi ved jo godt alle sammen, at vi har underskrevet børnekonventionen, der betyder, at danske børn ikke må sættes i fængsel. Alligevel har vi hvert eneste år op mod 200 børn, der bliver varetægtsfængslet i Nyborg Statsfængsel, Vestre Fængsel, alle mulige steder. Det fungerer så på den måde, at man varetægtsfængsler dem, for at de netop ikke skal have kontakt til rockere og andre hårde kriminelle.

Regionerne har i dag været ude at sige: Vent med at indføre den her lov, vi har ikke bygget institutionerne. Alligevel står jeg her med lovforslaget, som vil træde i kraft 1. juli. Vil Venstre sørge for, at lovforslaget bliver udsat, så man i hvert fald ikke sænker den kriminelle lavalder, før institutionerne er bygget, så der ikke er endnu flere børn, der skal havne i Vestre Fængsel og andre fængsler?

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne slå fast, at det er helt klart, at vi skal overholde FN's børnekonvention. Det siger sig selv, at børn og unge ikke skal afsone sammen med hardcore kriminelle. De skal behandles individuelt, efter den situation de er i, og de skal naturligvis ikke have tilført flere dårlige vaner i afsoningsmiljøet, end de i forvejen har. Derfor skal de anbringes på sikrede sociale institutioner eller have passende behandlingstilbud.

Jeg vil gerne sige, at hvis der er reelle problemer i forhold til at have den fornødne kapacitet til de personer, man fagligt skønner, vi her taler om antalsmæssigt, så er jeg ikke på nogen som helst måde afvisende over for at drøfte, hvad der måtte være af reelle problemstillinger. Vi er bestemt lydhøre over for den del af indvendingerne,

for tingene skal naturligvis foregå ordentligt i forhold til FN's børnekonvention, men også fagligt, socialt og menneskeligt korrekt i forhold til de børn og unge, vi her taler om.

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det her er en debat, der giver anledning til mange bemærkninger. Derfor tror jeg, at det er passende nu at sige: Taletiden er 1 minut både for spørgerne og for svarerne, selv om det er en vigtig debat.

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Line Barfod (EL):

Jeg vil høre, hvor hr. Kim Andersen kan finde nogen som helst dokumentation for, at det her forslag skulle forebygge nogen forbrydelser? Tværtimod advarer alle dem, der har forstand på området, om, at det her kan få negative konsekvenser; at vi risikerer, at nogle af de børn, der nu risikerer at ende i fængsel i straffesystemet, bliver mere kriminelle, end de ville være blevet, hvis vi havde sørget for nogle andre sanktioner end straf.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at det jo i høj grad er andre sanktioner, vi taler om. Og straf er ikke entydig i den her sammenhæng, det er også derfor, vi skal have de forskelligartede former for institutioner til anbringelse af disse børn og unge.

Jeg synes, at spørgeren lidt overser det retssikkerhedselement, der også er i at nedsætte den kriminelle lavalder. Det vil altså sige, at de børn og unge, der kommer i konflikt med loven og skal ind i det sociale og det retlige system, har den retssikkerhed, det er at have en dommer. Og vi introducerer oven i købet de særlige ungedommere, som skal uddannes til at have særligt kendskab til og indsigt i unges forhold, i sociallovgivning og i andre relevante lovgivninger. Så jeg synes, at der er en sammenhæng i regeringens udspil på området.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:12

Line Barfod (EL):

Skal jeg forstå hr. Kim Andersens svar sådan, at han ikke har nogen som helst dokumentation for, at det her skulle medvirke til at forebygge forbrydelser, og at det, vi derfor står tilbage med af dokumentation, er det fra de mange, mange eksperter, der siger, at vi risikerer, at det her får negative konsekvenser, at de unge bliver mere kriminelle?

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Kim Andersen (V):

Det her har lidt karakter af at være meget hypotetisk, for vi har ikke dokumentation, vi har jo ikke nogen erfaring for, hvad det vil medføre af unge, der skal afsone på sikrede, lukkede institutioner, fordi vi netop ikke hidtil har haft den lave kriminelle lavalder. Derfor kan vi ikke sige, hvad vi har af erfaringer.

Men vi kan sige, at vi har et problem, der viser, at der er en lillebitte gruppe stadig yngre personer, der begår stadig hårdere former

for kriminalitet. Og det er vi nødt til at tage hånd om som samfund på en lang række felter. Her er det væsentligste forebyggelse, og det er kontakt mellem skole, sociale myndigheder og barnets hjem – forældre eller de voksne, der omgiver barnet – det er, at nærpolitiet er inde over på et tidligt tidspunkt, og at skolen påtager sig et myndighedsansvar osv.

Men når det er gjort, er der en lille gruppe, som begår forfærdelig hård kriminalitet, bestialsk kriminalitet i nogle tilfælde. Der er vi nødt til at sige, at her skrider samfundet ind. Og her er vi altså parate til at sænke den kriminelle lavalder til 14 år, men det er naturligvis ikke sådan, at de skal afsone sammen med bandekriminelle. De skal afsone på sikre sociale institutioner, der tager vare på barnets tarv.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må sige, at jeg skammer mig over, at Danmark nu skal være det land i Norden, der har den laveste kriminelle lavalder, og jeg skammer mig over, at vi nu skal ligge på linje med lande som Bulgarien, Slovakiet og Cypern i det her spørgsmål, og jeg skammer mig over, at regeringen med åbne øjne vedtager det her lovforslag, selv om de godt ved, at det her ikke fører til noget. Det fører ikke til mindre kriminalitet, det virker ikke præventivt, som ordføreren her står og påstår. Det betyder tværtimod, at vi får børn i fængsel, for vi har oplevet, at regeringen ikke har kunnet tage hånd om det.

Så spørgsmålet er: Hvor langt er Venstre parat til at gå for at give en garanti for, at vi ikke ser nogen 14-årige i fængsler, når det her lovforslag er vedtaget?

Kl. 13:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Kim Andersen (V):

Det er jo et postulat, når SF's ordfører siger, at det her ikke har nogen virkning og ikke har nogen effekt. Det kan SF's ordfører jo af gode grunde ikke vide noget om. Vi har klart den politiske opfattelse, at det er nødvendigt at sætte ind over for ungdomskriminalitet på en lang række områder, også hvad angår den kriminelle lavalder. Det er klart, vi skal overholde FN's børnekonvention, og det gør vi også. Den foreskriver, at man kan sætte den kriminelle lavalder helt ned til 12 år. Vi lander altså på 14 år, plus at vi igangsætter en lang række forebyggende initiativer.

Jeg synes heller ikke, at ordføreren fra SF skal overse det retssikkerhedsmæssige aspekt, der er i, at en ung, der kommer i den her situation, bliver stillet over for en dommer med de retssikkerhedsgarantier, det giver – oven i købet en særligt uddannet ungedommer.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:15

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu er det jo sådan, at vi allerede nu ikke overholder børnekonventionen ved at placere unge i voksenfængsler. Det har vi masser af eksempler på. Jeg skammer mig over, at regeringen tilsyneladende ikke har haft nogen skrupler med at gå ud og manipulere med FN's oplysninger i forhold til den kriminelle lavalder. Man gik ud og sagde, at det her var i fuldstændig overensstemmelse med FN's anbefalinger.

ger. Det er jo en lodret løgn. FN anbefaler, at man sætter den kriminelle lavalder op, men at mellem 14 og 16 år vil være acceptabelt.

I forhold til argumentet om retssikkerhed vil jeg godt spørge, hvor langt Venstre er parat til at gå for at give alle børn den her retssikkerhed. Skal alle børn så ikke have den her retssikkerhed, og kan vi ikke lige så godt fjerne den kriminelle lavalder så?

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Kim Andersen (V):

Jeg ved ikke, om jeg skal opfatte det sidste som et forslag fra Socialistisk Folkeparti. Vi er i hvert fald ikke parat til på nuværende tidspunkt at fjerne den kriminelle lavalder fuldstændig. Nu nedsætter vi den fra 15 til 14 år, og det indhøster vi så nogle erfaringer med, samtidig med at vi introducerer en massiv forebyggende indsats, og samtidig med at vi udbygger med et retssikkerhedsmæssigt aspekt i forhold til at introducere ungedommere, der har en særlig uddannelse i at vurdere børn og unges situation.

Så jeg synes ikke, at SF skal se så pessimistisk på det, og jeg synes, at SF bruger nogle ord om regeringen og initiativet her, som er på kanten af, hvad der er passende i en folketingsdebat. Men jeg forstår godt, at SF, som jo gerne vil favne alt og alle i de her år, har lidt ondt ved at se på, at der faktisk er en regering, der tager hånd om et samfundsmæssigt problem – i hvert fald et problem, som SF ikke selv har magtet at gøre noget ved.

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Vibeke Grave for en kort bemærkning. ... Der er et problem med mikrofonen. Vi venter lige et øjeblik. ... Nu er den der.

Kl. 13:17

Vibeke Grave (S):

Nu er den der, ja.

Ordføreren var meget inde omkring forebyggelse, omkring det præventive i det her forslag. Jeg synes, Danmark er meget på slingerkurs i forhold til, hvornår man mener en person er klar og voksen nok til at klare nogle ting. Man vil nu sætte børn i fængsler eller i lukkede institutioner, børn, som ikke engang har retten til at gå ud og købe en pakke cigaretter, og som ikke har retten til at gå ud og købe en øl. Hvorfor er det, man mener, at de vil være mere modne til at kunne klare det her, altså den kriminelle del af det? Hvor er det, det præventive i de her sammenhænge ligger?

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Kim Andersen (V):

Jeg er ikke sikker på, at præmissen er rigtig. Jeg mener ikke, at man kan sætte lighedstegn og drage sammenligninger, sådan som spørgeren her gør. Jeg mener, det er rigtigt at sige, at man er nødt til at angribe nogle problemstillinger over en bred front. Der er nogle, som bliver meget tidligere modne, og også desværre på en negativ måde i forhold til at begå kriminalitet, og dem skal vi så sætte ind over for på den front. Der er andre, som i forhold til vaner og fremtidig sundhed har brug for at få nogle restriktioner i forhold til anvendelsen af nydelsesmidler – som man jo besynderligt nok kalder dem – og det er så ligesom en anden ting.

Men jeg vil gerne sige, at jeg synes – og det er jeg meget glad for at den socialdemokratiske spørger er opmærksom på – at man skal

lægge meget vægt på forebyggelsen, og det er det, der gennemsyrrer regeringens udspil på det her område. Og så bliver vi også nødt til at have det andet med straffen med, når forebyggelsen ikke har rakt til.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Vibeke Grave.

Kl. 13:19

Vibeke Grave (S):

Det må jeg jo så sige at jeg har lidt svært ved at forstå. Jeg synes, det måske er et lidt naivt synspunkt, at man forestiller sig, at det her har nogen forebyggende effekt.

Men der er også en anden del af det, jeg gerne vil nævne, for selv om man måske ikke har erfaring med, at 14-årige er blevet straffet i Danmark, så har man dog erfaring med at have sat folk i fængsel, og det har da ikke ofte haft nogen præventiv effekt, heller ikke selv om de er blevet voksne i mellemtiden. Så derfor synes jeg måske ikke, at det virker.

Derudover er der jo hele problematikken omkring, hvad der kommer til at stå i straffeattester osv. Hvor er det ordføreren helt konkret vil gå ind og skabe forebyggelse? Hvad er det for nogle penge, han vil bruge i den sammenhæng, sammen med det her forslag om, at den kriminelle lavalder skal nedsættes til 14 år?

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at der jo ikke er tale om, at de 14-årige skal i fængsel blandt hardcore kriminelle, lige så lidt som der i dag er tale om, at 15-16-17-årige skal i fængsel blandt bandekriminelle. Det står helt fast. Og reglerne er også klare: Unge under 18 år skal placeres på sikrede pladser i sociale institutioner, medmindre der er helt særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til, hvor voldelige de pågældende kan være, deres psykiske tilstand osv.

Så vil jeg bare afslutningsvis sige, at med hensyn til det forebyggende har socialministeren og andre jo fremlagt lange lister over initiativer, og med hensyn til midlerne må jeg konstatere, at der ude i kommunerne aldrig har været flere penge til forebyggende arbejde blandt børn og unge, end der er i disse år.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Maja Panduro (S):

Det glæder mig, at ordføreren siger, at de her børn jo ikke skal i fængsel. Betyder det, at vi kan få en garanti for, at ingen af disse børn vil komme i fængsel sammen med voksne? Som vi ellers har kunnet læse, f.eks. i Berlingske Tidende i dag, har vi allerede børn siddende i voksenalder, og regionerne siger, at der vil komme flere, der vil være nødt til at afsone på de vilkår, hvis man gennemtvinger lovgivningen, som man har sagt, man vil nu.

Hvad er det, Venstre ved, som ingen andre ved, og som ingen af alle de eksperter og fagfolk, der har udtalt sig, ved? De fraråder det her på det kraftigste og bønfaller om, at man lader være. Hvad er det, Venstre ved, som ingen af disse eksperter og fagfolk ved, og som gør, at det her er hensigtsmæssigt?

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Kim Andersen (V):

Til det sidste vil jeg sige, at vi ser det her i en sammenhæng. Vi har taget en lang række forebyggende initiativer af socialpædagogisk karakter og af myndighedsmæssig karakter, vi har givet strafskærpselser, og nu gør vi dette med at nedsætte den kriminelle lavalder. Vi sætter altså ind over en bred front. Det tror vi er nødvendigt.

Vi indrømmer også, at det at nedsætte den kriminelle lavalder er et politisk initiativ. Vi tror, det er nødvendigt for at give et modsvar, i forhold til at der skal være konsekvens over for en lille, hardcore gruppe i vores samfund. Vi har også en tro på, at det har en præventiv effekt. Så jeg er glad for, at spørgeren anerkender, at de pågældende ikke skal i almindelige fængsler, men på særlige institutioner med sikrede pladser.

Som jeg også sagde indledningsvis, er vi lydhør over for at drøfte med aktørerne, kommuner og regioner, hvis der er kapacitetsproblemer på området, men man kunne jo også argumentere for, at det her vil have den virkning, at der rent faktisk bliver behov for færre af den slags pladser, netop fordi det har en præventiv effekt. Men hvis der er saglig argumentation for det modsatte, hører jeg gerne om det, og så er jeg bestemt parat til at agere på det.

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:23

Maja Panduro (S):

Der er jo netop rigtig meget saglig argumentation for det modsatte. Regeringens egen ungdomskommission siger ligeud, at det her risikerer at have en negativ kriminalpræventiv effekt. Der vil altså komme flere unge til, og man vil skubbe de unge, man har med at gøre, endnu længere ud i kriminalitet. Dansk Psykolog Forening, som også er kommet med høringssvar, siger, at man i stedet skader flere unge, der står på grænsen til at blive kriminelle, ved at nedsætte den kriminelle lavalder, og man fremmer en kriminel løbebane i livet fremover for den unge. De er ikke de eneste, der fraråder det her i høringssvarene, det gør også Dommerforeningen, Advokatrådet, Fængselsforbundet, Kriminalforsorgsforeningen, Det Kriminalpræventive Råd, Rigsadvokaten – og jeg kunne blive ved.

Jeg forstår ikke, at man vil gennemtvinge det her, når der nu ligger masser af ekspertviden på det her område, og de alle sammen siger: Vil I ikke nok lade være med at gøre det. Når man nu vil det, må jeg så ikke nok få den garanti fra ordføreren, som jeg syntes han var lige på nippet til at give, at ingen af de her børn skal afsone i voksenfængsler?

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne sige til fru Maja Panduro, at jeg tror, den faglige viden og indsigt på dette område er mere nuanceret, end spørgeren her giver udtryk for. Jeg anerkender fuldt ud, hvad der står i høringssvarene, men jeg ved også, hvad der bliver sagt på møder og konferencer, og hvad fagfolk siger, når man bagefter sidder og snakker med dem over en kop kaffe. Der er rent faktisk mange af dem, der siger: Det er helt rigtigt, det I gør, der er brug for mere konsekvens over for denne begrænsede, men hardcore gruppe af børn og unge.

Jeg vil så gerne sige, at det er klart, at vi skal leve op til FN's børnekonvention. Vi skal ikke have børn til at afsone blandt hardcore bandekriminelle. Vi skal have de rigtige sociale, sikrede institutio-

ner. Vi har sat penge af til etablering af de her pladser: 25-26 mio. kr. i år, så vidt jeg husker, og omkring 55-56 mio. kr. næste år. Så vi har taget højde for det økonomisk, og jeg håber, at de, der har ansvar for at etablere pladserne, nu også får brugt midlerne til det, de er bevilget til.

Kl. 13:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi jo glade for, at regeringens partier nu er ved at nærme sig det, som vi i Dansk Folkeparti kalder en konsekvent og retfærdig retspolitik. Derfor er det selvfølgelig også til dels positivt, at Venstre vil være med til for det første at nedsætte den kriminelle lavalder, for det andet at der i hvert fald på ét punkt bliver afskaffet den her strafabat for unge mennesker.

Nu har jeg jo også læst lovforslaget igennem, og det, der undrer mig, er, hvorfor man kun vil afskaffe strafabatten for unge mennesker for de helt, helt ekstreme og meget, meget voldsomme gerninger såsom drab. Hvad med f.eks. voldtægt? Det er jo sådan set også et drab, det er et åndeligt drab. Skal en 17-årig, som begår en voldtægt, ikke også kunne få en ordentlig dom og altså ikke få fratrasket en rabat i straffen, fordi vedkommende er 17 år og ikke lige præcis 18 år?

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne sige til Dansk Folkeparti, at vi går ind for en konsekvent retspolitik. Vi går ind for, at der skal være mærkbare sanktioner, når man overtræder loven. Men det er ikke gjort dermed. Vi er også meget optaget af, at der er uddannelsesmæssige tilbud, og at der er sociale foranstaltninger, som gør, at der bliver taget hånd om de børn og unge, som er i vanskeligheder, eller som på et tidligt tidspunkt i tilværelsen bringes i nogle livssituationer, som gør tilværelsen svær for dem, og som gør, at de kommer ud af kurs.

Det her er ikke bare et spørgsmål om straf, straf og mere straf. Det er i lige så høj grad et spørgsmål om tidlig reaktion, ansvarlighed, modenhed og kærlighed over for de børn og unge, som har brug for en fast og venlig hånd til at hjælpe dem videre i tilværelsen. Derfor har vi en bred palet af tiltag, og vi skal gøre endnu mere for at få de sociale myndigheder, skolen, lokalpolitiet, ind i et forpligtende samarbejde på et tidligere tidspunkt.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:28

Marlene Harpsøe (DF):

Det er vi jo helt enige i, vil jeg sige til hr. Kim Andersen, men det, jeg spørger til, er: Hvis en 17-årig begår en fuldbyrdet voldtægt – og det er jo en form for et åndeligt drab, det ser jeg det i hvert fald som – er det så i orden, at denne 17-årige, som altså har begået en fuldbyrdet voldtægt mod en kvinde, skal have en rabat i straffen, fordi vedkommende er under 18 år? Er det fair?

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Kl. 13:31

Kim Andersen (V):

Jeg tror heller ikke, at man kan drage den slutning, som spørgeren her drager på baggrund af dette lovforslag. Det, vi slår fast, er, at vi fjerner maksimumgrænsen på 8 år for unge under 18 år, men vi slår også fast, at man ikke kan idømmes livstidsfængsel. Så er der jo vid fortolkning af strafferammerne, som det ikke er op til Folketinget at tolke, men op til de frie og uafhængige domstole at tolke og anvende i forhold til alle de elementer og alle de nuancer og forskelligheder, der er at iagttage i hver enkelt sag. Det er just derfor, vi har frie og uafhængige domstole, så vi kan opnå en rettergang, der er retfærdig, og en domsudmåling, som er så retfærdig, som det nu en gang er muligt.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Lone Dybkjær (RV):

Ordføreren sagde, at der er mange eksperter og fagfolk, som konfronteret over en kop kaffe ville have nogle andre holdninger; altså nogle holdninger, som de ikke vil redegøre for i offentligheden. Jeg vil meget opfordre ordføreren til at bede de nævnte fagfolk om at komme frem. Jeg synes, det er en meget voldsom beskyldning, ordføreren kommer med mod fagfolkene, nemlig at et er, hvad de siger offentligt, noget andet er, hvad de siger privat. Har det virkelig sin rigtighed, at det er sådan? Og kan ordføreren så ikke prøve at få nogle af de eksperter på banen?

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne bede fru Lone Dybkjær om at lade være med at stå her og sige, at jeg fremkommer med beskyldninger mod nogen som helst, for det er decideret urigtigt. Det har jeg ikke gjort.

Jeg vil også bede fru Lone Dybkjær erindre, om ikke også hun har eksempler på, at en ting er, hvad der står i et officielt hørings-svar, en anden ting er de nuancer og vinkler, man som enkeltstående fagperson uofficielt har på nogle problemstillinger. Det tror jeg også at fru Lone Dybkjær i sit lange politiske liv har været ude for. Jeg har i hvert fald i mit, om end det er noget kortere.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:30

Lone Dybkjær (RV):

Det med længden kan jeg i hvert fald bekræfte. Men det, som jeg gerne vil sige, er, at jeg synes, det er at komme med en beskyldning, når ordføreren siger, at når han snakker privat med folk, er det noget andet. Det er klart, at der kan være andre nuancer, end der er i et hørings-svar, men det er jo ikke det, vi snakker om her. Her snakker vi om deciderede andre vurderinger. Det kalder jeg at komme med en beskyldning mod fagfolk, og derfor synes jeg, at vi skal få undersøgt det der med fagfolk, der går ud og siger, at den her 14-års-grænse er en smadder god idé.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kim Andersen (V):

Det står spørgeren frit for at undersøge alt det, spørgeren vil undersøge og kan få undersøgt. Jeg står inde for det, jeg her har sagt. Jeg har talt med adskillige fagfolk, der beskæftiger sig med de her problemer, som over en kop kaffe og ved personlige møder med mig i privat regi og på mit kontor er kommet med udmeldinger, synspunkter og vurderinger, som er forskellige fra det, der er oplyst i et hørings-svar. Sådan er det.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:32

(Ordfører)**Karen Hækkerup (S):**

Man får lidt det indtryk eller den fornemmelse, når man læser overskriften til det her lovforslag, at regeringen ikke en gang selv vil stå ved, hvad det er, den er ved at lave. Lovforslaget hedder nemlig slet ikke noget som helst om den kriminelle lavalder; det kommer først, når man åbner op og kommer ind i detaljen. Det virker lidt, som om man er flov over, hvad man har gang i, og det kan jeg godt forstå.

Regeringen har haft nedsat en ungdomskommission, som kom med en række anbefalinger til, hvordan vi i Danmark kan blive bedre til at håndtere børn og unge, der har det socialt dårligt, og som bliver rodet ud i kriminalitet. Ungdomskommissionen tog meget tydeligt afstand fra, at en løsning kunne være at sænke den kriminelle lavalder. Jeg må minde om, at Ungdomskommissionen var sammensat af de fagfolk og eksperter, vi normalt lytter til, når vi modtager råd og vejledning, når vi som politikere ønsker at blive hjulpet til at træffe nogle kloge beslutninger. Ungdomskommissionens anbefaling var klar: Nej, lad være at sænke den kriminelle lavalder, det vil kun blive meget, meget værre.

Så sker der noget mærkeligt, og man skal måske nok være på Christiansborg for helt at forstå, hvor pudsigt det egentlig kan være. For en ting er, at eksperterne siger: Lad os nu lade være at gøre det, for det virker ikke. En anden ting er, at Dansk Folkeparti så siger: Jo, vi vil have det alligevel. Det kan godt være, at det ikke virker, men for os er det vigtigt, og hvis ikke vi får det, vil vi ikke stemme for finansloven.

Det synes jeg jo er dybt, dybt pinligt. Tænk, at vores land skal basere sin politik på, hvad Dansk Folkeparti vil have af lunser for at stemme for en finanslov. Tænk, at vi nu skal til at sætte 14-årige børn i fængsel, fordi det var det, der var Dansk Folkepartis pris. Tænk, at vi har en regering bestående af Venstre og De Konservative, der er villig til at betale prisen. Jeg synes, det er skamfuldt!

Der skete jo så det, at regeringen skulle forklare, hvorfor man vil sænke den kriminelle lavalder, og der fandt man på alle mulige ting. Hr. Brian Mikkelsen, som var justitsminister på det tidspunkt, fik rodet sig ud i nogle lange forklaringer om, at det havde FN anbefalet. Det viste sig ikke at være sandt. Så kom der nogle lange forklaringer om, at det var, fordi der var et knæk på kriminalitetskurven mellem de 13-årige og 14-årige, og derfor var det meget godt, at man så lagde snittet der. Nej, kurven er ganske jævn, sagde Johan Reimann til Ritzau. Johan Reimann er politidirektør i København og sad med ved Ungdomskommissionens arbejde.

På trods af at eksperter, som ved noget om det her, som beskæftiger sig med børn og kriminalitet, på det kraftigste fraråder, at vi går i gang med det her, står vi nu og skal vedtage et lovforslag, som skal gælde fra den 1. juli i år. Regionerne har i dag været ude at sige: Ved i hvad, venner, vi har ikke nogen pladser. Det betyder, at de 14-årige vil komme i fængsel, for vi har ikke kapacitet. Vil I ikke være rare i

det mindste at udskyde loven? En ting er, at vi ikke støtter den, man vil I ikke godt være søde at udskyde den?

KI. 13:37

Dertil siger Venstre så i dag, at det vil de gerne drøfte, men ikke garantere. Det synes jeg ikke er godt nok. Venstre siger også: Det her vil have en effekt. Måske vil vi endda få brug for færre pladser, fordi det er så præventivt, når børnene tænker: Uha, jeg kan komme i fængsel. Det er der ikke nogen dokumentation for, og det er det rene vås.

I Danmark skal man være 18 år for at kunne købe spiritus; man skal være 15 år for at have sex, men hvis to 14-årige har sex med hinanden, så er det fra den 1. juli kriminelt. Mener regeringen alvorlig talt, at vi skal til at kriminalisere to 14-årige, der har et frivilligt seksuelt forhold til hinanden? For 14-årige kan vi sætte i fængsel. Det kan godt være, at vi ikke kan tillade, at de køber en pakke cigaretter eller går i solarium eller køber spiritus, men fængsel er de i hvert fald modne nok til.

Der må jeg bare sige til Venstres ordfører, at det her ikke handler om, at børnene er blevet mere modne. Man kan sagtens begå kriminalitet, uden at det, der er på den øverste etage, er fulgt med. Vores bekymring for det her lovforslag er klar: Vi vil ende med at sætte børn i fængsel, og Socialdemokraterne stemmer derfor helhjertet imod.

KI. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

KI. 13:36

Marlene Harpsøe (DF):

Fra Dansk Folkepartis side synes vi selvfølgelig, at det er ærgerligt, at man fra Socialdemokraternes side ikke kan støtte lovforslaget, bl.a. fordi jeg jo gentagne gange har hørt nogle tilkendegivelser fra Socialdemokraterne om, at det skal være muligt at idømme unge under den nuværende kriminelle lavalder samfundstjeneste. Godt.

Hvordan skulle man kunne idømme en person under den kriminelle lavalder samfundstjeneste? Altså, det kan man jo ikke. Der er man jo nødt til at have et system af domstole m.v.; man er nødt til at nedsætte den kriminelle lavalder. Er fru Karen Hækkerup ikke enig i, at den socialdemokratiske politik lige på det her område altså ikke rigtig hænger sammen? Tværtimod hænger den i laser.

KI. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

KI. 13:37

Karen Hækkerup (S):

Nej, det er jeg bestemt ikke enig med Dansk Folkepartis ordfører i. Nu hæftede jeg mig før ved, at Dansk Folkepartis ordfører havde en polemik med Venstres ordfører. Man var blevet enige om, at hvis der var to partier, der havde en konsekvent retspolitik, så var det da i hvert fald de to partier. Man kan i hvert fald sige, at det da er rigtigt så langt derhen, at det er de to partier, der står bag, at vi i dag har fået fyldt vores fængsler fuldstændig op til bristepunktet, og at der er en lang, lang ventekø.

Det her handler ikke om at være konsekvent. Det her handler om, om man tænker sig om. Der er ikke nogen – heller ikke fra oppositionens side – der siger, at 14-årige bare skal have lov at passe sig selv og begå al den kriminalitet, de har lyst til. Det skal de naturligvis ikke – hverken af hensyn til sig selv eller de ofre, der vil være på deres vej. Vi har foreslået, at man kunne indføre noget, der hedder sociale smarte sanktioner, hvor man altså hjælper barnet og, ligesom man kan det i den sociale lovgivning i dag, målretter nogle tilbud til de børn, der er havnet i problemer. Det handler bare ikke om, at de skal i fængsel, sådan som Dansk Folkeparti gerne vil have det.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marlene Harpsøe.

KI. 13:38

Marlene Harpsøe (DF):

Så samfundstjeneste skal altså være et tilbud til den unge. Gad vide, hvor mange der vil tage imod det tilbud. Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at Fængselsforbundet er kommet med et hørings svar, og det står jeg med her. Der fortæller de jo bl.a. noget om, at der tilsyneladende skulle mangle nogle pladser. Det vil jeg selvfølgelig godt medgive der gør på institutionerne. Men det, som jeg også lægger mærke til i det hørings svar, er, at der står, at der ofte er tale om »uregerlige unge, der påbegynder deres afsoning på en lukket ungdomsinstitution, men overføres til fængslerne, fordi personalet på institutionerne ikke kan styre dem ...«.

Det betyder altså, at der er tilfælde, hvor der er unge mennesker under 18 år, som sidder i de her fængsler, ikke fordi man ikke har haft dem i ungdomsinstitution, men fordi personalet på ungdomsinstitutionen ikke har kunnet styre dem. Er der så ikke behov for at sætte ind med noget mere konsekvent behandling af de her unge i ungdomsinstitutionerne i stedet for det, der sker, med de pædagoger, som render rundt der i dag?

KI. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

KI. 13:39

Karen Hækkerup (S):

Jo, men i fængslerne – og det er jo det, der er så forfærdeligt – er der ikke de fornødne fagfolk, heller ikke til at tage sig af 14-15-16-17-årige, der er fuldstændig uregerlige. Der er tale om, at det stadig væk er børn og unge mennesker. Der er tale om, at de har behov for en særlig hjælp til udvikling, til støtte, til behandling. Den får man altså ikke i et fængsel. Det er ikke nogen badeferie at sidde i et dansk fængsel, og da slet ikke hvis man er 14 eller 15 år og skal ind at sidde isolationsfængslet, fordi man er for uregerlig. Børn, der er i den situation, har selvfølgelig behov for støtte, for kontakt og for hjælp. Det er fængselsfunktionærerne ikke uddannet til. Om end de har et godt hjerte og gerne vil hjælpe, siger de selv: Den her opgave kan vi ikke påtage os; det er simpelt hen ikke det, vi er uddannet til; vi er ikke uddannet til at passe børn.

KI. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

KI. 13:39

Karsten Nonbo (V):

Socialdemokraterne har åbenbart fået det mantra ind i hovedet, at det eneste, det drejer sig om, er skrækken for, at 14-årige skal i fængsel. Det er jo ikke det, der lægges op til. Det er sådan en papegøjesnak, der er opstået, fordi man helt har misforstået den mulighed, der ligger i at kunne registrere 14-årige i et kriminalregister.

Anerkender fru Karen Hækkerup ikke, at den ene dag kan en fra Askerød og en fra Ishøj køre til Odense og begå kriminalitet. Næste dag beslutter de sig til at køre til København og begå kriminalitet, og den tredje dag beslutter de sig til at køre til Aalborg og begå kriminalitet. Hver gang må den vagthavende løslade dem, fordi de jo ikke er kriminelle. De må ikke registreres i et kriminalregister. Man kan handle 1 uge, 14 dage, 2 måneder efter, når alle disse sociale sager er samlet. Og der har ikke været nogen konsekvens med hensyn til helbredet at måtte anbringe en ung, for han er da i grunden grov. Så skal

han et halvt år eller et helt år i en ungdomsinstitution ved en tvangs-fjernelse, og der er kun en dommer en gang om året.

Kl. 13:43

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Karen Hækkerup (S):

Hvis det, Venstres ordfører står og siger, er rigtigt, så vil det sige, at vi i Danmark efter 9 år med en borgerlig regering har et system, hvor børn og unge kan suse rundt og begå kriminalitet i den ene kommune efter den anden, hvorefter de bliver løsladt, uden at de sociale myndigheder foretager sig noget som helst. Det er jo heldigvis ikke tilfældet, vil jeg sige til hr. Karsten Nonbo. Heldigvis er de sociale myndigheder inde over, når børn bliver rodet ud i kriminalitet. Selvfølgelig er de det, og det skal de også være, så den påstand fra hr. Karsten Nonbo kan jeg heldigvis afvise.

Kl. 13:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 13:41

Karsten Nonbo (V):

Det kan godt være, at fru Karen Hækkerup kan det, men jeg har altså relationer til virkeligheden. Jeg har oplevet, at man netop står magtesløs over for det. Jeg er ansat i politiet og har oplevet sagerne. Jeg har været socialudvalgsformand og har oplevet sagerne. Jeg får sagerne, når det er alt for sent. Kan man give de små rappe slag over fingrene, give en bøde for at køre uden cykellygte som 14-årig, en bøde for at stjæle en æske chokolade og få det registreret, så kan man begynde at snakke sammen. Nej, vi får sagerne til behandling, når det er alt for sent, og det er det, der er problemet. Det problem kan vi løse ved at få dem registreret som 14-årige og for min skyld også som 13-årige. Det betyder ikke nødvendigvis, at de skal i fængsel, men det er den eneste papegøjesnak, som Socialdemokraterne kan komme op med.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Karen Hækkerup (S):

Meget af det, Venstres ordfører sagde, syntes jeg selvfølgelig ikke var rigtigt, men der var noget af det, Venstres ordfører sagde, som jeg er helt enig i, nemlig at vi griber for sent ind. Det er jo en problemstilling, der er blevet påpeget i Folketinget rigtig, rigtig mange gange og af mange forskellige partier. Bl.a. derfor fremsatte vi jo vores forslag om smarte sociale sanktioner. Her går man netop ind i et SSP-regi, går ind i et samarbejde, hvor man rundt omkring barnet inddrager de sociale myndigheder og familien og skolen, for at de kan hjælpe bedre til. Vi er enige i, at det i dag går for langsomt. Jeg er også enig i, at i sager om børn, der begår kriminalitet, går der alt for lang tid, inden der sker noget. Men jeg synes, at det er pinligt, at man må konstatere, at det efter 9 år med en borgerlig regering kun er blevet langt, langt værre.

Vores statsminister sagde på et tidspunkt, da han havde et pressemøde om at hæve afgifterne på cigaretter og spiritus, at nu skulle man altså være 18 år, før man måtte købe spiritus. Han argumenterede der med, at det var, fordi man her satte grænsen mellem børne- og voksenliv. Jeg synes, at det er bekymrende, at grænsen mellem børne- og voksenliv er vigtigere og højere, når vi taler om spiritus, end når vi taler om at sætte børn i fængsel.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

De fleste husker sikkert sagen om den unge Rasmus Popena, der begik drab i Aalborg i 2007 – det blev også kaldt stadiondrabet. En 15-årig ung mand tæskede en aalborgenser til døde, mens han filmede ugeringen. Historien viser også, at listen over kriminelle handlinger var lang for den unge mands vedkommende, han kunne bare ikke blive idømt sanktioner for sine handlinger, da han var under 15 år gammel.

Dansk Folkeparti mener, at den kriminelle lavalder bør sænkes til 12 år, men vi er selvfølgelig også glade for, at regeringen rykker sig på det her punkt og nu vil nedsætte den kriminelle lavalder til 14 år. Vi mener, at en lavere kriminel lavalder vil have en præventiv effekt og sikre, at færre unge vil finde en kriminel løbebane attraktiv, fordi de nemlig tidligt lærer, at deres handlinger har konsekvenser. Hvis man som 12-årig stjæler en bil og finder ud af, at det ikke har nogen konsekvenser, bliver man jo bare ved og ved, indtil man så fylder 15 år og hammeren måske falder, for de straffri gerninger, man har begået før det fyldte 15. år, tæller jo ikke med, når straffen udmåles. Og i den periode har de kriminelle eskapader måske endda udviklet sig til andre og mere vidtgående kriminalitetsformer. Unge har brug for, at der bliver sat grænser over for dem, og de har brug for at mærke, at der er konsekvens af de handlinger, man foretager sig.

Men for Dansk Folkeparti handler det også om ofrenes retsfølelse. Hvis en person er blevet banket sønder og sammen af en 14-årig, forstår jeg godt, at den person, som har været udsat for den her massive vold, gerne så, at der var noget konsekvens for den person, som havde begået den her vold.

I Dansk Folkeparti har vi selvfølgelig bemærket den kritik, der bl.a. har været fra Kim Østerby fra Fængselsforbundet om, at der mangler pladser på de socialpædagogiske institutioner. Men vi har også noteret os, at der i det høringssvar står, at uregerlige unge bliver overført fra institutioner til fængsel, fordi personalet på institutionerne ikke kan styre dem. Desværre ser de unge ifølge Fængselsforbundet det som en belønning for at være sej, at de så kommer i fængsel. P.t. er der 25 unge, der sidder i et rigtigt fængsel, og de burde være på en institution. Ministeren har lovet Dansk Folkeparti, at han sikrer, at der er pladser nok. Det er selvfølgelig en aftale, som vi i Dansk Folkeparti forventer at ministeren overholder. For det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at børn ikke skal i fængsel, men samtidig må vi se på, hvordan personalet i ungdomsinstitutionerne lærer at styre de her uregerlige unge, så de ikke føler behov for lige frem at sende dem over i et fængsel, som jo er et meget hårdere miljø. Det er ikke den rigtige måde at gøre det på.

Det her lovforslag handler også om den strafabat, der i dag gives til unge kriminelle under 18 år. Den her strafabat afskaffes for de værste forbrydelser, og i praksis betyder det tilsyneladende, at det kun gælder for mord. Dansk Folkeparti mener ikke, at der bør gives strafabat til mordere, blot fordi de tilfældigvis ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet. Hvis de er gamle nok til at begå et mord, er de også gamle nok til at tage konsekvenserne af netop det. Men Dansk Folkeparti ønsker, at det også skal gælde al anden personfarlig kriminalitet som vold og voldtægt.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget, men der er også nogle ting, som vi gerne vil have behandlet i udvalget. Vi vil stille spørgsmål til ministeren bl.a. om, hvordan ministeren vil sikre opfyldelsen af løftet om de her institutionspladser på ungdomsinstitutionerne, og om, hvordan vi sikrer, at personalet på ungdomsinstitutioner med de

her meget ureglerlige unge mennesker ikke opgiver dem og ligefrem føler behov for at sende dem over i et fængsel. Det duer ikke. De skal være i en ungdomsinstitution, og så må personalet i ungdomsinstitutionerne være ordentligt klædt på til at kunne varetage det arbejde, som jo følger med i at have med en ureglerlig ung at gøre.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:48

Karen Hækkerup (S):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Jeg synes, at det var en spændende tale, fordi der blev sagt, at justitsministeren havde lovet Dansk Folkeparti, at der ville være styr på det med pladserne. Jeg synes selvfølgelig, det er dejligt, at der findes en aftale, og at der er styr på det. Jeg kan kun beklage, at de aftaler, der åbenbart bliver lavet af det her Folketing, ikke bliver aftalt i Folketinget, men er noget, der evig og altid bliver aftalt alene med Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er et demokratisk problem.

Jeg vil spørge, om Dansk Folkepartis ordfører vil løfte sløret for, om den aftale, der er indgået, betyder, at vi den 1. juli ikke vil se børn i fængslerne. Betyder den, at vi i den 1. juli vil have bygget institutionspladser nok, til at både de børn, der vil komme efter den 1. juli, og som har modtaget en dom, og at også de børn, der allerede nu sidder i fængsel, vil kunne få plads? Hvad er det egentlig, aftalen betyder?

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Marlene Harpsøe (DF):

Det lyder næsten på fru Karen Hækkerup, som om Dansk Folkeparti har været inviteret over til ministeren, hvor vi så har siddet og skrevet en skriftlig aftale. Det har vi ikke. Vi har lavet en mundtlig aftale med justitsministeren, som vi selvfølgelig forventer, at ministeren overholder, for det duer ikke at sende børn i fængsel.

Jeg og Dansk Folkeparti er bekymret over den udvikling, for børn skal selvfølgelig ikke i fængsel sammen med nogle meget hårde bandekriminelle og lignende. Det duer simpelt hen ikke. De skal på en ungdomsinstitution, og så skal de have en almen opdragelse og lære at have respekt for autoriteter, og så skal de selvfølgelig også, når de forlader ungdomsinstitutionen, begynde at kunne gå derhen, hvor de kan starte på en ungdomsuddannelse.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:50

Karen Hækkerup (S):

Det lyder jo alt sammen fint nok, men hvad nu hvis det ikke bliver sådan? Det er jo i forvejen sådan i Danmark, at omkring 200 børn hvert eneste år sættes i et almindeligt voksenfængsel som Nyborg Statsfængsel eller Venstre Fængsel.

Nu har Dansk Folkeparti åbenbart lavet en eller anden mundtlig aftale, men der må jeg jo minde om, at mundtlige aftaler kan være lige så bindende, som skriftlige aftaler. Men vi andre ville da være glade, hvis vi kunne få lov til at blive bekendtgjort med, hvad indholdet af den mundtlige aftale, der åbenbart er indgået med Dansk Folkeparti, præcis er.

Jeg må jo minde om, at det her lovforslag ikke ville blive til noget, hvis ikke Dansk Folkeparti havde krævet det. De Konservative har jo hele tiden været imod at sænke den kriminelle lavalder. De holdt jo ved til det sidste. Det var først til allersidst, da Dansk Folkeparti trak finanslovkortet og sagde, at de ikke ville stemme for finansloven, at Det Konservative Folkeparti pludselig stak halen mellem benene og gav sig.

Men kan Dansk Folkeparti ikke løfte sløret for, hvad aftalen indeholder?

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Marlene Harpsøe (DF):

Vi er gået til ministeren, og vi er blevet lovet, at ministeren sikrer, at problemet på det her område bliver løst, og sikrer, at der er nok institutionspladser på de her ungdomsinstitutioner, så børn, der egentlig skal afsone i en ungdomsinstitution, ikke skal afsone i et fængsel. Det er den aftale, der ligger, og som jo så er mundtlig.

Vi i Dansk Folkeparti har jo tillid til regeringen. Det er jeg godt klar over at venstrefløjen ikke altid har, men det har vi i Dansk Folkeparti. Derfor forventer vi selvfølgelig også, at ministeren lever op til de forpligtelser, som han både har over for Dansk Folkeparti og i forhold til den lovgivning, der ligger på området.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Maja Panduro (S):

Jeg er også meget interesseret i at høre mere om den her aftale, særlig når jeg nu som mit eget partis ordfører bliver opmærksom på, at vi allerede i dag ser, at der hvert eneste år er 200 børn, som kommer i voksenfængsel. Vi hører det fra regionerne i dag, bl.a. i Berlingske Tidende, som jeg henviste til før. De siger, at de ikke har plads, at de har planlagt nogle udvidelser, som gør, at de måske kan få plads til dem, som allerede nu sidder i voksenfængsel, men de har ikke plads, når der så kommer endnu flere.

Så glæder jeg mig over at se, at Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, er ude at sige, at børn ikke skal i voksenfængsel. Vil ordføreren ikke fortælle mere om den her aftale, som man har med ministeren? Hvornår skal den træde i kraft? Det havde jo været rart, om det ligesom havde fungeret, men hvornår skal den træde i kraft, og sikrer den, at ingen under 18 år skal i voksenfængsel, eller er det kun de her nye 14-årige, som er omfattet af den hemmelige aftale?

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg hørte ikke, om fru Maja Panduro sagde hemmelig aftale eller endelig aftale lige her til sidst, så det forholder jeg mig ikke lige til.

Nu er det jo sådan, at jeg ikke er justitsminister. Det er ikke mig som ordfører for Dansk Folkeparti, som har en forpligtelse på det her område til at sikre, at der er institutionspladser nok. Det er justitsministeren, der har det, og derfor har vi selvfølgelig fået lovning fra justitsministeren på, at justitsministeren vil sikre, at der er pladser nok. Det har vi tillid til.

Derfor vil jeg foreslå, at fru Maja Panduro, når justitsministeren kommer på talerstolen, stiller sig op og spørger fra sin plads, hvordan ministeren vil leve op til den forpligtelse. Det bør og skal justitsministeren gøre, for børn skal ikke sendes i fængsel.

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro.

Kl. 13:53

Maja Panduro (S):

Jeg tør godt love Dansk Folkepartis ordfører, at jeg nok skal stille spørgsmål til ministeren også, men det her forløb har jo været et fremragende eksempel på den store indflydelse, som Dansk Folkeparti har på vores regering og på vores justitsminister. Det må jeg selvfølgelig gratulere Dansk Folkeparti med, det er jo dejligt for dem.

Det kan så være lidt frustrerende for os andre, men derfor synes jeg også, at det giver mening. Og hvis det, jeg hører fra ordføreren – det vil jeg gerne bede om en bekræftelse på – er, at ordføreren og hendes parti, Dansk Folkeparti, vil sikre, at ministeren lever op til det her, vil holde ministeren op på hans løfte, er jeg trods alt en smule beroliget over det.

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan berolige fru Maja Panduro med, at i Dansk Folkeparti vil vi selvfølgelig holde ministeren op på det løfte, for vi bryder os ikke om gang på gang at blive bekendt med, at der sidder børn i fængsler.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det altså ikke er en problemstilling, som lige er så let. Det handler ikke i alle tilfælde om, at der måske mangler en plads, i hvert fald ikke ifølge f.eks. høringsvaret fra Fængselsforbundet, som skriver, at der nogle gange er tale om, at der er ureglerlige unge, som bliver sendt fra en ungdomsinstitution over i fængslet, fordi personalet ikke kan tage sig af dem. De forstår ikke, hvordan de skal tage sig af dem, og det er jo en problemstilling, som vi skal løse, og som åbenbart også er en årsag til, at der er nogle af de her unge, der ender i et fængsel.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti vælger, at det, der skal være afgørende for partiets retspolitik, er den gamle opfattelse, som jo også afspejler sig i en række gamle religioner, om øje for øje og tand for tand, en opfattelse, man ellers begyndte at bevæge sig væk fra i Danmark for flere hundrede år siden, så man mere ser på, hvordan vi forebygger, at der bliver begået forbrydelser, end på, at man skal straffe med noget, der nærmest er lige så hårdt som den forbrydelse, der er begået.

Så jeg vil bare høre: Hvad er egentlig Dansk Folkepartis overvejelser, med hensyn til at det lige er ved 12 år, man sætter grænsen? Hvis der er en 7-årig, der begår et drab, hvorfor mener Dansk Folkeparti så ikke, at den 7-årige skal sættes i fængsel, hvis det, der ligger til grund for Dansk Folkepartis opfattelse, er øje for øje og tand for tand, at hvis man har begået en grusom handling, skal man også udsættes for en grusom straf?

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er ikke bange for at sige her fra Folketingets talerstol, at der er umådelig forskel på at være 7 år gammel og være 12 år gammel. Det er én ting.

En anden ting er, at det, som fru Line Barfod står her og siger, om, at Dansk Folkeparti skulle have en eller anden ideologi om, at der skal være øje for øje og tand for tand, simpelt hen ikke passer. Vi går ikke rundt med hævtanker eller lignende. Det lyder, som om det er derhen, Enhedslistens ordfører vil, men det passer simpelt hen ikke.

Men vi vil meget gerne have, at når man er så gammel, at man må kunne forventes at tage konsekvenserne af det, man gør, så skal man også gøre det. Det betyder ikke nødvendigvis, at man skal have en straf i en eller anden ungdomsinstitution. Det kunne også være samfundstjeneste. Det tror jeg faktisk kunne være rigtig, rigtig nyttigt og også vise en konsekvens over for den unge.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:57

Line Barfod (EL):

Der er ingen, der er uenig i, at der skal være konsekvenser af handlinger. Det, vi diskuterer, er, hvorvidt det skal være nogle konsekvenser, der faktisk har en virkning, eller det skal være nogle konsekvenser, som Dansk Folkeparti ønsker gennemført, fordi man mener, at konsekvensen skal være lige så slem som den handling, der er begået, når der ses bort fra, at man ikke ønsker dødsstraf for drab, men ellers.

Ordførerens argumentation for, at vi skal sætte 14-årige i fængsel for drab, er, at når man kan begå et bestialsk drab, skal man også have en voldsom straf. Så skal der ikke være nogen forskel, i forhold til hvis det er en voksen, der begår et drab. Der er ingen saglig argumentation for, at det skulle virke forebyggende. Det er alene en argumentation om, at handlingen er bestialsk, og derfor skal straffen også være det. Jeg kan ikke se, der er nogen saglig argumentation i at sige, at 12-årige skulle være mere modne. Når man mener, at hverken 12-årige eller 14-årige er modne nok til at købe alkohol eller overskue konsekvenserne af at købe cigaretter eller dyrke sex, så er der ingen saglig argumentation i at sige, at de er mere modne og kan overskue deres handlinger.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes faktisk, der er flere helt legale argumenter for netop at sænke den kriminelle lavalder. Først vil jeg gerne gentage, at i og med at man nedsætter den kriminelle lavalder til nu 14 år, betyder det ikke, at det unge menneske på 14 år, som begår kriminalitet, nødvendigvis ender i en ungdomsinstitution. I Dansk Folkeparti så vi i hvert fald gerne – og det vil vi gerne presse på med over for ministeren – at der blev indført meget mere samfundstjeneste, også i de her tilfælde, så de ikke nødvendigvis ender i en ungdomsinstitution, men tidligere lærer om konsekvenser.

Så vil jeg sige, at det jo også handler om tidlig indgriben. Det handler om, at vi tidligt griber ind i de situationer, hvor der er et ungt menneske, som begår kriminalitet. Vi så sagen fra 2007 med Rasmus Popenda, som jo begik det her såkaldte stadiondrab, men altså forinden havde et alenlangt uofficielt register over kriminelle handlinger. Men det var uofficielt, fordi man jo ikke kunne tage fat i ham. Man kunne ikke komme efter ham og forsøge at få ham ind på den rette livsbane med konsekvente tiltag, og det var da rigtig, rigtig ærgerligt. Derfor støtter vi i Dansk Folkeparti lovforslaget, også af den årsag.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Vibeke Grave for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Vibeke Grave (S):

Jeg er meget glad for at høre, at ordføreren ikke mener, at vi skal sætte børn og unge i fængsel. Jeg synes måske så, at når man har det synspunkt, og når man sidder i den nøgleposition, som Dansk Folkeparti gør, som jo, må man sige, har en vis form for magt over for den siddende regering, kunne man jo godt gå ind og måske stille nogle krav, også i forhold til det seneste, som ordføreren lige talte om, nemlig tidlig indgriben, hvor man taler om, at der er en meget lang liste. Jamen hvilke tiltag har man i Dansk Folkeparti tænkt sig for at gribe tidligere ind, og hvordan vil man undgå, at de kommer i fængsel? Er det nye institutioner, eller hvad er det?

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til fru Vibeke Grave for spørgsmålet. Det er rigtigt, at Dansk Folkeparti er i en nøglesituation, og det er vi selvfølgelig glade for. Vi er det parlamentariske grundlag for regeringen, og det betyder jo selvfølgelig også, at når vi leverer stemmer til regeringen, forventer vi at få noget til gengæld, når vi f.eks. stemmer for nogle ting, som regeringen er meget stor tilhænger af. Sådan er det, men det gør os jo ikke bare til nikkedukker, der sidder og siger ja tak til alt, hvad der kommer fra regeringen. Vi stiller skam også krav, og det har vi sådan set også gjort i netop den her sag, for vi ønsker ikke, at børn skal sendes i fængsel. Hvis de har begået en så alvorlig forbrydelse, at man ikke idømmer samfundstjeneste, hvilket vi selvfølgelig godt kunne tænke os at få indført mere, men idømmer til en ungdomsinstitution, skal de selvfølgelig i den her ungdomsinstitution, og så skal de ikke i fængsel. Selvfølgelig skal de ikke det, og vi har også sagt til ministeren, at det skal ministeren finde en løsning på.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Vibeke Grave.

Kl. 14:01

Vibeke Grave (S):

Ordføreren var tidligere i sin tale meget inde på, at der selvfølgelig skal sættes grænser op for unge. Det tror jeg ikke at der er nogen der er uenige om, og heller ikke, at der skal være en konsekvens i forhold til det. Men det, vi har set med det her lovforslag, er jo, at samtlige fagfolk siger, at den løsning, flertallet her har fundet, ikke er den rigtige. Ordføreren taler så flere gange om, at vi fra institutioner i øjeblikket oplever, at det kan være et problem at have de her mere hærdede unge, og derfor ryger de ind i fængslerne, fordi man simpelt hen ikke kan klare dem i institutionerne. I den sammenhæng taler

ordføreren jo for, at man går ind og fængsler, og der må jeg spørge: Hvis man har det synspunkt, at man faktisk ikke vil fængsle børn og unge, er der så ikke tale om, at man er nødt til at etablere en ny type institution, hvis dem, der er på nuværende tidspunkt, ikke kan magte det?

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil lige korrekse fru Vibeke Grave, fordi sådan som jeg hørte det, sagde fru Vibeke Grave, at Dansk Folkeparti sådan set var fortalende for, at man tog ureglerlige unge på ungdomsinstitutioner og puttede dem ind i fængslerne. Det er vi altså ikke. Unge under 18 år skal ikke i et fængsel, de skal i en ungdomsinstitution. Sådan er det, færdig, punktum. Så det taler vi absolut ikke for.

Men det, vi har sagt, er, at når man skal se på det her i forhold til debatten om mangel på pladser i ungdomsinstitutioner m.v., er man også bare nødt til at tage det med, som høringsvaret fra Fængselsforbundet går ud på, nemlig at der altså er nogle ureglerlige unge, som er i ungdomsinstitutionerne, men som man flytter over i fængslerne, fordi personalet ikke kan tage sig af dem. Der er det, vi i Dansk Folkeparti siger, at så må vi sikre, at der er noget personale, der kan tage sig af de her ureglerlige unge, fordi lige så snart de kommer over i fængslet, er der desværre mange af dem, der synes, at det er sejt at komme i fængsel. Og sådan skal det jo ikke være. Det skal ikke være en belønning for en ureglerlig opførsel.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo, at det er meget spændende at sidde hernede og lytte til, at Dansk Folkeparti taler om tidlig indgriben og så i flæng hiver Rasmus Popenda-sagen frem. Vi ved jo godt, at da den her regering kom til magten med Dansk Folkeparti ved roret, var Rasmus Popenda 8 år.

Jeg vil sige til fru Marlene Harpsøe: Regeringen og Dansk Folkeparti har til enhver tid haft det politiske flertal til at kunne gøre noget ved de problemer. Men Dansk Folkeparti har siddet side om side med regeringen, mens man har haft en økonomisk klemme på kommunerne, som har betydet, at de ikke har kunnet gøre den indsats, der skulle til over for de her børn og unge. Det betyder altså, at kommunerne stadig væk tvangsanbringer for sent og griber for sent ind i sager, og vi ser, at børnene er relativt gamle. Det synes jeg at man skulle have gjort noget ved fra Dansk Folkepartis side.

Så til mit spørgsmål. Nu har vi diskuteret meget frem og tilbage om den her garanti, og Dansk Folkeparti har så, kan jeg forstå, en mundtlig hemmelig aftale med ministeren. Men jeg vil da godt komme med et tilbud fra oppositionen, håber jeg: Hvorfor ikke lave en aftale om, at vi udskyder ikraftsættelsen af den her lov, indtil de sikrede pladser er fuldt udbygget, så vi sikrer, at der ikke er nogen børn, der kommer i fængsel? Det er da i det mindste noget, vi kunne gøre sammen. Jeg ved godt, at man gerne vil have det her lovforslag gennemført; det får man også. Men kunne vi ikke være enige om, at vi så udsætter ikrafttrædelsen af loven?

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Kl. 14:08

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt er først inde på, at den her regering har siddet i 8 år – det tror jeg nok også passer meget godt – og at man derfor har haft mulighed for at lave en tidlig indgriben før. Det er jeg da også enig i, for så vidt angår det med den kriminelle lavalder. Dansk Folkeparti har i hvert fald i mange år – lige så længe, jeg kan huske – gjort alt, hvad vi kunne, for at presse på for at få den kriminelle lavalder sat ned. Der har man ikke været lydhør i regeringen, men den lydhørhed er så kommet nu, og det er vi tilfredse med. Det er vi glade for, for så har man mulighed for at sætte ind med konsekvenser tidligere.

Det tilbud fra venstrefløjens i Folketinget om at udskyde den her lovs ikrafttrædelsesdato er ikke et tilbud, vi vil tage imod. Vi har tilid til, at ministeren både kan håndtere det her lovforslag og finde de pladser, der er behov for, for at sikre, at børn ikke bliver sat i fængsel, men i ungdomsinstitution.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:06

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti er mere interesseret i en mundtlig aftale med ministeren end i at give et reelt tilsagn til oppositionen om at gøre noget ved den her problemstilling, altså at vi risikerer at sende børn i fængsel. Det må jeg jo så bare tage til efterretning.

Men noget, jeg godt kunne tænke mig at få en afklaring på, er: Hvorfor lægger Dansk Folkeparti snittet ved de 12 år i for den kriminelle lavalder? Hvad er det for begrundelser, der gør, at vi ikke skal lægge det ved de 11-årige eller de 10-årige? Jeg har hørt nogle argumenter om retssikkerhed, men skulle vi i virkeligheden ikke bare give retssikkerhed til alle børn og så fjerne lavalderen helt? Kan jeg få nogle saglige argumenter på bordet for, hvorfor snittet skal ligge ved 12 år? Bør vi så i virkeligheden ikke også flytte valgretsaldern den vej osv.?

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen vi synes, at det er et rigtig, rigtig godt udgangspunkt, og derfor har vi egentlig ikke så særlig stor tilbøjelighed til at tage imod det forslag, som Socialistisk Folkeparti kommer med her om at afskaffe lavalderen helt. Vi synes stadig væk, at man skal betragte børn som børn.

Så vil jeg igen gerne sige, at nu, hvor vi nedsætter den kriminelle lavalder til 14 år, betyder det altså ikke nødvendigvis, at de her unge skal i en ungdomsinstitution. Jeg synes faktisk godt, at man kunne tage nogle initiativer for at sikre, at de i højere grad blev idømt samfundstjeneste. Det kunne f.eks. være, at de havde begået voldsomt hærværk, at de havde malet hele byen til med graffiti og så selv fik lov til at gå ud at vaske det ned. Det kunne f.eks. være den samfundstjeneste, man idømte.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, at det er meget markant ved den her debat, at ordføreren for Dansk Folkeparti bliver ved med at undgå at svare på, hvad det er for nogle forebyggende initiativer, som Dansk Folkeparti har sat i søen eller ønsker sig for at undgå, at børn sættes i fængsel – ikke når de er dømt, men før de overhovedet kommer ind i vores kriminelle system. For jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti er fuldstændig enig i, at det vel er i det sociale system, og at det vel er i undervisningssystemet, at børn og unge bør høre hjemme, og ikke i kriminalitetssystemet og andre steder.

Hvad er det for nogle helt konkrete initiativer, Dansk Folkeparti har, der skal sørge for, at børn og unge bliver ude af kriminalitet? Det har jeg stadig væk ikke hørt et eneste svar på. For jeg går ud fra, at det ikke er, at man sænker den kriminelle lavalder.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen er inde på det sociale system, og der er vi da i Dansk Folkeparti helt enige i, at vi selvfølgelig skal have et socialt system, der fungerer, og som opfanger den unge. Det ser bare ud til ikke i alle henseender at virke i dag, og det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt, fordi det netop går ud over den unge. Vi har masser af muligheder i den sociale lovgivning for at gribe ind over for den unge og den unges familie. I Dansk Folkeparti har vi bl.a. sikret forældreplæg, ligesom vi har sikret, at man, hvis man som forældre har svært ved at styre den unge eller barnet, man har derhjemme, så kan komme på kurser i børneopdragelse og mange forskellige andre ting. Så det er ikke, fordi det ikke interesserer os, for det gør det, men vi synes også, at tingene skal gå hånd i hånd.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, der bare sker i debatten, er, at man hele tiden tyr til at sige, at det her instrument med at sænke den kriminelle lavalder virkelig vil virke. Jeg vil egentlig godt spørge ordføreren: Hvor er det overhovedet, at Dansk Folkeparti henter sit belæg for, at det at sænke den kriminelle lavalder vil virke kriminalpræventivt, for hvis man studerer alle høringssvarene til det lovforslag, vi behandler her i dag, så er der ikke et eneste svar, der siger, at det her er en god idé for alle de mange mennesker og organisationer, der har med unge og kriminalitet at gøre? Hvor er det, at Dansk Folkeparti henter sit belæg for, at det her vil være den afgørende forskel for, at vi ikke sender børn i fængsel?

Og punkt 2: Hvor stort et kardinalpunkt er det her for Dansk Folkeparti, at børn og unge ikke kommer i fængsel? Vil man trykke justitsministeren på maven den 1. juli og eventuelt komme med et mistillidsvotum, hvis det er sådan, at der stadig væk ikke er nok ungdomssanktioner, ikke er nok ungdomsinstitutionspladser til de her unge mennesker, og at de derfor vil blive sendt i fængsel?

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Kl. 14:13

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er jo klar over, at man fra venstrefløjens side er meget glade for at gøre alt, hvad man kan, for at stille et mistillidsvotum til ministeren. Det gør vi som udgangspunkt ikke i Dansk Folkeparti – det skulle virkelig være i en ekstrem situation – og derudover er det slet ikke mig som ordfører, der trykker på den knap, det er fru Pia Kjærsgaard.

Når det så er sagt, er jeg da godt klar over, at der er nogle forskellige høringsvar, som peger i retning af, at man ikke vil have indført en lavere kriminel lavalder. Men hvorfor skulle vi ikke også altid lytte til, hvad befolkningen vil – den helt almindelige borger, det helt almindelige offer for en forbrydelse, som bliver banket til plukfisk her nede på gågaden? Skulle vi ikke også lytte til vedkommende? Hvis vedkommende bliver banket af en 14-årig, skulle vi så ikke også sikre noget retsfølelse for den person, som er offer?

Jeg er godt klar over, at venstrefløjen ikke altid er så glad for at tale ofrenes sag, men det gør vi i Dansk Folkeparti. Vi må også sikre noget retsfølelse for det offer.

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil kun sige, at jeg synes, det er en interessant debat, og det er også nogle interessante tanker, som Dansk Folkeparti gør sig. Jeg vil godt spørge om det, som Dansk Folkeparti vel siger i den her sammenhæng, nemlig at de synes, at de har en skillelinje ved 12 år: Er det også bare en følelse, eller hvad er det? Jeg spørger helt sådan uden særlig polemik, faktisk, for det er mere sådan til forståelse af tankegangen.

Altså, 14 år er det, regeringen har kunnet gå med til, men i virkeligheden ville Dansk Folkeparti gerne have 12 år. Hvorfor skelner man mellem det? Jeg må forstå det sådan, at dem under 12 år er børn, og dem mellem 12 og 18 år er unge – eller hvad?

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti har vi jo netop set udviklingen, vi har holdt øje med den udvikling, at flere og flere unge – og de bliver jo yngre og yngre, helt ned til 12 år – begår kriminalitet. Der er det, vi fra Dansk Folkepartis side siger, at vi bare må sætte mere konsekvent ind og tidligere, end vi gør i dag. Det vil være passende, både af hensyn til den unge og af hensyn til offerets retsfølelse.

Der kunne vi i Dansk Folkeparti godt tænke os, at man bl.a. brugte det konsekvensapparat, som hedder samfundstjeneste, mere. Det betyder ikke nødvendigvis, at man, fordi man begår lommetyveri, skal i en ungdomsinstitution. Det er jo ikke det, det handler om. Det handler bl.a. om, at man kan idømmes samfundstjeneste – det så vi i hvert fald godt at man brugte meget mere i den her situation.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Ja, men altså, jeg synes jo, det ønskelige ville være, at man kunne sætte ind, før der skete noget. Det tror jeg sådan set også er det, de fleste mennesker i Danmark synes ville være godt.

Det, som jeg så vil spørge ind til, er: Hvad synes Dansk Folkeparti der skal ske på et tidligere tidspunkt? Man kunne jo godt forestille sig, at der var en eller anden form for sanktion af en eller anden art – ikke fængsel, men et eller andet – på et tidligere tidspunkt. Man kunne også forestille sig, at man havde så meget forebyggelse, at man havde mulighed for at reagere, f.eks. når man så et barn på 7 år begynde at udvikle sig uhensigtsmæssigt. Vi har desværre alt for mange eksempler på, at lærere har reageret over for kommunen om f.eks. 7-årige børn, hvor der så ikke er sket noget. Var det ikke en idé at sætte ind på så tidligt et tidspunkt?

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Marlene Harpsøe (DF):

Det er altid godt med en så tidlig indsats som muligt på de forskellige områder og stadier, der er i et barns liv, og de indsatser, der så skal gøres, er jo afhængige af, hvor gammelt barnet er, og hvad det pågældende problem er; er der tale om nogle sociale problemer i en familie, eller hvad er det lige præcis, der er problemet i de enkelte sager? Det er klart, at man inden for det sociale system, vi har i Danmark, også har en forpligtigelse til at sikre, at der bliver reageret, når der er noget at reagere på, og sætter ind med de nødvendige initiativer.

Så spørger fru Lone Dybkjær, hvad der så skal ske. Som vi lige har redegjort for, ønsker vi i Dansk Folkeparti, at man f.eks. bruger samfundstjeneste mere over for de her helt unge. Det så vi i hvert fald som en passende vej. Hvis nogle f.eks. overmaler hele Helsingør med graffiti – som nogle unge mennesker blev taget i for nogle dage siden – skal de sættes til selv at vaske det af igen.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Kl. 14:16

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Nu er det jo en kendt sag, at det her med at lytte til, hvad eksperter f.eks. siger om konsekvenserne af dette forslag, ikke er noget, Dansk Folkeparti gør sig meget i. Men jeg tænkte på, om Dansk Folkeparti vil lytte til nogle af de unge, der er på de sikrede institutioner i dag?

Det er sådan, at man i dag kan læse i Fyens Stiftstidende, at de har været ude at tale med nogle af de unge, der er på den sikrede institution Stevnfortet i Rødvig. Der siger 17-årige drenge efter at have overvejet konsekvensen af det her forslag i 3 sekunder, at de 14-årige, der kommer derind, bliver deres små hunde. De siger: De bliver vores små hunde. Hvordan forholder ordføreren sig til det udsagn?

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Kl. 14:20

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg har ikke lige læst dagens udgave af Fyens Stiftstidende, men jeg vil meget gerne sætte mig ned og læse det bagefter, for jeg tror ikke helt, jeg forstod, hvad det var, fru Julie Skovsby spurgte om.

Noget af det, som f.eks. Fængselsforbundet jo har anført i deres høringsvar, er, at der altså er nogle uregerlige unge, som er blevet placeret på en ungdomsinstitution, men som man af en eller anden årsag vurderer skal over i et fængsel og afsone i stedet for, fordi man ikke kan tage hånd om dem i ungdomsinstitutionerne. Det er selvfølgelig forkert, at man ikke har kompetencerne til at tage sig af de her unge mennesker i netop ungdomsinstitutionen.

Det, som også bekymrer mig, er, at der så står i høringsvaret, at de unge mennesker, der kommer over i fængslerne, tror, det er en belønning for det at være sej, at de kommer over i et fængsel i stedet for at være i en ungdomsinstitution, og det er jo den helt forkerte vej at gå. Vi skal sørge for, at der er noget uddannet personale i ungdomsinstitutionerne, som også kan tage sig af de helt uregerlige unge.

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 14:18

Julie Skovsby (S):

Jeg er da ked af, at ordføreren ikke forstod mit spørgsmål. Det er sådan, at Fyens Stiftstidende har spurgt nogle af dem, som ikke har afgivet høringsvar. De har spurgt nogle af de unge, der i dag er ude på en sikret institution, og der siger de 17-årige: De bliver vores små hunde. Og de siger i øvrigt, og nu citerer jeg fra avisen: »Det er sygt. En 14-årig vil altid være den lille her ... «.

Så tænker jeg bare: Hvordan har fru Marlene Harpsøe det med sådanne udsagn fra de unge, der allerede er der i forvejen? Hvordan har fru Marlene Harpsøe det med at sende 14-årige ud til nogle, der opfatter, at det vil blive konsekvensen af det her forslag?

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes også, at i hvert fald lige det, jeg hører, virker som en helt, helt forkert holdning til ikke kun det at være i en ungdomsinstitution, men også forholdet til de andre unge på ungdomsinstitutionen. Det synes jeg er helt forkert. Men det forhindrer jo ikke Dansk Folkeparti i at tale for at nedsætte den kriminelle lavalder, for vi mener, der er brug for konsekvent og tidlig indgriben for netop at tage fat i de her unge mennesker.

I Dansk Folkeparti så vi gerne, at man brugte samfundstjeneste meget mere, så det, at man begår lommetyveri, ikke nødvendigvis betyder, at man bliver sendt i ungdomsinstitution. Vi ser hellere, at det er lidt værre kriminalitetsformer, der betyder det.

Men det er da klart, at vi skal se på de her ungdomsinstitutioner og på, om de gør det godt nok, bl.a. i forhold til personalets håndtering af de unge mennesker, som altså har en helt forkert opfattelse af, hvad det vil sige at være i en ungdomsinstitution.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er egentlig sådan lidt en tragikomisk debat, vi har her i dag, synes jeg. Her står vi og diskuterer børns fremtid, her står vi og diskuterer, om vi skal straffe børn på et tidligere tidspunkt. Det er børn, som regeringen åbenbart mener er modne nok til at tage en straf, men at give dem valget og give dem lov til at stemme til valg vil man ikke, så de faktisk kunne få lov til at give deres besyv med, når lavalderen skal nedsættes, og når der skal diskuteres forhold, som vedrører dem. Det synes jeg faktisk er lidt ironisk.

Jeg skal beklage, at vi overhovedet står her og diskuterer det lovforslag i dag, men jeg må konstatere, at det har at gøre med, at vi har haft en svag regering, som har ligget under for Dansk Folkepartis finanslovsønsker. Jeg synes, det er en skinmanøvre og et paradeforslag, for regeringen har hele tiden haft det fornødne flertal til at gøre hvad som helst på retspolitikområdet og sørge for, at vi får løst problemer med ungdomskriminalitet, at vi får løst problemer med bandekriminalitet og hjemmervoverier. Man har til hver en tid kunnet gøre det, der skulle til. Det har man ikke gjort, og nu får vi sådan et tåbeligt lovforslag, som der ikke er nogen overhovedet, ikke andre end regeringen selv, der synes er en god idé.

Der er ingen eksperter, der er ingen positive høringsvar, som bare siger, at det her er godt, og at det vil virke i forhold til at gøre kål på ungdomskriminaliteten. Heller ikke engang regeringens eget ekspertudvalg, Ungdomskommissionen, kan anbefale det her; dem vil man heller ikke lytte til. Man er gået meget langt i bestræbelserne på at få befolkningen til at være med på den her syge idé, og man er gået så langt som til at manipulere med FN's anbefalinger i forbindelse med kriminalitetsudviklingen. Heldigvis er det da blevet afsløret.

Nu er man så også gået over til at sige: Jamen det er et politisk ønske. Så ved vi da, hvad vi har med at gøre.

Vi har faktisk de redskaber, vi skal bruge, i sociallovgivningen. Der er faktisk ret vidtgående muligheder for at spærre børn på helt ned til 12 år inde under fængselslignende forhold; vi kan sætte mentorer på, og vi kan gøre sociale indsatser i familien. Hvorfor har man ikke keret sig om at få de redskaber til at virke? Hvorfor har man ikke keret sig om at skaffe økonomi til kommunerne, som er så belastede, at de hele tiden sidder og overvejer: Skal vi lave den her anbringelse, som egentlig er den bedste, eller skal vi placere vedkommende på en ungdomshybel med tilsyn tre gange om ugen? Det har man ikke keret sig om.

Vi kan heller ikke få nogen garanti for, at vi ikke får sat børn i fængsel. De erfaringer, vi har indtil videre, er, at det får vi gjort. Vi har ikke nok sikrede pladser. Jeg kan forstå, at man Dansk Folkeparti og regeringen imellem har en mundtlig aftale, men der er altså ikke nogen garantier.

Jeg synes, at man skulle lytte til Kommunernes Landsforening og udskyde ikrafttrædelsen af det her lovforslag, indtil man har det fornødne antal pladser på plads. Jeg kan kun glæde mig over, at vi i oppositionen har givet hinanden håndslag på, at det her gør vi om, når vi kommer til magten. Vi vil gerne gøre det kloge, vi vil gerne gøre det, der virkelig nedbringer ungdomskriminaliteten.

Jeg synes, vi har nået et nyt lavpunkt. Danmark bliver det eneste land i Norden, som får en lavere kriminel lavalder, end nogle af de andre lande, og det bringer os ind på en placering på linje med Bulgarien, Slovakiet og Cypern og lande, som vi normalt ikke sammenligner os med. Jeg synes, det er skrækeligt. Der er intet i kriminalitetsudviklingen, som kan begrunde, at vi nedsætter lavalderen. Der er ikke noget spring i kriminaliteten. Og hvis man havde nogle forestillinger om, at fordi man kan straffe de 14-årige lidt tidligere, jamen så vil det virke præventivt, må jeg sige: Nej, det gør det ikke; der er flere 15-årige end 14-årige, som laver kriminalitet. Det vil si-

ge, at dem, der var 14 år, jo skulle holde op med at lave kriminalitet, når de fyldte 15 år. Sådan hænger det jo ikke sammen. Vi ved ganske meget om, hvad det er, der fører til kriminalitet, og at der var ret mange steder, hvor vi kunne have sat ind.

Jeg kunne godt tænke mig bare en gang imellem, at regeringen gad læse og forstå de rapporter, de selv bestiller, for så ville de vide, at det her ikke virker. Siden 1930 har vi været indstillet på at sætte lavalderen op i erkendelse af, at børn og unge har et særligt beskyttelsesbehov. Nu sætter vi for første gang den lavalder ned. Det er et brud med, hvad vi har gjort igennem århundreder og har bygget systemet op til. Det er helt, helt forfærdeligt.

Jeg har stor forståelse for, at man en gang imellem skal have nogle nye værktøjer til værktøjsskassen, men hvorfor pokker skal vi så ikke vælge nogle, der virker? SF og Socialdemokraterne har sammen fremlagt et udspil, som hedder »Sociale sanktioner«, hvori vi faktisk giver mulighed for, at vi kan gøre noget i forhold til de unge, og det bedste af det hele er, at vi ved, det virker. Jeg venter stadig væk på, hvornår regeringen har nogle svar, som virkelig kan bekæmpe ungdomskriminaliteten klogt. Jeg skal bare beklage, at vi står her i dag og diskuterer det, jeg ærgrer mig over det, og SF kan naturligvis ikke støtte forslaget.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Vi har jo at gøre med et alvorligt problem. Der er ingen tvivl om, at det er et alvorligt problem, at der er nogle – heldigvis få, men desværre er de der – unge, som laver meget, meget alvorlig kriminalitet, og som vi bliver nødt til at tage hånd om. Vi bliver nødt til at reagere i forhold til, at børn og unge i få tilfælde, men i de tilfælde, der gør sig gældende, begår meget massiv kriminalitet, meget hård kriminalitet. Det skal der gøres noget ved. Derfor har regeringen besluttet sig for at fremlægge en samlet pakke, en samlet indsats. Og det synes jeg er gået lidt tabt i debatten her i dag, hvor vi alene diskuterer nogle af tiltagene på justitsministerens område, men det er jo af gode grunde, for man er nødt til at tage et forslag ad gangen. Man glemmer fuldstændig og ser fuldstændig bort fra alt det, der kommer til at ske på socialministerens område, men den debat kommer for sig selv og er ikke en del af debatten i dag. Det er lidt ærgerligt, for mange af retsordførerne efterlyser, hvad man vil gøre på det sociale område, og hvad man vil gøre af præventive tiltag, forebyggende tiltag. Der er en lang, lang række af tiltag, man har tænkt sig at gøre, men det hører en anden debat til. Derfor bliver vi nødt til i dag at forholde os til det lovforslag, der ligger. Sådan er forretningsordenen.

Jeg kan dog helt overordnet sige, at der er tale om en historisk stor pakke af forebyggende og præventiv karakter, hvor regeringen har afsat mere end 700 mio. kr. til forebyggende, præventive tiltag for at undgå, at børn og unge kommer ud i kriminalitet, og for at undgå, at det overhovedet bliver relevant at komme til at diskutere kriminel lavalder, altså sørge for, at de slet ikke begår kriminalitet.

Men hvis det så alligevel går galt, hvis der er nogen, der til trods for de mange tiltag, der allerede findes, og de mange tiltag, regeringen yderligere har tænkt sig at sætte i værk, begår kriminalitet, hvad gør vi så? Hvad gør vi med de her meget hårde unge kriminelle? Der er flere tiltag. Det ene, der kommer til at ske, er bl.a., at der i alle politikredse vil blive nedsat det, der hedder ungesamråd, hvor fagfolk forud for et retsmøde sørger for at komme hele vejen rundt om den unge, og det gælder alle under 18 år. Det er altså en forbedring i forhold til i dag. Det er ungesamråd, hvor man kan gå ind sammen med anklagemyndigheden og anbefale, hvad det er for en sanktion,

der vil passe allerbedst i det her tilfælde med henblik på, at det er en sanktion, der bevirker, at den pågældende holder op med at være kriminel.

Det andet, som kommer til at ske, er, at ved de store, nye byretter, vi har etableret med domstolsreformen, er der nu kapacitet til og råd til, at en eller flere dommere kan være særlig kyndige i at have med unge, der laver kriminalitet, at gøre. Det gælder igen alle unge under 18 år, altså en særlig kvalifikation til det.

Så er der tiltagene i lovforslaget her og dets paragraffer. Det ene er, at man ophæver loftet på 8 års frihedsberøvelse. Der ligger simpelt hen et loft i dag på, at unge under 18 år under ingen omstændigheder kan få mere end 8 års fængsel. Det ophæver man med forslaget her, og det synes jeg faktisk er fint at man gør. For man bør jo vurdere den konkrete sag og den konkrete person og vurdere, hvilken straf der skal til her. Og da bør der ikke forlods være en sådan begrænsning. Til gengæld har vi fra konservativ side bemærket, at vi fastholder, at det, at man er særlig ung, i sig selv skal tælle med som en formildende omstændighed; blandt mange andre parametre er det noget, der skal indgå, når domstolene skal vurdere.

Så laver vi også en bestemmelse om, at hvis der er nogen, som lokker mindreårige til at begå kriminaliteten for sig under påskud af, at det kan de bare gøre, for de kan jo ikke blive straffet, skærper vi straffen i de tilfælde og siger, at det skal vi i hvert fald have bremsset hurtigst muligt, man skal ikke udnytte, at nogen under den kriminelle lavalder så skal til at lave kriminaliteten for en.

Det sidste er så det, at man sænker den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år. Det er jo en konsekvens i forhold til de hårdeste kriminelle. Lad mig lige prøve et øjeblik at citere, hvad det er, der står i forslaget, for der står jo, at i forhold til 14-årige lovovertrædere vil frihedsstraf i sagens natur være absolut sidste udvej. Det er altså ikke noget, man skal gøre hver dag, hele tiden, altid. I meget alvorlige sager vil ungdomssanktion – det er ikke at sætte dem i fængsel, det er, at de kommer på en sikker institution under socialpædagogisk opsyn og får noget opdragelse – være muligheden for dem, ligesom det i dag er det for de 15-17-årige.

Derudover synes jeg også, det er væsentligt at understrege, at en forudsætning for, at vi kan få opdraget de her børn og unge, som begår kriminalitet, er, at man lige holder fast i dem, mens man opdrager dem. Det er altså noget nemmere, når der ligger en dom til grund for det.

Så er der nogle, der har brugt meget tid på at diskutere børnekonventionen, og der er også mange myter. Lad mig lige prøve at citere, hvad det er, der står, nemlig at deltagerstaterne skal sikre, at ethvert barn, der er berøvet friheden, behandles menneskeligt og med respekt for menneskets naturlige værdi osv., selvfølgelig. Så kommer det: Især skal et barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne – man kan altså godt frihedsberøve, men de skal holdes adskilt fra voksne, og så kommer fortsættelsen – medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv.

Det er mere for lige at få det præciseret. Der er mange, der går og tror, at det er i strid med børnekonventionen. Det er det altså ikke.

Kl. 14:31

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger. Det er først fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:31

Karen Hækkerup (S):

Jeg ved godt, at det for tiden ikke er nemt at være konservativ, og jeg tænker, at det nok heller ikke er særlig nemt at være konservativ retsordfører med det telegram, som jeg står med i hånden, som er cirka et år gammelt, nemlig fra den 16. april sidste år. Sidste år var der nemlig en debat om den kriminelle lavalder.

Historien er den, at Venstre gik ud og sagde: Lad os afskaffe den kriminelle lavalder. Det var Venstres politiske ordfører, hr. Peter Christensen, der sagde det. Så var der nogle, der sagde: Nej altså, at det skal gælde 3-årige, der slår hinanden, er måske lige lavt nok sat. Alle kunne godt se, at det faktisk var rimelig pinligt.

Der skete jo så det, at Dansk Folkeparti lagde pres på regeringen og sagde, at de ville have sænket den kriminelle lavalder og gerne ned til 12 år. Det endte så med, som vi ved, at det er landet på de 14 år.

I den forbindelse vil jeg gerne læse noget op, som den konservative retsordfører sagde til Ritzau for præcis 1 år siden, om, at det er overflødigt at sænke den kriminelle lavalder, fordi man kan opnå de samme ting i den sociale lovgivning. »Derfor har vi nedsat en Ungdomskommission. Det er for at have et bredt fagligt, sagligt grundlag at have en drøftelse på. For selv om Tom Behnke kan tage fejl eller huske forkert, kan det være, at man skal være opmærksom på de finurlige paragraffer, siger han.«

Hvad er forandret fra for et år siden og til i dag?

Kl. 14:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:32

Tom Behnke (KF):

Helt overordnet og helt generelt tror jeg, at det måske er værd at have den faktuelle oplysning med om, hvornår den nuværende kriminelle lavalder på 15 år blev indført i dansk ret. Vi skal tilbage til Danske Lov fra 1683. Den kriminelle lavalder har altså i mere end 300 år været 15 år. Så det er altså ikke sådan, at det er noget, vi diskuterer hver og hver anden dag, og det er ikke noget, vi overvejer hver og hver anden dag.

Det, vi har gjort, er, at vi har lyttet til det, der har været fremført. Vi har også kunnet konstatere, at de 14-årige, som begår kriminalitet, begår endog meget hård kriminalitet. Det er ikke et spørgsmål om, at vi frihedsberøver søde teenagere og sætter dem ind på lukkede institutioner. Det er meget hardcore kriminelle, som bl.a. render rundt og laver personfarlig kriminalitet og røverier – sædelighedsforbrydelser, vi taler om voldtægt og massevoldtægter. Når nogle unge og også 14-årige begår så alvorlig kriminalitet, bliver vi nødt til at have en konsekvens, der er til at tage og føle på, og så bliver vi nødt til at sikre, at vi kan holde fast i de unge, mens vi sørger for at opdrage dem til et bedre liv uden kriminalitet.

Kl. 14:33

Formanden :
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:33

Karen Hækkerup (S):

Bare fordi noget er gammelt, behøver det jo ikke være dårligt. Jeg synes rent faktisk, at man må sige, at den kriminelle lavalder har et fornuftigt niveau der, hvor den ligger i dag. Jeg synes også, at man må tage udgangspunkt i det, som den konservative ordfører sagde for et år siden: Vi har bedt Ungdomskommissionen om at kigge på det her, så vi kan få en faglig debat.

Må jeg bare lige spørge: Hvor meget faglighed er der i den beslutning, regeringen nu har lagt frem? Vi har et vred af høringssvar til det her lovforslag. Der er ikke et, der siger, at det er en god idé. Alle eksperter, der har forstand på det, fraråder det – alle dem, der har haft fingre i de her børn, som er socialt udsatte, som begår kriminalitet, og som virkelig har det hårdt. Alle eksperter, der ved noget om, hvordan man skal få fat i kraven på de her børn og få dem til at opføre sig ordentligt – for der er jo ikke tale om, at vi synes, at de bare skal have lov til at gå rundt og give folk nogen på hattepulden –

fraråder det. Hvor er den faglige debat blevet af? Hvorfor skulle vi vente på den, når man alligevel ikke vil lytte til den?

Kl. 14:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:34

Tom Behnke (KF):

Vi har jo i den grad lyttet. Det kan man jo se af den samlede plan, som regeringen har fremlagt. Der er en lang række tiltag, som netop kommer fra Ungdomskommissionen.

Derudover har vi så tilladt os også selv at have nogle holdninger til det her. Hvis vi altid bare skulle gøre det, som eksperterne eller et flertal af eksperterne sagde, kunne vi nedlægge Folketinget. Så kunne vi bare lave et ekspertvælde, hvor de altid bestemmer alting. Sådan hænger det jo ikke sammen.

Derudover er vi blevet overbevist af den diskussion, som vi har haft også med hinanden. Det ene, der gør sig gældende, er, at vi kan se, at der er tale om en markant stigning i kriminalitetsudviklingen, når det gælder den hårde kriminalitet, og når vi taler om de 14-årige. Det kan vi se i statistikkerne.

Det andet, der gør sig gældende, er, at det er vores klare opfattelse, at de 14-årige, der begår den hårde kriminalitet – det er ikke alle 14-årige, men de 14-årige, der begår den hårde kriminalitet – er modne nok til at vide, hvad det er, de foretager sig. Det er bevidste handlinger, det er kyniske handlinger, det er velovervejede handlinger. Der bør man kunne skride ind med nogle markante sanktioner, så vi kan fastholde de unge, mens vi sørger for at få dem ud af kriminaliteten, for det er jo det, der er meningen: at få dem ud af kriminaliteten.

Kl. 14:35

Formanden :

Så er der korte bemærkninger. Den første er fra fru Vibeke Grave.

Kl. 14:36

Vibeke Grave (S):

Tak. Vi må sige, at det er blevet drøftet lidt frem og tilbage, hvad det her forslag egentlig gør godt for, og hvad det ikke gør godt for. Vi har oplevet, at ordførerne for de politiske partier, der går ind for forslaget, har været lidt omkring, hvad det her er. Nu taler ordføreren her meget om massiv kriminalitet, at det virkelig er voldsomme kriminelle handlinger, der skal til, for at man gør noget egentligt ved den 14-årige. Der oplevede jeg måske Dansk Folkepartis ordfører snakke mere om, at der også kunne være tale om samfundstjeneste og sådan nogle ting. Derfor vil jeg gerne høre den konservative ordfører: Oplever ordføreren det her forslag som forebyggende i den måde, det er sat op på, eller er det mere den her med øje for øje, tand for tand, vi har fat i?

Kl. 14:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:37

Tom Behnke (KF):

Jeg tror, at en del af forslaget har en præventiv karakter, bl.a. det, at man nu opdager, at det i sig selv er straffeskærpende, hvis man lokker nogle mindreårige til at begå kriminaliteten for sig under påskud af, at vedkommende alligevel ikke kan blive straffet, fordi personen er under den kriminelle lavalder. Det tror jeg vil have en præventiv effekt, som vil føre til, at man måske holder op med det, eller at nogle vil holde op med det.

Men det andet, der gør sig gældende, og som vi skal huske på, er, at det her forslag ikke skal ses isoleret. Hvis man havde forestillet sig, vi kunne løse alle problemer kun ved at sætte den kriminelle lavalder ned, havde vi fra konservativ side stemt imod. Det her skal ses i en sammenhæng, hvor vi foretager en lang række kriminalpræventive, forebyggende tiltag, og hvis der så er nogen, der til trods for alle de tiltag alligevel går ud og begår meget hård kriminalitet, så er det vores klare opfattelse, at de også må stå til ansvar for det, de gør.

Kl. 14:38

Formanden :

Fru Vibeke Grave.

Kl. 14:38

Vibeke Grave (S):

Men siden forslaget kommer på nuværende tidspunkt, kunne det jo tyde på, at det er, fordi der er sket en udvikling i den kriminelle adfærd. Der er jo ikke specielt meget, der tyder på, at de 14-årige er blevet mere kriminelle her på det sidste. Men hvis det nu var den tendens, man så, og som ordføreren omtalte, altså at kriminaliteten steg et par procent, ville det så næste gang være 13 år, der skulle være den kriminelle lavalder, eller hvad?

Kl. 14:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:38

Tom Behnke (KF):

Det synes jeg også er et pjattet spørgsmål at stille. Jeg synes, der er argumenteret sagligt for, hvorfor vi har truffet den beslutning, vi har, hvor vi siger, at vi støtter en nedsættelse af den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år. Det har jeg begrundet, og jeg har også argumenteret for det: Det er et spørgsmål om, at vi i kriminalitetsudviklingen ser, at det er for de 14-årige, der sker et skred, specielt når vi taler om den hårde, personfarlige kriminalitet, og det er der, der er behov for at der bliver sat ind.

Det er samtidig vores opfattelse, at de, der begår den grove kriminalitet, også er mere modne i dag, end de var for 300 år siden, i forhold til kriminalitetsudøvelsen. Som betjent har jeg selv mødt de hardcore 14-årige, der står derude og mestrer hele situationen, og der er ingen grænser for, hvor kyniske, udspekulerede de er, og der bliver vi altså nødt til at kunne tage hånd om dem. Når vi hører, at de nogle gange på de sikrede institutioner er så balstyriske og så vilde, at man er nødt til at sætte dem ind i fængslet, mens de lige bliver kølet af, så er der altså tale om, at de virkelig er hårdkogte, og det bliver systemet nødt til at kunne tage hånd om.

Kl. 14:39

Formanden :

Så er det fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Maja Panduro (S):

Jeg kan ikke lade være med at studse lidt over, at ordføreren taler så varmt om det her forslag, når vi jo ellers tidligere har hørt mange konservative, bl.a. også den nuværende formand, både mens hun har været formand, og da hun var justitsminister, forklare grundigt, hvorfor man ikke skal gå med på det, hvorfor man ikke skal risikere at have, som kommissionen også skriver, en direkte negativ kriminalpræventiv effekt, og hvorfor der er brug for nogle andre tiltag over for de her børn. Det var fru Lene Espersen ude at sige så sent som i slutningen af september, lige inden man indgik den her studehandel med Dansk Folkeparti. Nu hører vi fra Dansk Folkeparti i dag, at Dansk Folkeparti stadig væk gerne vil have den kriminelle

lavalder ned til 12 år. Derfor vil jeg meget gerne spørge den konservative ordfører, nu hvor man er gået med fra 15 år ned til 14 år: Hvor langt vil man følge med Dansk Folkeparti ned? Hvis Dansk Folkeparti i forbindelse med finanslovforhandlingerne i år kommer og siger 13 år, er man så med? Hvis de kommer næste år og siger, at nu skal den være 12 år, er man så også med? Hvor langt vil De Konservative følge med Dansk Folkeparti ned, når det gælder den kriminelle lavalder?

Kl. 14:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:41

Tom Behnke (KF):

Det er ikke et spørgsmål om at følge den ene eller den anden. Så meget ære og ros tror jeg ikke at man skal give til Dansk Folkeparti. Hvis man læser forslaget her, kan man se, at der står:

»Danmark har tiltrådt FN's Børnekonvention. FN's Børnekomité, som overvåger de deltagende landes overholdelse af Børnekonventionens bestemmelser, har bl.a. givet udtryk for, at en lavere kriminel lavalder end 12 år er internationalt uacceptabel, og at komitéen opfordrer landene til at fastsætte den kriminelle lavalder på et højere niveau, f.eks. 14 eller 16 år.«

Så det er altså i overensstemmelse med det, som FN's Børnekomité siger er et acceptabelt sted at sætte den, altså 14 år eller 16 år. Det underlige er egentlig, at de slet ikke anbefaler 15 år, men lad det nu være. De siger faktisk, at det er o.k. at have en kriminel lavalder på 14 år, men de fraråder, at man går længere ned. Det er også derfor, at vi siger, at vi heller ikke går længere ned. 14 år er det, vi kan strække os til, og det er der godt belæg for, fordi det også er nødvendigt, at vi gør det. Men vi går ikke længere end til 14 år.

Kl. 14:42

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 14:42

Maja Panduro (S):

Nu skriver de jo også, at de fraråder, at man overhovedet sætter den ned. Men det var nu ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvor langt man ville med, og jeg kan så forstå nu på ordføreren, at De Konservative ikke går med længere ned end til 14 år. Er det en garanti, som jeg kan få fra den konservative ordfører her fra Folketingets talerstol? Hvis Dansk Folkeparti kommer næste gang, der skal laves finanslov, og siger: Vi er ikke så glade for jeres skattereform, vi er ikke så glade for den her bankpakke, I vil lave, vi er ikke så glade for det ene eller det andet; vores pris for at gå med vil være, at vi nedsætter den kriminelle lavalder til 13 år eller til 12 år – lover den konservative ordfører så, at den slags vil man ikke være med til, den slags studehandler vil man ikke indgå?

Kl. 14:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:43

Tom Behnke (KF):

Dertil kan jeg sige, at fru Maja Panduro hørte fuldstændig rigtigt i mit forrige svar. Det er præcis det, jeg siger. Vi har tidligere afvist beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, der går på at sætte den kriminelle lavalder ned til 12 år, og det vil vi fortsat gøre.

Kl. 14:43

Formanden :

Så er det fru Anne Baastrup med en kort bemærkning.

Anne Baastrup (SF):

Jeg har indtryk af, at jo højere den konservative ordfører råber, jo mere overbevist bliver han selv om sine ord. Men hvis vi nu sådan sænker tonelejet lidt, så ved hr. Tom Behnke godt, at grunden til, at vi har den her sag på dagsordenen i dag, er, at vi har en statsminister, der ikke lige kan huske, dels hvad han aftaler med vicestatsministeren om regeringens politik for den kriminelle lavalder, dels at han kom til at komme med en fortalelse – ligesom han kom med en fortalelse, der gjorde, at vi så havde et lovforslag til behandling for kort tid siden. Det er jo det, det handler om. De Konservative har fået vredet armen om. Men så sig dét i stedet for at råbe så højt.

Men det, jeg lige blev sådan en lille smule stødt over, var, at den konservative ordfører sagde, at det er regeringen, der har lavet for 700 mio. kr. præventive forslag. Jeg troede, det var et forslag, som vi i fællesskab i satspuljeforhandlingerne havde diskuteret grundigt igennem. Der er elementer, regeringen har stået fast på, men der er også en stribe elementer, som bl.a. S-SF har fået banket igennem. Jeg synes bare lige, vi skal prøve at holde tonen.

Kl. 14:43

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:44

Tom Behnke (KF):

Det er jeg helt enig i, og hvis det af nogle er blevet opfattet, som om jeg har stået og råbt her, så skal jeg beklage det. Det har ikke været min intention. Jeg synes heller ikke, at jeg selv kan erindre at have gjort det. Men jeg har været ret præcis i det, jeg har sagt. For når der er nogle, der begynder at bruge f.eks. børnekonventionen mod det, der står, og når der er nogle, der kommer med påstande, som ikke er rigtige, bliver man nødt til lige at understrege, at vedkommende altså er på vildspor. Vi skal ikke afspore debatten. Lad os holde os til det, vi drøfter.

Regeringen fremlagde en plan om ungdomskriminalitet og afsatte penge til det her formål. Sammen med en række øvrige partier i Folketinget, herunder Socialistisk Folkeparti, har man så været med til at finde pengene til det her, og i den sammenhæng har man selvfølgelig drøftet – som politik altid foregår – hvad vi så vil: Er der noget, I kunne tænke jer at have med, og er der noget, vi kunne tænke os at have med? Og der er man nået frem til en aftale. Det vil sige, at den samlede aftale, der er til sidst, er en fælles samlet aftale.

Der er jeg glad for, at vi nu får en ny ordfører for Socialistisk Folkeparti ned i salen, der kan anerkende, at det her kun er et ud af rigtig mange forslag. Diskussionen om hele den forebyggende sociale indsats kommer på et andet tidspunkt. Det er ikke nu, vi diskuterer det. Men det skal ses i en sammenhæng, og det er i den sammenhæng, man skal huske at læse det her forslag.

Kl. 14:46

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:46

Anne Baastrup (SF):

Mit forsøg på at få ordføreren til at dæmpe sig handler ikke om, at jeg anerkender, at det her lovforslag har nogen som helst værdi. Det ved hr. Tom Behnke godt, og han skal ikke skyde mig andet i skøene.

I et forsøg på at være præcis synes jeg også, vi skal have afdækket det historiske forløb vedrørende den kriminelle lavalder. Det er rigtigt, at vi i mange hundrede år har haft en kriminel lavalder på 15 år. Så blev den i 1905 sat ned til 14 år. Men da man lavede straffe-

lovændringerne i øvrigt i 1930'erne, kom man frem til, at det ville være en rigtig god idé at hæve den kriminelle lavalder, simpelt hen fordi – jeg tror, det var en konservativ ordfører, der sagde det – man jo ikke sætter børn i fængsel.

Så vil jeg godt lige minde ordføreren om, at den beskrivelse af de børn, som er blevet alvorligt truede på deres sociale udvikling, gælder disse såkaldte hårdkogte børn, som hr. Tom Behnke nu vil sætte i fængsel. Det er jo det, det drejer sig om. Det er børn, som er blevet mishandlet gennem hele deres tilværelse. Det er dem, vi taler om. Det synes jeg hr. Tom Behnke med sin fortid som betjent burde minde om.

Kl. 14:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:47

Tom Behnke (KF):

Det, der gør sig gældende i dag, hvor det jo er de 15-, 16-, 17-årige, vi taler om, er, at man, så vidt det overhovedet er muligt, finder egnede institutionspladser, som de bliver placeret på, når man er nået så langt, at man er nødt til at frihedsberøve de pågældende. Nogle af dem er så så udadreagerende, som det hedder, så voldelige, så farlige for deres omgivelser, at man er nødt til kortvarigt at sætte dem i et fængsel og lade dem køle ned. Det er den ene kategori. Det er altså dem, der er meget farlige. De er så farlige for deres omgivelser, at selv fire-fem voksne på en sikret institution ikke kan magte situationen.

Den anden kategori er unge, som sidder i fængsel kortvarigt. Når der ikke er plads på en sikret institution, kan de sidde kortvarigt i fængsel. Og det tal, vi kan få, er, at der, hvad angår dem, som afsøner frihedsstraf i fængsel eller arresthus, i 2009 var et dagligt belæg på cirka 7. Og hvad angår dem, som var anholdt og varetægtsfængslet, var det daglige belæg i 2009 på cirka 17. Det er unge, der lige sidder der kortvarigt, midlertidigt, mens de enten bliver kølet ned, eller indtil man finder en egnet plads til dem. Det er det, man bruger fængslerne til.

Ellers er vi alle jo enige om, at det vigtigste, når vi er nødt til at frihedsberøve dem, er, at det skal foregå på en sikret institution.

Kl. 14:48

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Line Barfod (EL):

Jeg går først til børnekonventionen. Jeg vil høre, om ordføreren har læst høringsvaret fra Institut for Menneskerettigheder, der klart gennemgår, hvad der står i børnekonventionen, og som meget tydeligt skriver, ikke at der er mulighed for en kritik, men at der med sikkerhed – som de skriver – vil komme kritik fra FN's Børnekomité af sænkningen af den kriminelle lavalder.

Det andet, jeg så gerne vil spørge om, er, om hr. Tom Behnke mener, at alle de mange, der arbejder med børnene til dagligt, alle de mange, der arbejder i fængslerne osv., og som fraråder det her, tager fejl. De siger, at der er en meget stor risiko for, at de 14-årige bliver mere kriminelle, at vi får mere kriminalitet med det her forslag. Mener hr. Tom Behnke, at de alle sammen tager fejl?

Kl. 14:49

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:49

Tom Behnke (KF):

For at tage det sidste først, så er de unge, vi taler om her, som får en dom til frihedsberøvelse, typisk på en sikret institution, så hårdkogte kriminelle ud i røverier, sædelighedsforbrydelser, vold, overfald osv., at jeg har svært ved at forestille mig, at de overhovedet kan blive mere kriminelle, end de er.

Det, der er behov for, er en meget, meget tidligere indsats. Det er alt det, som regeringen sammen med et flertal i Folketinget nu gør som præventiv indsats, altså at få samlet op på det sociale område. Men når det er gået galt, og det er det desværre i nogle tilfælde, så må det også være sådan, at systemet er i stand til at håndtere de her meget, meget farlige forbrydere, som de er til trods for deres alder.

Med hensyn til alder er det jo altså sådan, at FN's Børnekomité siger, at de opfordrer landene til at fastsætte den kriminelle lavalder på et højere niveau, f.eks. 14 år eller 16 år. Jeg læser bare, hvad de har skrevet til os. Der står der, at det er i orden med 14 år. For hvis man skulle læse det, som om man altid skal sætte den højere op, gælder det så også lande, der har en kriminel lavalder på 25 år? Skal de også sætte den op til 30 år? Nej, fru Line Barfod griner. Det er nemlig rigtigt, for så latterligt er det jo ikke. De anbefaler 14 eller 16 år.

Kl. 14:50

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 14:50

Line Barfod (EL):

De anbefaler også, at man ikke sænker den, og at der skal være saglighed. Det, Institut for Menneskerettigheder påpeger, og som alle de andre eksperter også påpeger, og som vi forsøger at komme igennem med til hr. Tom Behnke her, er, at der ingen saglige begrundelser er for at sænke den. Hvis man havde nogle saglige begrundelser for at sænke den kriminelle lavalder, kunne det være, at det ikke ville udløse kritik. Men det, som Institut for Menneskerettigheder siger, er, at når der ikke er en eneste saglig begrundelse for, at man skal sænke den kriminelle lavalder, så får man med sikkerhed kritik. Det er ikke noget med, at der er en mulighed for kritik. Det siges, at der med sikkerhed kommer kritik.

Det andet er så spørgsmålet om de her hårdkogte forbrydere. Vi er enige om, at der en gang imellem bliver begået nogle meget hårdkogte forbrydelser, men som det også er kommet frem i talrige undersøgelser, er det store flertal af de børn og unge, der begår de her forbrydelser, nogle, som altså har forskellige psykiske problemer. Det er nogle, der er udviklingshæmmede osv. Så mange af dem er udviklingsmæssigt måske kun 10-11 år, men begår altså de her færdelige forbrydelser.

Så vil jeg bare opfordre hr. Tom Behnke til at læse sin politikollegera, hr. Bent Isager-Nielsens bog, »Man jager et bæst og fanger et menneske«, for lige at huske det her med, at det ikke altid er ud fra handlingen, man kan slutte sig til, hvad det så er for et menneske, der har begået den.

Kl. 14:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:51

Tom Behnke (KF):

Grunden til, at der under alle omstændigheder er sagligt belæg for det her – det er jo gentaget adskillige gange – er, at det, der er behov for, er, at vi samtidig med en historisk stor plan for en forebyggende præventiv indsats også har muligheden for, at de, der til trods for det

alligevel er nået så langt ud, at de er blevet hårdkogte kriminelle, kan fastholdes, mens man opdrager dem. Det skal ikke være de unge, der sætter dagsordenen, men samfundet, systemet, der siger: Nu har du begået så alvorlig en forbrydelse, at vi bliver nødt til at tage over her og sørge for, at du opfører dig ordentligt.

Det andet, vi skal huske på, er, at et af de initiativer, som regeringen har taget – og jeg er glad for, fru Line Barfod spørger til det – nemlig er, at alle unge på sikrede institutioner og i Kriminalforsorgens institutioner screenes med henblik på at afdække psykiatriske problemer, så der hurtigere og mere effektivt end i dag kan sættes ind med relevant behandling. Det er jo et af de initiativer, der er. Det er ikke det, vi diskuterer i dag, men det er bare for at sige, at pakken her jo er enormt stor. Det her er bare en del af pakken. Det er den del, der handler om justitsministerens område.

Kl. 14:52

Formanden :

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, jeg vil starte med det med den kriminelle lavalder, for nu har der været forskellige påstande fremme om det, og hvis jeg kommer med det nu, kan ministeren måske nå at spørge sine embedsmænd, og så kan vi allerede i dag få et svar.

Mig bekendt – det har jeg fra en artikel – blev den kriminelle lavalder hævet til 15 år i 1905, og nu ruller vi udviklingen tilbage. Det må man sådan faktisk kunne finde ud af. Den påstand, som hr. Tom Behnke kommer med, er altså ikke rigtig, men det mener jeg at ministeren må afklare. Jeg har det her fra en artikel om, at den var 14 år indtil 1905. Så blev den hævet til 15 år, og nu ruller vi så udviklingen tilbage. Det er mere, for at vi ikke står her med de der 400-500 år eller et eller andet i den stil.

Så synes jeg i øvrigt, det er interessant med sprogbruget. Mener hr. Tom Behnke virkelig det, han siger, at de er modne til kriminalitet? For det er bare en lidt anden opfattelse af ordet moden, end jeg i hvert fald har.

Kl. 14:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:54

Tom Behnke (KF):

Når det handler om de børn og unge, der laver den meget grove kriminalitet, betegner jeg dem som modne, i forhold til at de godt ved, hvad det er, de gør. De er beregnende, de er kyniske, de er overlagte i deres handlinger, det er aftalt, det er planlagt, det er organiseret. Når det er det, er man, til trods for at man kun er 14 år, moden nok til at vide, hvad det er, man gør.

Jeg siger ikke, at alle 14-årige er modne nok, slet ikke, men det er heller ikke alle 14-årige, der begår kriminalitet, og det er slet ikke alle 14-årige, der begår den meget grove kriminalitet som det, vi taler om i dag. Så modenheten er i forhold til dem, der begår kriminaliteten, og det er dem, vi skal tage hånd om.

Det er jo ikke alle de andre, som sagtens kan finde ud af at opføre sig ordentligt, vi diskuterer i dag. Det er dem, der ikke kan opføre sig ordentligt, og der bliver vi altså nødt til meget konsekvent at kunne sætte ind og tage hånd om dem, ikke bare for at det skal være øje for øje, eller hvad der blev sagt tidligere, men fordi det er vigtigt, at vi samtidig med den meget store plan for den forebyggende indsats sørger for at tage fat i de unge, der laver den grove kriminalitet, og sørger for at fastholde dem, mens de bliver opdraget til en tilværelse uden kriminalitet.

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:55

ret fra Kommunernes Landsforening, som siger: Vent dog med at sætte det her i kraft, indtil vi har udbygget det antal sikrede pladser, som der er brug for?

Kl. 14:58

Kl. 14:55

Lone Dybkjær (RV):

Det var et meget langt svar, men der var jo præcise ting i det, og jeg synes, det var interessant at få at vide, hvad den konservative ordfører lægger i ordet moden.

Så vil jeg komme med mit andet spørgsmål, og det kan så også være, at det bliver ministeren, der skal svare på det under udvalgsbehandling: Hr. Tom Behnke siger, at der er en meget brat stigning i kriminaliteten ved 14 år. Hvor har hr. Tom Behnke de tal fra?

Så er der en grovere kriminalitet, og det ved vi jo godt, men er det specielt omkring 14 år?

Kl. 14:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:55

Tom Behnke (KF):

Det er et ark, jeg står med her foran mig – hvilket i øvrigt er noget vrøvl at sige rent sprogligt, men det gør jeg – og af det kan man se tallene. Det er en kopi fra Statistisk Årbog med statistikker, som bliver udgivet af politiet, om, hvordan kriminalitetsudviklingen er. Man kan se det både for de 10-årige, 11-årige, 12-årige, 13-årige, 14-årige osv. Der kan man se, at der altså sker en markant udvikling antalsmæssigt i den personfarlige kriminalitet, i den grove kriminalitet. Det er der, der sker et skred.

Det, vi samtidig kan konstatere, er, at når de unge begår kriminalitet, er det ikke noget med, at de laver en lille kriminel handling og så resten af livet aldrig nogen sinde gør det igen. Sådan var det en gang, men det, vi kan konstatere i dag med de unge, der begår kriminalitet, er, at når de først går i gang med det, er det meget omfattende og meget grov kriminalitet, og det er meget organiseret og planlagt kriminalitet. Derfor bliver systemet nødt til at vågne op, og det er så det, vi gør med det her, hvor vi siger: Også de unge skal vi på en eller anden måde kunne tage hånd om. Og det gør vi altså bedst på den her måde – sammen med alle de andre tiltag, som er foreslået i den samlede plan.

Kl. 14:57

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Med hensyn til de tal, som hr. Tom Behnke står og læser op af, ved vi jo godt, at de 15-årige er mere kriminelle end de 14-årige, og at de 14-årige er mere kriminelle end de 13-årige, så de argumenter kan man jo bruge til hvad som helst. Det er jo klart, at der sker noget, jo ældre man bliver.

Jeg har fundet et andet citat af hr. Tom Behnke, som også er ca. 1 år gammel, hvor hr. Tom Behnke siger: »Det er problematisk at sætte børn i fængsel. Jeg tror ikke, at der kommer noget godt ud af det. Når vi sætter voksne i fængsel, er det også kun, fordi der ikke rigtigt er nogen andre muligheder, og fordi det er nødvendigt at gøre det.« Og hr. Tom Behnke kalder forslaget om den kriminelle lavalder for unødvendigt.

Selv om hr. Tom Behnke anerkender, at det at sætte børn i fængsel er en rigtig, rigtig dårlig idé, ved jeg jo godt, at man alligevel vil vedtage det her forslag, for det har man høprofilert sig på, men kunne hr. Tom Behnke ikke give tilsagn om, at vi følger hørings-sva-

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:58

Tom Behnke (KF):

Først vil jeg sige, at jeg er nødt til igen at understrege – for det er en historie, der bliver ved med at vandre – at det ikke er i strid med FN's børnekonvention. Det er det ikke, for der kan godt være situationer, hvor det er nødvendigt, at man sætter børn og unge i fængsel. Men vi skal tilstræbe at undgå det, og det er vi jo enige om i Danmark. Uanset børnekonventionen gør vi alt, hvad vi kan, for at undgå, at børn og unge kommer i fængsel.

Der, hvor det alligevel sker, er i to situationer. Den ene er, når de pågældende børn og unge er så voldsomme, så farlige for deres omgivelser, at man er nødt til midlertidigt at sætte dem hen til afkøling i et egentligt fængsel, hvor man kan låse døren. Den anden situation er, når der ikke lige er en ledig plads på en sikret institution. Så kan man kortvarigt sætte dem i en af kriminalforsorgens institutioner, indtil der bliver plads.

De sikrede institutioner skal selvfølgelig være der i det antal, der er behov for. Det har vi pålagt regionerne og kommunerne, og vi har oven i købet tilført dem adskillige millioner kroner, således at de er i stand til at opfylde det, der bliver konsekvensen af det her lovfor-slag. Jeg tror ikke, at behovet bliver helt så stort, men fred være med det. Vi har i hvert fald afsat pengene til det.

Kl. 14:59

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan forstå, at vi ikke får nogen garantier eller noget tilsagn. Kommunernes Landsforening og Danske Regioner gør opmærksom på, at der er et problem her, og det synes jeg bare at man skulle anerkende fra regeringens side og fra Justitsministeriets side og så gøre noget ved det.

Jeg vil fortsætte citatet, for der er nemlig mere. Hr. Tom Behnke siger:

»Børn har i langt højere grad brug for, at der bliver taget hånd om dem, og at de bliver hjulpet på ret køl igen. Vi skal have forklaret børnene, at det ikke er gratis at lave kriminalitet, selv om man er 13 år. Det har faktisk nogle meget markante konsekvenser. For eksempel, at du risikerer at blive tvangsfjernet fra hjemmet, fra din mor og din far.«

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for konsekvenser i det sociale system, som pludselig ikke længere er gode nok til 14-årige, men åbenbart udmærkede til 13-årige. Det kunne jeg da godt tænke mig at få en uddybning af.

Kl. 15:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:00

Tom Behnke (KF):

Det, der er det gode ved politiske debatter og drøftelser, også dem, der foregår i medierne, er jo, at man i sådan en proces, når man diskuterer de pågældende problemstillinger, bliver tilført yderligere viden og information. I den diskussion er vi nået frem til den konklusi-

on og den overbevisning, at det er nødvendigt, at vi nedsætter den kriminelle lavalder. Og i erkendelse af, at vi godt kan se, det er nødvendigt, har vi støttet ideen her, og dermed støtter vi også lovforslaget, som det er fremsat.

Vi har samtidig sagt, at det er meget vigtigt, der er det nødvendige antal sikrede pladser, og derfor har vi på finansloven for i år afsat yderligere 52,8 mio. kr. til nye sikrede pladser og til driften af dem. Og for årene fra 2011 og fremefter bliver der afsat 26,4 mio. kr. til det. Så opgaven med at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser, ligger altså ude hos regionerne i et samarbejde med kommunerne. Vi har oven i købet afsat pengene til det, så det er kun et spørgsmål om, at man derude smøger ærmerne op og kommer i gang med at bygge.

Kl. 15:01

Formanden :

Så er det fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Julie Skovsby (S):

Tak. Jeg tror, at et af de spørgsmål, som rigtig mange havde ønsket at få svar på i dag, er, hvorfor Det Konservative Folkeparti har valgt at ændre deres politik på det her område. Hvorfor sænke den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år?

Ordføreren siger, at man er blevet overbevist af den diskussion, som man har haft med hinanden. Jeg går ud fra, at det må have været Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre imellem, at der har været nogle overbevisende argumenter, og jeg kunne rigtig godt tænke mig at høre, hvad det lige er for et argument, der har gjort, at man er blevet så overbevist i Det Konservative Folkeparti.

Vi kunne jo tidligere høre hr. Brian Mikkelsen sige, at det er her ved de 14-årige, at springet virkelig er markant. Men det er jo ikke korrekt. Der sker jo ikke noget knæk på kurven mellem de 13-årige og 14-åriges kriminalitet, hvis man spørger formanden for Ungdomskommissionen. Så hvad er egentlig det reelle argument?

Kl. 15:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:02

Tom Behnke (KF):

Jeg har også tidligere ladet mig fortælle, at Socialdemokratiet ville sørge for, at alle folketingsmedlemmer var i salen, for nu skulle der virkelig stilles spørgsmål til det her lovforslag. Jeg kan se, at stort set alle er mødt frem, og det er jo godt nok; men jeg må også konstatere, at spørgsmålene efterhånden begynder at køre i ring. Jeg har svaret på det pågældende spørgsmål tre gange tidligere; nu skal jeg svare på det igen for fjerde gang.

Det, der gør sig gældende, er, at vi har konstateret, at grovheden af de forbrydelser, der bliver begået, er så alvorlig, at vi bliver nødt til meget konsekvent og markant at sanktionere det. Vi bliver nødt til at sørge for, at vi kan fastholde de pågældende unge i et behandlingsforløb, et uddannelsesforløb, så de kommer ud af deres kriminalitet. Det er det, der er meningen med det. Det er jo ikke bare at låse dem inde og så smide nøglen væk. Det er et spørgsmål om at sørge for, at de kommer ud af deres kriminalitet.

Så er der det rent antalsmæssige, hvor vi kan se, at der sker et markant hop.

Det sidste er, at det er vores klare opfattelse, at de, der begår kriminalitet, er modne nok til at forstå, hvad det er, de gør forkert, og derfor må de også stå til ansvar for deres handlinger.

Formanden :

Fru Julie Skovsby

Kl. 15:03

Kl. 15:03

Julie Skovsby (S):

Eftersom formanden for Ungdomskommissionen, politidirektør Johan Reimann, siger nej til, at kurven er ganske jævn, og at der altså ikke sker noget knæk på kurven mellem de 13-årige og de 14-åriges kriminalitet – andre eksperter siger det samme – så er det altså ikke et argument fra eksperter, der har overbevist Det Konservative Folkeparti om, at den her politik skulle ændres. Det må være et argument fra Dansk Folkeparti, og vi får åbenbart ikke noget svar på, hvad det er for et argument, Dansk Folkeparti er kommet med, som har overbevist hele regeringen og særlig Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:04

Tom Behnke (KF):

Dertil kan jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke er kommet med et eneste argument, der har overbevist os om noget som helst, i den her sammenhæng. Vi har haft en drøftelse af det her; vi har også haft en drøftelse i den konservative folketingsgruppe; vi har haft en drøftelse med justitsministeren om de her ting; vi har fået forelagt forskellig ting; vi har selv gjort os nogle erfaringer; jeg har selv 22 års erfaring som politimand.

Alt det tilsammen har bevirket, at vi har sagt: Vi er nu nået til 2010. Vi kan se, at det er et markant anderledes kriminalitetsbillede, der gør sig gældende i dag, end det var for 30 år siden eller for 300 år siden. Vi kan se, at de unge, der begår kriminalitet, er meget hårdkogte, desværre – desværre er de det. Det er nogle få, men de er til stede, og de få bliver vi nødt til at kunne tage hånd om, samtidig med at det her skal ses som 1 element ud af 100 elementer, hvor de 99 andre handler om alle de forebyggende og præventive tiltag.

Men den diskussion har vi ikke dag. I dag diskuterer vi kriminel lavalder. Den anden diskussion får vi på et andet tidspunkt.

Kl. 15:05

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Den konservative ordfører sagde, at der nu var kommet flere i salen fra oppositionens side, at der var indkaldt nogle. Det skal jeg sådan set ikke blande mig i, men kun sige, at det ingenting er imod, hvad der blev indkaldt i går fra regeringspartiernes side, da vi diskuterede kønskvotering i bestyrelser. Det var virkelig en sjov debat, men måske knap så indgribende som den her.

Jeg synes så, at det er hyggeligt at høre, hvad den konservative ordfører betragter som modenhed. Jeg vil sige, at alle de ord, hr. Tom Behnke brugte som udtryk for modenhed med hensyn til kriminalitet, betragter jeg som udtryk for dyb umodenhed, for der mangler faktisk nogle egenskaber hos den pågældende, nogle egenskaber, som netop er karakteristiske for modenhed.

Spørgsmålet om den kriminelle lavalder får vi afklaret, håber jeg, enten under udvalgsarbejdet eller måske direkte i dag. Jeg citerede hr. Karsten Nissen, som jo er biskop i Viborg Amt. Det er en lang

historie, men han skriver her, at gode kræfter var medvirkende til børneloven af 1905, som hævdede den kriminelle lavalder til 15 år, samtidig med at der indførtes en række socialpædagogiske foranstaltninger. Jeg regnede med, at en sådan biskop, når han skrev sådan noget, havde tingene i orden, men det kan vi jo så se, om det er.

Jeg synes også, det bliver meget vigtigt at få afklaret statistikken under udvalgsarbejdet. Jeg har en anden opfattelse end hr. Tom Behnke med hensyn til den statistiske udvikling. Jeg forstår så i øvrigt, at der er meget stor usikkerhed om den. Det er jo fint, at hr. Tom Behnke har et faktablad. Spørgsmålet er, om de fakta er gode og rigtige nok, men det kan vi få anledning til at konstatere under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til selve lovforslaget er Det Radikale Venstre jo imod det. Det siger jeg mere for, at jeg ikke skal glemme det til sidst. Men jeg synes, det har været en interessant diskussion, og det startede jo allerede med Venstres ordfører. Ekspert fra Ungdomskommissionen og andre eksperter, høringsssvarene osv. fraråder, at man nedsætter den kriminelle lavalder. Vi hørte fra Venstres ordfører, at det sådan set er ligegyldigt, for der er her tale om en politisk vurdering. Det kan være fair nok, at man siger: Vi vurderer politisk, at det er sådan og sådan, og at det er klogt. Det har sikkert noget med retsfølelse og forskellig andre ting at gøre. Men det, jeg syntes var det mest rystende, var sådan set det, Venstres ordfører sagde om de svar, han fik bag lukkede døre, for der sagde eksperter altså nogle andre ting. Jeg bliver nødt til at spørge justitsministeren, om han kender den slags eksperter, der siger andre ting end det, vi har fra høringsvarene, for så kan vi jo ikke basere vores lovgivning eller vores ekspertopfattelse på det, som vi får at vide i høringsvarene. Derfor synes jeg, at ministeren lige så godt allerede nu kan forberede et svar på, om han har kendskab til eksperter, der mener, at nedsættelsen af den kriminelle lavalder er en god idé, for det var jo det Venstre sagde.

Jeg synes sådan set, at det er logisk nok, at Venstre laver en politisk vurdering. De har en statsminister, der sagde, at vi alle er eksperter i vores eget liv, og derfor behøver vi ikke alle disse eksperter til at vurdere det ene og det andet. Det sure er selvfølgelig, at vi jo er eksperter på *andres* liv, og derfor er det måske lidt mere alvorligt. Under alle omstændigheder synes jeg, at det er fint, hvis vi får det med eksperterne afklaret.

Hr. Karsten Nonbo kom med en række udsagn om, hvor forfærdeligt det stod til med al den kriminalitet, der var blandt de 14 årige – jeg er færdig med hr. Tom Behnke lige i øjeblikket, det var hr. Karsten Nonbo, der sagde det på et tidspunkt. Hr. Karsten Nonbo sagde på basis af sin politimæssige erfaring og alt muligt andet, at det, der foregik, var voldsomt, og at ingen havde kunnet skride ind. Så må jeg sige, at det jo nærmest bliver kommunerne, vi skal have i fængsel. Hvis der ikke er nogen som helst, der har kunnet skride ind over for de her børn på 14 år – med alt det, de har lavet op til og efter de er blevet 14 år – ja, så mener jeg, at det må være kommunerne, vi skal klandre.

Som jeg tidligere har været inde på, er det på det forebyggende arbejde, der mangler en indsats. Det er også interessant, at pengene til den indsats, der skal laves på det forebyggende arbejde, er nogle, vi finder i satspuljen, mens regeringen, så snart det drejer sig om fængsler og alt muligt andet, har penge nok. Det ville jo være rart, hvis regeringen også havde penge nok til det forebyggende arbejde, om jeg så må sige, uden at skulle ty til de partier, som den normalt ikke vil have noget som helst med at gøre, når den aftaler finansloven i øvrigt.

Jeg ville gerne være kommet med en voldsom mængde tal på, hvor stor stigningen i anbringelse af børn og unge på de socialpædagogiske sikrede institutioner har været siden år 2000. Det vil jeg undlade, da den røde knap lyser, og den vil jeg respektere.

Kl. 15:10

Formanden :

Tak for det. Der er ønske om en kort bemærkning. Det er fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:10

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil bare korrigere fru Lone Dybkjær. Det, jeg sagde, var ikke, at det flød. Jeg sagde bare, at de kunne lave kriminalitet forskellige steder, så sagerne hobede sig op, således at man først kunne lave konsekvenser en måned eller to senere, og så blev konsekvensen jo, at så skulle de sættes ind efter sociallovgivningen ved tvang, og det er jo noget med, at de kommer for en dommer en gang om året. Det var det, jeg sagde. Det var ikke det andet. Det er noget, som fru Lone Dybkjær lægger mig i munden.

Kl. 15:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:11

Lone Dybkjær (RV):

Sådan opfattede jeg det sådan set også, altså at man kunne begå kriminalitet forskellige steder. Men så er det jo dér, der er et svigt i indsatsen. Man går i virkeligheden for lud og koldt vand, det er jo sandheden, fordi man starter ikke pludselig med at begå kriminalitet forskellige steder inden for 2 måneder. Sådan hænger livet trods alt heller ikke sammen. Derfor er det den forebyggende indsats på et langt tidligere tidspunkt, der skal til. Jeg plejer at sige det på den måde, at enhver lærer, der kommer ind i en 1. eller 2. klasse, med det samme kan se, hvor der burde laves en forebyggende indsats, og enhver lærer må også konstatere, at den forebyggende indsats ikke sker, fordi henvendelser til kommunen forbliver ubesvarede.

Kl. 15:12

Formanden :

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:12

Karsten Nonbo (V):

Jamen det her drejer sig også om at få et redskab mere, og det er jo korrekt, at der er nogle, hvor man allerede i 1. og 2. klasse kan se, at de vil blive kriminelle. Men her drejer det sig om dem, hvor man ikke har set det. Det drejer sig om at få dem registreret centralt, og det kan man i politiets kriminalregister som 14-årig, hvor de farer rundt fra den ene kreds til den anden, således at man kan handle mere konsekvent og man kan handle med det samme, i stedet for at vente til det er for sent. Så det er jo et redskab mere, man får, og det behøver man da ikke sige nej til. Ellers er jeg enig i, at man kan se det med mange unge, men der er desværre nogle, hvor man ikke kan se det. Forebyggelsen hjælper heldigvis for mange. Det hører vi bare ikke noget om, for der er det jo forebygget. Det, det gælder om, er der, hvor det ikke er lykkedes at forebygge. Der er altså nogle stykker. Vi kan snakke forebyggelse og forebyggelse, men vi ved jo, at der er nogle stykker, hvor forebyggelsen ikke har hjulpet, og der skal vi også have et redskab bagefter.

Kl. 15:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:13

Lone Dybkjær (RV):

Det er da klart. Jeg er heller ikke totalt blind. Selvfølgelig er der nogle steder, hvor forebyggelsen ikke har hjulpet, og det vil der må-

ske altid være. Det, jeg siger, er, at der er for lidt forebyggelse, og derfor får vi for mange. Nu kan jeg så nå at sige noget om tallene. I år 2000 var der 350 anbringelser af børn, og i 2008 var der 843 anbringelser af børn og unge på sikrede institutioner. Så det er jo klart, at under den her regerings tid – nu vil jeg ikke beskyldte regeringen for ligefrem at gå ud og iscenesætte det her – har der altså været en voldsom stigning. Så er det jo bare, at man må sige, at hvis det er tilfældet, skulle man så ikke sætte ind med noget forebyggelse.

Så er der det her redskab, og det er jo et dramatisk redskab, altså at sænke den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år, fordi det betyder, at det kan noteres på straffeattesten, altså at man kan varetægts-fængsles, så man kan idømmes ungdomssanktion. Men præcis også det her med, at det kan noteres på straffeattesten, er grunden til, at Ungdomskommissionen foreslår, at en enkelt forseelse ikke skal være der. Det må jeg lige spørge til i udvalget, for jeg kan ikke se, hvor det forslag er blevet af. Mig bekendt er det ikke inde i regeringens forslag. Men det er jo en af de ting, man kunne tage med under udvalgsarbejdet, og det var måske en af de ting, man kunne være lidt opmærksom på. Men det er et meget stærkt redskab og efter min opfattelse et totalt forkert redskab, som man anvender, bl.a. på grund af de her konsekvenser.

Kl. 15:14

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ikke flere korte bemærkninger. (Lone Dybkjær (RV): Nej, det var surt). Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er formentlig ingen tvivl om, at Enhedslisten klart er imod det her forslag. Det fremgår ikke af lovforslaget, og der har heller ikke i dag i debatten været nogen saglige argumenter for, at det er nødvendigt at sænke den kriminelle lavalder. Der er ingen argumentation for, at kriminaliteten blandt 14-årige skulle være drastisk forhøjet, der er ingen ny viden om, at det skulle have en effekt i forhold til kriminalitetsforebyggelse at sænke den kriminelle lavalder, og der er heller ikke kommet nogen andre saglige begrundelser for, at der pludselig skulle være opstået en situation, der gør det nødvendigt.

Alle, der arbejder med området, siger meget, meget klart i deres høringssvar, at det her risikerer at føre til, at børn bliver mere kriminelle. Vi risikerer negative konsekvenser af det her forslag. Dertil kommer så, at Institut for Menneskerettigheder usædvanlig skarpt skriver, at vi med sikkerhed vil få kritik fra FN's Børnekomité, ikke noget med, at der er en mulighed for det, men at vi med sikkerhed vil få kritik for, at vi sænker den kriminelle lavalder uden nogen saglig begrundelse.

Dertil kommer så, at det virker fuldstændig uforståeligt, når man samtidig hæver aldersgrænserne for køb af øl og cigaretter. Man vil ikke ændre på aldersgrænsen for valgetten, og man vil ikke ændre på den seksuelle lavalder. Vi kommer altså til at få den absurde situation, at man siger, at man som 14-årig ikke er gammel nok til selv at vurdere, om man vil dyrke sex eller ej med en anden 14-årig, men gør man det, er det en forfærdelig forbrydelse, og man er så moden nok til, at man skal kunne straffes for den. Det er altså en besynderlig form for retspolitik, man vil føre her, og der er ingen sammenhæng i argumentationen på de forskellige områder for, hvornår man mener børn er modne nok til at overskue den ene og den anden konsekvens.

Dertil kommer så det, der bliver påpeget i nogle af høringssvarene: at en meget stor del af de unge, flertallet af de unge, der begår alvorlige forbrydelser og ender i varetægt og i de sikrede institutioner, altså har nogle psykiske forstyrrelser, der gør, at de modenhedsmæssigt må siges at være 4-5 år yngre, end de egentlig er alders-

mæssigt. Dermed er det altså reelt nogle, der modenhedsmæssigt kun er 10-11 år, som regeringen og Dansk Folkeparti her ønsker skal kunne straffes.

Der er også det meget store problem, at man ikke har pladser nok i sikrede institutioner, så børnene vil i nogle tilfælde komme i fængsel i stedet for, og som det påpeges i mange af høringssvarene, er der en stor risiko for, at nogle af de her børn ender i isolation, sådan som vi også ser med de børn, der sidder i fængsler og arresthuse i dag, fordi man ikke har indrettet fængsler og arresthuse på, at der skal sidde børn, for vi må jo egentlig slet ikke have børnene i fængslerne og arresthusene, men det kommer de alligevel, og for så ikke at blive blandet med de voksne bliver de sat i isolation, på trods af at vi har masser af viden om, hvor dybt, dybt skadeligt det er for mennesker generelt, men især for børn at sidde isolationsfængslet uden nogen kontakt med voksne, andet end når de skal have mad eller skal på toiletet.

Dertil kommer så, at man også går ind og hæver grænsen for, hvor lang tid de kan sidde i fængsel. Man fordobler altså straffen for børn uden heller at have nogen argumentation for, at der skulle være et behov for det, eller at man tror på, at det har nogen gunstig konsekvens. Den eneste begrundelse, man har for at gøre det, er den, vi især hører fra Dansk Folkeparti, men desværre også fra regeringen, og som er en fundamentalistisk øje for øje-argumentation, det er en argumentation, som går ud på, at når den forbrydelse, der bliver begået, er bestialsk og forfærdelig, så skal straffen også være det. Det har altså intet at gøre med en strafpolitik i et moderne retssamfund, hvor vi ønsker, at den straf, der bliver givet, også skal have en forebyggende virkning.

Vi mener faktisk, at der skal være nogle konsekvenser, der virker. Det er derfor, Enhedslisten i årevis har fremsat forslag, som vi har kaldt konsekvens med virkning, om, at vi over for de unge skal sætte ind med det samme, fordi en hurtig konsekvens er afgørende, og derfor skal de unges forbrydelse i alle tilfælde have en konsekvens inden for en uge, og især ved de allerførste forbrydelser er det rigtig vigtigt, at det sker med det samme. Og det glæder os meget, at Socialdemokraterne og SF har det med i deres udspil, for vi mener, det er afgørende, at det bliver indført, og vi tror på, at det i den grad kan være med til at få nogle unge væk fra kriminalitet, at vi griber ind med det samme og får dem i gang med noget andet end kriminalitet, får givet dem en tro på, at de kan få et andet liv end at være kriminelle, i modsætning til forslaget her, som går ud på, at de skal stemples som hårde kriminelle, får en plet på straffeattesten og dermed risikerer, at det er den fremtid, de ser for sig med langt mere kriminalitet som konsekvens, end hvis man gjorde noget andet.

Kl. 15:19

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:20

Karsten Nonbo (V):

Fru Line Barfods afslutning med »konsekvens med det samme« glædede jeg mig over at høre. En af konsekvenserne kan jo netop være for den, der laver det første butikstyveri, den, der kører uden cykel-lygte osv., at vedkommende kan få en lille bøde, således at personen mærker konsekvensen med det samme.

Fru Line Barfod sagde også, at det her lovforslag vil skabe flere kriminelle. Jeg vil godt have forklaret, hvordan det kan lade sig gøre, at de, der ikke er kriminelle, pludselig bliver kriminelle, fordi der er en sanktion over for dem, der har begået kriminalitet. Den logik har jeg meget svært ved at se, så det vil jeg godt have forklaret lidt nærmere.

Formanden :

Ordføreren, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Tak. Først vil jeg sige noget omkring det her med en meget hurtig konsekvens. Nu har vi jo tidligere diskuteret det nogle gange i Folketinget, også når vi har fremsat vores forslag, og der har hr. Karsten Nonbo fortalt om sine egne erfaringer i politiet med, at man, når man har fanget nogle unge, der f.eks. har begået noget hærværk, har sat dem til at rydde op med det samme, uden at det så behøver at blive taget ind over hele retssystemet.

Det er jo det, der er det store problem. Hvis først vi tager de unge ind i retssystemet, tager det dels lang tid, før de får en konsekvens, dels får de en plet på straffeattesten og bliver indrulleret og bliver nu stemplet som kriminelle. Det er jo det, der er så farligt, nemlig hvis vi først fortæller den unge og den unges omgivelser, at her er en kriminel, så risikerer vi at fastholde dem, og det er derfor, jeg er bange for, at det fører til mere kriminalitet. Høringssvarene peger på, at det fører til mere kriminalitet, når vi putter de unge ind i retssystemet og stempler dem som kriminelle allerede som 14-årige i stedet for at sikre andre sanktioner, der ikke stempler dem.

Kl. 15:20

samme, har lavet et godt stykke arbejde og fået de unge til at forstå, hvorfor det var forkert.

Kl. 15:20

Det, jeg synes er farligt i forbindelse med straffeattester, er, at vi risikerer at fastholde de unge i kriminalitet. Det er det farligste. Det andet, der er farligt, er, at det er straffeattesten, vi primært bruger for at prøve at få de unge til at lade være. Når man for 20-30 år siden spurgte de unge, hvorfor de ikke begik kriminalitet, svarede de, at det var, fordi det gik ud over andre. Når man i dag spørger de unge, hvorfor de ikke begår kriminalitet, siger de, at det er, fordi de er bange for, at det kommer til at stå på deres egen straffeattest – altså at det går ud over dem selv.

Jeg synes, vi skal have en diskussion om, om vi mener, det er vigtigt at holde vores unge fast på, at de ikke skal gøre noget, der går ud over andre, eller om vi skal lære dem kun at tænke på sig selv.

Kl. 15:23

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke flere, der er bedt om korte bemærkninger, og så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)**Simon Emil Ammitzbøll (LA):**

Tak. Det er jo et lovforslag, som indeholder flere forskellige elementer – også nogle, der ikke er nævnt i overskriften. Jeg vil ikke starte med det første; jeg vil starte med det andet element, som handler om det her med, at man medvirker til, at børn under den kriminelle lavalder begår kriminalitet. Vi synes, at det er et utrolig glimrende forslag, at man skærper sanktionerne dér, fordi vi synes, det er en ret modbydelig ting at misbruge børn under den kriminelle lavalder til at få begået kriminalitet pr. stedfortræder. Så der er ingen tvivl om, at det er vi med på.

Så er der det tredje element, som handler om det her med, at man dropper strafabbatten for unge under 18 år, så man ikke længere har den her 8-års-grænse, men generelt kan få straffe, der svarer til voksen; dog med den undtagelse, at man ikke kan idømmes livstidsstraf, og dermed er der jo selvfølgelig stadig en eller anden form for straf-rabat.

Jeg har spurgt skriftligt, og det kommer der jo et svar på på et tidspunkt, om, hvor mange der overhovedet har været omfattet af den her strafabat de seneste 10 år. Jeg tvivler på, at det er særlig mange, og jeg kan alene af den grund sige, at det her punkt heller ikke kan hidse os op i særlig stor grad – om det lige er det ene eller andet, gør sådan set ikke den store forskel for os. Jeg tror ikke, at det har nogen som helst kriminalpræventiv virkning, og jeg mener dybest set heller ikke, at det kommer til at få nogen virkning i forhold til den almindelige retsopfattelse. Men hvis det er det, regeringen vil, så lever vi også fint med det.

Så er der det første element for nu ikke at tage dem i kronologisk rækkefølge. Man skal jo altid sige noget pænt, og det startede jeg med. Det første eller sidste element, eller hvad vi nu skal kalde det, handler om, at man vil nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år. Det er vi i sig selv ikke imod; det er vi sådan set egentlig nærmest for, men det er vi altså kun, hvis det bliver kombineret med en noget mere håndfast garanti for, at børn og unge under 18 år ikke skal sidde i voksenfængsler.

For os er det altså ikke godt nok, at der er givet et mundtligt tilsagn til Dansk Folkeparti, for nu at sige det sådan. Jeg synes, at jeg har talt med både justitsministre og socialministre igennem de 5-6 år, jeg har siddet herinde, og der har været mange gode intentioner, og en gang imellem har man da også kunnet udvide med et par enkelte pladser, men jo stadig ikke i det omfang, der har været brug for. Det vil sige, at skal Liberal Alliance stemme for L 164, er det en forudsætning, at regeringen kan fremlægge en plan for, hvordan vi

Kl. 15:21

Formanden :

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:21

Karsten Nonbo (V):

Nu kunne vi jo åbne op for en ny debat, som fru Lone Dybkjær også var inde på. Det med at devaluere en straffeattest ved at begynde at skelne mellem, hvad der skal på, og hvad der ikke skal på, kan jeg lige så godt sige med det samme jeg ikke vil være med til. Selv det lille butikstyveri af et stykke chokolade skal på. Men det, der er på straffeattesten, bliver jo meget hurtigt forældet, og det vil sige, at den unge kan sige: Nu har jeg gjort det én gang, nu skal jeg holde op, så min straffeattest er ren igen om et år eller sådan noget lignende. Det er værre, hvis vi får en straffeattest, der er ren, men samtidig ikke reelt ved, om den er ren, fordi det er et spørgsmål om, at andre har vurderet, om der skal noget på eller ej.

Så hvis det står til mig, skal det, man begår af kriminalitet, altid på straffeattesten, og så skal den unge vide, at hvis det er den eneste gang, vedkommende laver noget, bliver det meget hurtigt slettet igen. Så hvis vi skal tage hul på den debat, er mit synspunkt, at vi ikke skal begynde at devaluere straffeattesten, ved at noget skal på og noget ikke skal på.

Kl. 15:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:22

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Karsten Nonbo totalt har ændret opfattelse, i forhold til hvad hr. Karsten Nonbo tidligere har givet udtryk for i Folketinget, bl.a. i form af de eksempler, som hr. Karsten Nonbo har fortalt om fra sit eget politiarbejde, og som jeg ellers synes var eksempler på brandgodt politiarbejde. Når man tog de unge på fersk gerning, satte man dem til at rydde op med det samme, og så fik de at vide, at man ikke tog sig mere af det, hvis de med det samme indså, at de havde gjort noget forkert. Det er jo det, der er det væsentlige. Vi har også mange andre eksempler, der har været fremme i pressen, på politifolk, der har taget fat i kraven på de unge med det

kommer i den situation, at børn og unge under 18 år ikke sidder i fængslerne.

Så sådan er det. Vi er egentlig positivt indstillet over for forslagens elementer, men da man indtil nu, desværre, lader børn sidde i voksenfængsler, og man umiddelbart ikke har lagt en plan, så er vi skeptiske. Men hvis man kan fremlægge en konkret plan, er vi parat til at stemme for lovforslaget, når vi kommer til tredje behandling.

Kl. 15:27

Formanden :

Tak. Der er først en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:27

Karen Hækkerup (S):

Nu er Liberal Alliance jo med i den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti og altså Liberal Alliance om Kriminalforsorgens økonomi. Derfor vil jeg da gerne spørge ordføreren fra Liberal Alliance, hvad man egentlig mener om, at Fængselsforbundet i sit høringsvar vedrørende at sænke den kriminelle lavalder skriver, at det er forundret over, at lovforslaget ikke ses at have økonomiske konsekvenser for Kriminalforsorgen, idet en forøgelse af straffmassen og risikoen for en forøgelse af antallet af unge under 18 år i fængslerne naturligt vil have konsekvenser for kapacitet og økonomi.

Det vil sige, at Fængselsforbundet siger: Vi ved godt, at børnene havner hos os alligevel. Der bliver ikke givet penge til os; der bliver givet penge til kommunerne; der bliver givet penge til retterne, hvor domsafsigelserne skal finde sted. Men der bliver altså ikke givet penge til fængslerne, hvor børnene skal sidde.

Er det noget, Liberal Alliance vil tage op?

Kl. 15:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige det sådan, at jeg fuldstændig deler den bekymring, som fru Karen Hækkerup underforstået har i sit spørgsmål. Nu mener jeg som sådan ikke, at det her lovforslag vedrører den aftale, vi har med regeringen og Dansk Folkeparti om Kriminalforsorgen; sådan opfatter jeg det ikke. Det har i hvert fald ikke hidtil været sådan, at jeg har været indkaldt til møder i Justitsministeriet, hver gang fangesammensætningen har ændret sig, og det håber jeg også at jeg bliver fri for i fremtiden. Men jeg deler fuldstændig fru Karen Hækkerups bekymring.

Kl. 15:29

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:29

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror, at jeg ville føle mig lidt snydt, hvis jeg som aftalepartner ikke blev indkaldt til forhandlinger, når straffmassen stiger, når forholdene forandres og økonomien skal laves om. Jeg ville da syntes, at jeg havde indgået en lidt dårlig aftale, hvis jeg blev holdt udenfor, men det må Liberal Alliance jo selv ligge og rode med.

Jeg synes, det er forkert, at man ikke sørger for, hvis man laver den her lovgivning, som Dansk Folkeparti, regeringen og muligvis også Liberal Alliance vil, at sætte penge af til fængslerne. Hvis de her børn skal være i fængslerne, skal de jo eksempelvis også modtage undervisning. Hvem skal undervise børnene i fængslerne? Jeg må minde om, at børn, der er 14 år, er i den undervisningspligtige alder. Jeg vil bare spørge, for folk, der kan støtte det her, må også kunne

svare på, hvem der skal undervise de børn, der skal sidde i fængsel, hvis de altså er 14 år og eksempelvis skal have fysik. Mig bekendt har vi ikke fysiklokaler i de danske fængsler.

Kl. 15:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu bliver der jo næsten stillet flere spørgsmål, end man kan svare på inden for den korte tid, der bliver givet. Jeg går som en selvfølge ud fra, at de unge mennesker og børn, der er under straffesone, vil blive tilbudt den relevante undervisning, hvis de er i den undervisningspligtige alder. Det går jeg ud fra at justitsministeren også kan bekræfte, når han senere kommer op på talerstolen, for alt andet ville være mærkeligt.

I forhold til den her mærkelige logik, som fru Karen Hækkerup prøver at få frem om aftaler, er jeg bare nødt til at sige, at det altså ikke er sådan, at hvis vi hæver strafferammen ved et lovforslag her i Folketinget, bliver forligskredsen om økonomien i Kriminalforsorgen indkaldt. Det er ret logisk. Det er heller ikke sådan, at hvis der pludselig er en stigning i en bestemt forbrydelsestype, bliver forligskredsen indkaldt. Det ville være en helt mystisk og ny konstruktion, man ville indføre der.

Kl. 15:30

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 15:30

Maja Panduro (S):

Ordføreren fik sådan lidt kryptisk sagt, at Liberal Alliance formentlig vil støtte at nedsætte den kriminelle lavalder. Det var noget med, at man ikke i sig selv er imod, faktisk er man nærmest for at sænke den kriminelle lavalder.

Så vil jeg egentlig bare gerne høre ordføreren hvorfor. Der er jo intet som helst i høringsvarene, der siger, at det er en god idé. Der er jo ingen af de mennesker, som arbejder med det til daglig og har forstand på det her, hverken af dem, der skal dømme, eller dem, som arbejder med de her børn og unge ude i institutionerne og i fængslerne, som siger, at det her er en god idé, så hvorfor er det egentlig, at Liberal Alliance synes, at det er en god idé?

Kl. 15:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har i Liberal Alliance den holdning, at vi synes, det er en rigtig god tradition i Danmark og i dansk parlamentarisk arbejde, at der bliver lavet høringer, og at relevante parter kommer med høringsvar. Men vi er et politisk parti, som er drevet af en liberal ideologi, og vi lader ikke nogen som helst, hverken fagforeninger eller interesseorganisationer eller andre, bestemme, hvad vi måtte mene om dette eller hint. Derfor vil jeg bare sige, at lige meget om alle høringsvar siger det samme, vil det ikke nødvendigvis betyde, at Liberal Alliance så skulle mene det samme som høringsparterne.

Når det så er sagt, er det fuldstændig korrekt hørt af fru Maja Panduro, at Liberal Alliance går ind for at nedsætte den kriminelle lavalder. Men for os hænger det uløseligt sammen med, at der er en konkret plan for, hvordan man sikrer, at børn under 18 år ikke kommer i fængsel. Og er der ikke det, stemmer vi nej til det her lovforslag; er der det, stemmer vi ja til det her lovforslag.

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Maja Panduro (S):

Det sidste er da en glædelig tilføjelse i forhold til, at det tilsyneladende ikke kan lade sig gøre at få regeringspartierne til at udsætte det her forslag, indtil vi kan have en garanti – hvilket ellers ville give mening, og hvilket er det, de nærmest tigger om i regionerne og hos dem, der skal stå for det her.

Det undrer mig stadig, at det tilsyneladende slet intet indtryk gør på ordføreren, at alle de, som har forstand på det her, tigger os om at lade være; at regeringens egen Ungdomskommission, sammensat af alle dem, som ved allermost om kriminalpræventivt arbejde i Danmark, siger, at man risikerer, det har en direkte negativ kriminalpræventiv effekt. Gør det slet intet indtryk på ordføreren, at han risikerer at stemme for noget, som rent faktisk skaber flere og mere kriminelle unge mennesker?

Kl. 15:33

Kl. 15:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Selvfolgelig gør det et indtryk. Det gør også et indtryk, når vi ser ofrene for nogle af de forbrydelser, der er tale om – et meget stærkt indtryk endda. Når man læser lovforslaget, kan man i øvrigt læse, at FN's børnekonvention siger, at man ikke skal have en lavere kriminel lavalder end 12 år. Vi synes sådan set, det er meget fint, at man siger det. Vi har også i sinde at støtte, at man ikke har en lavere kriminel lavalder end 12 år. Man anbefaler så i børnekonventionen at have en højere, der står her f.eks. 14 eller 16 år. Det har regeringen så valgt, og det synes vi sådan set er udmærket.

Vi tror sådan set også på, at mennesker har godt af at have et ansvar for de handlinger, som de begår. Vi tror generelt på, at man skal give mennesker et ansvar i en tidligere alder, hvorfor vi i modsætning til Socialdemokraterne jo også er imod aldersgrænse for køb af alkohol, aldersgrænse for køb af tobak, solarieforbud, og hvad ved jeg.

Kl. 15:34

Kl. 15:37

Formanden :

Så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 15:34

Kl. 15:37

Karsten Nonbo (V):

Sidst fru Line Barfod havde ordet, havde jeg jo ikke mulighed for at tage til genmæle, da hun påstod, at jeg var ved at rende fra en konsekvent kriminalpolitik med hensyn til at rydde op efter hærværk. Derfor vil jeg spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, som er en rimelig forstandig mand på området, om det ikke er sådan, at når man i dag stjæler noget, kan man ikke gøre det om, for så er det stjålet, men hvis man går ud og smider ting rundt og laver småhærværk og så retter for sig igen, får man det, der hedder betinget offentlig påtale. Det vil sige, at det er ejeren af stedet, der egentlig skal bestemme, om det skal på straffeattesten, altså om man vil have vedkommende dømt.

Forholder det sig ikke sådan, og kan det så ikke lade sig gøre at have en konsekvent retspolitik, hvor man beder folk om at rydde op og rette for sig, så de samtidig kan have en ren straffeattest? Er det ikke korrekt?

Formanden :

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er af den overbevisning, at spørgeren har ret. Jeg synes, det er lidt spændende, at jeg skal blandes ind i en diskussion mellem fru Line Barfod og hr. Karsten Nonbo, men det viser jo bare, hvordan Liberal Alliance kan facilitere arbejdet herinde i Folketinget, og det er vi selvfølgelig glade for at kunne gøre.

Så mindede ordførerens spørgsmål mig i øvrigt om, at fru Maja Panduro også lagde mig nogle ord i munden, som ikke var korrekte, så det kan jeg lige få lov til at rette, nemlig at fru Maja Panduro før tolkede det sådan, at Liberal Alliance støttede bl.a. regionerne i, at det her lovforslag skal udsættes. Det var sådan set ikke det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at vi gerne vil have, at det er en plan for, hvordan man sikrer, at vi fremover ikke får børn i fængsler. Det er noget andet, vil jeg bare lov til at sige.

Kl. 15:36

Formanden :

Hr. Karsten Nonbo ønsker ikke at spørge igen, men det gør fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:36

Marlene Harpsøe (DF):

Når vi taler om netop ungdomsinstitutioner i forhold til fængsler, er vi i Dansk Folkeparti enige med Liberal Alliances ordfører i, at børn selvfølgelig ikke skal i fængsel, at de skal i ungdomsinstitution. Men jeg har så bemærket i et høringsvar fra Fængselsforbundet, at de fortæller, at de altså oplever, at når det handler om uregelmæssige unge mennesker, som er i en ungdomsinstitution, har personalet simpelt hen ikke kompetencerne og i hvert fald ikke overskud til at tage sig af dem, så derfor synes man altså, at de skal over i et fængsel i stedet for. Det betyder så, at vi i dag bl.a. har nogle unge mennesker i fængslerne, som egentlig burde være i en ungdomsinstitution.

Vil hr. Simon Emil Ammitzbøll være med til at kigge på, hvordan vi skærper sikkerheden eller lignende eller giver personalet i ungdomsinstitutionen kompetencerne til at kunne tage sig af de uregulerede unge, så de ikke skal plantes videre over i et fængsel?

Kl. 15:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Skulle der være mangel på kompetencer – jeg er lige ved at sige: noget som helst sted i den offentlige sektor – vil vi altid gerne være med til at opkvalificere personalet, så de kan varetage de opgaver, som skatteyderne har betalt for. Så på det stræk er vi sådan set åbne over for, at man kan gøre det, som der bliver spurgt om.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det nu stadig er min opfattelse, at det langt største problem, i forhold til at der er unge i fængslerne, er pladsmangel på institutionerne, og det er sådan vores udgangspunkt, vil jeg sige.

Kl. 15:38

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:38

Kl. 15:41

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er heller ikke uenig i hr. Simon Emil Ammitzbølls synspunkt i forhold til pladsmangel, nemlig at det er, fordi der ikke er pladser nok. Men det, jeg anfører på Dansk Folkepartis vegne, er, at der også kan være nogle andre situationer, som altså gør, at unge mennesker kommer over i et fængsel efter den her ungdomsinstitution, og det er jo noget, som vi også er nødt til at tage os af. Men jeg håber da, at Liberal Alliance vil være med til at se på det her, ikke bare at vi selvfølgelig skal finde de her flere pladser – det skal der selvfølgelig findes en løsning på på en eller anden måde, og det forpligtiger regeringen sig jo også til i forhold til lovgivningen på området – men at Liberal Alliance også vil være villig til at se på, hvordan de her pladser findes, og hvordan vi får en løsning på det.

Kl. 15:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis regeringen er parat til at lave en plan for, hvordan vi sikrer, at der ikke sidder børn i danske fængsler, eventuelt sammen med de partier, der måtte stemme for det her lovforslag, så er vi parate til også at se på det element, som fru Marlene Harpsøe taler om. Vi udelukker ikke noget.

Det vigtigste for os er – som jeg tror at jeg har svaret en del ordførere fra diverse partier, også gennem andre – at vi får sikret, at der ikke sidder børn i de her fængsler, og at vi får en konkret plan for det og ikke bare gode intentioner, for gode intentioner om det har man haft i så mange år. Jeg er sikker på, at de, der har siddet i Folketinget længere end mig, vil kunne bevidne, at de gode intentioner har man haft i rigtig mange år.

Kl. 15:40

Formanden :

Så er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 15:40

Tom Behnke (KF):

De gode intentioner har jo bl.a. medført, at denne regering flere gange har givet penge til flere sikrede institutionspladser, og senest, da man overdrog ansvaret til regionerne den 1. januar 2009, etablerede man yderligere 15 sikrede pladser. Derefter har regionerne og kommunerne jo overtaget ansvaret. I forbindelse med det her lovforslag er der afsat yderligere 52,8 mio. kr. til at etablere og drive flere sikrede institutionspladser, fordi man estimerer, at der vil blive et behov for yderligere pladser. Så det har man jo sådan set gjort.

Det, jeg har behov for at vide – ud fra, at vi jo alle sammen er enige om, at det er uhensigtsmæssigt, at børn og unge sidder i fængsel – er: Kan man fra Liberal Alliances side fuldstændig udelukke, at der overhovedet på noget tidspunkt må komme til at sidde børn og unge i et fængsel? Jeg tænker på den situation, hvor den unge er så balstyrisk og voldsomt farlig for sine omgivelser, at institutionspersonalet siger, at de simpelt hen bliver nødt til kortvarigt og midlertidigt at placere vedkommende i fængsel, indtil vedkommende lige er kølet af. Vil det være tilladt efter Liberal Alliances opfattelse, eller vil det være sådan, at det ikke kan ske under nogen omstændigheder? Så er det bedre, at man løslader dem og sætter dem fri, og så må sagesløse borgere tage imod deres vrede og aggressioner – eller hvad?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil starte med at sige det sådan, at jeg anerkender, at man vil give flere penge og også har etableret flere pladser. Men man har jo ikke etableret pladser nok, og pointen er, at så længe man ikke gør det, synes vi, det er utilfredsstillende. Jeg mener dybest set, at hvis det her handlede om folk over 18 år, ville man aldrig have tilladt fra Folketingets side – hverken under den ene eller den anden regering – at der ikke var de pladser, der skulle være for at forhindre, at folk, der ikke skulle i fængsel, kom i fængsel. Jeg synes faktisk, det er ret skandaløst, at regeringer af både den ene og den anden farve har valgt at gøre det. Jeg synes, det er en ret væsentlig sag.

Til det konkrete vil jeg sige, at jeg hellere vil gå ad den vej, fru Marlene Harpsøe måske antyder, sådan at man kan sikre, at det sker inden for institutionens rammer, for vi synes ikke fra Liberal Alliances side, at børn under 18 år hører til i fængsler.

Kl. 15:42

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 15:42

Tom Behnke (KF):

Jo, men vi bliver jo nødt til at fastslå, at det er regionerne sammen med kommunerne, der har ansvaret. Så må vi afæske dem en plan for, hvad de har tænkt sig at gøre, og så må vi prøve at forholde os til den. Jeg synes også, at det er lidt mystisk, at man begynder at diskutere, at det skal sikres, at de her unge kan få undervisning, hvis de midlertidigt sidder i fængsel. Altså, grunden til, at de midlertidigt sidder der, er, at de er så farlige for deres omgivelser, at man er nødt til at placere dem der. Så er det en illusion at tale om, at de skal modtage undervisning i et fysiklokale. Det ville da være fuldstændig vanvittigt, hvis man gjorde det.

Altså, de sidder der for at blive kølet ned. Netop fordi de er så farlige for personalet på en sikret institution, siger man, at de skal kortvarigt, altså 1, 2, 3 dage eller en uge, i fængsel for lige at blive i kølet ned. Alternativet vil være, at man er nødt til at løslade de her balstyriske, meget farlige unge til gaden. Og hvem er det så, det går ud over? Så er det sagesløse borgere, deres vrede går ud over. Det kan man vel heller ikke acceptere. Man er jo nødt til at tænke på, hvad alternativet er i den her situation.

Kl. 15:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan konkludere, at hvis hr. Tom Behnke havde ret, ville regeringen overlade sagesløse ofre på gader og stræder til balstyriske 13-årige. Det er jo konklusionen på det, hr. Tom Behnke siger. Så jeg synes, at man skal passe lidt på med, hvor højt man kommer op i retorikken.

Noget andet er, at det jo heller ikke er rigtigt, at alle de unge, der sidder i danske fængsler, er folk, der skal ind at køle af 2 eller 3 dage. Jeg vil sige, at problemet havde et lidt mindre omfang, hvis det var en korrekt beskrivelse af virkeligheden. Men problemet er, at det er det bare ikke. Der mangler jo pladser. Vi kan høre fra Dansk Folkepartis ordfører, at der mangler pladser. Vi kan høre fra alle andre partiers ordførere, at der mangler pladser. Jeg står og siger, at der

mangler pladser. Der har manglet pladser i årevis, så det er det, der er udfordringen, og det er derfor, vi ikke kan stemme for det her lovforslag, hvis ikke man får løst det problem. For vi vil fra Liberal Alliances side ikke have børn i fængsler.

Kl. 15:44

Formanden :

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så justitsministeren får ordet.

Kl. 15:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for en debat, der det meste af tiden har været interessant og nogle gange spændende. Og tak for, at man kan konstatere, at der tilsyneladende vil være et flertal for at vedtage dette lovforslag som et led i regeringens ønske om at bekæmpe og forebygge ungdomskriminalitet mere aktivt – for det er jo det, det drejer sig om.

Nu skal jeg ikke blande mig i Præsidiets arbejde, men man kan godt sige, at der er noget forkert ved, at vi her i Folketingssalen nogle gange opdeler vores debatter på en sådan måde, at lovforslag, der hører til én minister, skal behandles af nogle ordførere på ét tidspunkt, og lovforslag, der hører til en anden minister, skal behandles på et andet tidspunkt. For det kunne egentlig være interessant, hvis vi havde en samlet debat om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og havde mulighed for sådan samlet at vurdere de tiltag, mange spændende og gode tiltag, der gøres hos socialministeren, og de mange spændende og gode tiltag, der gøres hos justitsministeren, integrationsministeren, beskæftigelsesministeren. Der foregår jo mange ting rundt omkring, der i virkeligheden alle sammen drejer sig om, at vi skal forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet. Det er det afgørende.

Det forslag, vi taler om her, er sådan set det mindst interessante af det hele. Her taler vi om unge, herunder de 14-årige, som har begået kriminalitet, og hvad vi så gør ved det. Men det, som for alvor kan betyde noget i retning af at sænke kriminaliteten, er at holde de unge væk fra banderne, sikre, at de får uddannelse og beskæftigelse i stedet for at komme ud i en kriminel løbebane. Det gælder om at tage fat i nogle af de unge fra miljøer, hvor man desværre tror, at vejen til succes går gennem kortsigtede gevinster ved kriminalitet og måske i banderne, og viser dem den vej til succes her i livet, der går over uddannelse, arbejde og det at tjene sine penge selv. Det er det, vi skal gøre. De unge, der er i fare for at komme ud i kriminalitet, skal se en succes i at gøre noget andet end at komme ud i kriminalitet. Jeg nævner det, fordi jeg sådan set ikke synes, man kan se det her forslag isoleret, for alle de mange gode ting, der gøres for at forebygge kriminalitet, er det vigtigste.

Men så lægger regeringen også vægt på, at kriminalitet bliver mødt med konsekvens og fasthed, for der må også være det signal samtidig med det forebyggende og alt det gode, vi skal gøre, at hvis man alligevel kommer ud i kriminalitet, bliver man mødt med en fast og konsekvent indstilling fra samfundets side, så man mærker, at det har nogle konsekvenser. Det at begå kriminalitet skal have konsekvens, og det mener vi altså i regeringen det også må have, når man er 14 år. Ikke at man skal i fængsel, men at man kan blive dømt for sin kriminalitet og blive anbragt et sted, hvor der forhåbentlig er nogle, der er uddannet til at tage vare på de pågældende unge, så de kommer på ret køl igen. Derfor lægger vi med det her forslag bl.a. op til, at vi nedsætter den kriminelle lavalder fra 15 til 14 år, så de 14-årige bliver behandlet efter de samme regler, som gælder for de 15-17-årige.

Der er jo nogle ordførere her, der giver udtryk for betænkelighed ved, at man dømmer 14-årige og sætter dem i fængsel, og det kan jeg sådan set godt forstå og er enig i, hvis det var det, der var tilfældet. Men det er altså heller ikke det, der er meningen, og det har flere andre jo så klart sagt. Det er ikke meningen, at de 14-årige skal

i fængsel, det er meningen, at de skal ind i det strafferetlige system, men på en sådan måde, at de kommer på en institution, hvor man kan tage sig ordentligt af dem, en institution, der er egnet til det, en institution, hvor der er medarbejdere, der kan tage højde for den situation, de pågældende er kommet i, forhåbentlig sådan, at de kan blive sluset ud igen til et fornuftigt liv og blive gode samfundsborgere til gavn for både dem selv, deres familie og samfundet.

Kl. 15:49

En frihedsstraf vil naturligvis altid være den sidste udvej over for 14-årige lovovertrædere. I meget alvorlige sager vil en ungdoms-sanktion, hvor den unge bliver dømt til en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling i en 2-årig periode, være en mulighed. I mindre alvorlige sager forudsættes det, at anklagemyndigheden i mange tilfælde vil kunne afgøre sagen uden dom, eventuelt med vilkår om en ungdomskontrakt, hvor den unge med samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden forpligter sig til at deltage i nogle nærmere angivne aktiviteter eller hjælpeforanstaltninger efter lov om social service.

I mange af de øvrige sager vil den relevante reaktion jo være en betinget dom med forskellige vilkår med et resocialiserende sigte. Sådanne vilkår vil i mange tilfælde svare til de pålæg, som vil kunne gives af kommunen efter den sociale lovgivning. Den centrale forskel vil imidlertid være, at den unge med den idømte straf vil kunne se en klar og direkte konsekvens af den straffbare gerning, som er begået.

I de tilfælde, hvor der sker varetægtsfængsling eller dømmes en frihedsstraf, er jeg, som jeg også har sagt indledningsvis, enig i, at det naturligvis ikke er meningen, at 14-årige eller for den sags skyld 15-17-årige skal i fængsel. Reglerne er jo også helt klare. De unge under 18 år skal placeres på sikrede pladser i sociale institutioner, medmindre der er nogle helt særlige forhold, der gør sig gældende.

De særlige hensyn, der kan føre til, at nogle under 18 år alligevel bliver placeret i Kriminalforsorgens regi, er navnlig, når den sociale institution ikke kan håndtere den unge, f.eks. på grund af voldelig adfærd over for de andre unge eller over for personalet. Jeg er så i øvrigt også meget tilfreds med, at Kriminalforsorgen er helt opmærksom på, at de unge under 18 år, som undtagelsesvis – undtagelsesvis – bliver placeret i et fængsel, bliver beskyttet og behandlet på den mest muligt skånsomme måde, bl.a. så de som udgangspunkt holdes adskilt fra de voksne indsatte.

Det her lovforslag har jo også til formål at skærpe straffen for medvirken til kriminalitet, som bliver begået af børn under den kriminelle lavalder, altså, under den kriminelle lavalder. Sigtet med det forslag er naturligvis, at vi også skal forebygge, at børn under den kriminelle lavalder reelt bliver presset ud i kriminalitet, som de måske ikke ville have begået på egen hånd. Det bør derfor markeres klarere i lovgivningen, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis personer over den kriminelle lavalder spekulerer i at lade nogle børn under den kriminelle lavalder udføre kriminelle handlinger, med henblik på at de så selv kan undgå at pådrage sig et strafansvar. Derfor skal det efter lovforslaget i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed ved straffastsættelsen, at gerningsmanden har medvirket til en kriminel handling begået af et barn under den kriminelle lavalder. Det kunne f.eks. være ved trusler, opfordring eller ved at stille redskaber til rådighed for den kriminelle gerning.

Endelig har dette lovforslag til formål at ændre bestemmelsen om et særlig lavt strafmaksimum på 8 års fængsel, når gerningsmanden er under 18 år på gerningstidspunktet. Det bliver således foreslået, at der i stedet alene skal gælde den begrænsning, at personer, der er under 18 år på gerningstidspunktet, ikke kan idømmes en livstidsstraf. Jeg tror, det var det, der fik fru Line Barfoed til at sige, at vi nu fordobler straffen for unge under 18 år. Så galt er det altså ikke; det er ikke det, der er tale om. Det tror jeg i virkeligheden også fru Line Barfoed godt vidste inderst inde, men det er jo meget godt, hvis man her

fra talerstolen kan få det til at lyde, som om det, regeringen foreslår, er helt forfærdeligt. Bestemmelsen vil kun få praktisk betydning i tilfælde af meget, meget grov kriminalitet. Regeringen finder imidlertid også, at domstolene i de allervesteste tilfælde bør kunne lægge en sådan vægt på retshåndhævelsessensyn, at der kan udmåles en frihedsstraf på mere end 8 års fængsel.

Kl. 15:54

Jeg er så blevet stillet et par spørgsmål undervejs. Jeg er muligvis også blevet stillet flere, som jeg ikke har fået noteret, men jeg tror, at jeg indirekte har besvaret nogle af dem med det, jeg har sagt nu. Et enkelt spørgsmål var, om jeg kender til eksperter, som lader sig påvirke af kaffe. Det kan jeg jo ikke afvise. Måske særlig af stærk kaffe kan der jo være nogle, som bliver påvirket. Folk har det vel med at snakke lidt mere frit under uformelle former, end når man skal formulere noget. Men jeg har altså ikke nærmere kendskab til de forhold, der blev refereret til under den del af debatten.

Så har jeg haft en interessant lille retshistorisk diskussion her nede i hjørnet, for jeg blev opfordret til at søge gode råd og vejledning med hensyn til at kunne sige her fra talerstolen, hvordan det sådan retshistorisk var med den kriminelle lavalder. Det tror jeg jeg skal vende lidt tilbage til, for jeg skal jo ikke komme med forkerte oplysninger her fra talerstolen. Jeg kan i hvert fald fastslå så meget, at den efter alt at dømme blev fastsat til 15 år fra 1933. Hvordan det helt præcis var med retstilstanden før 1933, vil jeg gerne vende tilbage til, men jeg tror roligt, jeg kan sige, at det helt klart er sådan, at den i hvert fald har været 15 år fra 1933.

Kl. 15:55

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, og det er først fru Karen Hækkerup, der får mulighed for det, værsgo.

Kl. 15:55

Karen Hækkerup (S):

Vi har været igennem det mange gange. Ungdomskommissionen har kigget på det her spørgsmål og er kommet med en anbefaling, hvor et flertal har frarådet at sænke den kriminelle lavalder. Det gør man så alligevel.

Derudover vælger man også at sige, at man slet ikke vil anmode Straffelovrådet om at behandle spørgsmålet om at nedsætte den kriminelle lavalder. Jeg synes, det er meget mærkeligt, at man ikke engang har lyst til at spørge Straffelovrådet om, hvad de kunne have af kommentarer. Det skyldes måske nok, at man godt ved, hvad svaret ville være.

At sænke den kriminelle lavalder er jo et politisk spørgsmål. Det har vi flere gange fået dokumenteret her i salen. Det er et politisk spørgsmål og et krav fremsat af Dansk Folkeparti. Det er et krav, som De Konservative modsatte sig, men hvor de til sidst stak halen mellem benene og gav sig, på trods af at De Konservative godt ved, for de kan jo også læse, at eksperterne siger, at det ikke vil virke.

Samtidig har vi den problematik med, at der ikke vil være pladser nok. Vi forstår, at der er indgået en hemmelig mundtlig aftale med Dansk Folkeparti om, at pladserne skal være til rådighed. Kan ministeren garantere, at de pladser står klar den 1. juli 2010, når den her lov træder i kraft?

Kl. 15:56

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:56

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal undlade at kommentere alle de der mere polemiske betragtninger om folk, der stikker halen mellem benene og alt sådan noget.

Jeg tror, at den der hemmelige aftale, som fru Karen Hækkerup refererer til, er finanslovaftalen. Det er muligt, at der er nogle, der ikke har læst hele aftalen, men så vidt jeg husker, blev finanslovaftalen altså offentliggjort, så alle havde lejlighed til at sætte sig ind i den.

Det fremgår altså af den, at regeringen har sikret de pladser, som vi forventer der yderligere bliver brug for i forbindelse med det her, ved i indeværende år at tilføre 53 mio. kr., sådan at man i Socialministeriets og kommunernes regi kan sørge for, at der bliver bygget de pladser, der skal til. Så har vi i de efterfølgende år sikret 26 mio. kr. om året til driften af disse yderligere pladser.

Det er sådan set indholdet af den hemmelige aftale, som jeg kender til den, og som jeg hermed kan afsløre for fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:58

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:58

Karen Hækkerup (S):

Så hænger tingene jo ikke sammen, må jeg sige til ministeren, for Dansk Folkepartis ordfører stod jo på talerstolen og sagde, at der var indgået en mundtlig aftale. Så vidt jeg ved, er finansloven da ikke en mundtlig aftale. Den er da i den grad til at læse på skrift. Så hvad er det for en aftale, der gælder? Er det den skriftlige, eller er det den mundtlige? Er der en hemmelig aftale? Og hvis der er, hvad indeholder den så?

Jeg synes, det er vigtigt at få afklaret, om Dansk Folkeparti har ret, når de siger, at de har fået løfte om, at der vil være pladser nok, når loven træder i kraft, dvs. den 1. juli 2010. Vi har i dag hørt fra Kommunernes Landsforening og fra regionerne, at der ikke vil være nok pladser den 1. juli 2010, og at det vil tage meget længere tid, hvis man både skal udbygge og nybygge.

Dansk Folkeparti siger, at de har tillid til ministeren, fordi der er givet løfte om, at pladserne vil være til rådighed den 1. juli 2010. Det kan vi så allerede nu konstatere ikke vil komme til at ske. Betyder det så, at der vil være et mistillidsvotum til regeringen, og at vi derfor kan imødesee alverdens konsekvenser, hvis ministeren ikke nu her lover, at pladserne vil være der den 1. juli 2010?

Kl. 15:59

Formanden :

Ministeren.

Kl. 15:59

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan i hvert fald sige så meget, at jeg personligt ikke tager initiativ til noget mistillidsvotum til regeringen. Så meget kan jeg sige.

Med hensyn til det om det skriftlige og det mundtlige: Nu er det desværre ikke så ofte, at Socialdemokratiet rigtig involverer sig i finanslovsdrøftelserne; de forlader som regel forhandlingerne på et tidligt tidspunkt. Men jeg kan sige til fru Karen Hækkerup, at det normalt forholder sig sådan, at når man indgår en finanslovaftale, sidder man og snakker mundtligt om det. Det er ikke kun en skriftlig udveksling mellem dem, der forhandler. Man drøfter det mundtligt, og i forbindelse med det gør man sig nogle overvejelser om, hvad der er brug for til det ene og det andet.

Nu deltog jeg ikke i den drøftelse, men jeg vil tro – det er en formodning fra min side – at det er sådan, at man har diskuteret, hvad der er brug for, og så har man snakket om, at det er det her, der efter den bedste vurdering er brug for. Det er så det, man mundtligt har talt sig frem til, og så har man indgået selve aftalen om at finansiere det, der så er brug for. Sådan vil jeg tro at det er gået for sig, men jeg kan jo ikke sige det med større sikkerhed, da jeg ikke har deltaget i den pågældende samtale.

Kl. 16:00

Kl. 16:03

Formanden :

Så er det fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Maja Panduro (S):

Jeg synes, man nu bliver lidt forvirret over, hvad det er for en aftale, der foreligger. Fru Marlene Harpsø fra Dansk Folkeparti sagde jo, synes jeg, ganske klart fra talerstolen, at hun altså havde en mundtlig aftale med ministeren om, at ingen børn ville komme i fængsel. Der ville være sørget for, at der var pladser nok til alle de her børn, som der var tale om. Så synes jeg jo, det giver meget god mening, at vi spørger ind til det.

Jeg ville jo sådan set gerne bede ministeren om nu her fra talerstolen at give os andre den samme garanti, som har beroliget fru Marlene Harpsø. For selv om vi selvfølgelig er nogle stykker, som stadig er meget bekymrede over konsekvenserne af at nedsætte den kriminelle lavalder – selv hvis vi fik skabt pladser nok – ville det jo dog være en lille tand bedre eller mindre foruroligende, hvis ministeren i det mindste ville love, at de her børn ikke skal i voksenfængsel.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:01

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes da, det er lidt ærgerligt, at fru Maja Panduro bliver forvirret over at få afklaret, hvordan tingene formentlig hænger sammen. Jeg mener, der er fuldstændig overensstemmelse mellem det, fru Marlene Harpsø siger, og det, jeg siger. Man har drøftet de her forhold i forbindelse med finanslovforhandlingerne – altså mundtligt, for jeg kan forstå, at man også er meget interesseret i at vide, om det var mundtligt eller skriftligt osv. Som jeg formoder det, har man drøftet de her ting og sagt, at det nok er sådan, at det, at vi sænker den kriminelle lavalder, vil føre til behov for så og så mange flere pladser i de her institutioner, der er egnede til unge mennesker, og så har man sagt, at det koster de 53 mio. kr. i 2010 at bygge dem, og så har man skriftligt i finanslovaftalen aftalt, at det gør man. Det forstår jeg sådan set ikke at man bliver forvirret over; det er sådan, det hænger sammen. Men igen, jeg kan ikke med garanti sige, præcis hvilke ord der er blevet sagt ved en drøftelse, hvor jeg ikke var til stede.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 16:02

Maja Panduro (S):

Så skidt, pyt med, hvordan den her aftale er fremkommet, og om den er mundtlig eller skriftlig og hvordan og hvorledes. Det, jeg er aller mest interesseret i, er jo sådan set det andet, som jeg også spurgte til, nemlig om det betyder, at vi alle sammen her kunne få en garanti fra ministeren under ministeransvar fra Folketingets talerstol for, at man har sikret, at der er pladser nok efter den 1. juli 2010, hvor man vil lade det her lovforslag træde i kraft, således at ingen børn, ingen under 18 år skal over i voksenfængslet og sidde, fordi der ikke er plads til dem i de institutioner, der er beregnet til dem – med alle de konsekvenser, som vi hører det har for de her børns trivsel og for deres risiko for siden hen fortsat at få et liv i kriminalitet og udvikle en endnu mere kriminel løbebane.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg havde næsten lyst til at spørge: Hvad tror fru Maja Panduro selv, man kan svare på det spørgsmål?

Altså, det der med at give garantier for sådan nogle ting er der jo ingen, som er ved deres fulde fem, der vil gøre. Jeg kan jo ikke vide, om der en eller andet dag pludselig sker en meget voldsom stigning i kriminaliteten blandt unge under 18 år, der skaber et pres på de her pladser, som vi ikke kan imødegå fra den ene dag til den anden.

Jeg har jo også orienteret om de sager, der er, hvor der er meget voldelig adfærd blandt unge mennesker, hvilket gør, at man desværre er nødt til, forhåbentlig i en meget kort periode, at anbringe dem i et fængsel. Så skal de afsondres så vidt muligt fra de andre indsatte. Der kan opstå sådan nogle situationer, men det er helt klart hensigten og holdningen, at de unge skal anbringes på en institution, der er egnet til unge, og det gør vi alt hvad vi kan for at sikre.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:04

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil faktisk takke ministeren for tilsagnet om, at vi får oplyst alt om retstilstanden på et tidspunkt. Det kunne også være lidt interessant at få at vide, hvad baggrunden for de forskellige ting var, men nu beder jeg ikke om, at man skal lave kæmpe udredninger. Det kan jeg godt se at tiden ikke tillader, når vi har alle de forsinkede forslag fra ministeren. Og så tror jeg også bare, at vi skal have en skriftlig redegørelse for finansloven i forbindelse med udvalgsarbejdet, for så må vi kunne finde ud af, hvad der er op og ned på det.

Jeg indrømmer gerne, at justitsministeren formentlig ikke har været til stede, da alt det her blev forhandlet. Men så vil jeg også lige præcis beklage, at justitsministeren ikke var justitsminister på det tidspunkt, for så havde justitsministeren måske foreslået, at vi fik en redegørelsesdebat om alt det her. Det er det instrument, regeringen har, hvis de gerne vil have en samlet diskussion af en pakke. Vi andre har jo kun forespørgselsdebatten. I redegørelsesdebatten har man 10 minutters taletid, er det gået op for mig. Jeg havde fortrængt, at det er den rede taletid, man har der.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:06

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er enig i, at en redegørelsesdebat faktisk er et godt instrument. Som transportminister har jeg ved et par lejligheder bedt Folketinget om en redegørelsesdebat netop for at få lejlighed til at drøfte et bredere tema på en sammenhængende måde. Så det er jeg meget enig i. Det er et rigtig godt redskab at anvende.

Jeg kan jo ikke sige så meget til det forløb omkring finansloven, som jeg formoder er den aftale, der refereres til, for jeg var som sagt ikke til stede, men det kan man jo så bede om at få forklaret yderligere, hvis man vil det.

Undskyld, men jeg tror ikke, at der blev spurgt om mere.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nej, men for god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at korte bemærkninger ikke hedder korte spørgsmål. Man behøver faktisk ikke stille noget spørgsmål, det kan også godt være en kommentar. Der er meget frie regler, så længe man holder sig inden for det ene minut.

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Lone Dybkjær (RV):

[Uden mikrofon] ... hvorfor regeringen ikke har ønsket den her samlede debat af det hele, for det havde da måske været meget godt, altså en samlet redegørelsesdebat om samtlige forslag, da nu regeringen lægger vægt på, at det er en *pakke*. Så vil jeg bare sige, at det faktisk ikke er oppositionens skyld, for vi har ikke det instrument selv, det er regeringens virkelige prerogativ, hedder det vist.

Så vil jeg bare lige sige omkring det med eksperterne, at det vender vi tilbage til under udvalgsarbejdet, sådan at vi kan få klart præciseret, at det selvfølgelig ikke rigtig har noget at gøre med stærk kaffe eller ej, men noget med åbne og lukkede døre.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, det med kaffen kommer vi ikke nærmere ind på. Jeg er enig i, at det kunne have været en meget god idé, at vi havde bedt om en redegørelsesdebat om den pakke i sin tid. Det er et instrument, som det er godt at bruge, og som sagt har jeg selv, synes jeg, med stor fornøjelse brugt det tidligere, fordi man får en sammenhængende debat om tingene på den måde.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:08

Line Barfod (EL):

For det første går jeg ud fra, at ministeren bare lige faktisk kan bekræfte, at når man i dag har en strafferamme på 8 år for børn under 18 år og nu fjerner den begrænsning, så man normalt kan gå op til 16 år, så er det en fordobling af strafferammen for børn under 18 år.

Der andet er: Hvorfor mener ministeren, at vi skal gennemføre en lovgivning, som Institut for Menneskerettigheder siger med sikkerhed vil udløse kritik fra FN's Børnekomité, fordi der ikke er nogen saglig begrundelse for at ændre på den kriminelle lavalder? Der er ikke nogen voldsomme ændringer i kriminaliteten, så der pludselig bliver begået en masse voldsom kriminalitet af 14-årige. Der er ikke nogen ny forskning, der dokumenterer, at det skulle have en gavnlig effekt at sætte 14-årige i fængsel eller andet. Tværtimod advarer alle eksperterne om, at det kan risikere at føre til, at de unge bliver mere kriminelle.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:09

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lige så meget bare for en god ordens skyld vedrørende de faktuelle omstændigheder, som fru Line Barfod siger det, så går jeg ud fra, at vi kan blive enige om, at når vi taler om, at det er den maksimale strafferamme på 8 år, som bliver hævet, så den i realiteten er fordoblet, så er det jo kun de meget alvorlige forbrydelser, der bliver berørt af det. Så er det ikke en generelt fordobling af straffen for unge under 18 år, vi taler om her.

Med hensyn til hvorfor regeringen har valgt at gennemføre det her lovforslag, desuagtet at man hævder, at det med sikkerhed vil kunne føre til kritik, så må jeg sige, at hvis regeringer skulle afholde sig fra at gennemføre lovforslag, hvis nogen sagde, at det med sik-

kerhed ville føre til kritik, så var der meget, der ikke skulle gennemføres. For der er ikke så meget, vi gennemfører her i Folketinget, som ikke indebærer, at vi udsætter os for kritik.

Vi gennemfører det her, fordi vi synes, at det er et fornuftigt forslag.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:10

Line Barfod (EL):

Jeg må sige til ministeren, at jeg simpelt hen mener, det er forkert. Normalt har vi en holdning om, at vi indgår nogle internationale konventioner, fordi vi ønsker at leve op til dem.

Jeg mener trods alt ikke, man kan sige, at det skulle være normalt, at Folketinget gennemfører lovgivning, hvor vi er sikre på at få kritik af de internationale organer, der er sat til at overvåge, at vi overholder de konventioner og aftaler, vi selv har indgået. Godt nok er vi kommet langt ud under den her regering, og den bevæger sig meget ofte lige på kanten, men jeg mener ikke, det kan siges, at det skulle være normalt, at vi gennemfører lovgivning, hvor vi med sikkerhed ved, at man internationalt vil sige, at vi ikke overholder de konventioner og aftaler, vi har indgået. Man mener faktisk, at det er kritisabelt, når vi f.eks. som her sænker den kriminelle lavalder, og det mener jeg er noget, som regeringen burde tage meget alvorligt.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 16:11

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, der er flere misvisende ting i det, fru Line Barfod siger.

Punkt 1: Der er jo ikke nogen sikkerhed for, at vi får kritik fra det pågældende organ. Der er nogle, der siger, at vi med sikkerhed får kritik, men det er ikke ensbetydende med, at de har ret i det. Punkt 2: Det, at man får kritik, er ikke ensbetydende med, at vi har sat os ud over nogen som helst konventioner. Punkt 3: Jeg har ikke set nogen argumentation for, at det her skulle ligge uden for nogen konventioner. Det, der er regler om internationalt, er, at vi ikke må fastsætte den kriminelle lavalder til under 12 år, men at det anbefales, at man holder sig mellem 14 og 18 år. Vi nedsætter den nu fra 15 til 14 år, og det er helt inden for de folkeretlige forpligtelser, vi har.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Anne Bastrup.

Kl. 16:12

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om han sådan helt seriøst mener, at en nedsættelse af den kriminelle lavalder vil forebygge kriminalitet. Når man tænker på, hvad det er for unge, der i givet fald har en udadreagerende adfærd, vil de så tænke: Hov, jeg er fyldt 14, jeg lander i fængsel? Det er det ene spørgsmål.

Den næste spørgsmål er: Hvor mange unge, 15-, 16- og 17-årige, sidder i dag og afsoner under fængselslignende forhold, altså sammen med voksne?

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:12

Kl. 16:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu skal det, man siger fra Folketingets talerstol, jo være fuldkommen korrekt, og jeg kan ikke huske de tal så præcist, at jeg kan stå her og sige, hvordan de tal fordeler sig. Så det synes jeg at vi skal tage under udvalgsbehandlingen. Så kan vi jo svare på de spørgsmål. Det eneste, jeg vil sige til det, der blev spurgt om, er så med hensyn til den anden problemstilling, som jo er mere principiel. Vil det her forslag betyde, at vi forebygger kriminalitet blandt 14-årige? Jeg tror ikke – det startede jeg faktisk med at sige i dag – at det her isoleret set er den vigtigste del af den samlede kriminalpræventive indsats, vi gør. Det er snarere den mindst vigtige del. Det er alle de tiltag, altså det samlede sæt af initiativer, vi i øvrigt gennemfører, som satspuljepartierne har været enige om at gennemføre, og som regeringen fremlagde i den samlede ungepakke i efteråret, som betyder noget.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Anne Baastrup.

Kl. 16:13

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå justitsministeren sådan, at det, at man nedsætter den kriminelle lavalder, ikke har nogen betydning isoleret set. Så må vi jo så huske på, hvad fru Line Barfod sagde: Man kan i virkeligheden stå i en situation, hvor de bliver mere voldelige, fordi det er side-mandsoplæring. Men så har jeg så selv fået fat i de her tal, og der vil jeg sige, at 49 pct. af de 15-årige afsoner stort set hele deres periode i varetægtsarrest, og 70 pct. af de 17-årige, og når man så forøger antallet af de mennesker, der lander i de sikrede institutioner, får vi jo endnu flere, der kommer til at sidde i fængsel, og det er ren side-mandsoplæring. Vi får nogle rigtig gode kriminelle ud af det. Hvilke kommentarer har justitsministeren til det?

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:14

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, at det er så interessant, at man stiller spørgsmål, og så fortæller man bagefter, at man godt selv kender svaret på det. Men det kunne jo være, at den, man spurgte, havde svaret forkert, og så kunne man jo også få lov til at glæde sig over det. Så var det da godt, at jeg ikke svarede.

Jeg mener, som jeg også sagde lige før, ikke, at det her er den vigtigste del af den samlede kriminalpræventive indsats. Det er snarere alle de mange andre forslag, som har den store betydning, men det supplerer den samlede kriminalpræventive indsats ved at vise, at vi gør en masse for at forhindre, at de unge kommer ud i kriminalitet, ikke mindst for at hindre, at de kommer ind i banderne. Men hvis de kommer ud i kriminalitet, skal de også vide, at der er en konsekvens fra samfundets side, hvor vi så gerne skulle være i stand til at samle dem op i de institutioner, som de kommer i, sådan at de kan komme ud på den anden side som gode samfundsborgere.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Så har fru Karen Hækkerup bedt om ordet i anden omgang.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det er meget usædvanligt, at vi har debatter under andenbehandlingen her i Folketingssalen, men den her sag er også meget usædvanlig. Alene det, at regeringen lægger lovforslag frem, som alle, der ved noget om området, taler imod og advarer imod at man vedtager, er da en usædvanlig ting.

Jeg har bedt om ordet igen, fordi jeg synes, der er nogle spørgsmål, der stadig er uafklarede, også efter justitsministerens lidt morsomme indgang til at gå på talerstolen og svare på spørgsmålene, der har været rejst i dag. Der har været rejst spørgsmål om antallet af pladser, og det er altså ikke uvæsentligt. Nu kan jeg se, at Dansk Folkepartis ordfører har forladt salen, og det kan jeg måske godt forstå, for det, jeg vil spørge til, er selvfølgelig: Hvad er det for en aftale, der ligger? Dansk Folkepartis ordfører har stået her og sagt fra talerstolen, at der ligger en mundtlig aftale, og at man har et løfte om, at der vil være etableret de pladser, der er behov for, så ingen 14-årige havner i fængsler. Hr. Peter Skaarup siger nogenlunde det samme på forsiden af Berlingske Tidende i dag; han siger, at han »vil vide, hvorfor det er gået galt, og vi vil sikre os, at regeringen lever op til vores aftale.«

Se, lige nu har vi 25 børn, der afsoner i almindelige voksenfængsler, og hvert eneste år har vi omkring 200, der gør det. Med det her lovforslag har regeringen ikke lagt op til at tilføre yderligere penge til fængslerne. Hvis børn kommer ind i fængslerne, vil der blive tale om isolationsfængsling, de vil ikke kunne få den undervisning, de skal have, selv om de er undervisningspligtige, de vil heller ikke møde personale, der er uddannet til at tage sig af dem, for fængselsbetjente er altså hverken pædagoger eller uddannet til at passe børn, de er uddannet til at tage sig af kriminelle.

Jeg synes derfor, at justitsministeren må gå på banen endnu en gang, gå op på talerstolen og give en garanti for, at ingen 14-årig vil havne i et almindeligt voksenfængsel, i Vestre eller i Nyborg eller andre steder, når den her lov er blevet vedtaget den 1. juli 2010. Folketinget kan ikke leve med, at der florerer rygter om, at der er løfter om, at der er en aftale, der skal sikre, at der er pladser nok, men når det kommer til stykket, er det ikke andet end varm luft; der er ingen aftale, der er ingen pladser, vi vil få 14-årige i fængsel. Det synes jeg regeringen må forholde sig til.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 153:

Forslag til folketingsbeslutning om, at domme for våbenbesiddelse skal fremgå af en privat straffeattest.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 16:18

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 16:18

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Dette beslutningsforslag indebærer jo, at regeringen bliver pålagt at sikre, at domme for våbenbesiddelse inden udgangen af 2010 kommer til at fremgå af den private straffeattest. Der skal være tale om domme, hvor der er fastsat en straf på minimum 1 års ubetinget fængsel for overtrædelse af våbenlovgivningen. Som begrundelse for forslaget har forslagsstillerne bl.a. henvist til, at der er en stigende brug af våben i kriminelle miljøer, og at dette skaber mere og mere utryghed for den almindelige borger i Danmark. Derfor er det ifølge forslagsstillerne vigtigt, at en privat straffeattest også indeholder oplysninger om den slags overtrædelser af våbenlovgivningen.

Inden jeg kommer nærmere ind på regeringens holdning til beslutningsforslaget, vil jeg redegøre for de regler, der i dag gælder for videregivelse af oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister, i forbindelse med at der udstedes straffeattester. Udstedelse af straffeattester er jo reguleret i bekendtgørelsen om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister, den, der også hedder kriminalregisterbekendtgørelsen.

Efter den bekendtgørelse kan der udstedes private straffeattester, straffeattester til politi og andre offentlige myndigheder, også kaldet den offentlige straffeattest, og de såkaldte børneattester. De oplysninger, der fremgår af de pågældende attester, er udtryk for en afvejning af på den ene side hensynet til den legitime interesse, målgruppen har i at få kendskab til oplysningerne, f.eks. en arbejdsgivers interesse i at kende en jobansøgers nære kriminelle fortid, og på den anden side hensynet til den person, som oplysningerne vedrører.

Den private straffeattest, som er det relevante i den her sammenhæng, bliver som udgangspunkt udstedt til den, som oplysningerne vedrører. Så har den pågældende mulighed for at anvende straffeattesten som dokumentation, f.eks. over for en arbejdsgiver eller lignende. Den private straffeattest indeholder i dag oplysninger om afgørelser om overtrædelse af straffeloven og lovgivningen om euforiserende stoffer og tilsvarende udenlandske afgørelser.

Længden af den periode, hvor oplysningerne fremgår af den private straffeattest, afhænger af, hvilken sanktion det strafbare forhold har medført, men perioden kan variere fra 1 til 5 år. Bøder og tiltalefrafald med vilkår vil fremgå af attesten i 2 år fra den endelige afgørelse, mens betingede domme fremgår i 3 år. Og hvis den dømte har været indsat til afsoning af straffen, vil afgørelsen fremgå af den private straffeattest i 5 år fra den endelige løsladelse.

Derudover gælder der i forhold til unge lovovertrædere mellem 15 og 18 år nogle særlige regler, som betyder, at tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt og bøder i førstegangstilfælde kun fremgår af straffeattester til privat brug i 1 år fra den endelige afgørelse.

Afgørelser om overtrædelse af våbenlovgivningen bliver normalt så ikke medtaget på en privat straffeattest. Men som min forgænger som justitsminister tidligere har redegjort for i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 227 og 487 fra Folketingets Retsudvalg, medtages afgørelser om overtrædelse af våbenlovgivningen dog på

en privat straffeattest, hvis det er sådan, at der foreligger særligt skærpende omstændigheder, og overtrædelsen på den måde er omfattet af straffelovens § 192 a.

Som der også er redegjort for i besvarelsene, vil en overtrædelse af våbenlovgivningen også fremgå af en privat straffeattest, hvis overtrædelsen er omfattet af en dom, som i øvrigt opfylder betingelserne for at blive påført straffeattesten. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en overtrædelse af våbenlovgivningen bliver pådømt sammen med en overtrædelse af straffelovens § 244 om vold.

Kl. 16:23

Så til selve forslaget:

Vi har jo bestemmelsen i § 192 a, og vi har regler i våbenlovgivningen. Samspillet mellem straffeloven og våbenlovgivningen er helt centralt i forhold til den praktiske betydning af det her beslutningsforslag, for det er jo sådan, som jeg nævnte, at de grove våbenlovs-overtrædelser, der er omfattet af straffelovens § 192 a, allerede bliver optaget på en privat straffeattest. Som det er i dag, straffes overtrædelser af våbenlovgivningen som udgangspunkt enten efter straffebestemmelserne i våbenlovgivningen, eller hvis der er tale om grove overtrædelser efter straffelovens § 192 a. Straffelovens § 192 a kriminaliserer ikke nogen bestemte handlinger, men giver en højere strafferamme for allerede strafbare overtrædelser af våbenlovgivningen.

Navnlig på baggrund af de voldelige konflikter med tilknytning til rocker- og bandemiljøet, som vi jo desværre har set i de seneste år, blev der som bekendt sidste år vedtaget en ændring af straffelovens § 192 a i forbindelse med gennemførelsen af regeringens bandepakke. I den forbindelse blev anvendelsesområdet for straffelovens § 192 a udvidet, sådan at det omfatter alle overtrædelser af våbenlovgivningen, der begås under særligt skærpende omstændigheder. Der blev samtidig indført en minimumsstraf på 1 års fængsel for overtrædelse af våbenlovgivningen vedrørende skydevåben eller andre særdeles farlige våben m.v., hvis overtrædelsen begås under nogle særligt skærpende omstændigheder.

Den lovændring betyder, at selv om der i våbenlovgivningen er mulighed for under skærpende omstændigheder at fastsætte en straf på indtil 2 års fængsel, vil sager, hvor der idømmes 1 års ubetinget fængsel eller derover for overtrædelse af våbenlovgivningen, i dag i alle praktisk forekommende tilfælde være omfattet af straffelovens § 192 a. De domme, der omtales i beslutningsforslaget, vil derfor som den altovervejende hovedregel allerede fremgå af en privat straffeattest. Beslutningsforslaget vil derfor nok ikke få nogen nævneværdig praktisk betydning, hvis det bliver gennemført.

Men regeringen er sådan set positiv over for de intentioner, som ligger bag beslutningsforslaget. Grundlæggende er jeg af den opfattelse, at i de tilfælde, hvor en person idømmes en fængselsstraf af en vis længde, bør afgørelsen også afspejles på den private straffeattest, uanset om hjemmelen til at fastsætte sådan en fængselsstraf fremgår af straffeloven eller af en anden lovgivning. Faktisk mener jeg, det må være sådan, at alle domme, som indebærer fængselsstraf af en vis længde, skal optages på den private straffeattest. Derfor er der efter min opfattelse behov for en ordning, som har et bredere anvendelsesområde end det, der foreslås i beslutningsforslaget.

Justitsministeriet er for tiden ved at revidere kriminalregisterbekendtgørelsen, og vi forventer, at revisionen af bekendtgørelsen vil være afsluttet inden udgangen af 2010. I den forbindelse vil jeg se nærmere på, om vi i dag har det rette snit for, hvad det er for nogle afgørelser, der bliver optaget på den private straffeattest. Men som jeg har nævnt, er det min opfattelse, at samtlige domme, som indebærer en ubetinget frihedsstraf af en vis længde, bør optages på den private straffeattest. Så har jeg ikke lagt mig fast på, hvilke ubetingede frihedsstraffe der skal medtages, men jeg er i alle tilfælde indstillet på, at man medtager ubetingede frihedsstraffe på 1 år eller mere.

Regeringen er altså parat til i virkeligheden at gå et skridt videre end den ordning, som bliver foreslået med beslutningsforslaget, og i forbindelse med revisionen af bekendtgørelsen lægge op til, at domme for alle særlovsovertrædelser, f.eks. af færdsels-, skatte- og våbenlovgivningen, der indebærer frihedsstraffe af en vis længde, bliver optaget på en privat straffeattest.

Sammenfattende vil jeg pointere, at regeringen som nævnt er positiv over for intentionerne bag beslutningsforslaget, men den foreslåede ordning er imidlertid efter regeringens opfattelse for snæver, da den alene vedrører overtrædelser af våbenlovgivningen, og kun sådanne overtrædelser, hvor der fastsættes en straf på minimum 1 års ubetinget fængsel. Dertil kommer, at en ordning i den foreslåede form, som jeg redegjorde for, næppe vil få nogen reel betydning i praksis, og derfor kan regeringen ikke støtte forslaget.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Først er det fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:28

Lone Dybkjær (RV):

Først vil jeg gerne takke ministeren for, at man gennemgår hele det her, og det er vi i udvalget selvfølgelig også interesseret i at blive orienteret om, for det kan jo være meget nyttigt på nuværende tidspunkt, når der kommer sådan en række af forskellige love, at gå igennem, hvad der egentlig kommer på en straffeattest, og hvad der ikke gør, hvor hurtigt det kommer ud og al den slags, også set i lyset af den diskussion, vi havde, om den kriminelle lavalders nedsættelse til 14 år. Fint med det! Det kan vi gøre i udvalgsarbejdet.

Det, jeg undrer mig lidt over – og det er muligvis, bare fordi ministeren er diplomat, hvad jeg ved ministeren i hvert fald kan være – er det, ministeren siger: næppe reel betydning eller nævneværdig betydning. Er det simpelt hen at sige – for vi andre er jo også blevet sådan lidt vildledt af det her – at det allerede eksisterer i dag, så det behøver vi ikke at lave?

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:29

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, på baggrund af det samspil, jeg nævnte, med straffelovens bestemmelser, så er det allerede sådan, at i de allerfleste tilfælde, som det her beslutningsforslag ville omfatte, kommer den pågældende straf på den private straffeattest.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Lone Dybkjær (RV):

Det skal jeg bestræbe mig på. I de allerfleste tilfælde siger ministeren. Kan ministeren nævne et tilfælde, hvor det ikke sker?

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:29

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kender ikke et konkret tilfælde, men det vil jo være et, hvor der i givet fald var en straf i henhold til våbenlovgivningen over 1 års fængsel, men som af en eller anden grund alligevel ikke blev effek-

tueret under straffelovens § 192 a. Og det er det, som ikke vil være særlig hyppigt forekommende. Så jeg kender ikke nogle konkrete sager, men det er muligt, man ville kunne finde sådan nogle.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:30

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren på vegne af Dansk Folkeparti. Vi synes, at det er positivt, at ministeren tilkendegiver, at ministeren vil være indstillet på at se på det her område, ikke kun i forhold til våbenloven, men også i forhold til ubetingede frihedsstraffe af minimum 1 år på andre områder i forhold til overtrædelser af lovgivningen.

Ministeren sagde, at hvis det her forslag blev indført, ville det ikke have nogen nævneværdig betydning. Det ville jo sådan set bare ikke rigtig give noget, lød det som om fra ministeren. Men jeg står bare her med et svar fra ministeren tilbage fra november 2009, dvs. for ikke så mange måneder siden, hvor der står, at afgørelser om overtrædelse af våbenlovgivningen medtages således normalt ikke på private straffeattester. Er ministeren ikke enig i det, som ministeren selv – eller i hvert fald ministerens forgænger – har sagt i det her svar? Det vil jo også betyde, at Dansk Folkepartis forslag vil have en betydning.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Vi kan jo redegøre nærmere for det under udvalgsbehandlingen. Jeg mener, at det svar må hænge sammen med, at de fleste straffe under våbenlovgivningen jo er under det ene år, som er grænsen for, hvornår man mener at det skal på straffeattesten. Så de fleste overtrædelser af våbenlovgivningen har altså en mindre straf, og dermed ville forholdet ikke være omfattet af beslutningsforslaget.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi til den tredje med korte bemærkninger, og det er fru Anne Baastrup.

Kl. 16:32

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om jeg skal forstå svaret på det her beslutningsforslag sådan, at når justitsministeren nedsætter det her udvalg med henblik på en revision af bekendtgørelsen, betyder det, at man ikke i øvrigt vil se på straffeattesternes konsekvenser for mennesker, der gerne vil ud af deres kriminalitet – altså hvilke muligheder man kunne få for en betinget straffeattest eller dispensation eller for at få den gjort ren, fordi man står der og skal have et arbejde. Vil man ikke prøve at se på de konsekvenser, som vi i dag ved der er af straffeattesten, nemlig at folk, der en gang har fået en plet på den, uanset hvor lille den er, godt kan glemme alt om at komme ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:33

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det er helt naturligt, når man ser på en revision af bekendtgørelsen, så også at tage med ind i betragtningen, hvilke conse-

kvenser det får, hvis man ændrer på det, f.eks. udvider selve den ramme af overtrædelser, som fører til, at dømt får dommen påført straffeattesten. Så det synes jeg bestemt man skal gøre.

Det, jeg bare synes er rimeligt, er, at man ikke koncentrerer sig om overtrædelser af straffeloven, når man ser på, hvad der skal på straffeattesten, men breder det ud, fordi man jo lige så vel kan sige, at overtrædelser af skattelovgivningen bør på straffeattesten som overtrædelser, der alene er overtrædelse af en straffelovbestemmelse.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Anne Baastrup for den sidste korte bemærkning.

Kl. 16:33

Anne Baastrup (SF):

Jeg forstår godt ministerens logik, men jeg synes også, ministeren skal huske på, at nogle af de unge mennesker, der ikke kan komme i gang med en gymnasie- og universitetsuddannelse, og som ikke har nogle velhavende forældre, som kan finansiere hele forløbet, men som har brug for enten at komme ud i en lære-/praktikplads eller at få sig et flaskedrengejob, ikke har en jordisk chance, hvis de en gang har fået en plet på straffeattesten. Det er den her gruppe, som jeg frygtelig gerne vil have at justitsministeren i sit udvalgsarbejde også er opmærksom på. Hvordan kan vi redde dem videre, så vi ikke forhindrer dem i at komme på ret køl igen og få en plads på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:34

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er da enig i, at man da naturligvis skal gøre sig overvejelser af den art. Vi har jo allerede i dag det forhold, at når vi taler om unge lovovertrædere, altså på mellem 15 og 18 år – og det kan så blive mellem 14 og 18 år, hvis vi får vedtaget det andet forslag – har vi jo regler, der betyder, at hvis der er tale om tiltalefrafald mod vilkår om en ungdomskontrakt eller tale om bøder i førstegangstilfælde, fremgår det kun af den private straffeattest i 1 år fra den endelige afgørelse.

Sådan er der jo mulighed for at lave modifikationer, og det er naturligt nok, at man, når man reviderer bekendtgørelsen, gør sig overvejelser om de hensyn, som fru Anne Baastrup nævner.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:35

Line Barfod (EL):

Det sidste synes jeg jo lyder vældig positivt at ministeren vil prøve at se på. Det var jo også fremme fra Ungdomskommissionen, at man bør se på de store problemer, der er, ved at man også tager de mindre førstegangsforsøelser med på straffeattesten og dermed ikke giver de unge mulighed for reelt at komme af med det her stempel.

Det andet, jeg så vil spørge til, er, hvem der indgår i ministeriets overvejelser. Har man en lidt bredere fokus, så det ikke kun er nogle ganske få embedsmænd i Justitsministeriet, men så man også inddrager anden viden og andre holdninger i den revision, man er i gang med?

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har på nuværende tidspunkt ikke taget stilling til, i hvilket omfang der skal inddrages andre end dem, som vil indgå i en intern arbejdsgruppe, men det er jo altid en overvejelse, man kan gøre sig, om der er nogle, som skal med ind over.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:36

Line Barfod (EL):

Ministeren har jo selv under den tidligere debat et par gange gjort opmærksom på, at der også foregår meget på Socialministeriets område. Derfor vil det jo være oplagt f.eks. også at have nogle med fra det sociale område og have en lidt bredere tilgang til, hvad det er, der skal til, hvis vi skal have de unge til ikke at blive i kriminalitet, men at komme ud af det. Derfor synes jeg, det ville være rigtig godt, hvis ministeren vil komme med de overvejelser, og hvis vi så også på et tidspunkt kan få besked fra ministeren om, hvad der kommer ud af ministerens overvejelser om, hvem der skal indgå i det arbejde.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:37

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, jeg tager det som et synspunkt, som jeg noterer mig. Jeg har ikke taget stilling til, om og i hvilken udstrækning der er behov for at inddrage flere i arbejdet, men jeg noterer det som et synspunkt.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Vi går i gang med ordførerrækken og starter med Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg skal på mit partis vegne tilkendegive, at vi i og for sig er meget forstående og egentlig også grundlæggende positive over for dette forslag fra Dansk Folkeparti, som jo kort fortalt går ud på, at det skal fremgå af straffeattesten, hvis man får en dom med en straf på minimum 1 år for overtrædelse af våbenlovgivningen i forbindelse med våbenbesiddelse. Det var en sag, som vi i Venstre arbejdede noget med, og hvor der jo var spørgsmål fra Venstres hr. Karsten Nonbo til justitsministeren om denne problemstilling, og hvor der også var svar fra justitsministeren. Det kan så være, at det er den aktivitet, som Dansk Folkeparti har fundet anledning til at reagere på, og det er jo også helt legalt.

Vi ønsker imidlertid at se det her i en større sammenhæng, fordi der jo skal være sammenhæng og proportionalitet i tingene, og vi ved, at man i Justitsministeriet er i gang med at se på kriminalregisterbkendtgørelsen, som den kaldes, og at man overvejer en ændring af den, hvilket sandsynligvis vil betyde, at der er mulighed for at få det element indarbejdet, som her omtales af Dansk Folkeparti.

Vi vil i Venstre afvente det revisionsarbejde, som er i gang i Justitsministeriet, fordi vi finder, at det vil være den mest saglige tilgang til problemstillingen, og at det også vil tage højde for andre tilgrænsende relevante problemstillinger i sammenhængen, og vi finder således, at det er naturligt at afslutte det arbejde på baggrund af det indledende arbejde, vi selv satte i gang fra Venstres side. Derfor kan vi ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Forslaget handler om, hvorvidt man skal lade våbenlovovertrædelser påføre straffeattesten, og det var jeg sådan set positivt indstillet over for, da jeg kom til salen. Men efter at have hørt justitsministerens redegørelse må jeg jo konstatere, at det tilsyneladende er sådan, at det i forvejen sker, at overtrædelser af våbenloven, hvis det sker i forbindelse med andre kriminelle gerninger i henhold til § 192 a, allerede kommer på.

Jeg noterer mig også, at man har nedsat en arbejdsgruppe, og det synes jeg selvfølgelig er spændende. Jeg har ikke nogen indvendinger imod, at også færdsels- eller skattelovovertrædelser, der giver en fængselsstraf på over 1 år, kommer til at fremgå af en straffeattest. Men jeg vil gerne ligesom fru Line Barfod, tror jeg det var, anmode om, at man også ser på straffeattester, ud fra hvad det er, de egentlig bliver brugt til.

Da straffeattestsystemet blev indført, var det jo sådan, at der ikke var specielt mange, der blev bedt om at aflevere en straffeattest til deres arbejdsgiver, og der er det i dag helt anderledes. Det er meget normalt, at man bliver bedt om at aflevere en straffeattest, og er der pletter på den, er man udelukket fra at komme ind på arbejdsmarkedet. Derfor synes jeg, at uanset at jeg støtter, at vi også lader andre ting påføre straffeattesten, såsom våbenlovovertrædelser eller færdselslovovertrædelser, der giver en straf på over 1 år, synes jeg, det er vigtigt, at vi i Folketinget tager en debat om, hvad vi kan gøre for at hjælpe især unge mennesker, som har problemer med plettede straffeattester.

Vi ved jo, at Ungdomskommissionen kom med nogle forslag, og jeg synes, det vil være godt, hvis ministeren tager ikke kun de bemærkninger, som fru Line Barfod kom med, ad notam, men sådan set tænker videre og inddrager nogle af de folk i den arbejdsgruppe, der skal se på, hvordan straffeattesterne skal udarbejdes i fremtiden. For systemet kan godt laves sådan, at arbejdsgivere, der beder om at få en straffeattest, kun får indsigt i de forhold, der vil være relevante for den stilling, man eventuelt skal søge, og det synes jeg da bestemt vil være en fordel.

Især må man vel også, når ministeren selv i et tidligere indlæg sagde, at det var ærgerligt, vi ikke havde debatter, hvor vi både havde socialret, integration og det hele samlet, for så kunne vi rigtig få et helhedsindtryk, sige, at i den her sag er der også behov for at se på det ud fra en helhedsvinkel. Det er ikke nok kun at udvide rækken af, hvad der kommer på straffeattesten; man skal også se på, hvordan den bliver brugt, og finde ud af, om der er noget, der skal justeres. Bliver den brugt rigtigt, rammer den forkert, rammer den rigtigt, gør den nogen gavn, hvordan kan vi indrette den? Det arbejde synes jeg at ministeren skal lægge sig i selen for at tage på sig, så der ikke kun bliver lagt yderligere til straffeattesten.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Rekrutteringsbranchens direktør i headhunterfirmaet Søren Dahl siger, at det er ren rutine at bede om en straffeattest, ikke bare inden for ufaglært arbejde som lager og transport, men man bliver også

sorteret fra til stillinger inden for finans og handel, hvis man engang har stjålet i en butik. Det kan ikke betale sig at gå ind at vurdere hver enkelt sag. Der er bare ikke plads til plettede straffeattester. Det er det, vi er oppe imod.

Derfor synes jeg, at det er en rigtig, rigtig god idé, at justitsministeren nedsætter det her udvalg. Jeg anerkender, at det er Dansk Folkepartis forslag, men det er jo sådan på en eller anden måde blevet løst af virkeligheden. Men det, der er helt, helt afgørende, er, at vi får en seriøs debat om, hvad disse straffeattester bruges til.

Jeg nævnte i mit spørgsmål det, som er helt, helt almindeligt, nemlig at man ikke kan blive flaskedreng, hvis man har en plet på sin straffeattest. Børn, der har forældre, der kan hjælpe hele vejen igennem et uddannelsessystem, har jo slet ikke noget problem med at have en plet på straffeattesten, hvorimod de børn, som har brug for en kærlig hånd, og som har lavet en fejl på et tidligt tidspunkt i deres ungdom, bliver straffet hele vejen igennem.

Så har man så i rigspolitichefens embede en mulighed for at dispensere. Så ville det måske være naturligt, man kunne dispensere, hvis det var sådan, at den unge kunne få sig et arbejde, således at man kunne få rensat sin straffeattest ved at påvise, at man kunne få sig et arbejde. Men nej, jeg har konkret været inde i en sag, hvor jeg skulle hjælpe en ung, og der fik man et sødt lille brev fra rigspolitimesterens kontor, hvoraf det fremgik, at netop hensynet til arbejde ikke kunne betinge, at man fik en dispensation. Så synes jeg, at alt hører op.

Derfor håber jeg inderligt, at justitsministeren, på trods af at han nok ikke var forberedt på det her spørgsmål, rent faktisk vil holde sit løfte om, at det her udvalg, der nu bliver nedsat, også skal tage stilling til muligheden for en betinget straffeattest, muligheden for, at hvis man kun laver en mindre kriminel handling, kan man alligevel få sig en ren straffeattest. I den forbindelse skal man jo være opmærksom på, at det er 75 pct. af kriminaliteten i Danmark, der er recidivkriminalitet. Det vil sige, at hvis man får fat i en, der har lavet en førstehåndskriminalitet og får den pågældende videre i forløbet, i gang med en uddannelse, hvor man kan få en lære-, praktikplads eller noget andet, kan man simpelt hen få den pågældende væk fra en kriminel løbebane. Men hvis man fra samfundets side siger, at vedkommende har en plettet straffeattest og man ikke vil have vedkommende, ved vi jo godt, at så er løbebanen sat i gang, så er det en kriminel løbebane, man går i gang med. Så derfor er der intet at tabe ved at se på førstegangskriminelle, der laver en mindre kriminalitet, men der er alt at vinde.

Så vi ser frem til, at vi får det her udvalgsarbejde og håber inderligt, at justitsministeren også vil holde sit løfte om, at udvalgsarbejdet skal være bredt.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti afviser beslutningsforslaget her, og det gør vi ud fra, at vi betragter beslutningsforslaget som overflødigt. Det skal forstås på den måde, at hvis man har lavet en overtrædelse af våbenlovgivningen, der er så alvorlig, at man bliver idømt 1 års ubetinget fængsel, så er forseelsen i sig selv så grov, at det under alle omstændigheder vil være nået op i at være en straffelovsovertrædelse, og alle straffelovsovertrædelser kommer på straffeattesten. Derfor tror vi simpelt hen, at forslaget her er overflødigt.

Men det har givet god anledning til at overveje hele problematikken eller spørgsmålet, om man vil, om det er rimeligt, at det kun er straffelovsovertrædelser, der kommer på straffeattesten, og så over-

trædelser af lov om euforiserende stoffer, for hvad med alle mulige andre former for særlov? Hvis man har lavet grove overtrædelser af særlovgivningen i øvrigt, så grove overtrædelser, at man bliver idømt fængselsstraf, burde det så ikke også fremgå af straffeattesten? Det mener vi fra konservativ side det burde, og derfor er vi glade for, at justitsministeren har igangsat et arbejde for at få det her gået igennem og få vurderet fordele og ulemper og konsekvenser ved et sådant forslag, og vi håber fra konservativ side, at man kommer rundt om alle former for særlovgivning, f.eks. skattesnyd, miljøsvneri, færdselslovsovertrædelser, hvor man bliver idømt fængselsstraf af en vis varighed.

Jeg ved ikke, hvor vi præcis skal lægge os henne, men jeg kunne godt forestille mig, at et udgangspunkt for en diskussion set med konservative øjne kunne være, at alle straffe på mere end 30 dages fængsel skulle fremgå af straffeattesten, uanset om det nu er en særlovsovertrædelse eller det er en straffelovsovertrædelse. Det synes vi ville være rimeligt, fordi det giver et reelt billede af, om den pågældende har begået noget kriminelt eller ej. Det er i virkeligheden lidt underligt, som det er delt op i dag, nemlig at det kun er straffelovsovertrædelserne, for det behøver ikke nødvendigvis at sige noget om den pågældende person. Næh, lad os få nogle straffeattester, der viser det sande billede.

At vi overhovedet skal have straffeattester, synes vi er en god idé. Og hvorfor gør vi det? Jo, det gør vi, fordi en straffeattest i sig selv formentlig er det mest præventive, vi overhovedet har. Langt de fleste afholder sig heldigvis fuldstændig fra at begå kriminalitet, og det er godt, og det skal vi huske på, men af erfaring ved jeg, at det, der som det første popper op i hovedet på unge mennesker, der står en sen aften og overvejer, om de nu skal lave nogle gale streger sammen med de såkaldte venner, er: Nej, det er en dårlig idé, for så får jeg en plettet straffeattest, og med en plettet straffeattest bliver det svært i forhold til uddannelse, læreplads, arbejde, beskæftigelse, osv. osv. Derfor tror jeg simpelt hen på, at vi er nødt til at fastholde, at vi har straffeattesterne, fordi de har en enorm præventiv effekt, når man en aften står og vakler lidt, om man skal eller ikke skal.

Om vi så skal justere på spillereglerne omkring straffeattester i øvrigt, synes jeg er en interessant diskussion og debat værd. Jeg tror ikke, det er en debat, vi skal tage under det her beslutningsforslag, for så tror jeg også, at formanden vil gribe ind og sige, at vi nu kommer uden for forslaget, men lad os på et tidspunkt tage den diskussion, om der er nogle ting, der virker åbenbart urimelige i forhold til de straffeattester, vi har i dag. Men at fjerne straffeattesterne fuldstændig vil vi i hvert fald ikke være med til, og hvis vi skal lempe på det, skal vi hele tiden huske på den signalværdi, der kan komme ud af det: Det gør ikke helt så meget, for hvis du så i øvrigt opfører dig ordentligt, sker der i øvrigt ikke noget ved det. Det ville være et ret kedeligt signal at sende til dem, der står en sen aften og overvejer, om det nu kan betale sig at begå noget kriminelt eller ej, og det skal vi huske på. Derfor er vi meget tilbageholdende.

Men lad os tage diskussionen, lad os få debatten. Under alle omstændigheder ser vi frem til, at også særlovgivningsovertrædelser af en vis karakter kommer på straffeattesten.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det kan jo gå hen og blive interessant. Jeg vil starte med at sige, at jeg er glad for ministerens svar, og det er jeg sådan set, fordi tingene dog så alligevel ikke hænger mere fjollet sammen. For da jeg blev præsenteret for det her og fik at vide, at hvis man overtrådte våben-

loven og man fik 1 års fængsel, kom det ikke på straffeattesten, tænkte jeg: Hold da ferie – altså, når man tænker på, hvad der i øvrigt kommer på straffeattesten. Men så kommer det altså også bare ifølge en anden lov. Og det er jo godt nok, men derfor kan det godt være, at der er nogle ting, der kan gøres klarere på en eller anden måde.

Vi kender det jo også fra andre sammenhænge, at når to love spiller sammen, kan det godt se ud, som om der ikke er noget straf-element. Vi er nogle, der har været beskæftiget med emnet køb af sex, handlede kvinder, og det står jo ikke præcist i loven, men det er nogle andre paragraffer, der går ind og i virkeligheden i forvejen gør det strafbart. At der så aldrig er blevet nogen dømt, er en helt anden diskussion.

Det, jeg synes det ville være ønskeligt at finde ud af – og det behøver vi ikke gøre nu, men under udvalgsarbejdet – er, hvilke teoretiske eksempler vi har på noget, der i dag ikke ville komme på en straffeattest, fordi ministeren ligesom hele tiden holder en lille dør åben.

Men jeg vil i hvert fald gerne sige tak for, at vi nu får en diskussion af det her og en belysning af, hvad der kommer på en straffeattest, og hvad der ikke kommer på en straffeattest – og hr. Tom Behnke var jo inde på en lang række ting, som tilsyneladende ikke kommer på en straffeattest. Nu er det ikke sikkert, jeg er enig med hr. Tom Behnke i facit, men jeg synes da, det er vigtigt at få belyst, hvordan det ser ud i virkeligheden også i forhold til en særlovgivning.

Når nu ministeren nedsætter et udvalg, vil jeg også meget anmode om – netop i lyset af den diskussion, vi havde under det forrige punkt – at vi altså også får nogle andre mennesker ind i hvert fald til at bedømme dele af, hvad der skal med på straffeattesten, og hvad der ikke skal. Det er meget vigtigt i forhold til netop de unge og deres mulighed for at komme videre i livet, at de ikke får en dom, der i virkeligheden er langt mere vidtrækkende end dommen selv, for det er jo det, det handler om. Der er en del, der kan komme videre, selv om de får en fængselsstraf. Vi har jo markante eksempler fra det danske erhvervsliv, som formentlig vil komme ganske godt videre, selv om de har nogle straffe, der vil noget, hvorimod sådan nogle ganske unge mennesker, som måske ikke har det så nemt socialt set og på anden vis, får meget strengere straffe, når det kommer til stykket, fordi de bliver låst allerede fra begyndelsen af livet.

Det tror jeg er vigtigt vi får set på. Men jeg håber på, at ministeren vil tage de her bemærkninger med, sådan at vi også får gjort de overvejelser.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Brugen af straffeattester er jo eksploderet i de senere år, og vi ved, at det kan have meget voldsomme konsekvenser i forhold til ens fremtidsmuligheder. Hvis man har fået noget på straffeattesten, kan det betyde, at man simpelt hen ikke har mulighed for at få den uddannelse og det arbejde, man gerne vil have. Og derfor er det rigtig vigtigt at få en diskussion om straffeattester.

Samtidig er der jo det andet, som også er fremme i debatten omkring det her forslag, og som også har været fremme i den offentlige debat, nemlig at det nogle gange er lidt svært at forstå, hvad der kommer på straffeattesten, og hvad der ikke kommer på.

Derfor synes vi, det er rigtig fornuftigt at se på: Hvilke forbrydelser skal fremgå af straffeattesten? Hvordan er det, straffeattesten bliver brugt? Hvad har udviklingen været i brugen af straffeattesten? Vi

må gøre os nogle overvejelser om: Hvad mener vi den skal bruges til? Hvordan ønsker vi, man skal bruge straffeattesten? Og herunder også det, jeg var inde på under den tidligere debat, nemlig at jeg mener, der ligger et moralsk problem for vores samfund i, hvis det er sådan, at den primære årsag for unge til at lade være med at begå kriminalitet, er, at de tænker på deres egen straffeattest. Jeg mener, det er rigtig vigtigt at få vores unge til at forstå, at kriminalitet går ud over andre, og at den vigtigste grund til ikke at begå kriminalitet skal være, at man ikke ønsker at skade andre mennesker. Og det mener jeg vi bliver nødt til at diskutere. Hvordan sikrer vi, at vi får det formål opfyldt, at det er den påvirkning, vi giver til vores unge?

Straffeattester er selvfølgelig relevante i nogle situationer, hvor nogle skal søge et job og det har betydning at afgøre, om de for nylig er blevet straffet for en forbrydelse, som man kan være bange for at de vil gentage. Det er ikke nødvendigvis helt smart at ansætte en, der har begået underslæb, taget af kassen, i en stilling, hvor vedkommende igen får ansvar for andres penge. Så derfor er der selvfølgelig situationer, hvor det er relevant med en straffeattest.

Men vi mener altså, at man er nødt til at se på konsekvenserne, og som vi var inde på under de korte bemærkninger, mener jeg, at det ville være en rigtig god idé, hvis ministeren vil nedsætte en mere bred arbejdsgruppe, der ikke kun inddrager justitsministerieembedsmænd, men også embedsmænd fra Socialministeriet og også nogle af dem, der arbejder med de her problemer ude i samfundet, og få dem med til at se på: Hvad kunne være fornuftigt på det her område? Hvad kunne være nogle fornuftige regler i forhold til, hvad for et formål vi egentlig ønsker at opnå med straffeattesten? Jeg synes, det kunne være rigtig fint, hvis vi også under udvalgsarbejdet i Retsudvalget kunne få lidt flere oplysninger frem og på den baggrund også kunne komme med nogle anbefalinger til ministeren om, hvad vi synes også skal inddrages i det arbejde.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Ja, først vil jeg takke de forskellige ordførere for en velvillig behandling af det her beslutningsforslag. Det er jo dejligt som ordfører at kunne gå herved i salen og høre, at der er et flertal her i Folketinget, som ikke bare vil se på våbenloven i forhold til straffeattester, men altså også en lang række andre love. Det er jo selvfølgelig positivt, men det er også positivt at kunne gå herved og høre, at regeringen – jeg skulle næsten lige til at sige: for en gangs skyld – vil gå skridtet videre end Dansk Folkeparti. Det er ikke så tit, vi oplever ministeren gøre det, men det skal ministeren da have tak for.

Vi ser i Dansk Folkeparti frem til den her revision af bekendtgørelsen, som altså skal foretages. Og der vil vi fra Dansk Folkeparti da selvfølgelig også i løbet af den her udvalgsbehandling stille spørgsmål til ministeren om det, for ministeren står jo heroppe og siger, at han sådan set er åben over for, at alle ubetingede straffe, som giver minimum 1 års fængsel, skal på den private straffeattest. Det er jo selvfølgelig ord, som vi forventer at ministeren holder og gør noget ud af i praksis, så det ser vi frem til.

Så kan man selvfølgelig drøfte, hvorvidt den ene eller den anden forbrydelse skal fremgå af en privat straffeattest eller ej. Som udgangspunkt er vi i Dansk Folkeparti positive over for, at forbrydelser selvfølgelig skal fremgå af en privat straffeattest, så en arbejdsgiver, som skal ansætte en person, har sit på det rene, en sikkerhed for, at den her person ikke er dømt for kriminalitet, som på den ene eller anden måde kan være en risiko for den virksomhed eller arbejdsplads, personen bliver ansat på. Så det er selvfølgelig positivt.

Venstres ordfører var i sin ordførertale inde på, at vi muligvis var blevet inspireret af nogle spørgsmål, som hr. Karsten Nonbo fra Venstre havde stillet i udvalget. Det kan jeg ikke bekræfte at vi er. Jeg sidder desværre ikke inde med nogen som helst spørgsmål og svar fra Retsudvalget, hvori hr. Karsten Nonbo er spørger, men nu er det heldigvis også sådan, at vi i Dansk Folkeparti er gode til at komme med initiativer på retsområdet, og det er vi også i det her tilfælde.

Men altså, vi er meget positive over for, at ministeren vil lave en samlet revision af den her bekendtgørelse, så alle forbrydelser, der giver minimum 1 års ubetinget fængsel, kommer på den private straffeattest. Så vi ser frem til arbejdet og takker ordførerne for den velvillige behandling.

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om aflønning af deltidsansatte og frivillige brandfolk.

Af Bjarne Laustsen (S) m.fl.
(Fremsættelse 10.12.2009).

Kl. 16:59

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er forsvarsministeren.

Kl. 16:59

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Vi har i det danske samfund et redningsberedskab med både fuldtids- og deltidsansatte samt frivillige brandmænd. Det er et godt og velfungerende redningsberedskab, det er fleksibelt, det er professionelt, og det er et redningsberedskab, som jeg ønsker at vi skal bevare. Nu skal vi så diskutere muligheden for at give vederlag til deltidsansatte brandmænd.

Jeg vil indlede min besvarelse, kan man vel kalde den, til beslutningsforslaget her med at gøre opmærksom på, at det her beslutningsforslag i det store hele er en genfremsættelse af det beslutningsforslag, der hed B 88, som stammer fra folketingsåret 1996-97, og som tilsvarende omhandlede en vederlagsmodel for deltidsansatte brandmænd. B 88, dvs. det forslag, som er mere end 10 år gammelt, indeholdt forslag om, at deltidsansatte brandmænds ansættelsesforhold skulle gøres til et hverv, og dermed, at deres aflønning skulle ændres fra løn til vederlag.

Problemstillingen blev dengang indgående behandlet. Kort fortalt resulterede folketingsbehandlingen i, at der blev nedsat en arbejdsgruppe, der fik til opgave at belyse problemstillingen i relation til at give deltidsbrandmænd vederlag i stedet for løn. Arbejdsgruppen under Indenrigsministeriets formandskab afleverede sin rapport i marts

1997. Ud over repræsentanter for forskellige ministerier var der bl.a. repræsentanter for Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer og Falck. Det blev i rapporten konkluderet, at ingen af repræsentanterne kunne tilslutte sig en vederlagsmodel som foreslået i det daværende B 88. Det var bare lidt historik, for jeg er helt sikker på, at jeg nok vil blive mødt med det lidt senere, når vi skal have debatten.

Lad mig nu knytte et par mere konkrete bemærkninger til det fremsatte forslag om en vederlagsmodel, som jo altså så er stort set identisk med det gamle B 88, jeg lige har omtalt:

En forudsætning for at udbetale vederlag i stedet for løn til bestemte faggrupper er, at de pågældendes arbejde og dermed ansættelsesforhold i stedet i en relevant lov gøres til et hverv eller et borgerligt ombud, der udtrykkeligt undtages fra reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven. Hvis man herefter varetager et sådant hverv eller et borgerligt ombud, er man ikke at betragte som ansat, dvs. som lønmodtager, men som valgt eller udvalgt. Det betyder, at der ikke er et ansættelsesforhold, og at man handler med udgangspunkt i sin egen opfattelse af, hvad der er rigtigt og forkert, i bestridelsen af dette hverv, f.eks. som nævning, der jo er et borgerligt ombud.

Det væsentligste argument for at afvise forslaget om vederlag var og er derfor fortsat, at en vederlagsmodel vil medføre, at der ikke længere vil være et tjenesteforhold mellem en arbejdsgiver og arbejdstager. Sådant noget som arbejdsgiveransvar og instruktionsbeføjelser bortfalder simpelt hen. Derudover bortfalder den beskyttelse og de rettigheder, man normalt har som arbejdstager. En vederlagsmodel som foreslået af bl.a. hr. Bjarne Laustsen vil altså have følgende konsekvenser: Man vil ikke være omfattet af og beskyttet af de relevante love om arbejdstagere, f.eks. arbejdsmiljøloven; man vil ikke være omfattet af en overenskomst; man vil ikke kunne vælge tillidsrepræsentanter; man vil ikke kunne få en egentlig aflønning, da der jo ikke er tale om et arbejde, men der er tale om et hverv, og det vil sige, at alle skal have lige meget, alle skal have udbetalt samme beløb uanset indsats. Alle disse forhold var da også baggrunden for, at hverken Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk, arbejdsgiversiden eller den daværende socialdemokratiske ledede regering i 1997 ønskede en model baseret på vederlag.

Jeg skal også sige, at Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk så sent som på et møde i Forsvarsministeriet den 29. marts i år har tilkendegivet, at en vederlagsmodel ikke kan accepteres, fordi en sådan vil medføre, at stort set alle grundlæggende arbejdstagerrettigheder vil bortfalde.

Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet har selvfølgelig undersøgt den her sag grundigt og har bl.a. undersøgt konsekvenserne af en vederlagsmodel, hvis man ser det i forhold til EU's regelsæt. Indførelsen af en vederlagsmodel vil efter begge ministeriers vurdering ikke opfylde kravene i EU's direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejde. Medlemsstaterne, og dvs. også Danmark, skal efter direktivet tilsikre, at bl.a. også deltidsansatte brandmænd sikres alle de rettigheder, de som lønmodtagere i EU-rettens forstand har krav på. Det er, uanset hvordan de deltidsansatte brandmænd honoreres for deres indsats.

Kl. 17:04

Vi har også set på mulighederne for en tillempet vederlagsmodel. En sådan tillempet vederlagsmodel ville på en gang skulle leve op til EU's direktiv om arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejde og samtidig tilgodese deltidsbrandmændenes krav om at bibeholde alle nuværende lønmodtagerrettigheder og tilgodese arbejdsgiverens krav om at fastholde instruktionsbeføjelserne. En sådan løsningsmodel vil imidlertid resultere i, at deltidsbrandmandshvervet efter arbejdsløshedsforsikringsloven definition fortsat er at betragte som et almindeligt lønarbejde, og det fører mig over i følgende bemærkning:

Når vi står her i dag, er jeg godt klar over, at det er debatten om de supplerende dagpenge, der umiddelbart spiller den slet skjulte dagsorden i det her beslutningsforslag, men jeg vil nu nok sige, at det er den egentlige hovedrolle. Jeg er bare nødt til her at slå fast: Regeringen ønsker ikke at ændre dagpengereglerne.

Ændringerne af reglerne om supplerende dagpenge indgik som et element i aftalen om en jobplan fra februar 2008. Aftalen blev, som det nok i hvert fald er dem, der beskæftiger sig med arbejdsmarkeds-politik, bekendt, indgået af regeringen, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og det daværende Ny Alliance og blev bl.a. udmøntet ved ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven. Ændringen af reglerne har betydet, at en modtager af supplerende dagpenge hurtigere bliver selvforsørgende f.eks. i form af et fuldtidsjob. Det var præcis det, der var intentionen i regelændringen, og det er meget positivt. Og det er altså regeringens holdning, at det bliver der ikke lavet om på.

Jeg er klar over, at Socialdemokraterne er uenige i jobplanaftalen, og som nævnt er det nok det, der er den skjulte dagsorden i B 85, som vi behandler nu.

Jeg vil dog mere generelt i relation til de deltidsansatte brandmænd henlede opmærksomheden på, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti allerede har taget et initiativ til målrettet at rekruttere flere deltidsansatte brandmænd, fordi vi i finansloven for 2010 afsatte 2 mio. kr. til det. Udmøntningen af 2-millioner-kroners-puljen sker i regi af Beredskabsstyrelsen, og Kommunernes Landsforening, Falck og Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk er naturligvis inddraget i arbejdet.

Jeg vil også her nævne, at regeringen har besluttet at imødekomme Beredskabsforbundets forslag om, at der i hvert af årene 2011 og 2012 afsættes yderligere 3 mio. kr. til en fortsat målrettet rekruttering af deltidsbrandmænd. For jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at det godt kan være, at dagpengereglerne rammer nogle deltidsansatte brandmænd, men det store problem med hensyn til rekruttering af deltidsansatte brandmænd er, så vidt jeg forstår, manglende muligheder for eventuel frigørelse fra ens eksisterende job, såfremt man bliver kaldt ud. Derfor er der generelt et rekrutteringsproblem for deltidsansatte brandmænd, og det er ikke kun dagpengereglernes skyld.

Jeg forventer med den hånd, jeg nu har rakt ud til Beredskabsforbundet med imødekommelsen af Beredskabsforbundets forslag, at vi så er enige om, at problematikken i forhold til rekrutteringsvanskelighederne er håndteret.

Jeg skal på den baggrund og på baggrund af alle de bemærkninger, jeg har knyttet til forslaget, på regeringens vegne opfordre til, at beslutningsforslag nr. B 85 afvises. Tak.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er foreløbig tre, der har korte bemærkninger. Først er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:07

Bjarne Laustsen (S):

Tak for talen. Jeg er imod prostitution, og derfor er jeg ikke til fals for noget som helst. Omvendt vil jeg selvfølgelig – fordi jeg har en dobbeltrolle og en anden kasket, i kraft af at jeg er præsident for Beredskabsforbundet – takke for, at regeringen har valgt, tror jeg, meget, meget klogt at bevilge penge til at få nogle flere frivillige. Det er en rigtig god idé at bruge frivillige i det danske samfund, uanset hvad. Der findes masser af analyser, der dokumenterer, at for hver gang man bruger 1 kr. på de frivillige, får man 4 kr. igen. Så det er jeg selvsagt fuldstændig enig i.

Jeg vil så gerne sige, at Socialdemokratiet ingen skjult dagsorden har. Vi er fuldstændig lige så enige, som repræsentanterne fra Venstre ved hr. Helge Sander, Det Konservative Folkeparti ved hr. Brian

Mikkelsen, SF ved hr. Aage Frandsen, Fremskridtspartiet ved hr. Tom Behnke og Dansk Folkeparti ved hr. Poul Nødgaard var, da de foreslog nøjagtig den samme model og sagde: Nu skal vi have løst det her problem en gang for alle for de deltidsbrandmænd. Hvad er der sket siden hen? Hvorfor vil de partier, der nu er kommet i regering, ikke løse det, når det er nøjagtig det samme forslag? Hvad er der sket siden da?

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:09

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Man kunne måske tro, at hr. Bjarne Laustsen – som jo er en, tror jeg, endda mangeårig socialdemokrat – havde talt lidt med sin partifælle hr. Thorkild Simonsen, som faktisk var indenrigsminister på det tidspunkt, hvor det oprindelige B 88-forslag, som jeg nævnte i indledningen af min tale, blev fremsat og behandlet. Som jeg også nævnte i min tale, var det jo sådan, at Indenrigsministeriet nedsatte en arbejdsgruppe, hvor alle interessenter på dette område indgik. De kom frem til, at vederlagsmodellen faktisk ikke løste problemerne.

Nu er det sådan, at vi ikke er bange for at lære af at få mere viden i Venstre. Og jeg vil sige, at hr. Bjarne Laustsen måske skulle læse den rapport, som i den forbindelse blev udarbejdet i 1997-98, for der ville hr. Bjarne Laustsen helt klart kunne se, at den daværende socialdemokratiske ledede regering også konkluderede, at vederlagsmodellen ikke løser problematikken i forhold til de supplerende dagpenge.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:10

Bjarne Laustsen (S):

Jeg står her med forsiden til B 88, og jeg har læst hvert et ord. Jeg står til gengæld også med en pressemeddelelse udsendt af den konservative pressetjeneste i 1997, der fortæller nøjagtig det, som ministeren gjorde rede for, nemlig at vederlagskonstruktionen har de problemer, der bliver omtalt, men at alle de partier, jeg nævnte før, var fuldstændig enige i det. De skriver:

Vederlagskonstruktionen medfører, at deltidsbrandmændene ryger ud af en del love. Derfor vil partierne sikre brandmændene ved simpelt hen at skrive ind i lovteksten, at de skal skrives ind alle de steder, hvor de ryger ud som følge af den nye ordning. Det vil sige, at de på ingen af områderne bliver stillet ringere end i dag. Vi har med forslaget sikret deltidsbrandmændene nogle fornuftige vilkår til gavn for brandmændene og ikke mindst lokalsamfundene, der ikke kan undvære deres indsats.

Intet er mere rigtigt end det, der bliver skrevet og sendt ud fra den konservative pressetjeneste. Det omfattede samtlige partier – undtagen S og R – i 1997. Man er fuldstændig godt klar over alle de ting, som man nu bruger som forsvar for, at det ikke skal kunne lade sig gøre. Jeg vil bare gerne have at vide, om man ikke står ved det, man lovede deltidsbrandmændene. Jeg har et andet brev her fra hr. Jens Vibjerg, der i 1998 lover, at man nok skal gennemføre det.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror, jeg vil fastholde, at jeg ikke synes, hr. Bjarne Laustsen er blevet så meget klogere, for hvis hr. Bjarne Laustsen rent faktisk satte sig ind i de konflikter, der ligger i at lave en vederlagsmodel, ville hr. Bjarne Laustsen også godt kunne se, at det her simpelt hen ikke er en løsning på problematikken i forhold til supplerende dagpenge. Jeg vil godt gøre meget klart, at der er den problematik, at en ren vederlagsmodel konflikter med EU-direktivet. En ren vederlagsmodel fratager deltidsbrandmændene deres arbejdstagerrettigheder.

Jeg kan jo notere mig, at det åbenbart er det, Socialdemokraterne meget gerne vil nu. Det er åbenbart ny politik i den socialdemokratiske gruppe, at man skal fratage medarbejdere deres arbejdstagerrettigheder. Det vil jeg da bare gå uden for døren og konkludere på baggrund af det forslag, hr. Bjarne Laustsen har fremsat her. Hvis man laver en vederlagsmodel, hvor man – som jeg også redegjorde for – giver arbejdstagerrettigheder og arbejdsgiverrettigheder, er det det samme som en lønmodtagermodel, hvis man ser det i henhold til arbejdsledsløshedsforsikringsloven. Den har regeringen altså ikke tænkt sig at ændre på, uagtet at jeg tror, det er den skjulte dagsorden for hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ib Poulsen.

Kl. 17:12

Ib Poulsen (DF):

Tak for det. Efter at jobplanen blev vedtaget i 2008, har vi jo set det her problem dukke op. Vi i Dansk Folkeparti er ved flere lejligheder blevet lovet fra regeringens side, at det nok skulle blive løst.

Problematikken har kørt rundt i systemet, og aben er blevet kastet mellem ministerier, fordi der ikke rigtig er nogen minister, der vil røre ved den. Nu er den så langt om længe endt hos forsvarsministeren, og så er mit spørgsmål til forsvarsministeren: Vil hun så være mand for at løse den her problematik?

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:12

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det sidste kan jeg godt nok få lidt svært ved, vil jeg sige. Det kræver vist en operation.

For at svare seriøst på spørgsmålet vil jeg sige, at jeg jo har kigget meget, meget dybt på mulighederne for at lave en vederlagsmodel, og jeg er kommet frem til fuldstændig det samme, som jeg også redegjorde for før over for hr. Bjarne Laustsen. Punkt 1: En ren vederlagsmodel fratager arbejdstagerrettighederne, og det konflikter med EU-direktivet. Det vil vi ikke være med til. Punkt 2: En vederlagsmodel, som kompenserer eller ligesom inddrager og giver arbejdstagerrettigheder og arbejdsgiverrettigheder, er en lønmodel. Det betyder, at man så alligevel skal have en fritagelse fra lov om supplerende dagpenge, og regeringen har ingen intentioner om, at man skal fritage nogen fra lov om supplerende dagpenge, for vi er rigtig glade for den jobplan, som vi sammen med Dansk Folkeparti, De Radikale og Ny Alliance gennemførte tilbage i 2008.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Ib Poulsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Kl. 17:16

Ib Poulsen (DF):

Jamen så bør det jo være nemt for ministeren at kunne svare på, om hun vil være med til at løse det her problem, som vi i Dansk Folkeparti mener er et stort problem. Der var ikke nogen, der var opmærksomme på det, da loven blev vedtaget.

Jeg synes ikke, der var meget i talen, der tydede på, at ministeren ønsker at være med til at løse det her problem, men så synes jeg, at regeringen bør sige det ligeud: Brandmændene kan sejle deres egen sø. Er det det, ministeren ønsker, og er det det, regeringen ønsker? Skal der ikke findes en løsning på det her problem?

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:14

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Altså, de foreløbig tre løsninger, som regeringen har undersøgt, er: Muligheden for, at man bryder med den dagpengeaftale og jobplanen, som vi jo har vedtaget sammen med Dansk Folkeparti. Det vil vi ikke gøre. Så er der den løsning, der hedder, at vi giver vederlag, uden at der er arbejdstager- og arbejdsgiverrettigheder. Det konflikter med EU-direktivet, og derudover er det ikke i brandmændenes interesse. Det har de selv tilkendegivet. Det vil vi heller ikke gennemføre. Den tredje model er, at man laver den tillempede vederlagsmodel, hvor man giver arbejdsgiver- og arbejdstagerrettigheder. Den er så at sidestille med en lønmodel, så den løser heller ikke problematikken, så de tre løsningsmuligheder kan regeringen ikke gå ind for. Hvis hr. Ib Poulsen har en fjerde løsningsmodel, hører jeg meget gerne om den.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg tænker lidt tilbage på, dengang vi havde de nye ændringer af den danske arvelov til debat her i Folketinget – det er ved at være et par år siden – og den nye forsvarsminister har jo også arvet en sag her fra den tidligere forsvarsminister og den tidligere minister på området, og jeg tænker på, at det jo efterhånden er ved at være godt et år siden, at vi efter ihærdig indsats fra flere forskellige partier her i Folketinget fik nedsat det her tværministerielle udvalg, som skulle kigge på en god og mindelig løsning til gavn og glæde for de mange deltidsbrandmænd, vi har i Danmark, og de mange frivillige, som gør en god indsats til en meget lille pose penge.

Fra Dansk Folkepartis side har vi støttet det her arbejde, og vi har også ventet og været tålmodige, skulle jeg hilse og sige. Nu har jeg fornøjelsen af at være beredskabsordfører i Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er underligt, at vi nu så kan se en forsvarsminister, som nu igen har arvet en sag fra beskæftigelsesministeren, og som egentlig ikke har nogen nye ideer til, hvordan vi får løst den her sag i mindelighed. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Har ministeren nogen nye planer, eller skal vi vente 12 måneder mere? Dansk Folkeparti er ved at miste tålmodigheden.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror, at hr. Hans Kristian Skibby også hørte det svar, som jeg gav til hr. Ib Poulsen, som er de løsningsmodeller, som er blevet analyseret. Der er ikke nogen af dem, som løser problematikken.

Jeg har dyb respekt for vores deltidsansatte brandmænd. En af de ting, som jeg er blevet opmærksom på – og jeg sidder jo ikke med den arbejdsmæssige lovgivning eller arbejdsmarkedslovgivningen – er, at man måske i højere grad skulle se på, hvornår det så er at de supplerende dagpenge udløses. Det kan være et spørgsmål om arbejdsplanlægningen. Men der må jeg jo så henvise hr. Hans Kristian Skibby til at henvende sig i Beskæftigelsesministeriet, for jeg er simpelt hen ikke dybt nede i området der. Men jeg har forstået, hvordan man tæller det her antal uger for supplerende dagpenge. Der er det så et spørgsmål om, at det i hvert fald kan have indflydelse.

Med hensyn til at komme op med en model så håber jeg da, at hr. Hans Kristian Skibby har læst den rapport, som rent faktisk er kommet frem. Den rapport siger også, at vederlagsmodellen ikke er nogen løsning. Man skal huske på, at det jo altså er vederlagsmodellen, vi diskuterer i dag. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi ikke laver en løsning, som er fuldstændig hen i skoven. Jeg er desværre bange for, at de, som vil stemme for det her beslutningsforslag, simpelt hen kommer til at gøre det, for det løser ikke problemet.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg tænker bare på, at grunden til – det sagde ministeren selv – at vi i dag diskuterer vederlagsmodellen, jo er, at der er kommet et forslag om det, men hvorfor er forslaget kommet fra Socialdemokraterne? Det er jo faktisk, fordi den her arbejdsopgave, som har været undervejs et helt år nu i det tværministerielle udvalg, ikke er udmøntet i nogen brugbar løsning, som regeringen har kunnet bakke op. Derfor står vi jo faktisk her i dag og skal diskutere det. Hvis regeringen havde været lidt længere fremme i skoene, kunne det jo være, at vi havde haft andre forslag, som kunne have vundet gehør her i salen.

Men jeg vil gerne spørge ministeren endnu en gang: Vækker det ikke bekymring hos forsvarsministeren, at den her sag har cirklet frem og tilbage mellem to ministerier i over 12 måneder? Indtil flere tidligere ministre har sagt: Vi finder en løsning. Men det har man ikke gjort. Nu ender det med, at Dansk Folkeparti, som jo så åbenbart er tungen på vægtskålen i den her sag, sådan lige så stille kan begynde at true med at bringe regeringen i mindretal i forbindelse med det her forslag, hvis ikke regeringen prøver på at finde en brugbar løsning. Det eneste, man så kan finde frem til, er at sige, at det konflikter med EU-direktiver osv. Det kan vi ikke bruge, og derfor må ministeren altså prøve at komme med et udspil, som vi andre kan sige ja til.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:19

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg synes, hr. Hans Kristian Skibby skal spørge den socialdemokratiske ordfører, hvorfor Socialdemokraterne fremsætter et forslag, som de selv var lodret imod i 1997-98, da den daværende arbejdsgruppe under indenrigsminister Thorkild Simonsen rent faktisk kom

frem til, at en vederlagsmodel ikke løser problematikken. Det er det første.

Det andet er, at jeg med hensyn til andre forslag vil sige: Nej, jeg er blank på, hvilke andre forslag der kunne være. Det er også derfor, jeg har sagt til hr. Ib Poulsen fra Dansk Folkeparti, at de er velkomne til at komme med andre forslag, og så analyserer vi dem gerne.

Det, der er vigtigt for mig, er, at vi rent faktisk i Folketinget også vedtager nogle ting, som kan gennemføres. Og jeg må bare sige, at hvis man vedtager at gennemføre en vederlagsmodel for de deltidsansatte brandmænd for at undgå, at det kommer til at konflikte med de supplerende dagpenge, ryger man ud i to ting. Enten ryger man ud i at lave en vederlagsmodel, som giver arbejdstagere arbejds-giverrettigheder, og den er at sidestille med en lønmodel, og det vil sige, at det bare er navnet, der er lavet om, så det hedder vederlag i stedet for løn, men ellers er det fuldstændig det samme. Det løser ikke problematikken, for de deltidsansatte brandmænd vil stadig væk være omfattet af arbejdsløshedsforsikringsloven. Så det løser ikke problemet, vil jeg sige til hr. Skibby. Eller også laver man en vederlagsmodel uden de her rettigheder, og det er i konflikt med et EU-direktiv, og derudover fratager man rent faktisk nogle, der løser en arbejdsopgave, deres rettigheder. Men jeg kan måske også notere mig, at det store arbejderparti, Dansk Folkeparti, går ind for, at man skal fratage medarbejderne deres rettigheder.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:20

Line Barfod (EL):

Det er jo en fuldstændig grotesk situation, som der blev advaret om. Da regeringen og Dansk Folkeparti gennemtvang de her regler om supplerende dagpenge, var vi jo mange, der advarede om de konsekvenser, der ville komme.

Vi har nogle mennesker, som er fuldstændig afgørende for vores beredskab i Danmark, og som er parate til at sætte deres eget liv på spil for at være med til at slukke brande og redde menneskeliv, og alligevel har regeringen stadig ikke fundet en løsning på problemet. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren kan stå og sige, at man er fuldstændig blank og ikke har nogen ideer til, hvad man skal gøre. Man kunne da så f.eks. sætte sig ned og sige: Jamen så lad os ændre på reglerne igen. Og hvis man ikke vil være med til at ændre dem for alle de andre brancher, hvor det giver problemer, kunne man ændre dem for deltidsbrandfolkene. Det er da en helt konkret mulighed. Hvorfor vil regeringen ikke bare bruge den?

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:21

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det, vi skal forholde os til i B 85, er vederlagsmodellen, og jeg glæder mig til at høre, hvordan Enhedslisten forholder sig til den, når jeg nu ret mange gange har gennemgået, at den ikke løser problematikken. Hvis man så tager den model, som fru Line Barfod nævner, hvilket er, at man skal lave en dispensation for de deltidsansatte brandmænd, vil jeg sige, at vi fra regeringens side ikke ønsker at lave en dispensation fra dagpengereglerne, fordi vi er bange for, at så bliver det næste, at fru Line Barfod eller hr. Bjarne Laustsen eller andre kommer med et nyt beslutningsforslag, hvor de siger, at der er andre, der løser lige så samfundsnyttige opgaver, og så skal man også fritage dem, og hvor går grænsen så?

Vi lavede med de supplerende dagpengeregler det skarpe snit, og det står vi ved, og det håber vi så sandelig også at Dansk Folkeparti

fortsat står ved, og det håber vi så sandelig også at Liberal Alliance fortsat står ved, og vi har ikke tænkt os at ændre i dagpengereglerne. I øvrigt må jeg henvise til, at det ikke er dagpengereglerne, vi faktisk skal diskutere i dag, det er vederlagsmodellen, så jeg glæder mig meget til at høre, hvordan de øvrige partier forholder sig til vederlagsmodellen, når jeg nu har gennemgået, at den faktisk ikke løser problemet.

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:22

Line Barfod (EL):

Det, vi diskuterer, er det meget alvorlige problem med, at vores beredskab i Danmark er fuldstændig afhængigt af, at vi har deltidsbrandfolk. Vi har simpelt hen ikke ressourcer nok til at kunne oprette et brandkorps, hvor alle er fuldtidsansatte. Så enten er det det, regeringen ønsker, eller også må man sige klart: Vi er mere optaget af, at vi ikke ændrer på dagpengelovgivningen, end vi er af at sikre, at vi kan slukke alle de brande, der opstår i Danmark. Det er sådan, jeg må forstå ministeren, når ministeren siger, at regeringen ikke har flere ideer til, hvad der kan gøres. Den har undersøgt de muligheder, der er, og den afviser dem alle. Det er sådan, jeg forstår ministeren, og så må ministeren jo sige rent ud, at så er konsekvensen enten, at man vil sætte penge af til, at vi skal have fuldtidsbrandfolk alle steder, eller at der er nogle brande, der ikke skal slukkes.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:23

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Fru Line Barfod er jo som beredskabsordfører fuldstændig klar over, at rekrutteringsproblematikken i forbindelse med deltidsansatte brandmænd ikke alene er et spørgsmål om, hvorvidt man har adgang til supplerende dagpenge eller ej. Rekrutteringsproblematikken i forbindelse med at få flere deltidsansatte brandmænd er i lige så høj grad en problematik, der handler om, at når man er fuldtidsansat, er spørgsmålet, om den virksomhed, man er ansat på, rent faktisk skal kunne slippe en løs, så at sige, kunne give en lov til at tage af sted, hvis der kommer en ildebrand.

Det er jo også derfor, at regeringen og Dansk Folkeparti afsatte 2 mio. kr. i finansloven til øget rekruttering, og det er derfor, vi sådan set har givet et tilsagn til Beredskabsforbundet – det er endda deres eget forslag. Jeg står med brevet her, hvor de siger, at i forbindelse med den seneste debat om rekrutteringsvanskelighederne vil Beredskabsforbundet meget, meget gerne være med til at løse den her problematik, og de mener sådan set, at de kan være et meget væsentligt hjælpeparameter i rekrutteringsarbejdet. Og det er sådan set også derfor, at vi er villige til at give Beredskabsforbundet muligheden for at sørge for rekruttering, for rekrutteringsproblematikken er altså bredere end selve dagpengeproblematikken.

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:24

Eigil Andersen (SF):

Ministeren afviser løsning nummer et. Ministeren afviser løsning nummer to. Ministeren afviser løsning nummer tre.

Hvad er det så, ministeren foreslår til at løse det her problem?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:25

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser på rekrutteringsproblematikken generelt. Og hvis vi ser på rekrutteringsproblematikken generelt, som jeg også har svaret fru Line Barfod og andre, kan vi se, at der er problemer med at rekruttere deltidsansatte brandmænd, bl.a. fordi virksomhederne ikke er opmærksomme på, hvad det er for nogle regler, der gælder – det med, at man som deltidsansat brandmand skal have ret til faktisk at tage af sted, når der bliver ringet efter en og man skal stille for at slukke brand – og fordi vi ikke har fat i de grupper, som vi rent faktisk kunne tage fat i, og hvor folk kunne have en interesse i at blive deltidsansat brandmand. Det er lige præcis derfor, at det er hele rekrutteringssiden, vi har fokus på. Så det er faktisk en af de løsningsmuligheder, som vi har i forhold til den samlede rekruttering af deltidsansatte brandmænd.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:25

Kl. 17:25

Eigil Andersen (SF):

Det problem er der jo allerede i dag. Den arbejdsløse, som er deltidsbrandmænd, har ikke det problem, for vedkommende har ikke en arbejdsgiver. Jeg må sige, at jeg opfatter det sådan, at der i denne tid er store opløsningstendenser inden for regeringens og dens støtteparti Dansk Folkepartis rækker. Dansk Folkeparti må her i dag i salen true regeringen med at danne et andet flertal, hvis man ikke kan finde en løsning. Altså, kan vi simpelt hen konkludere, at regeringen som et team er så uduelig, at den er ude af stand til at løse det problem, som den selv har skabt her?

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:26

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nej, det mener jeg sådan set ikke, og jeg forventer da også, at Dansk Folkeparti står ved de dagpengeregler, som Dansk Folkeparti og Ny Alliance var med til at gennemføre sammen med regeringen i 2008.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så går vi i gang med ordførerrækken. Den første ordfører er Venstres ordfører, fru Marion Pedersen.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Marion Pedersen (V):

Det danske redningsberedskab er kendetegnet ved en udbredt brug af frivillige og deltidsansatte brandmænd. De udgør en meget vigtig del af beredskabet. De er nemlig med til at understøtte beredskabet og sikre dets robusthed og styrke. Jeg synes, det er fantastisk flot, at der er nogle i det danske samfund, der vil tage den opgave på sig, og derfor er det også vigtigt, at vi finder en løsning, alle kan leve med, ikke bare for brandmændene, men også for borgerne i det danske samfund, der er dybt afhængige af et stærkt, velfungerende og fleksibelt beredskab.

Når det er sagt, undrer det mig, at hr. Bjarne Laustsen foreslår vederlagsmodellen som en løsning – en vederlagsmodel, der jo netop vil stille de deltidsansatte brandmænd i en meget dårligere situation, end de er i i dag. I praksis vil vederlagsmodellen fjerne en lang række af de grundlæggende rettigheder, man har som arbejdstager. Helt grundlæggende vil den i B 85 foreslåede model medføre, at de deltidsansatte brandmænd – og nu gentager jeg noget af det, ministeren sagde, for det er de grunde, der er – ikke vil være dækket af en overenskomst, ikke kan vælge tillidsrepræsentant, ikke vil være dækket af ferieloven, ikke vil være omfattet af Lønmodtagernes Garantifond, ikke vil være omfattet af reglerne om sygedagpenge og barselpenge, ikke vil være omfattet af ligebehandlingsloven og ikke vil være omfattet af arbejdsmiljøloven.

Det undrer mig, hvordan hr. Bjarne Laustsen som socialdemokrat – for Socialdemokraterne plejer at hyldes arbejdstagernes rettigheder – og som præsident for Beredskabsforbundet foreslår en model, som vil fratage brandmændene en lang række grundlæggende lønmodtagerrettigheder; det er oven i købet en model, som ikke har opbakning fra brandmændene selv. Det kan samtidig undre, at hr. Bjarne Laustsen taler så varmt for vederlagsmodellen, når en socialdemokratisk regering selv i 1997 ikke ønskede en model baseret på vederlag præcis af samme grunde, som jeg netop har fremført, nemlig manglende lønmodtagerrettigheder.

Som ministeren også var inde på, bør det tilføjes, at vederlagsmodellen heller ikke, efter hvad de to ministerier, der har været inde over, har kunnet finde ud af, er forenelig med EU-retten. Vederlagsmodellen vil ikke kunne opfylde EU's direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Efter direktivet skal Danmark som medlemsstat sikre, at også de deltidsansatte brandmænd sikres de rettigheder, de som lønmodtagere har krav på. Vederlagsmodellen vil ikke kunne sikre en efterlevelse af det direktiv.

Til slut vil jeg gerne konkludere, at vederlagsmodellen hverken er en hensigtsmæssig eller gangbar løsning på problemet. Vederlagsmodellen vil, som jeg har sagt, stille de deltidsansatte brandmænd dårligere på en lang række punkter, den er heller ikke støttet af brandmændene selv, og den er samtidig i strid med EU-direktivet. Derfor kan Venstre naturligvis ikke støtte beslutningsforslag nr. B 85.

Jeg skal så også tillade mig at sige, at da den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, på nuværende tidspunkt er i skarpt trav på vej til dronningens gallaforestilling i Det Kongelige Teater og derfor er forhindret i at tage ordet, har jeg lovet på vegne af De Konservative at sige, at de helt støtter de synspunkter, som forsvarsministeren har fremsat.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak for det. Så er det hr. Bjarne Laustsen med en kort bemærkning.

Kl. 17:30

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil håbe, at beredskabet passer godt på hr. Helge Adam Møller og hele kongehuset i forbindelse med dronningens forestående fødselsdag, og at der ikke er nogen, der af den grund falder ud af dagpengesystemet. Jeg vil håbe, at fru Marion Pedersen på Venstres vegne vil kigge op på tilhørerpladserne, for der sidder repræsentanter for deltidsbrandmændene, og se dem dybt i øjnene.

Jeg vil gerne høre, om det er korrekt, at der kan fremskaffes dokumentation for, at landsklubben har afvist en vederlagsmodel. Det vil jeg gerne se dokumentation for. Jeg vil også gerne høre, om det ikke er korrekt, at Venstre har lovet en vederlagsmodel som en måde at kompensere brandmændene på, så de overhovedet ikke bliver modregnet, ligesom det gælder for alle mulige andre lønmodtagere. Jeg kan jo henvise til hr. Jens Vibjergs brev fra 1998, hvor der står,

at det er det, man vil gøre. Derfor vil jeg gerne høre, om det ikke er korrekt, at Venstre har lovet det. Så vil jeg gerne høre, hvorfor man ikke står ved det i dag.

Så har Venstre sammen med regeringen og andre partier kommet til at lave en ordning, så de deltidsansatte kun kan få understøttelse i 30 uger. Jeg har hørt, at det indtil nu er omkring 30 mennesker, der er faldet ud af systemet, og at flere hundrede mennesker står for at falde ud af dagpengesystemet. Hvordan kan man sige, at man er glad for de deltidsansatte i beredskabet, når man samtidig laver rigide regler, der gør, at de falder ud af systemet? Forklaring udbedes, tak.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:32

Marion Pedersen (V):

Jeg beklager, at jeg ikke kan se tilhørende dybt i øjnene – godt nok er jeg er langsynet, men ikke så langsynet.

Jeg vil sige, at jeg da også har læst de gamle papirer, som er fra før, jeg kom i Folketinget, og jeg kan også se, hvilke diskussioner der har været. Der kan jeg jo også konstatere, at den socialdemokratiske regering på det tidspunkt afviste alt af netop de samme grunde, som jeg og ministeren her er kommet med, og længere er den sådan set ikke.

Det, vi skal diskutere i dag, er det beslutningsforslag, der er fremsat, og som går på vederlagsmodellen. Hvad der så har været sagt om alle mulige andre løsninger, er jo sådan set ligegyldigt, for det er det her, vi diskuterer i dag.

Så vil jeg sige, at et eller andet sted i mine papirer er jeg helt sikker på at jeg har noget fra Beredskabsforbundet, hvor brandmændene gør opmærksom på, at de ikke vil have vederlagsmodellen, fordi en vederlagsmodel vil betyde, at de mister alle deres arbejdsretigheder.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:33

Bjarne Laustsen (S):

Selv om jeg ikke er så langsynet, kan jeg fortælle, at det ikke ligger i den mappe deroppe. Beredskabsforbundet har aldrig nogen sinde udtalt sig om det. Beredskabsforbundet organiserer de frivillige; landsklubben organiserer deltidsbrandmændene. Det er bare for at få sat det på plads. Jeg ved, at Beredskabsforbundet ikke har sagt noget. Jeg tror heller ikke, at landsklubben har sagt det. Så derfor kan jeg ikke forstå det.

Det, der er interessant i den her sag, er, at Venstre har lovet, at brandmændene skulle behandles på samme måde som byrådsmedlemmerne. De får nemlig ikke modregnet noget, hvis de mister arbejde i deres hovederhverv. Det er jo væsentligt at slå fast.

Det er rigtigt, at Socialdemokratiet afviste det, men det var ikke på grund af det med de forskellige rettigheder, for det har man jo lovet at skrive sig ud af. Nej, der var et spørgsmål om, hvad argumentationen er for, at brandmændene ikke skal modregnes, når alle andre skal modregnes. Dengang sagde Venstre bl.a., at det var, fordi det var et livsvigtigt arbejde, og at de gjorde en kæmpestor indsats, som man ikke kunne undvære, og derfor skulle de ikke modregnes. Hvad er der sket siden da?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:34

Marion Pedersen (V):

Jeg må stadig væk henholde mig til det forslag, der ligger her. Det, vi i dag skal tage stilling til, er vederlagsmodellen. Det har ikke noget med de andre ting at gøre. Man mister sine lønmodtagerrettigheder, hvis man får vederlagsmodellen. Byrådsmedlemmer er ikke omfattet af lønmodtagerting, fuldstændig ligesom hr. Bjarne Laustsen og jeg ikke er det, fordi vi får vederlag i stedet for løn. Det er vederlagsmodellen, vi diskuterer, og vi vil ikke være med til, at samtlige brandmænd mister deres lønmodtagerrettigheder. Derfor siger vi nej.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Line Barfod (EL):

Det, vi diskuterer, er jo, hvordan vi løser det problem, som regeringen selv har skabt. Venstre har stemt for, at man ændrede reglerne om supplerende dagpenge, selv om der blev advaret om, at vi fik det problem, som vi nu kan se vi har, og det, vi diskuterer nu, er en løsning.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, om Venstre mener, at der skal findes en løsning, om Venstre, på trods af hvad ministeren sagde, mener, at vi skal finde en løsning, så deltidsbrandmænd, der er villige til at sætte livet på spil for at slukke brande og redde andres liv, ikke risikerer at miste hele dagpengebeløbet, men faktisk fortsat kan oppebære både supplerende dagpenge og en indkomst for det arbejde, de laver.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:35

Marion Pedersen (V):

Tak. Jeg ved ikke, hvordan man løser det. Vi har jo diskuteret det her i hen ved et år. Jeg tror, hr. Bjarne Laustsen har haft beskæftigelsesministeren i samråd og i spørgetiden, ikke med jævne mellemrum om onsdagen, men hver evig eneste onsdag i meget lang tid, det har jeg i hvert fald kunnet se på tv oppe fra mit kontor. Hvis jeg havde løsningen, er jeg helt sikker på, at jeg fik en medalje af ministeren. For der er ikke noget, de to ministre hellere vil, end at finde en løsning. Vi har bare ikke fundet den endnu, ligegyldigt hvor meget vi har prøvet. Og det er ikke, fordi viljen mangler, bestemt ikke.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Line Barfod (EL):

Det er jo ikke, fordi de løsninger, der er i spil, alle sammen er umulige at gennemføre. Nogle af dem handler jo også om politisk vilje. Derfor er spørgsmålet, om Venstre har den politiske vilje til at finde en løsning, for så kunne vi jo sætte os sammen om et bord alle sammen og gennemgå de løsninger, der er.

Den ene af løsningerne handler jo om, at man ændrer reglerne for supplerende dagpenge, så deltidsbrandfolk bliver undtaget. Den mulighed er der, og den har ingen konsekvenser på andre områder. Det er kun et spørgsmål om, hvorvidt Venstre har politisk vilje til at gøre det, og derfor spørger jeg igen: Har Venstre politisk vilje til at finde en løsning for deltidsbrandfolkene?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:37

Marion Pedersen (V):

Tak. Vi har forsøgt i et år, og vi forsøger stadig væk, om vi kan få strikket en løsning sammen. Når vi ikke vil gå ind i diskussionen om dispensation til deltidsbrandmændene, er det simpelt hen, fordi vi er bange for at åbne en Pandoras æske. Der vil være en masse andre opgaver, som bliver udført i samfundet, hvor man med lige så god ret kunne sige: Jamen det her er lige så vigtigt som deltidsbrandmændene, så de skal også undtages. Og det vil vi ikke være med til.

Jeg skal så sige, at fordi man bliver arbejdsløs som deltidsbrandmand, er man jo ikke nødt til at stoppe med det samme. Med de frekvenser, der er, vil det tage ret lang tid, før man falder for 30-ugersreglen, fra den dag man bliver ledig. Og brandmænd er jo en god arbejdskraft, så gudskelov får de fleste af dem arbejde igen. Jeg ved godt, der er nogle – og én er en for mange – der ryger uden for reglen, men jeg har i hvert fald ikke løsningen på det, for så havde jeg leveret den videre til ministerierne.

Kl. 17:37

Kl. 17:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Den sidste, jeg har noteret til korte bemærkninger, er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:38

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er altid beklageligt at sidde og lytte til, at Venstres ordfører ikke rigtig synes, at der skal gøres noget for brandmændene. Vi ved jo, at deltidsbrandmænd er nogle, der er meget pligtopfyldende og mange gange sætter deres liv på spil. Vi ved også, at regeringen siger, at vi skal fremtidssikre og hele tiden sørge for ny rekruttering. Det er helt i orden, det skal vi selvfølgelig, og det er også det, vi gør. Men hvordan ville fru Marion Pedersen have det, hvis nu brandmændene siger: O.k., det her gider vi simpelt hen ikke mere, vi stopper fra i dag? Så kunne det være, det var fru Marion Pedersens hus, der brændte ned.

Nej, det sker jo ikke her i København, for der er de fuldtidsansatte. Det er kun i Jylland og på Fyn, hvor der hovedsagelig er deltidsbrandmænd.

Men det er jo lidt af et problem, at man siger, at de brandmænd, der har gjort en stor indsats, vil man ikke gøre noget for, mens regeringen gerne vil være med til at fremtidssikre, så der kommer nye ind for at afløse de brandmænd, der er der i dag, og som gør en stor indsats.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:39

Marion Pedersen (V):

Tak. Altså, jeg må bede hr. Bent Bøgsted om ikke at lægge mig noget i munden, jeg ikke har sagt. Jeg har på intet tidspunkt sagt, at der ikke skulle gøres noget. Jeg har tværtimod sagt, at vi har prøvet i et år – fra Venstres og Konservatives side og fra de to ministres side – på at finde alle mulige og umulige løsninger frem. Vi har bare ikke fundet den rigtige endnu, og den, der kan komme med den rigtige, vil virkelig være velkommen, for vi vil gerne løse det. Der er ikke noget, vi hellere vil. Vi kan bare ikke se, at det kan lade sig gøre at løse det med de modeller, vi har kunnet finde.

Selvfølgelig ville jeg være frygtelig ked af det, hvis alle deltidsbrandmænd stoppede. Det ville være et problem for en masse beredskaber rundtomkring i kommunerne. Og så skal jeg sige, at vi i øvrigt også har deltidsbrandmænd i dele af København, i hvert fald ude i den ende af København, hvor jeg bor.

Med hensyn til rekrutteringen, at det ikke hjælper noget, må jeg gøre opmærksom på, at det er Beredskabsforbundet selv, der er kommet med den løsning, så noget må det vel hjælpe.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bent Bøgsted for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Bent Bøgsted (DF):

Når fru Marion Pedersen er så sikker på, at regeringen gerne vil gøre noget, var det måske tjenligt, at regeringen kom med et forslag om, hvordan man skulle hjælpe de brandmænd, der er uddannet i dag, og som er deltidsbrandmænd, og ikke kun kiggede på rekrutteringen fremover. Dansk Folkeparti er helt med på, at vi selvfølgelig skal sikre, at der kan foregå en rekruttering fremover – det er slet ikke det, der er problemet. Men det tager 1 år, inden vi må have lov at bruge en ny brandmand, og det tager ca. 3 år, inden en brandmand er fuldt uddannet som deltidsbrandmand. Og det er egentlig det, der er lidt af et problem, når man så siger, at man ikke vil gøre noget.

Hvis regeringen er så opsat på at gøre noget, må det også være sådan, at fru Marion Pedersen kan se, at det ville være fornuftigt, om regeringen kom med et forslag til, hvordan man kunne hjælpe de her brandmænd, i stedet for bare at udskyde det. Måske er det, fordi der har været for mange ministre inde over. Der har været beskæftigelsesministeren, der har været forsvarsministeren, som har ansvaret, men finansministeren har også været inde over. Det kunne jo være, der har været for mange ministre inde over.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Marion Pedersen (V):

Nu er jeg desværre ikke herre over, hvilke ministre der er inde over forskellige emner. Men da det her berører både beredskabet, som hører under forsvarsministeren, og arbejdsmarkedsregler, som hører under beskæftigelsesministeren, så er det i hvert fald naturligt, at de to er inde over. Finansministeren er naturligvis også inde over, for ligegyldigt hvilken løsning vi vælger, vil det koste penge, og de skal findes et sted.

Nu er jeg ikke sikker på, at hr. Bent Bøgsted var her under hele ministerens tale, men ministeren sagde flere gange, at regeringen frygtelig gerne vil gøre noget, men vi er bare ikke kommet op med den rigtige løsning. Vi tager imod det med kyshånd, hvis nogen har den rigtige løsning.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hermed tak til Venstres ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Ib Poulsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak for det. Der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti er meget optaget af den her sag, og vores tålmodighed er helt opbrugt. I maj 2009 lovede beskæftigelsesministeren os, at et tværministerielt udvalg ville finde en løsning og komme med den inden sommerferien

sidste år. Det skete som bekendt ikke. Man lovede så derefter at komme med et lovforslag i løbet af efteråret, som skulle løse problemet. Vi har ikke set noget endnu.

Nu er det så, vi spørger: Er man fra regeringens side interesseret i at være med til at finde en løsning på det her problem, eller er man ikke? Det burde jo være nemt at svare på, for i loven fra 2008 om jobplan står der, at der ikke er nogen økonomiske konsekvenser, og det passer jo ikke. For hvis alle de frivillige brandmænd er væk, skal man ud og have fuldtidsbrandmænd, og det kommer til at koste kommunerne – nogle snakker om noget i størrelsesordenen 2 mia. kr., så det har da store økonomiske konsekvenser.

I januar blev den her sag taget af dagsordenen. I mandags var det så beskæftigelsesministeren, der skulle have den, men inden vi fik den behandlet, var den hos forsvarsministeren. Vi håber så sandelig, at man vil være med til at finde en løsning på det her problem, for det kan ikke blive ved.

I det midt- og vestjyske område er der allerede tre, som er holdt på grund af det her. Der er 26 på vej i systemet, som stopper. Der er ca. 45 ubesatte stillinger, og de 2 mio. kr., som er afsat i finansloven, skulle bruges til at rekruttere nogle til de ubesatte stillinger. Men de kommer jo nok til at skulle være med til at rekruttere nogle af dem, som går ud af systemet. Så problemet er stort, og jeg tror ikke på, at de 2 mio. kr. er nok.

Så er det helt usædvanligt, at jeg skal læse noget op her, nemlig: Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kunne være til stede ved sagens behandling, skal jeg på deres vegne meddele, at Det Radikale Venstre anerkender problemstillingen, men ikke kan støtte beslutningsforslaget. I stedet opfordrer de regeringen til at fremlægge en fornuftig løsning på problemet så hurtigt som muligt med inddragelse af den relevante forligskreds.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Med den nyskabelse går vi videre til en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:45

Bjarne Laustsen (S):

Det er en historisk dag, for jeg står i den situation, at jeg gerne allerede nu, selv om jeg først skal til senere ifølge dagsordenen, vil rose Dansk Folkepartis ordfører, hr. Ib Poulsen, og øvrige medlemmer af Dansk Folkeparti, for, at de ikke løber fra det løfte, de gav tidligere i 1997, om, at der skulle findes en løsning for deltidsbrandmændene, så folkene ikke skulle modregnes for den indtægt, som man fik. På daværende tidspunkt blev det sagt, at hvis de bliver arbejdsløse, havde de kun nogle ganske få kroner tilovers, og at det var urimeligt.

Derfor vil jeg gerne spørge, om Dansk Folkeparti vil være med til at lave en løsning, der handler om to ting, nemlig at deltidsbrandmændene bliver kompenseret på sådan en måde, at der vil være folk i deltidssystemet, som vil være interesseret i at arbejde fremover, og at der ikke vil være nogen, der falder ud af dagpengesystemet. Hvis vi kan lave de to regler, kan vi få et robust beredskab, tror jeg. Jeg vil spørge Dansk Folkepartis ordfører, om han er enig i det.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:46

Ib Poulsen (DF):

Jeg har en helt klar forventning, selv om jeg ikke rigtig har hørt det fra ministeren endnu, om, at regeringen vil finde en løsning på det her problem. Det skal simpelt hen til. Om det så skal være Dansk Folkeparti i et samarbejde med Socialdemokratiet, hvor regeringen så kan tilslutte sig en model fire, må vi jo kigge på. Men de tre andre

modeller duer åbenbart ikke, så der skal noget fjerde til. Og det kan jo være en usædvanlig alliance, kan man sige.

Vi mener, at problemet skal løses, og det er vi villige til at kigge på. Men vi forventer da og håber da, at regeringen kommer op af skyttegravene nu og får trukket i arbejdstøjet i den her sag. Man har brugt tiden på at kaste med aben, og nu ligger den hos forsvarsministeren. Nu håber vi, at den ligger der, indtil sagen bliver løst inden for ret kort tid.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Bjarne Laustsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:47

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har hørt meget efter Venstre og De Konservative i den sag her, for det er jo dem, der er regeringsbærende. Og for at jeg ikke skal få samme lejlighed til at komme efter Dansk Folkeparti, vil jeg bare stilfærdigt minde om, at både hr. Ib Poulsen og hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti begge har været ude at sige: Hvis ikke der ligger en løsning, inden vi behandler det her forslag, vil vi stemme for Socialdemokratiets forslag.

Jeg er parat til, at vi kan vente på den rigtige løsning, hvis det er sådan, at vi under udvalgsarbejdet kan finde ud af at stille fornuftige krav til regeringen, så den kommer med en løsning. For man må jo sige, at selv om jeg har arbejdet med den sag – og andre har også gjort det, det kvitterer jeg for – så er regeringen ikke kommet med konstruktive løsninger på det problem, som den selv har skabt. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:48

Ib Poulsen (DF):

Jamen det mest konstruktive fra regeringen har jo været, at de er meget kreative i forhold til abekastning, og det har jo altså ikke ført noget med sig, kan man sige.

Men jeg mener stadig væk, som jeg også sagde før, at vi forventer, at regeringen har en løsning på det her. Selv om ministeren ikke rigtig vil sige noget om det, forventer vi, at der kommer en løsning, så vi kan få klaret det her problem.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 17:49

Karsten Nonbo (V):

Det er jo en usædvanlig dag, det må vi sige. De gamle VK-folk fra 1997-1998 har skiftet mening. Det gamle SR-folk har skiftet mening. Som ministeren sagde: VK-folkene er blevet klogere. Og jeg er lige ved at kunne konkludere, at så må SR-folkene være blevet dummere, for de er jo gået den anden vej. Men spøg til side.

En anden ting, jeg lige vil høre ordføreren om, er, om ordføreren er enig med De Radikale, for på usædvanlig vis læste man op fra deres ordførertale. Er man enig med den i Dansk Folkeparti?

Så til sidst: Nu nævnte ordføreren, at der var 3, det havde ramt nu. Den socialdemokratiske ordfører nævnte 30. Hvor har vi det rigtige tal? Hvor er de 3, man kender til? Ligesom jeg vil spørge hr. Bjarne Laustsen, hvor de 30, han kender til, er. For det er jo et gevaldigt spring inden for sådan et beslutningsforslag, altså på næsten 30.

Men mit primære spørgsmål er: Er Dansk Folkeparti enig med De Radikale, hvis ordførertale de jo læste op af?

Kl. 17:50

Kl. 17:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Ib Poulsen (DF):

Nu, når man er til stede i salen og skal stille spørgsmål, er det vigtigt, at man har fulgt hele debatten. Det, jeg sagde med de 3, drejede sig om det vestjyske område. Det er altså der, de er på vej ud. Jeg antager, at det, som hr. Bjarne Laustsen nævnte, de 30, er på landsplan. Og han nikker. Så sådan hænger det sammen.

Med hensyn til det radikale: Som jeg har sagt tidligere, forventer vi, at regeringen kommer med en løsning på det her problem snarest muligt, og det er sådan set det, jeg vil svare på spørgsmålet om, hvorvidt vi er enige med De Radikale eller ej.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Karsten Nonbo for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:51

Karsten Nonbo (V):

Klogt svaret, vil jeg sige til hr. Ib Poulsen. For jeg bemærkede, at De Radikale sagde, at de stemte imod det her beslutningsforslag. Men noget andet er: Kan vi ikke være enige om – for det er jo en ulykkelig situation, som man er havnet i – at hvis der har været nogle tilbageskridt fra den situation, man havde før de nye regler om dagpenge, så er det her fem yderligere tilbageskridt, man nu går?

For et er, at man havde en ulykkelig situation før. Så kommer Socialdemokraterne med et beslutningsforslag, som tilføjer en katastrofe til det ulykkelige. Det svarer jo sådan set til, at man vil helbrede et sygt barn ved at sige: O.k., barnet er sygt, så vi slår det ihjel. Det kan ikke være det, der er meningen med at komme med forslaget.

Hvis vi alle sammen som konsekvens af det trykker på den her knap, trykker vi ja til, at deltidsbrandmændene får frataget alle deres arbejdsmarkedsmæssige rettigheder. Færdigt arbejde, hverken mere eller mindre. Det er det, vi siger ja til, ved at sige ja til det beslutningsforslag. Er det det, DF vil?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:52

Ib Poulsen (DF):

I 12 måneder har der hverken været fremskridt eller tilbageskridt. Der har man stået i stampe. Så er det, vi siger, at man har arbejdet med den her sag så længe, at man har et eller andet. Man må have kunnet finde ud af et eller andet. Så nu har vi god tid frem til sommerferien til at give regeringen en chance for at komme med noget, som deltidsbrandmændene kan bruge til noget, i stedet for den her ulykkelige situation, hvor de bedste og mest engagerede brandmænd er på vej ud af systemet, så man skal bruge penge på at rekruttere nye. Det hænger jo ikke sammen. For de bedste er dem, vi har i systemet, og dem skal vi helst ikke miste.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Samfundet har brug for at få slukket de ildebrande, der opstår. Der står jo simpelt hen menneskeliv og store værdier på spil i form af bygninger, indbo, husdyr m.v., og det er klart for enhver, at slukning af ildebrande forudsætter, at brandmænd når hurtigt frem.

Mange steder har man så fuldtidsansatte brandmænd, men i de tyndt befolkede egne af landet, bl.a. i Nordjylland og Vestjylland, er det, som det også er fremgået af debatten, for dyrt, hvis alle brandmændene har fuldtidsjob og skal lønnes fuldtids som brandmænd. Så er det her system med deltidsbrandmænd jo ganske udmærket. Det er så brandfolk, der har et fuldtidsjob og bliver tilkaldt pr. telefon, i det øjeblik der opstår en ildebrand. Glimrende system.

Ikke mindst i den her arbejdsløshedstid er der, som det også er fremgået af debatten, en del af de deltidsbrandmænd, som desværre bliver fyret fra deres fuldtidsjob, og de får så dagpenge og har kun deres bierhverv som deltidsbrandmand tilbage. Betalingen som deltidsbrandmand skal efter gældende regler trækkes fra i dagpengene, og så får den pågældende supplerende dagpenge fra a-kassen.

Tidligere var det sådan, at man som arbejdsløs på dagpenge kunne være deltidsbrandmand i en ubegrænset periode. Nu er det så sådan, at den borgerlige regering har dummet sig utroligt trods de advarsler, som vi er kommet med, ved at ændre dagpengereglerne sådan, at en arbejdsløs, der samtidig er deltidsbrandmand, nu har stærkt forringede muligheder for at få arbejdsløshedsdagpenge. Den ledige person kan kun være deltidsbrandmand i 30 uger inden for 2 år, simpelt hen fordi regeringen – som det er nævnt – har forringet mulighederne for at få supplerende dagpenge.

Den enkelte arbejdsløse, som står i den her situation, kan så vælge enten mellem fuldtidsdagpenge eller at være deltidsbrandmand og kun få indtægten derfra. Det valg er enkelt for den pågældende. Man vil selvfølgelig vælge fuldtidsdagpenge og så sige farvel til bierhvervet som brandmand; ellers kan man ikke leve af den indtægt, som man får.

Det betyder så, at vi står i den her situation, at i en arbejdsløshedstid bliver der ekstra stor mangel på deltidsbrandmænd. Det er skidt, fordi samfundet som nævnt har brug for at få slukket ildebrande i en fart ud fra enhver betragtning. Så kunne man spørge sig selv: Jamen kan man ikke bare uddanne nogle nye deltidsbrandmænd? Det forudsætter for det første, at der er nogle, der gerne vil være det, og det kniber det med, som ministeren også har erkendt, for – som ministeren siger – det kan være svært at få fri fra sit fuldtidsjob for at fare ud til en brand, når den lige pludselig er der klokken 14.02. For det andet er det ikke helt enkelt at lære at være brandmand. Det kræver utrolig mange øvelser, og man er tidligst uddannet efter 1 år og i virkeligheden kun fuldbefaren, når man har arbejdet med det i 2-3 år. Det er i høj grad learning by doing. Jeg mener at kunne huske, at det koster omkring 100.000 kr. at uddanne en deltidsbrandmand.

Regeringen burde derfor have lavet en undtagelse fra de forringede regler om supplerende dagpenge. Det ville ud fra enhver betragtning have været den bedste løsning. Desværre er regeringen så stejl, at det vil den ikke. Så er det, vi behandler i dag, den næstbedste løsning, nemlig det, Socialdemokratiet foreslår, og som SF støtter, at deltidsbrandmænd fremover honoreres med et vederlag på det samme beløb i stedet for løn. Vederlaget betyder så, at der ingen modregning skal ske i dagpengene, og så er man ikke omfattet af reglerne for supplerende dagpenge. Man kan være deltidsbrandmand i hele dagpengeperioden på 4 år. Så siger man: Jamen den, der er deltidsbrandmand, mister så sine lønmodtagerrettigheder. Det er selvfølgelig en ulempe. Nu har den pågældende dem jo stadig væk i forhold til sit fuldtidsjob, men her bliver det så et valg imellem forskellige ulemper.

Jeg kan i hvert fald ikke forstå noget som helst af, at regeringen her ikke ønsker at optræde som et team. Jeg er ikke klar over, om regeringen har hørt om begrebet teambuilding. Det er i hvert fald meget brugt i vores samfund. Det går altså ud på, at man arbejder sammen som et hold, uanset at man så har forskellige ministerier, som man har ansvaret for. Så drejer det sig altså om at finde nogle løsninger.

Men jeg kan da godt se for øjeblikket i de her uger, at det jo virker, som om – som jeg var inde på tidligere – at både regeringssamarbejdet og samarbejdet med Dansk Folkeparti er ved at gå i opløsning. Det er jo revyagtige forhold med evig splid og spektakel, hvor man kniber sig selv i armen og spørger sig selv: Er det virkeligheden, eller er det en revy, du oplever? Man strides på livet løs mellem alle de pågældende tre partier.

Det, som vi når frem til her, er så, at man afviser løsninger på det problem, man selv har skabt. Jamen du godeste, hvad vil man så selv foreslå for at løse det? Der er noget fåget noget omkring rekruttering, men som det jo er sagt, er det i forvejen et problem, og derfor er det ikke nogen holdbar løsning. Jeg mener, at det her er en falliterklæring for regeringen. Den er åbenbart fuldstændig handlingslammet, med hensyn til hvad der skal ske.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil godt sige tak til hr. Eigil Andersen fra SF. I 1997 var SF og Venstre alliancepartnere i nøjagtig det samme forslag, som vi diskuterer her. Men nu har hr. Karsten Nonbo fra Venstre analyseret sig frem til, at hvis man siger ja til det her, vil man slå beredskabet ihjel. Jeg vil godt høre, om det var SF's mening dengang, at beredskabet skulle slås ihjel, eller det skulle reddes.

Dengang var hr. Aage Frandsen i spidsen for SF. Han havde også et tilnavn, som jeg ikke skal sige noget om her, men han var en meget, meget klog mand – sådan opfattede jeg ham. Jeg kan jo ikke mistro SF fra dengang, at de kunne finde på at fjerne nogle rettigheder fra deltidsbrandmændene. Man var netop også klar over alle de forskellige ting og problematikker, der var omkring vederlagsmodellen. Dem var man parat til at løse, fordi det, der var vigtigt, var at sørge for, at deltidsbrandmændene kunne have et hovederhverv, som de kunne risikere at blive fyret fra, men de måtte ikke få lov at blive fyret fra deres deltidsjob som brandmænd, fordi de mistede deres arbejde i hovederhvervet. Var det ikke fuldstændig det, der var rygraden i SF's forslag, og er nøjagtig det samme som det forslag, vi diskuterer i dag?

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:00

Eigil Andersen (SF):

Det er helt rigtigt, at når vi var med til at foreslå dengang i 1990'erne, at det også skulle løses med en vederlagsmodel, var det et forsøg på at redde beredskabet. Det var et forsøg fra vores side på at leve op til det, som regeringen forsømmer og ikke lever op til, nemlig at sørge for, at der er tilstrækkeligt med brandmænd til stede til, at folk ikke skal omkomme i en ildebrand.

Jeg vil da i den forbindelse også nævne, at når man taler om lønmodtagerrettigheder, skal man huske på, at det er det offentlige, som er arbejdsgiveren. Hvis der skulle være et problem, kan man sige, at hvis det offentlige som arbejdsgiver opfører sig ordentligt over for

de pågældende brandmænd, så er der jo ikke noget problem overhovedet.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:00

Bjarne Laustsen (S):

Det vil altså sige, at hvis de spøgelse, som regeringspartierne og deres ordførere ser i dag, skulle være reelle, vil SF gerne være med til at skrive dem ud, således at deltidsbrandmænd får en ordning som det, man lovede dem i 1990'erne, og som gør, at deltidsbrandmændene ikke kan falde ud af dagpengesystemet. Så kan man diskutere det der med, om de heller ikke skal modregnes, men det er i hvert fald vigtigt, at vi har et beredskab.

Så spørgsmålet til SF er nu, om man vil være med til at lave en løsning, der peger i den retning, fordi man stadig væk har et løfte at indfri. Det var det problem, man sagde midt i 1990'erne, der skulle løses.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:01

Eigil Andersen (SF):

Det vil vi absolut gerne være med til at løse. Jeg må da sige, at det forekommer mig meget rystende, at man fra regeringens side er klar til at sætte menneskeliv på spil. Det er jo det, der til syvende og sidst er tale om, for hvis der ikke kommer brandfolk ud til en brand i eksempelvis et hus, hvor mennesker ligger og sover, er der stor risiko for, at de kan omkomme.

Jeg forstår ikke, at det her bliver behandlet så useriøst, at man nu, som det er fremgået af debatten, og som også Dansk Folkeparti har påpeget, har brugt et år på at finde ud af, at man *ikke* kan finde ud af noget. Så siger jeg altså til mig selv, at der er for dårlig intelligens til stede i den her regering, og så er der brug for, at der kommer en ny, som kan finde ud af at løse problemerne.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Marion Pedersen (V):

Tak. Jeg bliver nødt til at spørge ordføreren om et par ting, for som jeg opfatter ordføreren og dermed SF, mener man, at regeringen har dummet sig, da vi lavede loven om. Så bliver jeg nødt til at spørge: Hvad gør SF så, hvis de stemmer for et forslag, hvor deltidsbrandmændene mister alle deres lønmodtagerrettigheder? Jeg er ked af at sige, at jeg i hele mit voksenliv har levet i den vildfarelse, at Socialistisk Folkeparti altid stod på lønmodtagernes side. Det har jeg åbenbart fuldstændig mistolket, sådan som jeg hører det i dag.

Jeg vil så sige, at når ordføreren nu skoser os for ikke at have fundet en løsning, venter jeg meget spændt på at høre hr. Eigil Andersens løsning. Løsningen må jo så være hos hr. Eigil Andersen, når han mener, at vi er for dumme, når vi ikke kan finde den.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:03

Eigil Andersen (SF):

Det er helt rigtigt, at SF's holdning er, at vi støtter lønmodtagerne i Danmark. Jeg føler mig ikke overbevist om, at der er et problem, som det her er blevet påpeget. Jeg har skitseret, at det her er den næstbedste løsning. Den allerbedste løsning vil være, at regeringen laver en dispensation fra de dagpengeregler, som man gennemførte for et år siden. Der gjorde man det, at man forringede muligheden for at få supplerende dagpenge. Og så må man altså finde ud af via et teambuildingkursus i regeringen – mellem beskæftigelsesministeren, forsvarsministeren og for min skyld også gerne finansministeren – hvordan man kan lave en sådan løsning, for der lever mennesker i det danske samfund, som risikerer at komme ud for en ildebrand, der ikke bliver slukket, fordi der ikke er brandfolk nok.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så det fru Marion Pedersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:04

Marion Pedersen (V):

Ja, og hvis SF er med til at stemme det her igennem, står der brandmænd, som risikerer at miste livet under udøvelse af deres arbejde, brandmænd, som ikke er dækket af noget som helst: som ikke er dækket af overenskomst, som ikke har en tillidsmand, som ikke er omfattet af ferieloven og Lønmodtagernes Garantifond, og som ikke er omfattet af sygedagpengereglerne, ligebehandlingsloven og arbejdsmiljøloven – arbejdsmiljøloven sagde jeg til sidst. Mener hr. Eigil Andersen virkelig, at SF vil stemme for det forslag?

Kl. 18:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:04

Eigil Andersen (SF):

Jeg har meget svært ved at forstå, at folketingsmedlemmet og ordføreren fra Venstre her kan have den opfattelse, at en offentlig arbejdsgiver skulle opføre sig sådan, at eksempelvis arbejdsmiljøloven ikke blev overholdt, eller at der ikke kunne blive udbetalt en erstatning, hvis der skete et uheld.

Men det er jo selvskabte plager. Regeringen er her ude i selvskabte plager, og regeringen har jo intet forslag. Man kunne følge vores primære forslag om at lave en undtagelse fra reglerne om de supplerende dagpenge.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 18:05

Karsten Nonbo (V):

Vi må jo konstatere, at hr. Eigil Andersen i hvert fald ikke har noget forslag – jo, han har det her forslag, og det trumfer han oven i købet oveni, vil jeg så sige – om, at hvis det offentlige opfører sig ordentligt, er det ikke nødvendigt med alle de her regler. Vil det så sige, at man kan gå et skridt videre og sige, at så skal hjemmehjælperne, som jo også arbejder i det offentlige, heller ikke være omfattet af arbejdsmiljøloven m.v.? Hvis det er sådan, at vi skal gå i gang med at rulle dårligere ting ud på arbejdsmarkedet for de offentligt ansatte, inklusive de frivillige brandfolk, vil jeg altså sige, at vi da rigtig er ude på et skråplan.

Jeg må igen slå fast: Det kan godt være, at vi ikke har fundet den rigtige løsning endnu, men vi er dog kommet lidt efter den rigtige løsning, og som jeg ser det her, er det i hvert fald med til at cemente-

re en endnu dårligere løsning, for det her er da fem skridt tilbage fra der, hvor man end måtte stå, hvis man fratager deltidsbrandmændene deres rettigheder. Det kan da godt være, at vi i fællesskab skal finde en bedre løsning, men vi skal da ikke starte med at gå fem skridt tilbage og så lave en ringere løsning, som det vil blive, hvis vi siger ja til det her i håb om at finde en bedre løsning bagefter.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:06

Eigil Andersen (SF):

Hr. Karsten Nonbo bruger udtrykket, at det da godt kan være, at vi ikke har fundet den rigtige løsning endnu. Nej, det kan ikke godt være, at man ikke har fundet den rigtige løsning endnu. Regeringspartierne, inklusive hr. Karsten Nonbos parti, Venstre, har ikke fundet løsningen – det står fuldstændig klart – og det eneste, man er i stand til her i dag, er at sige nej til løsning et, to og tre, og man har ikke noget forslag. Det er det, som jeg kalder en falliterklæring. Hvis hr. Karsten Nonbo vil være med til at gennemføre vores primære forslag, nemlig at deltidsbrandmænd skal undtages fra reglerne om supplerende dagpenge sådan, at de som arbejdsløse uden problemer kan udøve deres erhverv som deltidsbrandmænd, så vil det være mig en meget stor glæde; men det kan jeg jo spørge hr. Karsten Nonbo om. Vil Venstre være med til at lave en undtagelse fra reglerne om de supplerende dagpenge?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Nonbo for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:07

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg accepterer da gerne, at vi bytter om på rollerne, så det er sådan, at spørgsmålene kommer fra talerstolen og svarene fra salen. Det er da helt i orden.

Der er jo lavet nogle regler for arbejdsmarkedet, og de er lavet af et flertal bestående af Dansk Folkeparti og regeringen, og det er nogle regler, som står fast, og som omfatter et meget stort arbejdsmarked, hvorimod det her er en lille del. Her siger vi så, at vi må lave noget andet end det, der er nu, og der har ministeren nævnt noget med flere penge til rekruttering osv. Løsningen skal vi sammen prøve at finde, men løsningen er som sagt da ikke at gøre det endnu ringere og så sige: Nu har vi fundet løsningen, som er, at det skal være endnu ringere. Det kan jeg altså ikke se. Og da det er det her forslag, vi debatterer, vil jeg først og fremmest give førstehjælp, altså få ret det trådene ud og få det her forslag væk, for som det er, er det altså kun et tilbageskridt. Det er bare det, jeg siger.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:08

Eigil Andersen (SF):

Det er en stor overraskelse for mig, at der fra borgerlig side er så stor ukonstruktivitet til stede. Det er jo den rene protestpolitik. Det eneste, man gør, er, at man siger: Nej, nej og nej. Hvad siger man ja til, og hvad har man af konstruktive forslag? Man har ingenting. Som det er fremgået af debatten, har Dansk Folkeparti i det flertal, som har været med til at forringe den supplerende dagpengeordning – desværre – haft en forventning om, at det her problem blev løst, og man er vrede over, at det ikke er blevet løst i løbet af det år, der er gået. Altså, jeg vil gentage for hr. Karsten Nonbo, at hvis Venstre vil

være med til at lave en dispensation, for det begreb findes jo, man kan lave dispensationsmuligheder fra reglerne om supplerende dagpenge, så vil det her problem jo slet ikke være til stede.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er helt afgørende i vores samfund, at vi har et beredskab, at vi har nogle, der kan rykke ud, når det brænder, har nogle, der kan rykke ud, når der opstår forskellige situationer, der kan være farlige, hvor man skal ud at redde menneskeliv og skal ud at redde ejendom.

Hvis vi skulle have fuldtidsansatte, der kunne dække behovet for at rykke ud, hver gang det brænder et sted i Danmark, ville det blive rigtig, rigtig dyrt for samfundet. Derfor er det fantastisk, at vi har en masse frivillige, der vil stå til rådighed, og det er fantastisk, at vi har deltidsbrandfolk, som er villige til over deres almindelige arbejde at påtage sig det arbejde at rykke ud, når det brænder, at smide alt, hvad de har i hænderne, og tage ud og hjælpe med at slukke brande og redde andre.

Men også mennesker, der er deltidsbrandfolk, kan blive arbejds-løse. Vi advarede, da regeringen og Dansk Folkeparti indførte reglerne om supplerende dagpenge, om, at det kunne blive et problem for en række grupper, og at det også kunne blive et problem for deltidsbrandfolk.

Det ville regeringen ikke høre på. Regeringen har nu i et år trådt vande og sagt, at den arbejder på en løsning osv., og det, vi så i dag hører fra ministeren, er, at regeringen ikke længere har et eneste bud på en løsning. Den er ikke engang i gang med at undersøge løsninger. Den har slet ikke noget.

Regeringen siger, at vi skal blive bedre til at rekruttere. Vi er alle sammen enige om, at der ud over det her konkrete problem også ligger et rekrutteringsproblem, men det bliver jo ikke nemmere at rekruttere nye brandfolk, hvis det, de kan se, er, at regeringen godt nok holder pæne taler om, hvor vigtige de er, men at den ikke har nogen politisk vilje til at sikre, at de mennesker, der faktisk ønsker at være deltidsbrandfolk, ikke mister deres dagpenge og dermed kommer til at stå uden indkomst. Det er jo ikke noget, der tyder på, at man sætter deres indsats særlig højt. Det er ikke noget, der tyder på, at man gerne vil gøre det nemt at rekruttere brandfolk.

Hvis regeringen virkelig havde politisk vilje til at finde en løsning på det her problem, kunne man jo indkalde os til et møde, og så kunne vi sætte os rundt om et bord og gennemgå de forskellige muligheder.

Den mest oplagte mulighed, hvilket vi også har sagt flere gange under debatten her, er jo, at man går ind og siger, at reglerne om supplerende dagpenge ikke skal gælde for deltidsbrandfolk; at man laver den regel, som man indførte, om for deltidsbrandfolkene. Det kan man jo gøre, hvis man virkelig har politisk vilje til at løse problemet. Man siger så, at det ønsker man ikke, for så kommer der jo også alle mulige andre grupper. Men det er jo trods alt et spørgsmål om politisk vilje fra regeringens side. Hver eneste gang ville man så skulle ind fra regeringens side og tage stilling til, om man mener, at den her gruppe er så vigtig.

Derfor bliver man fra regeringens side jo nødt til at gøre det klart, om man faktisk har politisk vilje til at løse det her problem. Mener man faktisk, at det er så afgørende vigtigt, at vi fortsat har deltidsbrandfolk, som også har mulighed for at blive ved med at være deltidsbrandfolk, hvis de bliver arbejdsløse, kan man løse problemet, hvis man vil.

Man kan så sige, at det kun er den gruppe, man vil løse problemet for, og ikke de andre. Så kan vi på andre tidspunkter tage politiske slagsmål om dagpengereglerne generelt. Men det kunne man jo gøre, hvis man fra regeringens side havde den politiske vilje til det.

Derfor håber jeg, at man besinder sig og indkalder os til et møde. Så kan vi sætte os ned rundt om et bord og snakke sammen og finde nogle løsninger, der faktisk virker, i stedet for at man her bare afviser enhver løsning og oven i købet siger fra ministerens side, at man slet ikke har noget bud. Man er ude over den situation, hvor man siger, at man undersøger og overvejer osv., for regeringen siger, at den slet ikke har noget bud på en løsning. Derfor er det altså et spørgsmål om at finde den politiske vilje og eventuelt finde den uden om regeringen, for der skal findes en løsning.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Bjarne Laustsen (S):

Allerførst vil jeg gerne anerkende fru Line Barfods og Enhedslistens indsats i denne sag for de frivillige og deltidsbrandmændene, i det hele taget for beredskabet. For det er vigtigt, at vi har et system, der fungerer.

Jeg ved, at Jette Gottlieb og Enhedslisten i 1997 sammen med andre gode kræfter, der også er til stede her i dag, var med til at fremsætte et forslag, og det kan jeg ikke forstå. Kan det virkelig passe, at det var Enhedslistens intention at fremsætte et lovforslag, der trynede deltidsbrandmændene og fratog dem en hel masse rettigheder? Var det ikke sådan, at man godt var bekendt med det – som det også stod i pressemeddelelsen fra Den Konservative Pressetjeneste – og at man ville skrive sig ud, hvis der var nogle problemer i forhold til at indføre en vederlagsmodel? Er det ikke korrekt? Det vil jeg gerne have bekræftet.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:14

Line Barfod (EL):

Hr. Bjarne Laustsen har fuldstændig ret: Enhedslisten kunne ikke drømme om at være med til at fratage nogen lønmodtagerrettigheder. Det er helt klart, at man selvfølgelig skulle finde en løsning, så folk ikke mistede deres lønmodtagerrettigheder. Og det er et spørgsmål, om man har politisk vilje til at finde den løsning, og det er det, der er afgørende: Er der et flertal i Folketinget, der har politisk vilje til at finde en løsning, finder vi også en løsning. Og jeg håber virkelig, at regeringen ændrer opfattelse og begynder at finde den politiske vilje frem og siger: Vi vil gerne finde en løsning.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:15

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er glad for, at vi ikke lider af alzheimer light, og derfor vil jeg godt en gang til prøve at teste: Er det ikke korrekt, at vi i forbindelse med forhandlingerne om jobplanen i 2008 – og der ved jeg at både fru Line Barfod og undertegnede og andre gode folk også var ordførere – pressede regeringen rigtig meget, og at regeringen så sagde, at hvis nu det var rigtigt, at der var nogle af de grupper, som vi talte rigtig meget om, der ville blive uforholdsmæssigt hårdt ramt, ville den være parat til at finde en løsning? Det står direkte i aftalen.

Nu har vi diskuteret det her i et år. Venstres ordfører sagde, at bare der var én deltidsbrandmænd, der faldt ud af systemet, var det en for meget. Der var jo netop en af de grupper, der ikke skulle have været ramt. Venstre havde lovet dem langt mere, og de ville aldrig blive modregnet for så meget som en buket 25-øre, som statsministeren sikkert ville sige. Men man har gjort noget for dem, der er endnu værre, og det er, at de rent faktisk ikke kan få lov at passe deres brandmandsjob, selv om de gerne vil. Var det ikke netop et eksempel på en gruppe, som det står i aftalen at man kunne fritage, hvis det var det, man ville?

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at da vi diskuterede indførelsen af de her stramninger i reglerne om de supplerende dagpenge, blev regeringen ved med at sige, at vi ikke havde ret i, at det ville ramme deltidsbrandfolk og andre grupper. Der er heller ingen tvivl om, at regeringen gentagne gange – både dengang og siden – har sagt, at det ikke er meningen fra regeringens side, at man skal ramme deltidsbrandfolkene.

Både beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren har adskillige gange sagt, at man ikke ønsker at ramme deltidsbrandfolk, og at der skal findes en løsning. Det har vi så hørt på i et år – at der skal findes en løsning – og det, vi bare må konstatere nu, er, at regeringen kommer og siger, at det ikke er muligt at finde en løsning. Og det er der, jeg håber at et flertal i Folketinget kan presse regeringen til at sige: Der skal findes en løsning. Der skal leves op til den politiske vilje til at finde en løsning, så de, der ønsker at udføre det store og meget vigtige arbejde, det er at være med til at slukke brande, kan gøre det uden at miste deres dagpenge.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:17

Marion Pedersen (V):

Tak. Da jeg var på talerstolen tidligere, ledte jeg forgæves efter det citat, hvor Landsklubben for Deltidsansatte Brandfolk tilkendegav, at de ikke kunne leve med vederlagsmodellen. Det har jeg fundet nu, og jeg må desværre konstatere, at hr. Bjarne Laustsen er den, der lider af alzheimer light. I forbindelse med den udarbejdelse, der var af rapporten i forbindelse med B 88 tilbage i 1997, sagde Landsklubben for Deltidsansatte Brandfolk, at de ikke kunne acceptere en vederlagsmodel, der medførte, at de mistede deres lønmodtagerrettigheder.

Gør det ikke indtryk på fru Line Barfod, at brandmændene ikke ønsker den ordning, som fru Line Barfods parti har i sinde at stemme for?

Kl. 18:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:18

Line Barfod (EL):

Fru Marion Pedersen lægger til grund, at Enhedslisten skulle stemme for en ordning, der ville fratage mennesker lønmodtagerrettigheder, og at vi tilbage i midten af 1990'erne skulle have foreslået en ordning, der fratager mennesker lønmodtagerrettigheder. Det er helt uden for, hvad Enhedslisten kunne finde på at gøre. Det var derfor,

jeg i min ordførertale understregede, at vi skulle finde en løsning; det var derfor, jeg i mit svar til hr. Bjarne Laustsen sagde, at vi skal finde en løsning, der selvfølgelig sikrer, at folk beholder deres lønmodtagerrettigheder.

Den løsning er mulig at finde. Hvis man har politisk vilje til det, kan man sætte sig sammen og finde den løsning. Men vi ønsker ikke at fratage nogen deres lønmodtagerrettigheder.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Marion Pedersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:19

Marion Pedersen (V):

Tak. Men hvis man læser forslag til folketingsbeslutning nr. B 85, som vi behandler her i dag, kan man se, at de mister alle deres rettigheder, hvis der bliver stemt ja. Hvis det bliver stemt igennem, mister de deres rettigheder. I det her forslag står der intet om, at der skal dispenseres på nogen som helst områder. Der står, at de skal have en ren vederlagsmodel, og en ren vederlagsmodel betyder, at de mister alle deres lønmodtagerrettigheder.

Jeg har siddet og læst det igennem nok en gang for at se, om jeg var tungt opfattende. Det mener jeg altså ikke jeg er.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:19

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor Venstres ordfører er så optaget af at sige: Det duer ikke, det duer ikke, det duer ikke, den løsning kan vi ikke bruge, den løsning kan vi ikke bruge, den løsning kan vi ikke bruge! Venstres ordfører burde være optaget af, hvordan vi får en løsning, hvordan vi sikrer, at de mennesker, der gerne vil sætte deres eget liv på spil ved at være med til at redde andre, ved at være med til at slukke brande, ikke mister deres dagpenge? Det burde være det, Venstre var optaget af.

Det er det, vi har sagt under hele den her debat og under hele den debat, der har været om de stramninger, der er sket: Lad os finde en løsning. Det er derfor, jeg gentagne gange her har sagt: Lad os sætte os sammen rundt om et bord og finde en løsning. Jeg synes, det burde være det, Venstres ordfører var optaget af i stedet for bare at sige, at alle andres forslag ikke duer. Lad os få afklaret, om Venstre har politisk vilje til, at der skal findes en løsning, og hvis man har det, så lad os sætte os ned og finde den.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:20

(Ordfører for forslagstillerne)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Jeg takker for alle de bemærkninger, der er kommet, jeg havde nær sagt både de positive – og det er selvfølgelig de bedste – og de bemærkninger, der trods alt siger, at her skal der findes en løsning på et problem, som alle anerkender findes. Ellers ville det være hykleri, når jeg bliver beskyldt for, at jeg ofte har haft beskæftigelsesministeren i onsdagsspørgetimen her, og en del af beskyldningerne er vel også rigtige.

Beskæftigelsesministeren har stået nede på den bagerste række og sagt en lektie, som hun kan udenad, og som jeg har hørt så mange gange, nemlig at redningsberedskabet med deltidsansatte brandfolk

ligger regeringen meget på sinde, og at nu skal hr. Bjarne Laustsen ikke komme og tage patent på det, for regeringen er så optaget af, at man skal have de her systemer, så det er vi fuldstændig fælles som. Nogenlunde sådan har hun sagt, man kan slå op i referatet fra Folketingets forhandlinger og læse referatet fra de få gange, jeg har benyttet mig af den mulighed.

Jeg synes, at det var vigtigt at følge sagen helt til dørs, fordi jeg jo også gerne har villet finde en løsning på det. Så tænkte jeg på, hvordan man kan løse deltidsbrandmændenes problem, for den gamle SR-regering, som jeg anerkender gjorde rigtig mange ting – det var jo ikke bare skidt, som man påstår at de gjorde, de gjorde rent faktisk rigtig mange ting – sørgede for at friholde deltidsbrandmændene for begrænsningen i de supplerende dagpenge. De kom aldrig i nærheden af begrænsningen. Man fritog dem endda også for timeoverførselsreglerne.

Det var ikke nok for Venstres ordfører, der dengang var hr. Jens Vibjerg, som sagde: De skal overhovedet ikke modregnes noget som helst, de skal overkompenseres.

Derfor er jeg jo glad for, at han er til stede her i dag. Det er den skinbarlige sandhed om den sag. Og det er rigtigt, at der er blevet sagt mange andre ting om den sag.

Så tænkte jeg: Hvordan kan man løse det? For vi argumenterede imod dengang, det kan man også læse i referatet fra Folketingets forhandlinger. Vores ordfører for Socialdemokraterne, som dengang havde regeringsmagten, sagde, at man ikke syntes, der var grund til at overkompensere den her gruppe. Men Venstres ordfører og De Konservatives ordfører fastholdt, at det skulle man selvfølgelig gøre, fordi det er så livsvigtig en indsats, og det kunne simpelt hen ikke passe, at man skulle modregne dem så hårdt, at de kun havde et par kroner tilbage, når de fortsatte deres gerning med at være brandmænd, selv om de havde mistet deres arbejde, altså deres hovederhverv.

Jeg synes også, vi ved samme lejlighed i dag skal bruge lidt tid på at anerkende de arbejdsgivere, som ansætter folk, som også er deltidsansatte brandmænd eller bliver det – for det skulle vi gerne have nogle flere til at blive, det er vi enige om – og hvor arbejdsgiverne siger: Man kan bare smutte, når alarmen lyder. Det er jo flot.

Et af de steder, hvor det skete, var på MAN Diesel i Frederikshavn, det har været kutyme dér. Og det var et godt sted, for når man arbejdede dér og var med i fællesskabet, kunne man også være brandmand. Lige pludselig lukkede de motorproduktionen, og i forbindelse med fratrædelsen af rigtig mange af de her folk – bevares, nogle af dem er ikke fratrådt endnu, men de går med deres opsigelse – kunne man se, at brandvæsenet i Frederikshavn ville miste en stor del af deres deltidsansatte. Så tager den her sag fat, for det viser sig, at i Vestjylland, som hr. Ib Poulsen også har redegjort for, og i Vordingborg og alle mulige andre steder, hvor man benytter sig af det her system, er der rigtig mange, der står for at falde ud af systemet.

Nu sidder vores nye, yndige og kække undervisningsminister i salen. Oppe i Brønderslev kan vi se at der også er faldet folk ud. Det er noget, der berører hver eneste valgkreds, og jeg garanterer for, at samtlige folketingsmedlemmer har fået henvendelser om den her sag. Derfor bør vi da også finde en løsning på det. Bevares, jeg anerkender blankt, at jeg valgte at tage det forslag, som Venstre og De Konservative, ja, alle partier i Folketinget undtagen S og R, havde fundet frem til var det bedste, og så tænkte jeg: Det er da medicinen, hvis vi skal løse noget. Selv om jeg ikke altid har talt pænt om de partiers forslag, kunne man da godt for en gangs skyld sige, at det nok var det bedste forslag, når de har arbejdet så meget med det. Derfor adopterede jeg det forslag.

Jeg har også overtalt fagbevægelsen til at sige ja til sådan en løsning, der selvfølgelig ikke skal indebære, at der skal være spor begrænsninger i lønmodtagerrettighederne, overhovedet ikke. Hele ve-

jen rundt er der banet vej for, at vi kan sætte os sammen og finde en løsning.

Hvis man ikke vil finde en løsning om en vederlagsmodel, er jeg spændt på, hvad man så vil finde på. For der er jo et flertal i Folketinget her i dag, der har sagt, at der skal findes en løsning. Som Venstres kloge ordfører sagde: En brandmand, der falder ud af det her system, fordi vedkommende mister sit arbejde i hovederhvervet og derefter må stoppe som deltidsbrandmand, er en for meget.

Lad mig lige prøve at ridse det op: Det her system indebærer, at når man er deltidsbrandmand, påtager man sig et meget, meget stort ansvar. Det tager 1, 2 eller 3 år at uddanne sig. Det kræver, at man gennem erfaring får kompetencer, hvis man skal ind og arbejde som røgdykker. Hvis jeg skulle med ind sammen med en anden røgdykker, ville jeg meget gerne arbejde sammen med en, der har kompetencer, og som har prøvet det før.

Kl. 18:25

Det koster måske 100.000 kr. eller mere at uddanne en brandmand. Derfor kan jeg simpelt hen ikke i min vildeste fantasi forstå, at man synes det. Det er da bedre, at de bruger deres kompetencer på det, de er uddannet til, og det tror jeg også undervisningsministeren kan bekræfte. I stedet for at vi laver rigide regler, der gør, at de må stoppe, går vi ud og siger, at vi bruger nogle penge på at få nogle ind. Jeg tror også hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører, var inde på nøjagtig samme problematik.

Hvorfor ikke bruge de folk, vi allerede har i systemet, der kan deres kram, og som FKB, kommunerne, Falck og alle mulige andre aktører på det her område gerne vil have fortsætter? De er faktisk kede af det, hver gang der er en, der bliver fyret. Der er endda nogle, der er i den situation, at de mister deres arbejde. De mister også deres bolig, fordi de har bolig ved beredskabet, ved brandvæsenet, for så kan de hurtigere rykke ud. Dernæst siger man, at det, der har været en del af deres liv og deres kald, deres brandmandsjob, mister de også.

Kan vi virkelig være det bekendt her i Folketinget i år 2010, at vi ikke kan finde ud af det? Nogle kom til at lave en fejl og ville ikke indrømme det. Kan ministeren ikke bekræfte, at det var sådan, at deltidsbrandmændene aldrig nogen sinde har været hørt om redueringen i de supplerende dagpenge? Aldrig nogen sinde! Jeg har taget det her pæne blad med, så man kan se, hvor de kommer fra. Man var fuldstændig ligeglad, trods det at man har lovet dem, at man fuldstændig har fritaget dem. Helt og fuldstændigt uden om alle regler sendte man et lovforslag i høring, uden at høre deltidsbrandmændene, digevagterne, strandfogederne og redningsmændene, som man sagde i 1997 skulle friholdes for alt. Dem valgte man at trække en ordning ned over. I Socialdemokratiet var vi da også barske. Da havde de, der havde opsigelsesvarsel, 52 uger. De folk, der intet opsigelsesvarsel har – det gælder også fiskepigerne, hospitalsklovnene og alle de andre – var aldrig nogen sinde omfattet af reglerne. Da sagde regeringen: Vi skal have ens regler på det her område, så de skal kun have 30 uger alle sammen. De bliver bare aldrig nogen sinde hørt.

Jeg vil så gerne have, at forsvarsministeren bekræfter, at det er sandt, hvad jeg står og siger, for der ligger ingen høringssvar, og de har heller aldrig nogen sinde været spurgt. Derved kom man jo til at begå en fejl. Dengang vi havde debatten om de supplerende dagpenge, sagde vi, at der var mange grupper, der ville blive ramt uforholdsmæssigt meget af det her. Jeg tror også, at det var derfor, hr. Bent Bøgsted sagde, at hvis det, som bl.a. undertegnede står her og siger nu, var rigtigt, fik man en musefældeklause ind, der sagde, at hvis der var nogle grupper, der blev ekstraordinært hårdt ramt, ville man se på det i forligskredsen.

Derfor var det da spændende at høre, om den nye alliance i dansk politik – Dansk Folkeparti tog besked med fra De Radikale, der måske ikke lige kunne være her i dag – kunne sige: Det er en sag, vi

skal have løst sammen. Vi står ved, at vi fik den musefældeklausal ind, og her er et sted, vi skal bruge den.

Sådan forstår jeg det, man siger. Derfor skal vi selvfølgelig arbejde videre med den sag her. Og jeg vil gerne allerede nu annoncere, at da statsministeren ved egen kraft har flyttet den fra Beskæftigelsesministeriet over i Forsvarsministeriet, vil jeg meget, meget gerne se, og det tror jeg også Forsvarsudvalgets medlemmer vil, den nye forsvarsminister og beskæftigelsesministeren, for man skal få lov til at komme med en løsning på det her problem. Når alle erkender, at det er en vigtig sag, og at der skal findes en løsning, synes vi det er rimeligt, regeringen kommer med et forslag.

Hvis man ikke gør det, vil jeg appellere meget, meget kraftigt til Folketingets partier om at sætte sig sammen og skrive en beretning, der går ud på at løse problemets omfang, således at ingen deltidsbrandmand, der mister sit arbejde i sit hovederhverv, men som ellers gerne ville have fortsat med at slukke brande, kan falde ud af dagpengesystemet. Hvis vi kan blive enige om det, og det har jeg forstået på ordføreren i dag at vi kan, er jeg en glad mand – ikke for min egen skyld, men man skal gøre det for de brandmænd, der sætter livet på spil, og som har været ude, mens der er faldet 1.000 tage sammen her under snepresset. Da var de der også; de er der altid. Uanset hvad der sker, er de der altid.

Vi har en forpligtelse til at sørge for, at de også fortsat kan være der, uden at der findes rigide regler. Man må for min skyld lave alle de regler, man vil, men her er en gruppe, der falder ind under den ramme for dem, der bliver uforholdsmæssigt hårdt ramt. Det synes jeg vi har en forpligtelse i forhold til. Hvis det er sådan, at Folketingets partier og ordførerne vil leve op til det ansvar, uanset hvad de har sagt og lovet igennem tiderne, tror jeg, at det her kan ende med at blive en god sag, som kan være Folketinget værdigt, for det skylder vi de folk, der sætter livet på spil hver dag i redningsberedskabet.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg skal lige bede ordføreren blive der, for der er en kort bemærkning fra fru Marion Pedersen.

Kl. 18:31

Marion Pedersen (V):

Tak. Vi kan jo selvfølgelig se det om et par dage, når udskriften af dagens forhandlinger kommer på papir, men jeg vil bare gerne lige have bekræftet, at ordføreren sagde, at arbejdsbevægelsen er gået med på B 85, som betyder, at brandmændene mister alle deres rettigheder, for der står intet om nogen som helst former for kompensation i det beslutningsforslag, vi arbejder med her. Det er muligt, at ordføreren drømmer om, at vi siden hen kan lave om på de regler, men det er altså ikke det, vi diskuterer her i dag.

Jeg kan godt forstå, at hr. Bjarne Laustsen som præsident for Beredskabsforbundet kæmper den her kamp så hårdt – det ville enhver gøre, altså, alt andet ville være dumt, hvis man gerne vil genvælges, sådan er det jo – men jeg bliver nødt til at have bekræftet, at arbejdsbevægelsen har sagt ja til det her.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:32

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan bekræfte alt det arbejde, der ligger, og det, som fru Marion Pedersens parti også sagde i 1997. Vederlagskonstruktionen medfører, at deltidsbrandmændene ryger ud af en del love. Derfor vil partierne sikre brandmændene ved simpelt hen at skrive ind i lovteksten, at de skal skrives ind alle de steder, de ryger ud som følge af den nye ordning. De stilles altså på ingen områder ringere end i dag.

Dengang, ved behandlingen i 1998, torsdag den 15. januar 1998, sagde hr. Brian Mikkelsen i forbindelse med sådan et spørgsmål som det her også: Jeg tror, jeg taler på alle forligspartiernes vegne, som jo trods alt udgør et flertal i Folketinget; dette forslag må ikke forringe brandmændenes vilkår. Det handler om, at de skal have de samme vilkår, som de har i dag.

Det er intentionerne, nøjagtig det samme forslag, jeg har fremsat her i Folketinget, og som vi behandler i dag.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Marion Pedersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Marion Pedersen (V):

Siden jeg kom i Folketinget i 2005, har jeg læst mange lovforslag, som jeg har haft meget svært ved at forstå, der har været mange, jeg har måttet læse mange gange igennem, og nogle gange har jeg måttet spørge i ministerierne for at være helt sikker på, at jeg havde forstået det rigtigt. Det beslutningsforslag, hr. Bjarne Laustsen har fremsat, og som vi behandler i dag, er meget enkelt, det er oven i købet meget let at læse – det skal han have ros for – men der står intet om de ting fra 1997.

Der står kun, at det her vil medføre, at de får vederlagsmodellen, som vil medføre, at de mister alle deres rettigheder; der står intet andet i det forslag, vi snakker om i dag. Det er muligt, at man har sagt noget andet, haft nogle andre intentioner i 1997, men det er ikke det, der står i B 85.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:33

Bjarne Laustsen (S):

Hvis fru Marion Pedersen har ret i, at det er et elendigt forslag, vil hun så ikke bare nikke og bekræfte, at så måtte det jo have været lige så elendigt i 1997, hvor Venstre fremsatte forslaget? For de er jo fuldstændig identiske. (*Marion Pedersen* (V): Nej). Og på det tidspunkt, hvor man gjorde det her, var ordførerne fra alle partierne, undtagen S og R, enige om, at der godt kunne være nogle problemer i forhold til, at der blev forelagt tre modeller osv. osv., og at hvis det der måtte ske, så ville man tage action på det og skrive det ind, således at brandmændene ikke blev stillet ringere. Det var jo nøjagtig de intentioner, alle Folketingets partier havde dengang, og det garanterer jeg også for at de har i dag.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om produktionsskoler og lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.

(Produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse og indberetningsportal for erhvervsgrunduddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 17.03.2010).

Kl. 18:38

Kl. 18:35

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Det er Venstres ordfører, hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:35

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Dette lovforslag, L 158, er en opfølgning på den aftale, som regeringen, dvs. Venstre og De Konservative, den 5. november 2009 indgik med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om at få flere unge i uddannelse og job. Man var enige om at fastholde målsætningen om, at mindst 95 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse i år 2015. Man var enige om, at alle unge skal have et liv med uddannelse og job, og de to ting hænger nøje sammen. Unge med en uddannelse klarer sig bedre på arbejdsmarkedet end unge uden en uddannelse. Særlig unge, der ikke kommer i gang umiddelbart efter grundskolen, har sværere ved senere i livet at få fodfæste i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Langt de fleste unge klarer selv at komme videre, men der er en gruppe unge, som ikke selv formår at komme i gang med uddannelse og job.

Lovforslaget, vi behandler i dag, er en del af en proces, der blev påbegyndt i år 2004, da det som en del af satspuljeforliget blev aftalt, at der skulle etableres forsøg med erhvervsuddannelsesforløb forankret på produktionsskolerne. Forsøgets målgruppe er unge på produktionsskoler, der på grund af manglende sociale, personlige eller faglige forudsætninger ikke vurderes umiddelbart at kunne udsluses i uddannelsessystemet. Der er tale om en gruppe unge, som af en eller flere årsager ikke formår at gennemføre en faglig uddannelse på trods af evner og håndlag for f.eks. et bestemt håndværk, men som med de rigtigt sammensatte og tidsmæssigt fleksible uddannelsesforløb og med særlig assistance vurderes at kunne gennemføre en erhvervsuddannelse.

Venstre glæder sig over denne nye mulighed til unge, der af forskellige årsager ikke gennemfører en ungdomsuddannelse på en erhvervsskole. Vi tror på, at dette initiativ kommer en gruppe unge i møde og giver muligheder, som man ellers ikke ville kunne have opnået. Vi ved, at vi i fremtiden kommer til at mangle arbejdskraft, og derfor kan Venstre kun anbefale denne investering i fremtiden.

Jeg har ikke brugt meget krudt på den anden del af lovforslaget om en indberetningsportal for erhvervsgrunduddannelsen, men hæfter mig ved, at det skulle sikre gennemsigtighed, en enkel administration i kommunerne og et aktuelt og detaljeret datagrundlag for erhvervsgrunduddannelsen, også kaldet egu.

Alt i alt er det et rigtig godt forslag, som Venstre til fulde tilslutter sig. Tak.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Christine Antorini som ordfører for Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget, som er en udmøntning af en aftale, som Socialdemokraterne også har været med til; en bred aftale i forlængelse af globaliseringsforliget om flere unge i uddannelse og job. Det er et forslag, som man, hvilket fremgår helt tydeligt af de høringssvar, som ligger, er rigtig glad for ude i den sektor, som varetager den meget vigtige, men nogle gange også vanskelige opgave at give nogle uddannelsesstilbud til unge, der måske ikke kan gå den lige vej gennem uddannelsessystemet. Der har været et rigtig godt forsøg med en lærlingevej via produktionsskolerne, som produktionsskolerne selv har sat utrolig meget pris på, og som frem for alt har været meget værdifuld for de unge, der har været igennem det. Vi er i Socialdemokratiet rigtig glade for, at den forsøgsordning nu bliver gjort permanent.

Vi har så også noteret os, at Produktionsskoleforeningen på den ene side har været glad for, at det forsøg nu er blevet permanent, men at de på anden side også har stillet nogle spørgsmål om ansvaret for den produktionsbaserede lærlingeuddannelse. Der er blevet givet udtryk for, at det var unødigt bureaukratisk, at ansvaret fortsat skulle være placeret på erhvervsskolerne, og man havde et ønske om, at det skulle være et direkte ansvar under produktionsskolerne.

Vi kan godt forstå, at Produktionsskoleforeningen har et ønske om, at der skal være mindst muligt bureaukrati, og vi synes også, at man skal kigge på, om man kan lempe nogle arbejdsgange. Omvendt synes jeg også, det er vigtigt at understrege, at det jo altså er sådan, at produktionsskolerne ikke er dem, der driver erhvervsuddannelserne. Men muligheden for, at de kan give praksisdelen via lærlingeforsøget, som nu bliver gjort permanent, er en rigtig god idé.

Vi tror faktisk, det er vigtigt, at vi holder fast i det enstrengede system, vi har, hvor det er erhvervsskolerne, som har ansvaret for hele det samlede uddannelsesforløb, og som er den juridiske ansvarlige person i den sammenhæng, og at økonomien så også går via erhvervsskolerne og så bliver kanaliseret ud til produktionsskolerne eller de andre, der i øvrigt måtte gennemføre praksisdelen eller vekseluddannelsesdelen af en erhvervsuddannelse.

Med de ord vil vi godt sige, at vi er rigtig glade for, at forsøget nu bliver gjort permanent, og at vi tror, at det vil være til stor gavn for den gruppe af unge, som det er rettet imod.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:40

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti har gennem de år, hvor vi har været en fast del af det politiske billede i Danmark, været meget optaget af, at der som udgangspunkt skulle være gode uddannelsesmuligheder for alle børn og unge, og at der uanset ens faglige evner skulle være et kvalificeret tilbud. Gennem årene er der iværksat mange initiativer på uddannelsesområdet, som for de flestes vedkommende har vist sig at kunne tiltrække de fleste unge. At nogle af disse afprøves som forsøg, finder Dansk Folkeparti udmærket. Det er altid interessant at følge de initiativer, der sættes i værk, ikke alene dem, som er en del af satspuljen, men også dem, som er en del af andre politiske aftaler. Somme tider viser det sig, at de fungerer tilfredsstillende, andre gange, at der er noget, der skal bygges videre på eller justeres, og andre gange igen, at de ikke skal fortsætte.

En del af det her forslag, som vi drøfter nu, består jo i, at det er et forsøg, som har været sat i værk som en del af satspuljen, og som

skal gøres permanent, for det skønnes at være en succesfuld model. Dansk Folkeparti finder det godt, at det med forslaget nu klarlægges, at det fremadrettet indebærer, at alle produktionsskoler og erhvervsskoler skal kunne tilbyde den produktionsbaserede lærlingeuddannelse.

Det er en uddannelse, som skal få en gruppe af unge, som ellers ville have svært ved at komme igennem en ungdomsuddannelse, med i vores samfund og bidrage på en positiv måde. Det er vigtigt at unge med manglende sociale, personlige eller faglige forudsætninger får en mulighed for at fortsætte i uddannelsessystemet, når der udvises evner og håndslag for det. Det bliver endvidere også spændende at følge den pligtige fælles indberetningsportal, og det er da mit håb, at der løbende vil blive rapporteret til udvalget, hvad der indberettes, så vi kan se, hvorledes uddannelsen virker.

Dansk Folkeparti støtter forslaget og ser frem til at følge tilbage-meldingerne på ordningen i de kommende år.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for Det Radikale Venstre (*Pernille Vigsø Bagge* (SF): Nej, nej). Nej, SF. Mange gange undskyld.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nej, sådan spiller klaveret ikke. Da SF's ordfører på dette forslag, hr. Karsten Hønge, ikke kan være til stede, skal jeg i stedet oplæse denne ordførertale:

Forsøget med en erhvervsuddannelse, hvor den unge har sit udgangspunkt på en produktionsskole, har vist sig at være det rigtige tilbud til enkelte unge, som ellers ikke ville være i stand til at få en erhvervsuddannelse. Det er godt, at satspuljemidler på den måde har været med til at bane vej for nye tanker om erhvervsuddannelser. SF er meget positiv over for forslaget om at gøre den her type uddannelse til en permanent ordning. Den produktionsskolebaserede erhvervsuddannelse må ikke ende som en kuvøseuddannelse, hvor eleverne pakkes ind i vat og uddannes uden tilstrækkelig kontakt med de almindelige arbejdspladser.

En af styrkerne i vores almindelige vekseldannelser er den smidige og hurtige overgang fra læretid til det almindelige arbejdsmarked. For at kunne få og senere fastholde et arbejde er det selvfølgelig vigtigt at have de rette faglige kvalifikationer, men det er faktisk mindst lige så vigtigt at kunne finde sig til rette, at blive en naturlig del af arbejdsfællesskaber og at kunne aflæse de sociale koder og kunne forstå den kultur, der hersker på de enkelte arbejdspladser. Den faglige dygtighed vil ikke være så meget værd, hvis man fyres på grund af sin attitude. Den rette attitude, fornemmelsen af, hvordan man begår sig, tilegnes gennem arbejdsfællesskabet på de almindelige arbejdspladser, som også den produktionsskolebaserede erhvervsuddannelse tager sigte på.

Derfor skal produktionsskolerne gøre sig store anstrengelser for, at eleverne får praktikophold i almindelige virksomheder. Disse praktikophold kan være af kortere eller længere varighed, og de kan have form af en virksomhedsforlagt undervisning eller regulære delaftaler og skal selvfølgelig tilpasses den enkelte unges parathed til at møde den nogle gange barske virkelighed i firmaerne. Men det er jo også her, den unge vil opleve den virkelighedsnære produktion, og her, eleven gøres klar til at træde ud på det ordinære arbejdsmarked, hvor der er konkurrence om jobbene. Skal elever uddannet i den produktionsskolebaserede erhvervsuddannelse kunne klare sig senere, er det helt nødvendigt, at praktikophold på almindelige private og offentlige arbejdspladser udgør en del af uddannelsen.

SF støtter forslaget.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Det Konservative Folkeparti kan naturligvis også støtte forslaget. Det glæder os meget at se, at det kan alle andre partier også. Det er vigtigt, at vi får så mange som muligt i uddannelse. Det er jo regeringens erklærede mål, og det er jo også noget, som hele Folketinget bakker op.

Forsøget med erhvervsuddannelserne på produktionsskolerne har været en succes, og med den ordning, som vi nu gør permanent, får vi fat i en gruppe unge, som ellers er meget svære at få fat i. Det kan vi glæde os særligt over. Det bidrager til vores målsætning om, at så mange som muligt skal have en uddannelse.

Så ganske kort kan jeg sige, at vi selvfølgelig støtter det her lovforslag og ser meget frem til, at det bliver til virkelighed.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Enhedslisten kan støtte forslaget om at gøre forsøgsordningen med erhvervsuddannelse på produktionsskolerne permanent. Der er behov for at tænke nyt, når det handler om at nå den gruppe, der af forskellige årsager ikke passer ind i de ordinære uddannelsesstilbud.

I dag overlader man alt for mange unge med problemer til sig selv, bl.a. med det resultat at de i mange tilfælde dropper ud af deres uddannelse. Derfor støtter vi ethvert initiativ, der har til formål at hjælpe unge med at tage en uddannelse.

Vi hæfter os ved, at Produktionsskoleforeningen i deres hørings-svar har en række kritikpunkter, og vi vil gerne opfordre til, at man i udvalgsbehandlingen ser nærmere på foreningens indvendinger.

Så en kort bemærkning om kapaciteten på de her programmer. Der er hvert år tusindvis af unge, der dropper ud af deres erhvervsuddannelse eller går i stå, fordi de mangler en praktikplads. På forsøgsordningen har man indtil videre oprettet 144 pladser. Mottoet om, at mange bække små gør en stor å, er et fornuftigt motto, men hvis det for alvor skal rykke i forhold til målsætningen om, at 95 pct. af alle unge skal have en ungdomsuddannelse, kræver det altså, at der kommer noget mere vand igennem åen. Det kunne være gennem oprettelse af flere praktikpladser i det offentlige og i de virksomheder, der arbejder for det offentlige, ved at vi styrker skolepraktikken og ved at indføre den fleksible ungdomsuddannelse, som Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og De Radikale har foreslået.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 18:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg vil indledningsvis godt sige tak for Folketingets opbakning til lovforslaget. Det er jo dejligt, når der er en så bred opbakning til de gode initiativer, der bliver taget.

Jeg vil også godt understrege, at det her lovforslag jo er et led i den lange række af initiativer, der er taget i den her regeringsperiode, for netop at imødekomme unges behov for at have forskellige veje til at få kompetence. Derfor er jeg også glad for, at vi med dette lovforslag skaber en ny vej til gennemførelse af erhvervsuddannelserne. Det er en ny vej for de unge, som er mere praktisk orienterede, og som ellers ikke ville kunne gennemføre en erhvervsuddannelse.

Som bekendt er produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse blevet til på grundlag af forsøget om produktionsbaseret lærlingeuddannelse. Lovforslaget er derfor også et rigtig godt eksempel på, at forskning og udvikling kan føre frem til en permanent løsning, som bidrager til realiseringen af 95-procent-målsætningen.

Også den del af lovforslaget, som omhandler anvendelsen af en fælles indberetningsportal for erhvervsgrunduddannelserne, er begrundet i ønsket om, at alle får en uddannelse. For at realisere 95-procent-målsætningen har vi brug for mere viden om, hvordan en erhvervsgrunduddannelse bruges, om personer med en erhvervsgrunduddannelse videreuddanner sig, hvilke virksomheder der især anvender personer med en erhvervsgrunduddannelse m.v. Portalen har bl.a. til formål at sikre relevant information om uddannelsen, så vi har et godt grundlag for udvikling og uddannelsespolitisk styring af erhvervsgrunduddannelsen. Det er både til gavn for den enkelte og samfundet som helhed.

Begge initiativer skal derfor fremme realiseringen af regeringens 95-procent-målsætning, og jeg takker for, at lovforslaget har fået en velvillig behandling her ved førstebehandlingen. Jeg ser frem til samarbejdet med udvalget.

Kl. 18:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til undervisningsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om at begrænse og skabe klarhed over udviklingen med hensyn til forældrebetaling og private sponsorer i folkeskolen.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.

(Fremsættelse 09.02.2010).

Kl. 18:50

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 18:50

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Man skal lige hurtigt skifte sager her, når vi skifter mellem lovforslag og beslutningsforslag.

Det, jeg har at sige til beslutningsforslaget, er, at jeg mener, det er en anelse overflødig, for reglerne om forældrebetaling i folkeskolen er fuldstændig klare. De hensyn, forslagsstillerne fremfører som

begrundelse for dette forslag, er i høj grad allerede imødekommet i de gældende regler. Det fremgår endda af grundlovens § 76, pkt. 1, at alle børn skal have gratis adgang til undervisning i folkeskolen, og at det er en rettighed, som følger af grundloven. Dermed kan man sige, at det er det tungeste retlige grundlag overhovedet.

Heraf følger en pligt for det offentlige til at etablere og drive en folkeskole. Driften af folkeskolen er efter folkeskolelovens § 2, stk. 1, en kommunal opgave, og kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at alle børn i kommunen sikres ret til vederlagsfri undervisning i folkeskolen. Ifølge folkeskolelovens § 49 påhviler alle udgifter til folkeskolens undervisning m.v., herunder specialundervisning, sygeundervisning, befordringsudgifter og undervisningsmidler, kommunerne, for så vidt der ikke er lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvis påhviler staten eller andre – men altså ikke forældrene. Der kan derfor ikke opkræves eller modtages forældrebetaling for undervisning i folkeskolen. Der gælder med andre ord et klart gratisprincip.

En kommunalbestyrelse kan heller ikke frigøre sig fra sine forpligtelser til at sørge for den nødvendige undervisning ved at henvise skolen til at tilvejebringe ressourcer ad andre kanaler. Det duer altså heller ikke.

Den eneste adgang, kommunerne har til at opkræve forældrebetaling i forbindelse med den undervisningspligtige undervisning i folkeskolen, er udgifter til elevernes forplejning på lejrskoler, og ifølge lovens § 50, stk. 7, kan forældrebetalingen højst fastsættes til et årligt normalt sparet hjemmeforbrug, altså penge, man alligevel ville have brugt, for så vidt barnet var hjemme hos forældrene. I øjeblikket er det ca. 70 kr. om dagen, det koster at have et barn hjemme, ifølge oplysninger fra Danmarks Statistik.

Der er herudover mulighed for, at klassens elever og forældre, eventuelt i samarbejde med skolen, ved fælles frivillig indsamling eller på anden måde i fællesskab tilvejebringer midler til dækning af udgifter, der ikke dækkes af kommunen, i forbindelse med gennemførelse af ekskursioner og lejrskoler, jævnfør folkeskolelovens § 50, stk. 8. Den enkelte elevs ret til deltagelse i disse arrangementer kan dog ikke betinges af, at den enkelte elev indbetaler et beløb.

De regler, jeg lige har redegjort for, er imidlertid ikke til hinder for, at en kommune eller den enkelte skole tager imod en gave, det være sig i form af frivillige forældrebidrag eller sponsorering m.v. Dog kan der ikke indgås aftaler om løbende ydelser af økonomisk eller arbejdsmæssig karakter. Sådanne aftaler vil kræve en egentlig lovhjemmel, som altså ikke er tilvejebragt.

Der gælder allerede visse retlige grænser for skolernes modtagelse af gaver. Gaverne må ikke kunne opfattes som en omgåelse af reglerne om forældrebetaling, og frivillige bidrag må ikke modtages, hvis de kan fremtræde som betaling for ikke sagligt begrundede særydelser.

Der kan også være begrænsninger, i det omfang sponsoratet m.v. indeholder markedsføringsmæssige elementer. Ifølge markedsføringslovgivningen skal markedsføringen være udformet med særlig hensyntagen til børns og unges naturlige godtroenhed og manglende erfaring og kritiske sans, som bevirker, at de er lettere at påvirke og nemmere at præge.

Skolen må i hvert enkelt tilfælde inden for de af kommunalbestyrelsen eventuelle fastsatte retningslinjer herfor tage stilling til, om den vil modtage gaver m.v., og i givet fald tage stilling til de konsekvenser, en modtagelse vil kunne medføre. Her har jeg fuld tillid til, at kommunalbestyrelserne er i stand til også på dette område at tage deres ansvar på sig som folkevalgte.

Endelig bør lige nævnes reglerne om skolerejser. Ved skolerejser forstås rejser i skoletiden, der udgør et alternativ til den daglige undervisning. Deltagelse i skolerejser er i modsætning til ekskursioner og lejrskoler frivillig. Kommunen skal efter folkeskolelovens § 50, stk. 6, som minimum afholde alle udgifter, der vedrører lærernes deltagelse i skolerejser, men der er naturligvis intet til hinder for, at

kommunen betaler en større andel. Afhængigt af hvor langt de kommunale midler rækker, eller hvor langt -bestyrelserne ønsker at gå, vil det altså ligge som en forudsætning, at den resterende del af udgifterne dækkes på en anden måde, og det vil typisk være ved hjælp af forældrebidrag.

Regeringen ønsker ikke at forbyde kommuner og skoler at tage imod gaver, det være sig i form af frivillige forældrebidrag eller sponsorater m.v. Det er efter min opfattelse en kompliment til skolen, men også en støtte til skolen og en anerkendelse af skolen, når en virksomhed vælger at rette sin opmærksomhed mod Danmarks eneste råstof, som er den opvoksende generation.

Endvidere ønsker regeringen ikke at pålægge kommunerne administrative byrder i form af fastsættelse af etiske spilleregler og registrering af sponsorater. I dette tilfælde må man sige, at forslagsstillerne helt udviser mistillid til kommunale myndigheder og bestyrelser. Det må være op til en lokal beslutning at afgøre, hvordan sådanne i givet fald mest hensigtsmæssigt kan udformes.

Regeringen afviser derfor forslaget og bakker op om kommunalbestyrelsernes ret til at køre folkeskolen.

Kl. 18:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Det ville jo være løgn, hvis jeg sagde, at det kom som en overraskelse, at ministeren ikke kan støtte forslaget her, men jeg synes da alligevel, vi skal have en lille drøftelse af, hvad det egentlig er, der reelt foregår ude i skolerne.

Jeg synes, det er rigtig fint, ministeren her skitserer, hvor klare reglerne er. Det kunne bare godt tyde på, at der er nogle, der ikke er helt bevidst om det. Det viser sig jo, at hver femte skoleleder bruger tid på at søge økonomi ad andre kanaler, som ministeren udtrykker det, og det har de skoleledere sådan set ret til. Men det er jo ikke meningen, at det er det, skolelederne skal bruge deres tid til, så kunne man forestille sig, at ministeren vil tage initiativ til, at skolelederne også blev klar over reglerne i forhold til at modtage penge, både fra private virksomheder og også fra forældre i forhold til at drive folkeskolen? Hvad femte skoleleder er alligevel noget.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:57

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jo klart, at de skal kende reglerne, men det er i og for sig ikke min forpligtelse, at borgerne ved, hvad lovgivningen i Danmark pålægger den enkelte. Men omvendt må man sige, at de jo har et stort behov for at få rådgivning, som jo typisk vil påhvile kommunalbestyrelserne. I erkendelse af, at der kan være en problemstilling, som fru Pernille Vigsø Bagge peger på, vil jeg forsøge at udbrede kendskabet til reglerne om forældrebetaling, så forældre, skole og kommune ved, hvad der sker på området.

Bla. vil spørgsmål og svar om ganske kort tid blive lagt ud på Undervisningsministeriets hjemmeside, så det i hvert fald er let tilgængelig information, og jeg ved, at folkene i ministeriet jo også meget gerne bistår, for så vidt der er behov for rådgivning og nogle henvender sig. På baggrund af de spørgsmål, der kommer ind, kan vi jo også bedre danne os et indtryk af, hvad det er man er i tvivl om, så vi får det præciseret, for det er jo altså klart, at jeg i allerhøjeste grad er interesseret i, at grundlovens bestemmelser overholdes.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtig, rigtig dejligt, at ministeren vil gøre en indsats for at udbrede kendskabet til de her regler ude omkring i kommunerne og på skolerne.

Der er en anden ting i forslaget her, som bl.a. går på, at man offentliggør i kommunerne, hvor stor en del af skoledriften – nu må den jo ikke være sponsoreret, men hvor stor en del af økonomien omkring den enkelte skole der udgøres af private sponsorater og forældrebetaling. Nu ved jeg jo, at regeringen er meget interesseret i offentliggørelse i forhold til folkeskolen i det hele taget, bl.a. testresultater og den slags, og kunne man forestille sig, at ministeren ville imødekomme bare denne lille del af forslaget, der siger, at man har pligt til at offentliggøre, hvor mange sponsorpenge der kommer ind til skolerne, på f.eks. kommunernes hjemmeside?

Kl. 18:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:59

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Som det jo klart fremgår, må det jo ikke være en del af skolens drift, og jeg mener altså også, som jeg sagde i min tale, at det er ret vigtigt, at vi overlader den del her til kommunalbestyrelserne. Hvis kommunalbestyrelserne ønsker at gå i dialog med deres skoler om, at de offentliggør præcis, hvad de får og hvorfra, agter jeg ikke at hindre det på nogen måder. Men det er sådan, at også SF jo ofte anklager regeringen for at lave central styring, og på det her område er reglerne altså simpelt hen så klokkeklare og rene, at det vil være en underkendelse af kommunalbestyrelsens ret i forhold til folkeskolerne at gå ind og lovgive om det.

Personlig kan jeg imidlertid synes, det er en udmærket idé, at man redegør for, hvor man har modtaget gaver fra. Men jeg ved jo af erfaring, at som minister skal man redegøre for alt, hvad man modtager, og jeg vil bare sige, at hvis det skal ske ved lov, bliver det kompliceret. Jeg tror faktisk, det er meget bedre, at skolerne gør det frivilligt, og det tror jeg egentlig de fleste godt kunne have lyst til, også fordi de kunne lave lidt reklame for, at der er nogle, der faktisk bakker dem op.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål, og så er det hr. Per Bisgaard som ordfører for Venstre.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Venstre kan ikke medvirke til B 126, al den stund at reglerne for forældrebetaling er meget klare i den eksisterende lovgivning, og uden at gentage hele undervisningsministerens tale vil jeg da gerne fremdrage et par af ministerens korte fremhævelser.

Ifølge grundloven er undervisning i folkeskolen jo gratis, og det er en pligt for det offentlige at etablere og drive en folkeskole. Ministeren understregede også, at det er en kommunal opgave at stå for folkeskolens drift, og at alle børn har ret til vederlagsfri undervisning i folkeskolen.

Reglerne er meget klare, men alligevel viser den refererede undersøgelse jo, at der er meget store forskelle mellem de måder, de

enkelte kommuner og skoler håndterer ekskursioner, lejrskoler og skolerejser på. Eller det er måske blot undersøgelsen, der ikke er så præcis.

For ekskursioner og lejrskoler er reglerne jo helt firkantede: Her er der jo kun mulighed for at opkræve forældrebetaling for et sparet hjemmeforbrug, som i forslaget står angivet til at være ca. 70 kr. daglig. Det, der måske giver et grumset billede, er de mange klassekasser, som jo rummer indsamlede beløb fra forældre, eleverne selv eller fra gaver, og her er det jo sådan, at fantasien næsten ingen grænser har, når der er muligheder for at lave spændende undervisning, også uden for skolens matrikel.

Det er meget hensigtsmæssigt, at skolerne og kommunalbestyrelsen har gjort sig overvejelser angående modtagelse af gaver og sponsorater, som ministeren også omtalte i sin tale, og det kan bestemt også være praktisk, at man har dem nedskrevet i form af retningslinjer. Hvis man har en fastsat politik på området, ser jeg nødvendigvis ingen problemer i at modtage gaver eller indgå sponsorater. I mange lokalsamfund at det jo heller ikke usædvanligt, at foreningslivet meget bredt og i visse tilfælde med skolen som samarbejdspartner har udviklet et samarbejde, som eksempelvis har udløst gaver.

Forslaget stiller også krav om, at kommunen skal udvide bureaukratiet, idet man ønsker, at der skal laves registreringer af de her gaver og sponsorater. Siden begyndelsen af 1980'erne og måske endda længere tilbage kan jeg ikke erindre, at der ikke har været en befolkning, der har sagt: Vi kan godt undvære det her bureaukрати, vi kan godt undvære færre administrative byrder. I den sammenhæng kan jeg sige, at det har skolelederne faktisk også udtalt. Det er ikke dem, der efterspørger mere bureaukрати.

Der er ikke nogen regeringer siden den tid, der har kunnet præstere noget, og jeg synes ikke, at denne regering skal forsøge det. Men skulle der så endelig være et byråd, som ønsker at udforme detaljerede regler, ja, så står det dem jo frit for, som ministeren også nævnte.

I Venstre er vi af den opfattelse, at lovgivningen på området er fuldt dækkende, og vi kan som tidligere meddelt ikke medvirke til den foreslåede lovgivning.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning. Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg kan forstå, at Venstres ordfører ikke synes, det er rigtig smart at offentliggøre, hvor mange gaver eller private sponsorater der er gået til skolevæsenet i en given kommune. Mener Venstres ordfører ikke, at det er noget, borgerne egentlig er i deres gode ret til at få at vide, så de kan se, om mængden af gaver det ene år hænger sammen med budgettet til folkeskolen det næste år?

Kl. 19:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Per Bisgaard (V):

Jeg har lig ministeren ikke noget imod, at man modtager gaver, og jeg ved også, skoler modtager gaver. Der er det sådan, at langt de fleste skoler er interesseret i at offentliggøre, at de rent faktisk har fået gaver. Som sådan har jeg ikke noget imod, at det offentliggøres, blot det ikke bliver til et stykke administrativt arbejde, som tager skolelederens eller for den sags skyld kommunens tid.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg er meget, meget glad for, at Venstres ordfører bekymrer sig rigtig meget om skoleledernes tid, for det gør jeg også selv. Det er også derfor, det bekymrer mig, at hver femte skoleleder faktisk bruger arbejdstid på at afsøge lokalområdet for mulige sponsorer. Det viser en undersøgelse, som Danmarks Lærerforening har foretaget – i øvrigt i samarbejde med et dansk dagblad.

Er det ikke meget, meget bekymrende, hvis hver femte skoleleder bruger tid på at afsøge lokalområdet for mulige private sponsorater i stedet for bruge tid på skoleudvikling, og er det ikke et voldsomt vigtigt hensyn at tage til skolelederens professionalisme, at vedkommende ikke skal bruge tid på fundraising?

Kl. 19:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:05

Per Bisgaard (V):

Det kommer meget bag på mig, at der skulle være op mod 20 pct. af skolelederne, der bruger tid på det; det må jeg sige. Jeg synes heller ikke, det er formålstjenligt, at man benytter tiden til det.

Jeg vil dog ikke undlade sige, som jeg også nævnte, at der er mange lokalsamfund, hvor foreningslivet og skolelivet går op i en højere enhed, og at man der måske er fælles om nogle tanker om at skaffe nogle midler til fælles ting. Det kunne være boldbaner og så mange andre ting. Jo, det bekymrer også mig.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 19:05

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Vi har flere gange i vores parti sagt, at den stramme økonomi i kommunerne smitter af på skolerne og giver en dårlig undervisning til eleverne. Det har vi sagt igen og igen. Det gør jeg så også her i dag.

Det kan godt være, at regeringen ikke vil være ved det og mener, at der aldrig før har været så mange penge i skolen, og at de påstanden, vi kommer med, simpelt hen ikke passer. Men denne undersøgelse fra Danmarks Lærerforening viser jo, at flere og flere skoler gør brug af brugerbetaling og sponsorstøtte. I januar 2009 var der endda nogle skoleledere, som sagde, at man som skoleleder simpelt hen tog mod sponsorater som et nødvendigt onde. De tager imod private bidrag, selv om de inderst inde godt ved, at de skoler, som ligger i de bedste kvarterer med forældre med den største pengepung, nok også er mest interessante for de her private firmaer. Jeg synes jo bestemt, at det er naivt at tro andet.

Samtidig kan vi også se i undersøgelsen, at over halvdelen af de lejrskoler, der har fundet sted, hvor forældrene betaler, ikke ville blive til noget uden brugerbetaling. Så resultatet er, at uden private sponsorater og brugerbetaling ville de skoler, som har benyttet sig af det, ikke kunne give den samme service over for børnene.

Hvad er så faren ved de her private sponsorater? Som jeg ser det, er faren netop, at man hermed kan skabe A- og B-skoler, fordi det jo er helt naturligt og meget smartere for en virksomhed at putte penge i en skole, hvor der er ressourcerstærke forældre, hvorimod man må-

ske ikke vil opleve det samme i de skoler, som tilfældigvis ligger i et lidt forkert kvarter. Dette bryder vi os bestemt ikke om, og det mener vi simpelt hen at vi er nødt til at forholde os til herinde på Christiansborg.

Er det så ulovligt at tage betaling for at komme med på lejrskole? Nej, det er det jo ikke, har vi hørt, hvis det ikke er et krav for at komme med. Men der er også eksempler på, at elever og forældre oplever en dårlig stemning og eventuelt mobning af andre elever og forældre, fordi de ikke kan eller vil betale. Her siger skolen så, at hvis man ikke gør det, ja, så bliver turen ikke til noget. Her vil jeg sige: Stakkels den elev, der skal stå til ansvar over for sine kammerater, fordi det er hans eller hendes skyld, at de ikke kommer på tur. Det tror jeg er rigtig, rigtig svært. Vi siger ikke, at man ikke godt må modtage penge til små ting som en stjernebrik, eller hvad ved jeg, eller samle penge ind til is, man kan få på en tur. Vi vil bare ikke være med til, at det skal være indsamlinger og private sponsorater, som går ind og giver den enkelte skole en helt anden service eller kvalitet i undervisningen i forhold til en anden skole.

Her kan nævnes de eksempler, hvor skolerne har sagt, at eleverne skal have computere med hjemmefra, som der også har kørt i debatten. Vi mener stadig væk, at det er det offentlige, som skal betale for undervisningen og sørge for, at der er en ordentlig kvalitet i skolen til alle elever, og det er selvfølgelig alle elever, uanset hvor man kommer fra, og hvor man går i skole.

På grund af disse bekymringer synes vi faktisk, at forslaget fra SF er rigtig godt: at man skal have nogle retningslinjer i kommunerne, at der ikke må være krav om modbydelser, og at der skal være åbenhed omkring disse ting. Nu er det jo også sådan, som mange ved, at vi i Socialdemokratiet er med i skoleforliget og derfor selvfølgelig heller ikke kan stemme for forslaget, men kommer forslaget til anden behandling, vil vi vælge at stemme hverken for eller imod, da vi rent faktisk synes, at vi nødt til at tage det her meget alvorligt.

Kl. 19:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 19:09

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Der skal ikke være tvivl om, at den danske folkeskole er noget særligt. Den er offentligt finansieret, der er lige og fri adgang for alle, og skolen er det sted, hvor alle børn mødes uanset baggrund og kan udvikle og uddanne sig til at blive aktive samfundsborgere. Dette kan fortsat finde sted, uanset om der er lidt medfinansiering eller sponsorater involveret. Det er vigtigt at tage den generelle samfundsudvikling med i billedet og erkende, at det ikke ønskes, at skolen lever en parallel tilværelse med det omkringliggende samfund.

Jeg synes, at forslaget, som vi debatterer her, ser meget sort på de forhold, der er gældende, og ikke har den mere positive dimension med. Selvfølgelig skal alting finde sted med måde, men jeg mener, at der klart kan være fordele ved, at forældre kan bidrage økonomisk til f.eks. ekskursioner og lejrskoler. Et eksempel kan være lejrskolen, der går til Sønderjylland, hvor der er så mange historiske steder at se, og hvor det kan være svært at nå frem på cykel. Her vil det være oplagt, at der spædes til, så man kan leje en bus, der kan transportere eleverne til f.eks. Frøslevlejren eller til Dybbøl, hvor de på nært hold kan se og erfare det, der er en meget stor del af den danske historie og kulturarv.

At en lejrskole også har et socialt aspekt, er meget vigtigt, men jeg må som folkeskolelærer gennem rigtig mange år gøre det meget klart, at det er vigtigt, at der er en fin balance mellem det sociale og det faglige, og at der i forbindelse med en lejrskole er en stor gevinst

ved at besøge et område, som ligger fjernt fra ens egen hverdag, og dette koster ofte lidt ekstra.

Jeg vil også knytte en kommentar til det, som i forslaget bliver betegnet som, og jeg citerer:

»Stærke økonomiske kræfter forsøger konstant at gøre børn og unge til forbrugere og fastholde dem i den rolle. Forslagsstillerne mener, at skolen skal være fri for den slags.«

Endvidere nævnes det, at skolen kan være plastret til med reklamer. Dette mener jeg er noget overdrevent. I den undersøgelse, som er lavet af Danmarks Lærereforening om forholdene vedrørende forældrebetaling og sponsorering, fremgår det, at ud af de 21 pct. af skolerne, som har modtaget private sponsorater, har 70 pct. tilkendegivet, at der ikke er forlangt nogen form for modbydelse. Et lille mindretal forlangte sponsoratet offentliggjort med et lille skilt, og det vil jeg ikke kalde at overplastre skolen med reklamer. Når eleverne har idræt i den til skolen tilhørende hal eller på de nærliggende stadionarealer, vil der som regel også altid være bandereklamer. Hvad med disse – skal de fjernes, inden undervisningen kan finde sted? Nej, det er ikke realistisk.

Selvfølgelig skal det ikke ende med, at sponsorater går ind og dækker det almindelige driftsbudget, men jeg tror, det er væsentligt, at man ikke ser spøgelser. Jeg synes, det er værd at bemærke, at en gallupundersøgelse fremkommer med et resultat, hvori det viser sig, at der fra forældreside faktisk er opbakning til muligheden for, at der kan være sponsorater, og at der ikke er fremkommet klagesager hos Forbrugersombudsmanden.

I spørgsmålet om, om det kan lave en skævvridning og et pres på nogle forældre, såfremt der ønskes betaling for at kunne gennemføre en ekskursion, mener jeg klart, at det er en opgave for en ansvarlig skoleleder og en ansvarlig skolebestyrelse at gøre klart, at det er et oplæg, men at man altid kan kontakte lærere eller leder og fortroligt gøre opmærksom på, at man ikke har mulighed for at betale, og at der så findes en løsning. Sådan tror jeg det finder sted på mange skoler i dag, og jeg tror ikke, at det giver problemer. Ofte er man som leder også klar over, hvor det kan blive aktuelt, at skolen bidrager, og der er allerede på forhånd taget højde for det. Faktisk har jeg også oplevet at have elever med på en skolerejse, som aldrig selv med deres forældre ville have haft muligheden for at komme ud og rejse, og hvor forældrene efterfølgende har været taknemlige for, at deres barn kom med takket være det forarbejde, der var lavet af den samlede elev- og forældregruppe.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at folkeskoleloven skal overholdes, og at undervisningsmidler skal stilles vederlagsfrit til rådighed. Jeg mener dog, at det er vigtigt, at vi her skelner mellem det, der er de basale undervisningsmidler, og det, som kan give lidt ekstra krydderi på skolegangen. Jeg ser ingen problemer i, at der f.eks. måske udleveres en lille neutral og handy udgave af Bibelen i 3. klasse, som frivilligt kan modtage den, eller at den lokale tømmer giver et gyngestativ til legepladsen.

Jeg har noteret mig, at den tidligere undervisningsminister i et svar til Uddannelsesudvalget gør det klart, at folkeskolen er et lokalt anliggende, og at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at skolevæsenet lever op til folkeskolens krav og bestemmelser, men også, at der ikke er noget, der forhindrer frivillige forældreindsamlinger til dækning af udgifter, som kommunen ikke er forpligtet til at dække ifølge loven, såfremt det selvfølgelig ikke forhindrer nogen elever i at deltage i en aktivitet.

Såfremt der skønnes at være uklarhed om og manglende kendskab til betalingsregler, kan det jo være en mulighed, at man i landets kommuner og på de enkelte skoler udfærdiger nogle retningslinjer, så der ikke er tvivl om, hvad der er muligt.

Dansk Folkeparti finder ikke, at det er nødvendigt med lovinitiativer, men vil ikke have noget imod, at ministeren tager en kontakt

til kommunerne og dermed indirekte til skolerne for at præcisere den gældende lovgivning på området.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Konservative kan ikke støtte forslaget.

Vi står nu her igen i en situation, hvor venstrefløjens foreslår, at vi skal lave en detailstyring af folkeskolen. Det er endnu et forslag, der skal lægge en ramme fra Christiansborgs side for, hvordan tingene skal foregå ude i skolerne.

Jeg synes, det sker relativt ofte, at vi står med alle de her forslag fra venstrefløjens, som handler om central styring. Og samtidig hører vi alligevel ofte beklagelser over, at det er regeringen, som laver central styring. Jeg synes ikke, det hænger sammen. Vi står hernede så ofte, og det kan handle om seksualundervisning eller noget som det her.

Vi er selvfølgelig enige i, at undervisningen skal være gratis, og det ville være opsigtsvækkende, hvis ikke vi var enige i det, og det står jo i grundloven, at det skal det være.

Vi mener også, at lovgivningen er tilstrækkelig, og det er egentlig hovedårsagen til, at vi ikke kan støtte det her forslag. Vi ser ikke noget problem i, at skolerne modtager mindre gaver og mindre frivillige bidrag. Hvis forældrene ikke får lov til at bidrage til en god skole-rejse for børnene, hvis de ikke får lov til at give deres børn lidt ekstra, så tror jeg, at forældrene bliver trætte af folkeskolen. Det kan betyde, at vi svækker vores folkeskole, og dermed at børnene søger over i privatskoler. Det er ikke en udvikling, som vi ønsker.

Jeg har med tilfredshed noteret, at ministeren gerne vil være med til at informere om de gældende regler, så det ikke tager overhånd, og det mener vi heller ikke at det skal. Men som sagt vil vi holde fast i, at mindre gaver og mindre frivillige bidrag, særligt i forbindelse med skolerejser, ikke er noget problem.

Det spørgsmål, der selvfølgelig rejser sig her til venstrefløjens, er jo: Hvad skal skolerne og kommunerne gøre, hvis ikke de må modtage de her bidrag i forbindelse med skolerejser? Jeg har ikke indtryk af, at der er nogen af os, der mener, at skolerne ligefrem vader i penge. Så spørgsmålet er: Vil man finde flere penge, eller skal skolerejserne aflyses?

Så noterede jeg også en anden ting i Socialdemokratiets indlæg. Det var, at man nu igen – det hører vi også tit fra venstrefløjens – sætter spørgsmålstegn ved de tal, som ministeriet har fremlagt, og som jo bygger på Finansministeriets tal. Man siger, at det bliver påstået, at skolerne aldrig har haft flere penge. Det er jo ikke bare noget, der bliver påstået. Det er altså fakta. Det nytter ikke noget, at man sætter spørgsmålstegn ved det med henvisning til en eller anden virkelighed, som de åbenbart ikke har i Finansministeriet.

Jeg kan jo heller ikke gå ned til min chef og påstå, at jeg har fået mindre i løn, når jeg kan se på min løncheck, at det faktisk ikke er tilfældet.

Kl. 19:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:17

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak. Jeg synes, at der kom et par interessante bemærkninger fra hr. Rasmus Jarlov, nemlig at der bl.a. er brug for at præcisere

reglerne, så det her ikke tager overhånd – var ordene vist. Det kunne jeg godt tænke mig at hr. Rasmus Jarlov uddyber. Mener hr. Rasmus Jarlov, at der er risiko for, at det her tager overhånd for tiden? Så vil jeg selvfølgelig også gerne have en uddybelse af, at skolerne jo ikke ligefrem vader i penge, som vi alle sammen godt ved. Det var sådan, hr. Rasmus Jarlov udtrykte det.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:18

Rasmus Jarlov (KF):

Nu er jeg ikke helt klar over, om jeg blev citeret fuldstændig korrekt her fra ordføreren fra SF. Men jeg kan sige, at det, jeg mener med hensyn til det, jeg sagde om ministeren, er, at jeg synes, at det er fint, at der bliver informeret om reglerne. Vi mener, at reglerne er klare nok, men det skader aldrig noget at fortælle om dem.

Med hensyn til om skolerne ikke vader i penge: Jamen det gør de da ikke. Selv om de har flere penge end nogen sinde før, kan man da selvfølgelig altid bruge flere, og der foregår da en prioritering ude i skoler og kommuner for at få mest muligt ud af de penge, man nu engang har til rådighed.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:18

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det kan jo godt blive til en strid om ord, men jeg mener nu, at jeg helt klart hørte, at hr. Rasmus Jarlov sagde: Så det her ikke tager overhånd. Det kunne jeg altså godt tænke mig at få en uddybelse af. Det er selvfølgelig altid rart at få præciseret regler; det er da klart, hvis man nu skulle have glemt dem. Men hvad mente hr. Rasmus Jarlov, da han antydede, at det her med privat sponsering kunne være i fare for at tage overhånd?

Kl. 19:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:19

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, jeg tror, jeg i hvert fald kan sige med ret stor sikkerhed, at jeg ikke brugte ordene, at det var i fare for at tage overhånd. Det skal ikke tage overhånd. Det mener jeg heller ikke at det har gjort. Men det er da udmærket, at man får noget ekstra information om reglerne. Det mener jeg aldrig kan skade noget.

Kl. 19:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:19

Leif Lahn Jensen (S):

Det, der jo er interessant at spørge om, og det var jo også noget af det, jeg tog frem i min ordførertale, er jo netop det her med, at når man skal på nogle ture, så skal man betale, ellers bliver turen ikke til noget. Det er der jo flere, der har fået at vide. Det samme kunne være, at man skal have computeren med, for det er jo rigtig smart. Men det er måske ikke alle, der har råd til computer. Men man er nødt til at gøre det, fordi man føler sig presset.

Mener ordføreren, at det her pres og de her ting slet ikke finder sted derude? Det er o.k., der er ikke nogen, der føler sig presset, og det er slet ikke svært for et lille barn at sige: Min mor og far har altså

ikke råd til, at jeg kommer med på den tur, så det er sådan set min skyld, at vi ikke kommer af sted.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 19:20

Rasmus Jarlov (KF):

Nu har jeg ikke et overblik over alle skoler. Med mit kendskab til den her problemstilling så foregår der nogle diskussioner i forældre-kredsen om, hvordan man vælger at finansiere skolerejser, og hvor meget man eventuelt vælger at give som frivilligt bidrag. Det skal selvfølgelig være sådan, at alle kan være med, og det er også mit klare indtryk, at det er der også en forståelse for i forældre-kredsen, så man prøver at finde noget på et niveau, som folk kan være med til.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:20

Leif Lahn Jensen (S):

Det er o.k., at ordføreren ikke har kendskab til det. Det er sådan set bare at kigge på de ting, der ligger på sagen, så kan man sådan set se det, hvis man vil gå lidt i dybden. Der står masser af eksempler på det.

Men hvis nu ordføreren går hjem og kigger i sagen og får et større kendskab til det og finder ud af, at det her måske senere bliver et problem, er De Konservative så klar til at kigge på det, eller er man bare ligeglad med det her?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 19:21

Rasmus Jarlov (KF):

Vi er altid parate til at kigge på hvad som helst. Det er også noteret med tilfredshed, at ministeren gerne vil informere om reglerne, og selvfølgelig holder vi os også orienteret om den her problemstilling. Vi mener ikke, at der er behov for en centraliseret styring og et lov-indgreb, som der her er foreslået.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 19:21

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Enhedslisten støtter klart forslaget fra SF om at begrænse den private betaling i folkeskolen og få afdækket, hvor store problemerne med privatbetaling er.

Det er sådan set forståeligt, at rigtig mange forældre er frustrerede over de tilstande, der hersker på mange af landets folkeskoler. Og jeg har al mulig forståelse for, at danskere med en god lønindkomst synes, at det er åndssvagt, at de har fået flere tusinde kroner i skattelettelser, når de samtidig kan se, at deres børns skole forfalder, eller at der ikke råd til spændende ting som lejrskole, udflugter eller nye it-faciliteter. Men vi er nødt til at slå fast, at folkeskolen skal give god undervisning for *alle* børn og ikke kun for dem, hvis forældre

har råd til at give noget ekstra. Det er derfor en rigtig god idé at få skabt klarhed på det her område og få sat nogle klare grænser, der sikrer, at alle folkeskolens elever kan deltage i den daglige undervisning.

Under den nuværende regering har vi jo desværre set, at der er langt flere familier, der lever i fattigdom. Derfor må det stå hundrede procent klart, at tilbud som lejrskole, teaterbesøg og lignende ikke kun skal være for de børn, som har forældre, der har råd til at betale.

Spørgsmålet om private sponsorater er også et væsentligt spørgsmål. Det er ligeledes en fristende mulighed for økonomisk pressede skoler at løse problemerne ved at invitere private virksomheder indenfor. Men det er en virkelig kortsigtet løsning, for hvis vi åbner op for sponsorater til skolerne, giver vi samtidig det private erhvervsliv en uforholdsmæssig stor magt til at påvirke vores børn. Skolerne i Danmark er offentligt finansierede og skal ikke fungere som reklamesøjler for enkelte virksomheder. Vi skal ikke have Arla til at levere undervisningsmateriale om kost og ernæring eller Danske Bank til at undervise i privatøkonomi.

Derfor støtter Enhedslisten dette forslag, og samtidig opfordrer vi regeringen til at give kommunerne nogle ordentlige økonomiske vilkår, så landets skoler ikke skal stå i en situation, hvor de er afhængige af private bidrag eller sponsorater for at kunne give et anstændigt uddannelsesstilbud.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er lige et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:24

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil blot spørge, om ordføreren er enig i, at udgifterne pr. elev har været stigende i faste priser de sidste 10 år, således at der ikke er kommet færre, men flere penge pr. elev i folkeskolen.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Line Barfod (EL):

Nu er jeg jo ikke uddannelsesordfører, så jeg kan ikke tallene på det her område udenad, men jeg er kommunalordfører, og jeg ved, at det, vi hver gang hører fra regeringen på alle områder, er, at der aldrig har været så mange penge, som der er nu. Men udgifterne stiger jo altså også. Det koster noget mere at have et moderne it; det koster med de mange børn, der har problemer på grund af alle de andre ting, der sker i samfundet. Og det, vi kan se ude i kommunerne, er, at der for første gang nogen sinde er massefyringer af skolelærere, og vi kan se, at der er nedskæringer på en række andre områder. Jeg tror ikke, det er, fordi de medlemmer af kommunalbestyrelserne, der sidder rundt omkring, er dybt uansvarlige og synes, at det er sjovt at fyre offentligt ansatte. Jeg tror, det er, fordi de virkelig har store økonomiske problemer.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så det hr. Rasmus Jarlov – men inden da skal jeg lige gøre hr. Rasmus Jarlov opmærksom på, at man ikke altid kan forvente, at den ordfører, der læser en ordførertale op, kan svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Men jeg er sikker på, at fru Line Barfod vil svare ihærdigt. Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:25

Kl. 19:28

Rasmus Jarlov (KF):

Det er helt o.k., at man ikke kan svare på det hele. Derfor vil jeg da bare fortælle, at udgifterne pr. elev er steget med 9 pct. i faste priser de sidste 10 år. Så der er altså kommet væsentlig flere penge, også pr. elev.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:26

Line Barfod (EL):

Jeg er med på, at regeringen og regeringspartierne hver gang kommer med argumentet om, at der er flere penge end nogen sinde før, men der er også flere opgaver at tage sig af. Det, der er interessant, er jo, om man sikrer, at der også er penge til de udgifter, der følger med de opgaver, som man kræver skolen skal tage sig af.

Det er muligt, hr. Rasmus Jarlov mener, at de mange politikere, der sidder ude i kommunerne, er fuldstændig elendige og uduelige, og at det er derfor, de fyrer skolelærere i massevis, skærer på ældreplejen, skærer på børnehaverne osv. Jeg tror på, at det er, fordi økonomien simpelt hen ikke hænger sammen, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har strammet så meget på kommuneøkonomien, at det er ved at gå fuldstændig galt i landets kommuner.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Bisgaard.

Kl. 19:27

Per Bisgaard (V):

Fru Line Barfod nævnte, at danskerne har fået skattelettelser, og at skolerne rundtomkring forfalder. Mit spørgsmål er: Er det fru Line Barfods opfattelse, at der er elever i den danske folkeskole, som ikke får det tilbud, som folkeskolen skal give?

Kl. 19:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:27

Line Barfod (EL):

Nu er jeg ikke uddannelsesordfører, så derfor kan jeg ikke detaljerne på det her område, men det er min klare opfattelse, at de meldinger, vi får fra kommunerne – og jeg er jo altså kommunalordfører – er, at der er nogle kommuner, hvor man siger: Vi er simpelt hen ikke i stand til at leve op til minimumskravene på folkeskoleområdet.

Vi oplever det samme på ældreområdet – som vi også så det under den store offentlige strejke for et par år siden – at dér kan man ikke engang leve op til nødberedskabet inden for ældreplejen; vi hører om børnehaver, hvor man ikke kan sørge for, at forholdene er i orden osv.

Så på skoleområdet og andre områder er kommunerne mange steder ikke i stand til at leve op til minimumskravene. Der mangler simpelt hen penge.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Bisgaard.

Per Bisgaard (V):

Er det fru Line Barfods opfattelse, at de mangler, som der måtte være, så bliver finansieret ved hjælp af sponsorater eller forældrebetaling? Jeg spørger igen: Er der en formodning om, at det er sådan?

Kl. 19:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:28

Line Barfod (EL):

Jeg er overhovedet ikke i tvivl om – også fra min egen virkelighed som forælder – at rigtig mange skoler er dybt afhængige af, at der er forældre, der er med til at gå ind og betale for nogle af de nødvendige udgifter i skolerne, ligesom vi jævnligt hører historier om, at private firmaer går ind og sponsorerer, og at skoler tager imod de sponsorater, der kommer. Der er bare rigtig mange mennesker i det her land, som ikke kan forstå, hvorfor de skal have nogle tusind kroner ekstra om måneden i deres privatøkonomi, som de ikke har noget behov for, mens det, de virkelig har behov for, er, at der er penge i folkeskolen, så deres børn kan få en ordentlig skolegang; de har behov for, at der er penge til ældreplejen, så deres ældre i familien får en ordentlig hjemmehjælp osv.

Det er ikke muligt at forklare fornuftigt, hvorfor man mener, det er bedre at give penge ud til privatforbrug til nogle mennesker, der ikke har behov for det, i stedet for at sikre, at vi har en ordentlig velfærd og en ordentlig skole.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Vigsø Bagge, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:29

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er helt urimeligt for børnene i vores folkeskoler, at økonomien i folkeskolen er på en måde, så hver femte skoleleder må bruge tid på at fundraise for at få til det ekstra, der gør, at den enkelte folkeskole kan leve op til nogle helt almindelige krav om, hvad en folkeskole skal tilbyde i forhold til faciliteter, i forhold til legepladser, i forhold til lejrture osv. Det er også helt urimeligt for de børn, som ikke kan være med til de forældrebetalte ting, der sættes i værk i folkeskolen. Det er helt urimeligt over for de forældre, som må sige til deres barn: Her kan du ikke være med; der er arrangeret en biografrtur med klassen, men vi har ikke råd. Det er helt urimeligt over for kommunerne, at de i stigende grad må se til, mens de udhuler folkeskolens budgetter og ser, at deres folkeskoler i stigende grad må finansieres af private sponsorater og forældrebetaling. Det er faktisk rigtig skammeligt, at vi ikke i så velhavende et land har råd til at satse så massivt på folkeskolen, at private sponsorater slet ikke er en nødvendighed.

Derfor har vi fremsat det her forslag, som ikke er noget forbud imod, at skolerne må modtage sponsorater, og som ikke er en forskrækkelse over, at der selvfølgelig også kan være et samspil med det lokale erhvervsliv, men som bare er en tilkendegivelse af, at det her problems omfang med den stigende tendens til skoleledere, der bruger tid på at fundraise i stedet for at lave skoleudvikling, skal være synligt for borgerne i en kommune. Det skal være synligt for borgerne, hvor mange af de penge, der bruges på folkeskolens hverdag, der kommer fra skatteborgere, og hvor mange penge der kommer fra private sponsorater og forældrebetaling. Det er et lille krav at stille.

Jeg synes på en eller en måde også, at det i behandlingen af det her forslag lyder til, at V, K og O anerkender, at der er et eller andet

problem, for man gør meget ud af at synes, at det er dejligt, at ministeren vil indskærpe over for kommunerne, hvordan reglerne er, og at der faktisk står i § 76 i grundloven, at undervisningen i folkeskolen i det her land skal være gratis for alle. Og der foreligger faktisk et problem, for jeg har stillet et spørgsmål til den tidligere undervisningsminister tilbage i januar måned. Jeg spurgte: Kan ministeren dokumentere, at der ikke forekommer tilfælde, hvor forældrebetalingen til SFO-ordningen blandes sammen med folkeskolens økonomi, hvilket vil være i strid med lovgivningen, der siger, at folkeskolens almindelige drift skal være hundrede procent skattefinansieret?

Se, det er måske et lidt mærkeligt element at bringe ind i det, men det er jo faktisk sådan, at SFO-priserne i kommunerne stiger og stiger, og at ministeren ikke engang kan give nogen garanti for, at den forældrebetaling, der går til SFO'erne, ikke ryger over i skoledelen, i driftsdelen. Det er meget interessant, at folkeskolens økonomi er blevet sådan, at man kan risikere, at der er forældrepenge blandet ind i folkeskolens drift.

Jeg er rigtig, rigtig glad for, at ministeren tilkendegiver at ville iværksætte en runde i kommunerne, så det bliver indskærpet over for kommuner og skoleledere, hvordan lovgivningen ser ud. Og jeg er rigtig, rigtig glad for, at man trods alt fra V, K og O's side anerkender, at der er noget her, som ikke, om jeg så må sige, skal tage overhånd. Tak.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:33

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil spørge ordføreren for forslagsstillerne, hvad forslagsstillerne forestiller sig at der skulle ske ude i skolerne, såfremt man forbød de her mindre bidrag til skolerejser. Skal skolerejserne sløjfes, eller skal der komme yderligere midler, sådan at man kan have de samme skolerejser? Og hvis det sidste er tilfældet, hvor er finansieringen så til det her forslag?

Kl. 19:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:33

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu indeholder det forslag, vi diskuterer i salen i dag, jo intet om noget forbud mod noget som helst. Det handler om, at man skal opstille klare etiske retningslinjer for modtagelse af forældrebidrag og private sponsorater fra virksomheder, og det handler om, at disse bidrag ikke må være behæftet med modkrav om reklamer og andet.

Så det der forbud mod skolerejser og betaling til skolerejser figurerer ingen steder i forslaget. I dag må beløbet, som ministeren også sagde, være 70 kr. om dagen i forældrebetaling til lejrskoler, og det synes vi er helt fint.

Kl. 19:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:34

Rasmus Jarlov (KF):

Hvad er det så, der skal gøres anderledes? Hvad er det, forslaget så skal ændre ude i skolerne? For hvis der ikke skal ændres noget som helst, hvad er formålet så egentlig med forslaget? Så bliver jeg lidt forvirret. Jeg troede, det var meningen, at forslagsstillerne ønskede at begrænse de frivillige bidrag i forhold til, hvad de er i dag, men det er måske forkert opfattet?

Altså, jeg havde det indtryk, at forslagsstillerne ønskede, at der rent faktisk skulle ændres noget ude på skolerne ved hjælp af det her forslag, og hvis ikke det er tilfældet, synes jeg, det er lidt overflødigt at fremsætte forslaget overhovedet.

Kl. 19:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:35

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det ville være rigtig, rigtig godt, hvis den konservative ordfører måske lige læste forslaget igen, efter at vi er færdige med forhandlingerne her, for jeg tror, det er meget klart, hvad det går ud på. Jeg har i hvert fald forstået på ministeren og de andre ordførere, at de har forstået, hvad forslaget går ud på, nemlig at man i kommunerne opstiller klare retningslinjer med hensyn til modtagelse af private sponsorater.

Jeg kan give et eksempel. I Vesthimmerlands Kommune, hvor Venstres ordfører og jeg er bosiddende, har en lokal folkeskole ikke haft råd til at renovere legepladsen, der var ikke flere legeredskaber tilbage. Der har man så været ude at hente private sponsorater for 300.000 kr. Jeg og SF synes måske, at det er en skam, at man på den måde ikke har råd til at have en skolegård på en stor dansk kommuneskole med 500-600 elever, og at man der må sætte skolebestyrelse og skoleledelse i gang med at finde private sponsorater.

Det, vi vil med det her forslag, er at sikre, at den her private sponsering godt nok begrænses, men at det ikke forbydes, og at der bliver klare retningslinjer for, hvordan kommunen vil tackle det her, og at der bliver offentlighed om, hvor mange penge man har modtaget i private sponsorater. På den måde kan borgerne i en kommune se – undskyld, nu skal jeg stoppe – hvor meget af budgettet, der går til folkeskolen, og hvor meget der kommer fra private sponsorater.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Bisgaard.

Kl. 19:36

Per Bisgaard (V):

Nu nævnte SF's ordfører, at vi kommer fra samme kommune. Det er faktisk rigtigt, og det er også rigtigt, at der har været en enkelt skole, som jeg også har kendskab til, der har fået et sponsorat. Er det fru Pernille Vigsø Bagges opfattelse, at Vesthimmerlands Kommune, som jo er den tredjefattigste i Danmark, modtager meget store sponsorater, og at forældrene der betaler mere, end man gør andre steder?

Kl. 19:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:36

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg har i hvert fald talt med adskillige forældre i Vesthimmerlands Kommune, som synes, at deres personlige bidrag til folkeskolen er ved at tage overhånd, at de konstant bliver bedt om at slippe en skilling til klassekassen til nogle helt basale aktiviteter i skolen og i skoletiden, som man egentlig synes måtte være inden for driftsområdet.

Så ved jeg jo ikke, om det er interessant for den brede befolkning, at vi diskuterer Vesthimmerlands Kommune, men jeg synes, at det er meget interessant, at det i Vesthimmerlands Kommune er meget forskelligt, hvilke vilkår folkeskolerne har i forhold til at opnå sponsorater, at folkeskolerne i de største byer i Vesthimmerlands Kommune jo faktisk har haft mulighed for at tiltrække private sponsorater, mens skolerne i landdistrikterne og landzonerne ikke har

mulighed for at tiltrække sponsorater. På den måde kan man så alene inden for en relativt lille kommune skævvride folkeskolen og skolevæsenet, i forhold til hvad skolerne formår. Det er meget uheldigt, synes jeg.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod bøn og anden forkyndelse i folkeskolen.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 09.02.2010).

Kl. 19:38

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingerne er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 19:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det, formand. Det foreslås i beslutningsforslaget, at regeringen skal pålægges at præcisere, at der ikke skal ske forkyndelse gennem bøn i folkeskolen. Det gælder i dag helt generelt, at hverken undervisning i kristendom eller andre aktiviteter i folkeskolen må være forkyndende. Hvad særlig angår afsigelse af bønnen fadervor, har vi en ordning, som har været gældende i over 30 år, og som jeg synes fungerer ganske glimrende.

Det retlige grundlag for denne ordning er en retsopfattelse, som blev fastlagt i Undervisningsministeriet i 1978, og som ministeriet lige siden har fulgt i sine vejledende udtalelser og besvarelser af spørgsmål m.v. Denne retsopfattelse har der været gjort rede for flere gange over for Folketinget. Ordningen indebærer, at det er op til en lokal beslutning, om elever og lærere skal bede fadervor i folkeskolen – altså op til en lokal beslutning. Til gengæld er det fuldstændig frivilligt at deltage. Elever, der ikke ønsker at deltage, skal have fuld fritagelsesadgang. Det vil sige, at hvis en elev ikke ønsker at deltage, skal han eller hun have mulighed for at forlade det lokale, hvor der bliver bedt fadervor, og gå et andet sted hen. Det samme gælder lærerne.

Denne ordning har i alle de år, den har eksisteret, ikke givet anledning til nævneværdige problemer. Fritagelsesmuligheden svarer til, hvad der gælder i forbindelse med kristendomsundervisning, men den kan jeg forstå at rød blok også ønsker at fjerne som begreb. Det er Undervisningsministeriets vurdering, at den eksisterende ordning er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, og jeg er af den opfattelse, at det er en god ordning. Jeg henlægger det gerne til at være en lokal beslutning.

Må jeg ikke også have lov at tilføje, at drøftelsen af det her forslag har givet mig anledning til at reflektere over, at det forekommer

mig, at det er en selvstændig målsætning for rød blok i Folketinget at tilsløre, at vi er båret af en kristen kultur i det danske samfund, og at det også er den tradition, som vores folkeskole er båret af, nemlig de frihedsrettigheder, der er bundet i grundloven, som jo er rundet af den kristendom, som landet har udviklet sig på baggrund af. Jeg mener faktisk, at man indimellem gør de mange skade for at komme de få til undsætning, og jeg mener, at det er vigtigere at tage hensyn til alle end at tage særhensyn.

Dermed er det klart tilkendegivet, at vi i regeringen er tilfredse med ordningen, som den er i dag, og med at overlade det til en lokal beslutning, hvorvidt man ønsker at bede fadervor i skolen, og at eleverne selvfølgelig kan fritages.

Kl. 19:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Christine Antorini.

Kl. 19:41

Christine Antorini (S):

Jeg kunne godt tænke mig at starte med at spørge ministeren lidt mere om grundlaget for, at det skulle være i orden, at man må gennemføre religiøs forkyndelse gennem bøn ved en morgensamling, når der samtidig står klokkeklart i de fælles mål for faget kristendomsundskab, som vi jo alle i forligskredsen har været enige om, og jeg citerer: »Opøvelse i religiøs praksis er ikke en del af skolens virke.«

Alligevel siger undervisningsministeren, at når der er tale om morgensamling, er det noget helt andet. Så må der godt ske religiøs forkyndelse gennem bøn. Ministeren henviser til en retspraksis, som vi synes er noget speciel, når man ser, hvordan retspraksis ellers er. Retspraksis er en pressemeddelelse udsendt i 1978 på baggrund af en drøftelse, som repræsentanter for Undervisningsministeriet havde med de teologiske fakultetsråd ved Aarhus og Københavns Universiteter. Kan ministeren ikke bekræfte, at det er en meget usædvanlig retspraksis at lægge til grund for noget, vi ellers plejer at styre gennem bekendtgørelser og vejledninger?

Kl. 19:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 19:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det jo ikke pressemeddelelsen, der har skabt retspraksis. Det er indholdet, som er retspraksis og har været det i over 30 år, og for mig at se er det jo helt klart, at for så vidt man ønsker, at en 30-årig retspraksis på noget så grundlæggende for det danske samfund, nemlig den lokale mulighed for at kunne bruge fadervor i folkeskolen, skal ændres, bør den ændres i Folketingssalen. Den mulighed foreligger naturligvis for et til enhver tid siddende flertal, og jeg synes bare, befolkningen skal erindre sig, næste gang vi skal stemme, at det er det nuværende flertal, som er garant for, at man lokalt kan træffe beslutning om, at man beder fadervor, og i øvrigt ikke lægger skjul på, hvad den danske folkeskole jo er rundet af.

Det er ikke forkyndende at bede fadervor. Retspraksis har defineret det således gennem 30 år, og det har ikke været skjult for Folketinget. Der har været alle muligheder for at gribe ind.

Kl. 19:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 19:43

Kl. 19:46

Christine Antorini (S):

Jeg må så konstatere, at når man hører et teologisk fakultetsråd, er det det, der bliver lagt til grund. Men det ændrer jo stadig væk ikke ved, at når vi har fremsat beslutningsforslaget, er det jo for at få styr på tingene og styre dem på almindelig vis via bekendtgørelser og vejledninger. Det er det, der ligger i beslutningsforslaget, og det håber jeg også ministeren anerkender.

Jeg vil så gerne spørge, om ministeren er enig med den tidligere undervisningsminister Bertel Haarder, som jo sagde, at det her var noget, man måtte beslutte lokalt. Det tilkom den lokale skolebestyrelse, og han ville ikke blande sig i, hvis skolebestyrelsen mente, at man skulle bede muslimske, jødiske eller kristne bønner. Så var det bare helt i orden for ham i forhold til en morgensamling.

Vores holdning er, at det her ikke er specielt rettet mod fadervor. Vores holdning er, at der ikke skal ske det, der svarer til kirkelige handlinger, herunder at bede bønner, uanset om det er fadervor, muslimske bønner, jødiske bønner eller andet. Men er den nye undervisningsminister enig med den tidligere undervisningsminister i, at en skolebestyrelse kan beslutte, at her skal der bedes muslimske eller jødiske bønner ved morgensamlingen?

Kl. 19:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 19:44

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, for det er faktisk sådan, og jeg citerer den tidligere undervisningsminister:

Det udelukker ikke, at fremsigelse af bøn fra en anden trosretning end kristendom kan finde sted i forbindelse med et fællesarrangement som f.eks. morgensamling. Det er på samme måde som afsigelse af fadervor selvsagt en forudsætning, at fremsigelse af sådanne bønner sker på en måde, der ikke er forkyndende, og at det er muligt at blive fritaget herfor. Citat slut.

Det er sådan set retsgrundlaget. Så er der jo det politiske i det, og det er, at jeg mener, at dette forslag med den måde, det er opbygget på, så tydeligt er vendt mod det, at der bliver bedt fadervor, og det finder jeg faktisk er problematisk i en skole, som er funderet på et kristent samfund. Det er klart, at det er fadervor, der bliver bedt. Der er ikke konkrete eksempler på, at det er muslimske bønner, og derfor vil et indgreb her jo i praksis være rettet mod netop det, at man beder fadervor.

Det andet spørgsmål rettede sig imod, om man ikke kunne ændre det til bekendtgørelser. Til det må jeg svare helt lodret: Jeg agter ikke at ændre noget her, dels fordi jeg ikke mener, det skal ændres, dels fordi jeg i hvert fald ikke gør det ved en bekendtgørelse, når vi i 30 år har haft en retspraksis i det danske samfund om noget, som det egentlig bør være Folketinget, der skal pålægge at ændre ved en lovændring.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:46

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg vil bare have en lille afklaring, og det er, fordi ministeren stod og reflekterede lidt over det der fænomen med rød blok og det her forslag – og nu synes jeg, at SF tilhører rød blok, det skal ikke være nogen hemmelighed – men ved ministeren noget om, hvordan SF stiller sig til det her forslag?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 19:46

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det har jeg da en fornemmelse af, fordi jeg jo har studeret historikken på området. Men det, der er karakteristisk, er jo, at når vi drøfter – hvad skal man sige? – de etiske spørgsmål, de kulturelle spørgsmål omkring folkeskolen, så plejer Folketinget at dele sig i to. Det er jo ikke nogen hemmelighed. Og jeg synes, at jeg gerne vil bruge lejligheden til at slå fast, at det flertal, der er i dag, ikke sætter spørgsmålstejn ved det grundlag, som vores samfund bygger på, og heller ikke ved, at folkeskolen lokalt kan træffe en beslutning om, at man beder fadervor, og det er det, jeg konkret skal forholde mig til i den her sag. Men det kan jo være, at SF har en helt anden stillingtagen i dag. Den må jeg så afvente.

Kl. 19:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 19:47

Pernille Vigsø Bagge (SF):

»En helt anden stillingtagen« – jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstår det.

Jeg vil bare høre, om ministeren ved noget om, præcis hvordan SF stiller sig til det her forslag, siden ministeren på forhånd i dag omtaler SF's holdning til forslaget?

Kl. 19:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 19:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, men altså, man kan jo sige det på den måde, at hvis det skulle være nogenlunde konsistent med det, SF i øvrigt mener på området, vil jeg tillade mig at antage, at SF stiller sig således. Men jeg beklager naturligvis, hvis jeg har taget noget for givet, som ikke er tilfældet. Det vil jo så vise sig, når ordføreren fra SF kommer herop.

Det ændrer dog imidlertid ikke ved min pointe, for hver eneste gang vi har en debat om noget beslægtet, f.eks. i den offentlige debat i aviser og andet, er der jo ikke grænser for de særhensyn, man skal tage, hvor mit udgangspunkt er, at der skal tages hensyn til alle – og så de børn og de forældre, som nu har valgt en skole eller har en distriktsskole, hvor man vælger, at det er i orden at bede fadervor, og hvor de enkelte elever, som så måtte ønske ikke at være med, kan blive fritaget herfor. Det er det udgangspunkt, jeg har, og det plejer bare ikke at være et udgangspunkt, der deles af SF.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 19:48

Jesper Langballe (DF):

Det er som opfølgning på ministerens meget klare redegørelse: Jeg kunne godt tænke mig at spørge om det, at fru Christine Antorini nu spørger ind til retspraksis. I min ordbog, og jeg vil høre, om ministeren har det ligesådan, er en retspraksis noget, man har der, hvor der er et retsligt konfliktstof. Ellers har man jo ikke brug for en retspraksis.

Er der noget retsligt konfliktstof her? Altså, der er jo så uendelig mange ting, der er tilladt i folkeskolen. Man kan jo ikke lave et cir-

kulære om dem alle sammen – man må godt flyve med drager, man må gerne lege med hønseringe osv. – det ville jo blive helt uoverskueligt. Men man kan derimod skrive, sige noget om, hvad man ikke *må* i folkeskolen.

Nu vil oppositionen altså gerne have, at det skal indføres, at man ikke *må* bede fadervor. Men altså, sådan som den eksisterende tingen tilstand er, hvilket behov er der så for en retspraksis?

Kl. 19:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 19:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man kan i hvert fald sige, at uanset hvad man kalder situationen i dag, er jeg tilfreds med den.

Kl. 19:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker hr. Jesper Langballe en kort bemærkning?

Det gør han ikke. Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål i denne omgang. Så er det hr. Per Bisgaard, ordfører for Venstre.

Kl. 19:50

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Venstre kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Denne taleindledning, som man traditionen tro ofte hører, vil jeg gerne gøre til min i dag. Fadervor har gennem generationer været en fast del af hverdagen på mange danske folkeskoler, således at man virkelig kan tale om en erklæret tradition. Som socialdemokrat ønsker man ikke at bevare denne tradition, og man ønsker direkte et forbud mod, at fadervor bliver oplæst i skolen. Forslagsstillerne hævder, at denne fremsigelse af fadervor er forkyndelse, som ikke bør finde sted i folkeskolen.

I Venstre er vi meget godt tilfredse med den udlægning, som er blevet fastholdt siden 1978, hvor Undervisningsministeriet, som det også er blevet nævnt, på baggrund af høringer i Kirkeministeriet og ved de teologiske fakulteter, udsendte en pressemeddelelse med følgende indhold, og det citerer jeg lige:

Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at det ikke vil være uforeneligt med folkeskoleloven, at der efter lokal beslutning indlægges en bøn med fadervor som grundtype i den fælles morgensamling. Det er dog en forudsætning, at et barn efter anmodning kan fritages for deltagelse i fællessammen. Citat slut.

I Venstre er vi, som undervisningsministeren også fremhævede, glade for, at det er op til en lokal beslutning, om elever og lærere skal bede fadervor i folkeskolen. I det baggrundsmateriale, der har ligget til grund for det her forslag, kan man jo se, at der stadig væk i Danmark er stor forskel på, om man nu bor i Vestjylland – der er specielt nævnt Nørre Nisum Skole – eller om man bor i det københavnske område, hvor der også er nævnt nogle skoler, og der er meget stor forskel på, hvordan man tilrettelægger den daglige undervisning. Det giver altså den enkelte skole mulighed for at tilrettelægge sine morgensamlinger og fællessamlinger, som der nu er tradition for på den pågældende skole.

Hvis man ikke ønsker den traditionelle form med fadervor, kan man jo netop undlade at inddrage det. Er der enkelte eller for den sags skyld flere, som ikke ønsker at deltage, gives der jo mulighed for fritagelse – en rettighed, som ikke bare gælder eleverne, men også lærerne. Ordningen har virket fint i mange år, ja, som sagt i flere årtier, og vi synes ikke, der er noget behov for at lovgive på det her område, så Venstre kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det har medført en kort bemærkning eller et spørgsmål. Fru Christine Antorini.

Kl. 19:52

Christine Antorini (S):

Jeg går ud fra, at ordføreren for Venstre kan bekræfte, at det står meget præcist, at når det er, man skal have faget kristendomsundervisning, skal der ikke ske opøvelse i religiøs praksis, fordi det ikke skal være en del af skolens virke. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at Venstres ordfører så forklarer, om det ikke er en opøvelse i religiøs praksis, hvis man fast på morgensamlingerne skal bede en bøn.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:53

Per Bisgaard (V):

Jeg kan bekræfte det første, men jeg er ikke enig i det næste, som fru Christine Antorini siger.

Det, at man beder fadervor, tror jeg har udviklet sig fra, som jeg i hvert fald nævnte, at man på skoler gjorde det hver eneste dag, til der er en dag om ugen, hver fjortende dag eller måske hver måned, hvor der er en fælles samling. Så jeg anser det ikke for at være en forkyndelse, som det også bliver beskrevet af de to fakulteter.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 19:53

Christine Antorini (S):

Et er, hvad nogle teologiske fakulteter siger, noget andet er, hvad der står i den beskrivelse, der er om faget kristendom. Der vil det være sådan, at man ikke kan lære børn religiøse handlinger som at bede bøn. Man ville med det samme få en påtale fra undervisningsministeren for det, for det skal ikke ske i faget kristendom.

Jeg vil høre, om det ikke strider lidt imod Venstres ordførers frihedssyn, at det kan være helt i orden, at børn – det kan være børn, som er ikketroende, det kan være børn, som har en anden religiøs overbevisning – kommer ind og får at vide, at de skal være en del af en religiøs handling, hvor de bekender sig til en bestemt religiøs tro. Er det ikke manglende respekt for det, som vi ellers hylder her i landet, nemlig religionsfrihed? Det er jo derfor, vi netop har undervisning om religioner, hvor kristendommen selvfølgelig fylder hovedparten, for det er en del af vores kulturarv, men når det når dertil, at man skal bekende sig til en tro, respekterer vi sådan set, hvilken tro man har, eller at man er ikketroende. Når det så gælder morgensamlingen, er det åbenbart i orden, at man skal begynde at bede en bøn, bekende sig til en tro, som man muligvis slet ikke er en del af. Det må da stride imod Venstres frihedssyn.

Kl. 19:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:54

Per Bisgaard (V):

Det skulle ifald være, at jeg gik ind på den præmis, at den bøn var noget, som var forkyndelse. Der dækker jeg mig meget fint ind både i forhold til det, som tidligere har været nævnt om 1978, og den praksis, jeg selv som lærer har oplevet derude. Jeg opfatter det ikke som værende noget, man er underlagt, hvis man har en anden opfat-

telse eller en anden religion. Man har faktisk muligheden for at forholde sig passiv, som man kan gøre i mange fag. Man har altså også muligheden for at forlade lokalet, hvis man ønsker det. Derfor kan jeg ikke se, at det skulle give nogen problemer, og det giver ikke nogen problemer efter min opfattelse.

Kl. 19:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe havde ikke markeret, men det kan nås endnu. Hr. Jesper Langballe.

Kl. 19:55

Jesper Langballe (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge hr. Per Bisgaard – og det er så igen med anledning i fru Christine Antorinis spørgsmål – om hr. Per Bisgaard ikke er enig med mig i, at det, som folkeskoleloven og »Fælles Mål« taler om, når de siger, at der skal være tale om noget kundskabsmeddelende og ikke noget forkyndende, er i undervisningen. Undervisningen skal være kundskabsmeddelende og ikke forkyndende.

Er hr. Per Bisgaard ikke også enig med mig i, at det i og for sig ikke vedkommer det spørgsmål, om man har en morgensamling, hvor man beder et fadervor? For det er ikke undervisning, men det er en måde, som skolen og lokalområdet finder er en god måde at starte dagen på, og så kan man bagefter gå ud i klasselokalerne til undervisningen og få ren kundskabsmeddelelse.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:56

Per Bisgaard (V):

Det korte svar er ja.

Kl. 19:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Jesper Langballe (DF):

Der er tre ting, der falder en i øjnene ved denne genfremsættelse. For det første er forslaget principielt hovedløst, for det andet er det historieløst, og for det tredje er det tyrannisk. Og vi tager det i den rækkefølge.

Det er jo sandt, at folkeskoleloven forudsætter, at undervisningen, også i kristendomskundskab, skal være kundskabsmeddelende og ikke forkyndende eller mere direkte udtrykt: Undervisningen må ikke være propaganda, for propaganderende undervisning er elendig undervisning og desuden et overgreb imod eleven. Læreren skal loyalt lade stoffet selv, sagen selv komme til orde nøgternt og ædrueligt. Det betyder, når det er kristendom, der undervises i, at læreren skal lade det kristne evangelium komme til orde med bibelske, historiske og aktuelle referencer. Det er derimod en dødssyg tanke, at der ikke må ske en påvirkning, bevidst eller ubevidst, når der undervises. Som Lindhardtudvalget under Det Teologiske Fakultetsråd anførte i sit responsum til Undervisningsministeriet i 1978 om den samme sag:

Det forudsætter, at man som underviser – som underviser – har søvngængeragtige lærerpersonligheder, der bevidstløst ikke ved, hvad de foretager sig. En sådan upersonlighed vil samtidig virke dræbende på eleverne. Læreren skal selvfølgelig være optaget af faget, og han skal smitte eleverne med sin optagethed.

Desuden er der vel ingen, der vil bestride, at fadervor, den bøn, som Jesus lærte sine disciple, og som har været den kristne kirkes bøn så længe, som den har eksisteret, hører til grundelementær kundskab om kristendommen, som eleverne selvfølgelig skal stifte bekendtskab med. Men hvordan skulle det kunne lade sig gøre, hvis man ikke må sige ordene? Det principielt hovedløse ved forslaget træder især frem i sammenblandingen af, som jeg lige har været inde på, hvad folkeskoleloven og »Fælles Mål« siger om undervisningen, og hvad der er forslagets sigte. Det er jo ikke undervisningen, der har givet anledning til denne debat. Det er spørgsmålet om, hvorvidt en lokal skole skal have lov til at indlede skoledagen med en morgensamling, hvor man beder fadervor, når det er, hvad skolen og lokalsamfundet ønsker. Det har ikke noget med undervisning at gøre, men det er et fortegn, en skole kan vælge at sætte på sit arbejde. Derefter går man så ud i klasselokalerne og tager fat på dagens arbejde, som er ren kundskabsmeddelende undervisning.

Ja, man kunne i grunden godt sige, at det indledende fadervor er med til at fastholde undervisningen i klasseværelserne på at være ikke en kvalmende religiøs omklamring, men nøgtern og kundskabsmeddelende. Husk på, at vi jo ikke taler om, at man integrerer bøn og undervisning ved fem gange om dagen at slippe blyanter og tavlekridt for at rulle et bedetæppe ud og knæle vendt mod Mekka. Nej, vi taler om et fadervor én gang med dagens begyndelse på nogle få skoler, der har valgt det sådan.

Hvorfor så fadervor og ikke en hvilken som helst anden religiøs bøn? Fordi Danmark, som frugt af den historie der er vores, er et kristent land, som ministeren fint gjorde rede for det. Det ville forslagsstillerne også vide, hvis ikke de var ganske historieløse. Det står oven i købet i den grundlov, som de selv har skrevet under på at ville holde, nemlig at staten skal støtte den evangelisk-lutherske kirke. Det sker næppe ved, at Folketinget bandlyser kristendommen i den officielle skole.

Det sidste, man kan sige om forslaget, er, at det er udtryk for et ganske utåleligt statstyranni over for skolerne og deres lokalområder. De vil jo, hvis det blev gennemført, være åndeligt umyndiggjort. Husk på, at den altafgørende forudsætning er, at eleverne kan blive fritaget. Det er den frihed, der må og skal herske overalt, hvor der er tale om åndelige spørgsmål. Ingen skal tvinges, hverken enkeltelever eller skoler.

Jeg vil sige, at forslaget osrer af had til frihed. Tilmed er der så knap nok nogen, der har registreret noget problem, når vi ser bort fra Humanistisk Samfund, en sekt af religiøst troende ateister. Det eneste, man i denne forbindelse må takke Socialdemokraterne for, er, at de i god tid over for vælgerne bekræfter, at det er sådan et tyranni over for landets mange enkelte skoler, man har i vente, hvis et kommende valg skulle føre til et andet flertal end det nuværende.

Kl. 20:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 20:03

Christine Antorini (S):

Forslaget udspringer jo bl.a. af, at der har været en række klager fra forældre, der oplevede det som et tyranni, at deres børn skulle bede en bøn og bekende sig til en tro, som de ikke var en del af. Deraf kommer tyranniet. Det er ikke i forhold til forslaget, for det, forslaget gør, er, at det bare slår fast, at tro er en privatsag. Den skal man selvfølgelig have lov til at dyrke, men det er ikke en del af folkeskolens formål.

Jeg vil gerne høre Dansk Folkepartis ordfører, om han er enig med tidligere undervisningsminister Bertel Haarders udlægning af den her sag. Jeg citerer fra et svar, som vi har fået i udvalget, nemlig at undervisningsministeren mener, at det er en lokal sag, som den lokale skolebestyrelse selv skal beslutte, og skolebestyrelsen må også

beslutte, at der både er plads til muslimske, jødiske og kristne bønner som en del af morgensamlingen.

Kl. 20:06

Deler Dansk Folkeparti den opfattelse, at man uanset hvilken bøn kan bede som en del af morgensamlingen?

Kl. 20:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 20:04

Jesper Langballe (DF):

Nej, den opfattelse deler Dansk Folkeparti ikke. Da jeg hørte den udtalelse fra den tidligere undervisningsminister, korsede jeg mig. Jeg fatter simpelt hen ikke, hvordan han kunne sige sådan noget forbis-tret sludder.

Som jeg netop har gjort rede for i min ordførertale, er der tale om, at det, at man eventuelt beder et fadervor, er udtryk for, at vi lever i et kristent land. Det står i grundlovens § 4. Det er derfor også en ulidelig floskel at sige, at religion er en privatsag. Er noget, der er omtalt i grundloven, en privatsag? Det er rigtigt nok, at religion eller tro er en personlig sag, men det er sandelig da en personlig sag, som dækker vores historie og vores grundlov.

Endelig vil jeg sige, at det da er rigtigt nok, at der er enkelte forældre, der har klaget over det. Hvorfor har de det? De kan bare få deres børn fritaget, så enkelt er det. Det er nemlig frihed, men det, som forslagsstillerne går ind for, er utålelig tvang.

Kl. 20:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Christine Antorini.

Kl. 20:05

Christine Antorini (S):

Der er såmænd ikke nogen som helst tvang i det. Det er en respekt for det, som også afspejler sig i faget kristendomskundskab, som ordføreren også selv var inde på. Det er bare koldt og nøgternt at konstatere, at eleverne selvfølgelig skal lære om religioner, herunder at kristendommen skal fylde hovedparten af undervisningen i religion, fordi det er en del af vores kulturarv, men lige så snart det kommer over til forkyndelse, er det ikke en del af skolens virke. Det er bl.a. derfor, at vi har præsterne. Man kan gå til sin kirke, uanset hvilken trosretning man måtte høre til, og udøve sin religiøse praksis.

Jeg vil bare lige for at være helt sikker konstatere, at der er fuldstændig uenighed mellem Dansk Folkeparti og regeringen. Det vil sige, at der i det flertal, som vi har i dag, er fuldstændig uenighed om, hvorvidt man skal tvinge alle børn til at bede fadervor, eller om man skal give fuldstændig frit slag, så en skole kan beslutte, at de skal bede en muslimsk bøn, en jødisk bøn, eller hvilken bøn de måtte beslutte.

Det, vi bare konstaterer fra Socialdemokraternes side, er, at bøn ikke hører til i folkeskolen. Børnene skal lære om religioner og lære om bønner, men de skal ikke bede bønner. Det er stille og roligt det, vi konstaterer.

Jeg vil gerne høre Dansk Folkepartis ordfører: Er det ikke korrekt, at der, hvor uenigheden er, faktisk er blandt regeringspartierne og regeringens støtteparti? De er fuldstændig uenige om, om man skal kunne bede hvilken som helst bøn til morgensamlingen, eller om det skal være sådan, som Dansk Folkeparti vil have det, nemlig at det skal være en bestemt bøn, uanset om man tilhører den religion eller ej.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Jesper Langballe (DF):

Fru Christine Antorini kan bruge nok så mange ord på at vise, at den tvang, som man vil indføre, skulle være frihed. Det er jo noget nonsens. Man vil simpelt hen forbyde skolerne noget, som visse skoler gerne vil. Det er da, hvad jeg kalder tvang. Så det er altså udenomssnak.

Så er der det om regeringen og Dansk Folkeparti, men regeringen og Dansk Folkeparti er grundlæggende enige om at afvise det her. Når kristendommen har en særlig plads, også i grundloven, er det jo, fordi vi har en ganske bestemt historie, som vi ikke kan viske ud. Respekten for den historie og den kulturarv er Dansk Folkeparti og regeringen enige om. Men Dansk Folkeparti er ikke enig med den tidligere undervisningsminister i hans bemærkninger om jødiske og muslimske bønner.

Jeg forstår ikke, hvorfor man siger sådan noget, for det er jo fuldkommen hypotetisk. Der er jo ikke nogen dansk folkeskole, hvor der er et så overvældende flertal af muslimer, at det ville være tilsvarende relevant at begynde dagen med en muslimsk bøn, bortset fra at muslimerne ikke beder morgenbøn, men beder fem gange om dagen, og der skulle undervisningen så afbrydes.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, taletiden er udløbet. Tak til ordføreren, der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 20:08

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det rigtig positive ved det her forslag er, at det i virkeligheden handler om fællesskabet i folkeskolen. I SF er vi meget optagede af, at man ikke ekskluderes fra folkeskolens fællesskab. Faktisk synes vi, at det der med, at man kan fritages fra alt muligt, er en rigtig dårlig idé. Vi synes faktisk ikke, at man skal kunne fritages fra andet end at være nøgne sammen i folkeskolen, der går vores grænse dog.

Vi synes faktisk, at det skal være sådan, at hvis der på en folkeskole er folk, der ikke bryder sig om, at der skal bedes fadervor, må man på den folkeskole afholde sig fra at bede fadervor. Det der med, at folk så kan gå udenfor, virker ekskluderende, og det er ikke særlig hensigtsmæssigt. Jeg kan faktisk heller ikke helt forstå, at regeringen har den holdning, at det er en god ting, at man bare kan stille sig uden for fællesskabet.

Det synspunkt, jeg omtaler nu, er også det, der ligger til grund for, at vi faktisk synes, at det er en fejl, at man kan fritages fra kristendomsundervisningen i folkeskolen. Vi synes, at det skal være et obligatorisk fag i folkeskolen. Det skal laves om til et religionsfag, som har et større fagligt indhold og omfatter verdensreligionerne, men selvfølgelig med absolut størst vægt på kristendommen. Det forslag har vi tænkt os at fremsætte sammen med Socialdemokraterne og De Radikale i den næste folketingsamling. Hvem ved, måske sidder vi i regering til den tid, og så kan vi jo have flertal til at beslutte det. Men når jeg taler om fællesskabet i folkeskolen, er det, fordi jeg synes, at det er utrolig vigtigt at påpege, at forkyndelse, som loven også siger, ikke på nogen som helst måde hører hjemme i folkeskolen. Det kan der overhovedet ikke herske nogen tvivl om.

Forslaget her kommer ikke til afstemning, fordi Socialdemokraterne er en del af folkeskoleforligskreds. Men hvis det kom til afstemning, ville SF vælge at stemme hverken for eller imod. Vi synes, at det er positivt at vægte fællesskabet i folkeskolen højt, men vi synes også, at der er en skole i landet, hvor alle er enige om, at det er helt i orden i forbindelse med morgensamlingen at bede fadervor, skal vi ikke her fra Folketingets side blande os og sige, at det kan

man ikke. Men er der som sagt enkelte forældre, der ikke føler, at de bliver inkluderet i fællesskabet, ved at der bliver bedt fadervor, må man tage konsekvensen, sådan som en skole i Vestjylland også har gjort, og ophøre med at bede fadervor.

Vi synes dog, at de pragmatiske løsninger på det her område må ligge ude i det lokale selvstyre i kommunerne. Tak.

Kl. 20:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:11

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

De Konservative siger nej til det her kulturradikale forsøg på at rense den danske folkeskole for enhver rest af kristen kulturarv. Det er selvfølgelig vigtigt at sige, at der ikke er nogen her, der har intentioner om at diktere, at der skal foregå morgenbøn ude på danske folkeskoler. Det er ret få skoler, der gør det, og de steder, hvor de gør det, er det, fordi skolebestyrelserne har besluttet, at det er en god idé. Og ligefrem at begynde at gribe til forbud mod dette virker som noget af en overreaktion.

Jeg synes, at vi nu igen – og her gentager jeg mig selv, det er lidt et deja-vu – ser Socialdemokraterne gribe til en central styring og endnu et forbud, endnu en regel, som man vil lægge ned over den danske folkeskole. På trods af at man ofte bryster sig af, at man kæmper mod en regering, som står for en central styring, er det endnu en gang Socialdemokraterne, der gør det.

Vi har meget svært ved at se, at der er nogen, der tager skade af at deltage i en morgenbøn. Eleverne kan blive fritaget for det, hvis de ikke ønsker at være med, men for dem, der vil deltage, er det fint, at de stifter bekendtskab med denne danske kristne tradition. Jeg forstår ikke, hvorfor venstrefløjten er så allergisk over for dansk kulturarv, at de vil gribe til forbud mod morgenbøn. Er det virkelig så stor en trussel? Er det virkelig så stort et problem?

Amen.

Kl. 20:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 20:13

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om han anerkender, at der er forskel på, om man skal lære religiøse handlinger eller man skal undervises i religion, herunder kristendomskundskab.

Kl. 20:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 20:13

Rasmus Jarlov (KF):

Undskyld, kan jeg få spørgsmålet en gang til?

Kl. 20:13

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om han anerkender, at der er forskel på, om der skal ske forkyndelse i religion, herunder religiøse handlinger, eller man skal have undervisning om religioner, herunder selvfølgelig kristendommen.

Kl. 20:13

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, den skelnen kan man sagtens gøre.

Kl. 20:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 20:14

Christine Antorini (S):

I forlængelse af det vil jeg gerne høre, om den konservative ordfører så anerkender, at det lige præcis er den skelnen, der rent faktisk er i folkeskolen, herunder i faget kristendomskundskab, hvor det står klokkeklart, at der ikke skal ske forkyndelse i faget kristendomskundskab. Og hvis den konservative ordfører anerkender det, og det kunne jeg se på nikket, vil jeg gerne spørge, hvorfor i alverden De Konservative så synes, at det er i orden, at der kan ske forkyndende handlinger, f.eks. på en morgensamling.

Kl. 20:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 20:14

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan der jo heller ikke, og det er heller ikke det, der finder sted.

Det, der finder sted, er, at man stifter bekendtskab med den tradition, som er, at man beder morgenbøn, og det er ikke at betragte som forkyndelse. Det har vi den her retspraksis for.

Socialdemokraterne mener så, det er tilfældet, men man synger jo også en masse danske salmer, hvor der indgår en masse lovprisning af Gud og ting, som i virkeligheden fremgår meget mere højreligiøst end de ord, som man fremsiger under et fadervor. Igen vil jeg sige, at jeg ikke kan se, at der er nogen, der tager skade af det.

Jeg kan heller ikke betragte det som missionering. Jeg tvivler meget på, at der er nogen, der er blevet omvendt fra en anden religion til kristendommen, ved at de eventuelt har fremsagt et fadervor på en dansk folkeskole. Det tror jeg simpelt hen ikke finder sted.

Kl. 20:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod, Enhedslisten.

Kl. 20:15

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Enhedslisten støtter Socialdemokraternes forslag om at gøre det helt klart, at religiøs forkyndelse ikke hører hjemme i folkeskolen. Det er ikke, og det skal ikke være folkeskolens opgave at indføre eleverne i en særlig trosretning. Skolen skal tværtimod give eleverne en bred indføring i alle mulige forskellige former for livsanskuelser, religiøse såvel som ikke-religiøse, og så ellers lade det være op til børn og forældre at træffe deres egne beslutninger om, hvorvidt de vil tro på en gud, og i så fald hvilken, eller om de ikke vil tro på en gud.

Det betyder, at man ikke skal have religiøse ritualer som f.eks. fadervor som en del af den fælles tilrettelagte undervisning, og det betyder, at der ikke må forkyndes i undervisningen. Det er ikke godt nok at give eleverne mulighed for at blive fritaget for den del af undervisningen, der indeholder bøn eller forkyndelse, for folkeskolen er et sted for alle elever, uanset om de er religiøse eller ej. Derfor er det selvfølgelig også uacceptabelt, hvis fællesskabet tager udgangspunkt i en bestemt religion, uanset om det er kristendom, islam eller noget helt tredje.

Hvis man ikke kan lide principperne om, at der i folkeskolen skal være plads til alle uanset religion, så er man heldigvis fri til at finde en religiøs friskole eller til at oprette en ny, naturligvis inden for de rammer lovgivningen stiller op.

Egentlig er det ærgerligt, at der er behov for en opstramning af lovgivningen, men når selv den tidligere undervisningsminister har endda meget svært ved at finde grænserne for, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt – om det er passende at bede kristne bønner som en del af skolegangen – ja, så er det jo åbenbart nødvendigt med dette forslag.

Kl. 20:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Christine Antorini, Socialdemokratiet.

Kl. 20:17

(Ordfører for forslagstillerne)

Christine Antorini (S):

Når Socialdemokraterne har fremsat forslaget, er det af to grunde. Den første grund er, at der er kommet flere og flere helt konkrete sager, hvor forældre har klaget over, at de har oplevet, at deres børn skulle være en del af en morgensamling, hvor der skulle bedes morgenbøn, mens de troede, at deres børn gik på en folkeskole, hvor det meget klart og tydeligt står, at der i folkeskoler ikke sker forkyndelse, og at man, hvis man ønsker en religiøs undervisning af ens børn, har muligheden for at vælge en religiøs friskole eller privatskole. Så der har været konkrete sager, hvor forældre har sagt: Det her kan da ikke være rigtigt, i forhold til at folkeskolen er tænkt som fællesskabets folkeskole, hvor man kan være, uanset om man er troende eller ej.

Der har været lidt misforståelser om, om det er en genfremsættelse eller ej, men det er det ikke. Det er første gang, vi fremsætter det her forslag, men det har været til debat i offentligheden før.

Men den anden grund til, at vi har valgt at fremsætte beslutningsforslaget, er, at vi faktisk har en meget principiel holdning til, at folkeskolen lige præcis er den fællesskabsinstitution, som skal være for alle elever. Det er derfor, vi lægger meget vægt på de præcise forklaringer, der også er til indholdet af kristendomsundervisningen. For jeg vil godt rette en misforståelse: Der er nogle, der prøver at skyde os i skoene, at vi overhovedet ikke respekterer kristendommen eller noget, men det ved dem, der siger det, jo godt er noget sludder.

Vi har dyb respekt for folk, der har en religiøs overbevisning, og vi lægger meget vægt på, at undervisningen i kristendommens betydning er en del også af folkeskolen. Det er jo derfor, vi som folkeskoleforligspartnere også har været ind over de forskellige fælles mål – det gælder ikke kun i forbindelse med kristendomsundervisningen, det gælder også i faget historie, og det gælder i faget samfundsfag – og der kommer vi selvfølgelig ikke udenom, at en meget vigtig del af det at forstå, hvad dansk kulturarv er, og forstå, hvordan det danske samfund er endt med at se ud, som det gør, også er, at man har en dyb og grundig indsigt i kristendommens indflydelse.

Men der er en verden til forskel på, at eleverne i folkeskolen skal have en dannelsesbagage med, hvor religionen og kristendommen er en del af det, og at man skal oplæres i religiøse handlinger. Derfor er det principielt for os at sige, at vi er nødt til at have præciseret reglerne; for det er jo ikke godt nok. Jeg tror også godt, at undervisningsministeren selv kan høre, at det er lidt tyndt, at fordi man helt tilbage i 1978 diskuterede det spørgsmål og snakkede med to teologiske fakultetsråd, lægger man det til grund for at sige, at det er i orden, at der må bedes bønner som en del af folkeskolens virke. Jeg er ikke stødt ind i, at man tidligere har reguleret sådanne områder, ved at man henviser til, at der har været nogle samtaler – i det her tilfælde med nogle fakultetsråd. Hvis det er, at man ønsker at fastsætte en praksis, gør man det på den helt normale måde: igennem en lov,

igennem bekendtgørelser, igennem vejledninger. Og det er det, som ligger til grund for det her forslag: Lad os få rene linjer, så vi ved, hvad vi har med at gøre.

Vi anerkender så, at der er et politisk flertal bestående af regeringen og Dansk Folkeparti, som mener, at man alligevel godt kan gennemføre religiøse handlinger ved en morgensamling. Men for os er det her også principielt; i det øjeblik man træder ind på folkeskolens grund, er det altså folkeskolens regler, der gælder. Derfor er der for os at se ikke forskel på, om det er ved en morgensamling eller i kristendomsundervisningen, at der sker religiøs forkyndelse gennem bøn. Det hører ikke til folkeskolen. Men det er ikke af manglende respekt for kristendommen; det er af respekt for religionsfrihed og for, at man selv kan dyrke sin tro igennem sin kirke og igennem andre steder. Folkeskolen skal ikke være den, der laver adskillelse i forhold til religion.

Det, som ligger i forslaget, er i virkeligheden meget enkelt: Hold forkyndelsen ude, og hold fast i kristendomsundervisningen som en vigtig del af folkeskolen. Derfor må jeg så også sige på Socialdemokratiets vegne, at det er rigtig ærgerligt at høre den nye minister sige noget, som jeg faktisk tror er imod bedre vidende, nemlig at Socialdemokraterne ønsker at fjerne kristendomsundervisningen. Jeg kan ikke sige andet, end at det er sludder og vrøvl, og det ved ministeren også godt.

Det, som Socialdemokraterne ønsker, er, at kristendomsundervisningen skal ændre navn. Det skal hedde religionsundervisning, men det skal stadig væk være sådan, at hovedparten af indholdet handler om kristendommens betydning for det danske samfund. Det er i øvrigt præcis sådan, som det har været i rigtig, rigtig mange år på det gymnasiale område. Der har man haft faget religion; det har aldrig heddet kristendomsundervisning. Det er helt tilbage i 1877, at det blev indført, at man i gymnasiet har faget religion. Så vidt jeg ved, har man ikke hørt en eneste fra hverken Venstre, De Konservative eller for den sags skyld Dansk Folkeparti, som har syntes, at det har været en katastrofe for den danske kulturarv, at de i gymnasiet har faget religion. Men når det kommer til folkeskolen, er der åbenbart ikke grænser for, i hvilket omfang man kan udlægge det, som om vi ønsker at fjerne undervisningen i kristendom.

Kl. 20:22

Bare for at slå det fast med syvtommersøm: Vi synes, det er vigtigt, at eleverne undervises i kristendom, og vi synes, det er vigtigt, at faget ændrer navn til religion, sådan at det lige præcis viser bredt i det, nemlig at hovedparten er kristendomsundervisning, men at der også er undervisning i de andre religioner. Og det er frem for alt, fordi det også betyder, at faget kan gøres obligatorisk. Vi tager det faktisk så alvorligt, at vi synes, det er en vigtig del af det, man skal have med i bagagen; det skal ikke være sådan, at man kan friholdes fra at blive undervist i religion, herunder kristendomsundervisning.

Så der er mange myter, og den her debat bliver brugt til, at man nurser sine egne hassaner. Det synes vi er ærgerligt, for det, vi egentlig ønsker, er et klart retsgrundlag – igennem lovgivning, bekendtgørelse eller vejledning. Det er der ikke i dag. Forældre har klaget, og de må bare opleve, at svaret heroppe på talerstolen fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er, at hvis ikke de kan lide lugten i bageriet på en folkeskole, kan de bare gå uden for morgensamlingen. Nej, sådan skal det ikke være for den fælles folkeskole. Der skal være plads til alle børn, og det skal ikke være det, at der sker religiøs forkyndelse på nogle få folkeskoler, der betyder, at der er nogle børn, der bare får prædikatet: Du er ikke rigtig velkommen her, du kan stå udenfor, mens vi bedriver noget, som Socialdemokraterne ret beset ikke mener hører til i folkeskolen.

Min afslutning skal være, at hvis man vælger at køre nogle ting inden for sine egne snævre dagsordner, skal man nogle gange bare prøve at sætte sig i modpartens sted. Jeg tror, at der ville være rigtig mange af os, der ville føle, at det ikke var i orden, hvis vi sendte vo-

res børn af sted til en folkeskole og det, der skete, var en morgensamling, hvor skolebestyrelsen havde besluttet, at der hver morgen skulle bedes en bøn – en jødisk bøn, en muslimsk bøn – inden for en trosretning, som vi ikke selv var en del af. Vi ville synes, det var helt, helt forkert, hvis det skulle være en del af folkeskolens virke.

Så vi vil bede om, at man overvejer, om vi i virkeligheden ikke kan få en meget fornuftig holdning til, hvordan man håndterer spørgsmålet om religion i den danske folkeskole, nemlig at det er rigtig vigtigt, og at det er så vigtigt, at det skal være obligatorisk, men at det skal være sådan, at det netop er undervisning i religioner og ikke i religiøse handlinger. Det er det, som ligger i beslutningsforslaget, og ikke alt muligt andet – om man er mere eller mindre dansk, om man er mere eller mindre troende, om man ønsker mere eller mindre dansk kulturarv. Det er ikke det, det handler om. Det handler om rene linjer, sådan at vi kan få en fornuftig religions- og kristendomsundervisning som undervisning og ikke som forkyndelse.

Vi har noteret os med glæde, at Enhedslisten har bakket op om det, og at SF nærmest på alle punkter var enig i det, men vil ende med at undlade at stemme for det på grund af nogle nuancer – det tror jeg egentlig godt at vi kan snakke os frem til. Jeg skal så, da den radikale ordfører ikke har kunnet være til stede her, sige, at Det Radikale Venstre også støtter op om forslaget.

Jeg håber, at der er en mulighed for, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti lige tænker sig om en ekstra gang og ser, at det måske i virkeligheden vil være til alles fordel, at der er rene linjer i den her sag, som ikke handler om uenighed om, om der skal være undervisning i kristendom eller ej – det er vi alle sammen enige om – men om, om det skal være fællesskabets folkeskole, hvor der skal være plads til alle uanset religiøs overbevisning.

Kl. 20:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 20:25

Jesper Langballe (DF):

Jeg har under den her debat hørt fru Christine Antorini holde én lang, uafbrudt enetale – nej, den var ikke uafbrudt, for den var afbrudt af visse pauser, når andre havde ordet, men hvad de andre sagde, betød ikke noget – for fru Christine Antorini forholder sig overhovedet ikke til modpartens argumenter, men bliver uanfægtet ved med at sige, at et fadervor ved en morgensamling er en undervisningsmæssig opøvelse i religiøs praksis. Men det er jo det, jeg har bestridt. Jeg har sagt, at der overhovedet ikke er tale om undervisning, og at der heller ikke er tale om en opøvelse. Der er tale om et fadervor, som man siger for fadervorets skyld og ikke for opøvelsens.

Jeg forstår godt, at jeg ikke kan få fru Christine Antorini til at skifte mening, det havde jeg heller ikke ventet, men hun kan da i det mindste forholde sig til, hvad der bliver sagt af modparten.

Kl. 20:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 20:26

Christine Antorini (S):

Jeg tror, hvis jeg sådan selv skal tælle det op, at vi mindst tre gange, hvis ikke flere gange, har henvist til de meget præcise ord, der står om faget kristendomsundervisning, for det er jo bl.a. dér, man forholder sig til, hvad forskellen er på, om man får undervisning i, hvad kristendom er, herunder selvfølgelig også kan få undervisning i de forskellige bønner, herunder også gennemgå fadervor, og hvad indholdet i fadervor egentlig er, ligesom man kan gøre det i forhold til

andre bønner. Men der er forskel på det og at praktisere religiøse handlinger. Det er det, som der står så præcis, og som jeg så på baggrund af hr. Jesper Langballes spørgsmål er nødt til at læse op en gang til. Der står nemlig: »Opøvelse i religiøs praksis er ikke en del af skolens virke.« Det kan så være, at hr. Jesper Langballe ikke mener, at det, at man beder fadervor, er opøvelse i religiøs praksis, men det er nu faktisk det, der står meget tydeligt, og derfor sker den slags ikke, når man har faget kristendomsundervisning, og hr. Jesper Langballe bekræfter jo også, at det jo ikke skete, da man var inde at få undervisning i det, men så mener Dansk Folkeparti, at det er i orden, at det sker på morgensamling, og der er Socialdemokraternes holdning, at alt det, der sker, når man er på skolens grund, selvfølgelig er omfattet af det, der er folkeskoleloven.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 20:28

Jesper Langballe (DF):

Det kommer vi jo ikke længere med. Fru Christine Antorini bliver jo ved med at gentage det samme.

Men så vil jeg prøve med et andet spørgsmål. Der er en mærkelig inkonsekvens i beslutningsforslaget. Man må nemlig gerne synge salmer, fordi det er en del af kulturarven. Jeg forstår godt det positive argument, men anfægter det ikke fru Christine Antorini, at Kingos og Brorsons og Grundtvigs og Aastrups salmer er prædikener, virkelig hver især er fuldtønde kristne prædikener? Man kan sige mere fuldtønt i og for sig end fadervor. Er der ikke en lidt besynderlig inkonsekvens i det? Og vidner det ikke om, at det, der i virkeligheden er umuligt, er at skille kulturarven fra det forkyndende indhold, at det ikke kan lade sig gøre, og at det kommer forslagsstillerne så til meget imod deres vilje at røbe ved den der fuldstændig klare inkonsekvens?

Kl. 20:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 20:29

Christine Antorini (S):

Nu er hr. Jesper Langballe jo teolog, og derfor ved hr. Jesper Langballe jo også, at alle religioner har deres centrale bønner, og man ved, hvilke bønner der er de centrale bønner, og derfor er det ikke svært at afgøre, hvornår man laver religiøs forkyndelse gennem bøn eller ej.

Men med salmevirksomheden er det jo noget andet. Der er en vifte af meget forskellige salmer og sange, og derfor er det heller ikke de samme salmer, der bliver sunget hver gang. Man vil kunne finde – det medgiver jeg hr. Jesper Langballe – nogle virkelig hårde nitter blandt ateister, der mener, at enhver salme, fordi der bliver henvist til Gud, heller ikke ville kunne være en del af det, man måtte synge i folkeskolen. Men det er slet ikke dér, hvor vi er som Socialdemokrater. Vi er optaget af, at de egentlig religiøse handlinger, som er i de centrale bønner, bare ikke hører til i folkeskolen. Det er en privatsag, og det kan man dyrke via sin egen kirke, sin egen moske, eller hvor det nu er, man hører til.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (KF):

Fru Christine Antorini brugte i sit indlæg et eksempel med, at vi andre også ville mene, at det var urimeligt, hvis vores børn skulle deltage i eksempelvis en muslimsk morgenbøn, hvis der fandtes en sådan.

Jeg vil så spørge fru Christine Antorini, om ikke dét ville være tilfældet for mange danskere, der flyttede til et muslimsk land, og om ordføreren ville betragte det som en stor urimelighed. Altså, underforstået: Forstår ordføreren ikke godt, at der er forskel på en muslimsk morgenbøn i en dansk folkeskole og en kristen morgenbøn i en dansk folkeskole, i og med at det bygger på den danske kulturarv? Og man må acceptere, at man mange steder støder på ritualer og traditioner, som stammer fra en kristen kulturarv, når man befinder sig i Danmark.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 20:30

Christine Antorini (S):

Jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører i, at man jo må tage udgangspunkt i den lovgivning, der er i det pågældende land, man måtte komme til. Derfor tager vi udgangspunkt i den lovgivning, der er her i Danmark. Og vi har en sekulær folkeskole. Det har været et princip, der har været gældende i rigtig, rigtig mange år, at det er en sekulær folkeskole. Det er jo derfor, der står de bestemmelser om, at der ikke skal ske religiøse handlinger, fordi udgangspunktet er, at folkeskolen er sekulær.

Derfor kan man ikke bruge sammenligningen: Hvad nu, hvis man kom til et andet land? Ja, der har de en anden lovgivning, og så må man tage udgangspunkt i den lovgivning. Vi er som danske politikere her sat til at vurdere, hvordan vi kan gøre den danske folkeskole for alle, nemlig ved at man underviser i religion og kristendom, men at man ikke forkynder det.

Kl. 20:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 20:31

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen spørgsmålet gik mere på det her med: Er det ikke noget, man må acceptere, at når man befinder sig i et land, som har en kulturarv, der stammer fra en religion, så støder man også ind i nogle ritualer og nogle traditioner, som netop kommer fra den religion, der er tale om, lige så vel som vi jo har jul og påske og utrolig mange andre ting, som stammer fra kristendommen? Er det ikke lidt naivt at tro, at man kan rense det ud af den danske folkeskole, når nu den bygger på hundredvis af års kristne traditioner, og er det overhovedet ønskværdigt, at man forsøger at rense det ud?

Kl. 20:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Christine Antorini (S):

Så vil jeg gerne understrege en gang til, at vi bestemt ikke ønsker at rense ud, altså at man overhovedet ikke må lære noget om religiøse skikke og handlinger, herunder de mange, som selvfølgelig kommer fra den kristne kultur, fordi det i den grad er den, der har påvirket det danske samfund. Derfor vil jeg minde ordføreren om, at det her forslag handler om noget andet. Det handler om, hvorvidt der skal ske

religiøse handlinger som en del af folkeskolens virke. Det er det, vi diskuterer.

Vi er enige om, at det ikke må ske i kristendomsundervisningen. Alle siger, at det er rigtigt, det må ikke ske i kristendomsundervisningen. Det er der, vi har svært ved at forstå, at når det ikke må ske der og vi er enige om det, hvorfor må det så ske til morgensamlingen? Det er det, som diskussionen handler om.

Kl. 20:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 128:**Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen.**

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremsættelse 10.02.2010).

Kl. 20:33

Forhandling**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Forhandlingerne er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 20:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Lad mig begynde med at slå fast, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at ligestilling er en helt grundlæggende værdi i det danske samfund og derfor også i folkeskolen. Folkeskolens værdigrundlag kommer klart til udtryk i folkeskolens formålsparagraf. Den slår bl.a. fast, at skolens virke skal være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati. Lige værd i et demokratisk samfund som det danske samfund opfattes som en selvfølge, og det gør også ligestilling mellem mænd og kvinder. Dette princip skal være styrende for skolens aktiviteter, og der kan derfor ikke iværksættes diskriminerende foranstaltninger eller andet, der er i strid med formålsparagraffen.

Men jeg er ikke overbevist om, at den bedste måde at sikre, at ligestilling også bliver en realitet i praksis, er, at Folketinget i detaljer regulerer, hvordan man skal tilrettelægge hverdagen på den enkelte skole, f.eks. ved at forbyde den ene eller den anden type undervisning eller møder. Vi har på folkeskoleområdet tradition for, at man i den enkelte kommune og på den enkelte skole har stor frihed til at finde de løsninger, der passer bedst til de udfordringer, man lokalt står over for, og det er en tradition, vi bør holde fast ved. Beslutninger om, hvordan man på den enkelte skole vil gribe opgaven an med at føre folkeskolens formål ud i livet, bør efter regeringens opfattelse træffes på skolen. Det bør de af den simple grund, at det er der, man på baggrund af lærernes og ledernes faglige viden og deres kendskab til lokale forhold har de bedste forudsætninger for at træffe de beslutninger. F.eks. kan det give god mening at dele børnene op efter køn i dele af undervisningen i idræt, naturfag eller seksualundervisning.

Det samme gælder i forældresamarbejdet. Den konkrete tilrettelæggelse af forældresamarbejdet er overladt til skolelederen i samarbejde med skolebestyrelsen. Det gælder f.eks. beslutninger om, hvilke arrangementer skolen skal forestå, og hvem målgruppen for det enkelte arrangement skal være. Det følger dog af folkeskoleloven, at *alle* forældre skal have adgang til arrangementer, hvor forældrene underrettes om skolens syn på elevernes udbytte af undervisningen, f.eks. skole-hjem-samtaler og forældremøder.

Forældresamarbejdet er meget vigtigt, for forældrene kan være et stort aktiv for deres barns skolegang. Men undersøgelser viser, at de fleste skoler har problemer med at få samarbejdet med de tosprogede forældre til at fungere så godt, som det burde. Det kan bl.a. skyldes, at forældrene kommer fra lande, hvor man ikke har den samme tradition for skole-hjem-samarbejde, og derfor har svært ved at se formålet, eller at de føler sig utrygge ved et skolesystem, de ikke kender så godt.

Mange skoler arbejder hårdt og målbevidst på at håndtere den udfordring, og der er behov for, at ledelsen på den enkelte skole har plads til at kunne tage utraditionelle initiativer i indsatsen for at få samarbejdet til at fungere, men at dette jo alene bør kunne ske netop ud fra et hensyn til, at skolen og samarbejdet skal kunne fungere. Ligesom når det gælder holddannelse i undervisningen i øvrigt, mener jeg altså heller ikke her, at vi i Folketinget skal blande os i den lokale beslutning om, hvordan man laver inddelinger, og det er som følge deraf heller ikke min opfattelse, at vi skal ændre folkeskoleforliget på dette område.

Regeringen kan ikke støtte forslaget, om end regeringen sagtens kan følge de overvejelser, der ligger bag. Men som det også var tilfældet ved det foregående beslutningsforslag fra Socialdemokraterne, som vi har behandlet, er det generelt regeringens vurdering, at når det kommer til de grundlæggende ting i folkeskolen om, hvordan man udøver dens formål, så er der en række beslutninger, der ligger bedst lokalt. Tak.

Kl. 20:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 20:37

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, det er udmærket, at der kom den her regeringsrokade, og at bl.a. den nuværende undervisningsminister kunne kalde sig undervisningsminister. Det var vi da begejstrede for. Men jeg må indrømme, at jeg som ordfører for Dansk Folkeparti er lidt skuffet over ministeren her i dag. Man tilkendegiver, at ligestilling er en grundlæggende værdi i Danmark; vi skal arbejde for ligestilling i praksis, og der kommer en masse fine ord. Men helt ærligt: Kan det være rigtigt, at ministeren på vegne af regeringen slet ikke vil gribe ind og sikre ligestilling, sikre, at kvinder ikke bliver undertrykt? For det er jo netop det, der foregik ved mødet på Holbergsskolen, og det kan vi da ikke være bekendt i et land, som er fortalende for ligestilling og kvinders frie rettigheder.

Kl. 20:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg bliver selvfølgelig en anelse bekymret over, at Dansk Folkepartis ordfører siger, at man *var* glad for udnævnelsen af undervisningsministeren. Men når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er klart, at regeringen, uagtet at der er kommet nye ministre, fortsat er en VK-regering, og derfor ændres politikken ikke sådan fra den ene dag til den anden. Jeg var selv som ordfører med, da vi lavede den store æn-

dring af folkeskolen og forhandlede den del af forliget, og derfor vil jeg sige, at man ikke skal være skuffet over, at jeg ikke har ændret holdning, for det har hele tiden været min holdning konkret til dette spørgsmål. Men det ændrer jo ikke på, at den overvejelse og bekymring, som ligger bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag, genkender jeg godt, og det er derfor, jeg fra dag et – nej, det var måske dag seks, at jeg fik lejlighed til det – understregede, at jeg er minister for hensyn til alle i folkeskolen og ikke minister for særhensyn.

Kl. 20:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 20:39

Marlene Harpsøe (DF):

Det sidste, som undervisningsministeren sagde, at undervisningsministeren ikke var minister for særhensyn, er jeg sådan set enig i. Hvorfor skal man tage det særhensyn, at man tillader et kønsopdelt forældremøde, fordi fædre ikke bryder sig om, at mødre kommer til et forældremøde, hvor der er andre mænd til stede? Det er da at tage et særhensyn, og det er absolut ikke givtigt i et Danmark, hvor vi tager ligestilling meget, meget seriøst.

Jeg kan også citere fra den tidligere undervisningsminister, hr. Bertel Haarder, som sagde:

»Den skoleleder bør tage fat i de fædre ved først kommende lejlighed, give dem en ordentlig skideballe og sige, at det her er Danmark: Her kan man komme til møde, selv om der er nogle med af det andet køn.«

Er ministeren ikke enig i det, og hvorfor vil ministeren så ikke tage et tiltag?

Kl. 20:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:40

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Når jeg understreger, at jeg er minister for hensyn til alle, er det faktisk en imødekommelse af Dansk Folkepartis synspunkt, nemlig at vi ikke skal benytte enhver lejlighed, som andre partier måske kunne være tilbøjelige til, til at sige, at nu må hensynet til flertallet og den kulturelle baggrund, som vi jo bærer med os, vige af hensyn til andre grupper. Så det var sådan set en imødekommelse og ikke en – hvad skal man sige? – imødegåelse af Dansk Folkepartis forslag.

Men jeg er jo sådan set enig i, at der påhviler skolen et stort ansvar for at gå i dialog med de fædre, der har et problem med, at der er kvinder til stede. Men hvis svaret er, at jeg skal stille med en national lovgivning på området, vil jeg sige, at det jo bliver yderst kompliceret at håndhæve det, i og med at det, der jo kan ske – og det vil le efter min opfattelse være det værste, der kunne ske – er, at så er der slet ikke nogen, der kommer og har kontakt med skolen, hverken den ene eller den anden forælder.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 20:41

Jesper Langballe (DF):

I forlængelse af det udmærkede citat af indenrigs- og sundhedsministeren, som fru Marlene Harpsøe anførte, vil jeg spørge: Er ministeren ikke enig med os i, at det, man skal sige til de mennesker, er, at de må tro, hvad de vil, men når det drejer sig om adfærd, har vi en ganske bestemt orden her i landet, og den skal de simpelt hen følge?

Jeg kunne tænke mig at spørge ministeren: Har ministeren eller regeringen en eller anden smertegrænse for, hvad man vil være med til? Lad os nu sige, at det en dag bliver et krav, at piger og drenge skal gå ind i klasseværelset ad hver sin dør, og drengene skal sætte sig på de forreste rækker og pigerne på de bageste. Ville det have overskredet regeringens smertegrænse? Og hvis ikke: Hvor går den så, vil der være noget krav om kønsadskillelse, som regeringen ikke kan gå med til?

Kl. 20:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 20:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det ville der jo være, og de grænser har VK-regeringen i fællesskab med de to partier Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne jo også sikret i folkeskolens formålsparagraf, hvoraf det bl.a. kommer til udtryk, at skolens virke skal være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati, og at det selvfølgelig også betyder ligestilling mellem mænd og kvinder. Det betyder jo helt klart, at man ikke ville kunne lave den ordning inden for den nuværende formålsparagraf, at børnene skulle gå ind ad hver sin dør.

Jeg mener, at det er ret afgørende, at hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti ikke misforstår regeringens position på det her område. Det, der holder os tilbage, er sådan set ikke ønsket om at sikre ligestilling mellem de to køn eller at tage et opgør med det forældede syn på kvinder og mænds samkvem og sameksistens, at man ikke kan være i samme rum, men det er en sikring af, at beslutningerne træffes lokalt, fordi vi ikke ville kunne formå at skabe en negativliste, der var så omfattende, at vi alligevel kunne løse problemerne ad national vej.

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 20:44

Jesper Langballe (DF):

Jo, men den principerklæring, som ministeren fremsatte på regeringens vegne, synes jeg er meget smuk og fin, og jeg synes, det lyder flot; jeg synes også, at indholdet er godt, men der er jo bare det, at hvorfor er man politiker og især minister – regering? Det er jo ikke først og fremmest for at bruge ord – det er det også, man skal begrundes principielt, hvad man går ind for – det er jo først og fremmest for at handle, skride ind i det enkelte tilfælde og sige: Her siger vi stop. Og det er derfor jeg stiller det spørgsmål, helt konkret og lavpraktisk: Har regeringen en eller anden smertegrænse for krav om kønsopdeling i folkeskolen?

Kl. 20:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 20:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det har vi jo, og jeg har oven i købet et system, som kan bruges til at se, hvilket jo har været debatteret f.eks. hele dagen i dag, om Skolestyrelsen overholder tilsyn med skoler om, hvorvidt de lever op til at forberede – ikke tilberede, men forberede – eleverne på et samfund i frihed og folkestyre. Så vi har helt klart nogle smertegrænser, og det er, at man skal leve op til både folkeskolelovens, hvis man er folkeskole, og friskolelovens bestemmelser, hvis man er friskole, om de frihedsgrader og det grundsyn, som er dannet qua vores grundlov i det danske samfund. Så jeg vil sige: Jo, jo, jo, vi har en smerte-

grænse. Den er ikke overskredet for mit vedkommende, vil jeg så godt sige, ved et enkelt møde; det fører mig simpelt hen ikke til at tage initiativ til, at vi i folkeskoleforligskredsen skal prøve at lave hele den nationale lovgivning om for den danske folkeskole. Men der er klart en smertegrænse, også for regeringen, og det er derfor, jeg gerne vil understrege, at det er ment som en imødekommelse, det er selvfølgelig mine egne synspunkter, men det er også helt klart en adressering til Dansk Folkeparti, at når jeg siger, at det er af hensyn til alle, så er det for at understrege, at flertallet også har rettigheder.

Kl. 20:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Per Bisgaard som ordfører for Venstre.

Kl. 20:46

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at en avisartikel i Berlingske Tidende den 4. februar 2010 med overskriften »Fædre ingen adgang til skolemøde« er årsag til fremsættelsen af det her beslutningsforslag.

I Venstre er vi traditionelt ikke begejstrede for forbud, og i det konkrete tilfælde, hvor Dansk Folkeparti ønsker et forbud mod såvel kønsopdelt undervisning som kønsopdelte møder, ja, så er vi glade for, at der ikke behøves flere forbud – eller for den sags skyld yderligere lovgivning – for at kunne løse den slags problemer, som jo synes at være baggrunden for den megen polemik, der var om et møde på Holbergskolen i København. Folkeskoleloven opridses på tydeligste vis de rammer, der er gældende for folkeskolens virksomhed, og her kan man jo, som det allerede er blevet nævnt, men jeg nævner det igen, i § 1 læse, at skolens virke skal være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati, hvilket, som undervisningsministeren også meget tydeligt fremhævede, jo betyder, at der er ligestilling mellem mænd og kvinder.

Jeg vil ikke tage udgangspunkt i den konkrete sag fra Holbergskolen, for det viste sig jo efterfølgende, at der ikke var tale om et forældremøde i det, man kunne kalde traditionel forstand, og derfor heller ikke en – i gæseøjne, skal jeg sige – overtrædelse af gældende regler for afholdelse af forældremøder. På enhver skole i enhver kommune er der mulighed for at løfte en række udfordringer, løse en række problemer, ved at anvende de løsningsmuligheder, som egner sig bedst til de forhold, som er gældende på netop den konkrete skole. Det er en fantastisk frihed, som skal behandles med varsomhed og forsigtighed, og derfor er det vigtigt, at skolelederen har afstemt sine handlinger i forhold til det sæt regler, som skolebestyrelsen og kommunalbestyrelsen har besluttet.

Kønsopdelt undervisning kan i visse sammenhænge være nyttigt og i bestemte sammenhænge være en af flere gode løsninger. Men det må jo aldrig være normen, for udgangspunktet for undervisningen i den danske folkeskole er den udelte klasse, og at eleverne skal undervises samlet i den overvejende del af undervisningen. Det er dog set, at der findes klasser, hvor der udelukkende er piger eller drenge, men også her lykkes det ofte lærere og skoleledere at finde en undervisningssituation, hvor man får blandet kønnene, ved f.eks. at inddrage flere årgange.

I Venstre er vi opmærksomme på, at der i visse kommuner, på enkelte skoler er forhold, der kan gøre det vanskeligere at tilrettelægge en traditionel, normal undervisning, herunder også et traditionelt forældresamarbejde, hvad det så end måtte indebære, men her har vi tillid til, at skolelederen i samarbejde med skolebestyrelsen måske kan anvende utraditionelle initiativer, der kan være med til at løse tilspidsede situationer, men alt sammen naturligvis inden for gældende lovgivning.

I Venstre deler vi ikke den bekymring, som Dansk Folkeparti har angivet i sit beslutningsforslag, og vi ønsker ikke at indføre flere forbud og kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 20:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 20:49

Marlene Harpsøe (DF):

Altså det, jeg hører fra hr. Per Bisgaard, er jo sådan set, at man åbenbart vil tage lokale hensyn her. Man gør det, at for at sørge for, at der lokalt kan tages nogle beslutninger, så giver man frie hænder. Til gengæld gør det så ikke noget, at man så går på kompromis med ligestillingen.

Jeg skal bare lige vide, hvad Venstres ordfører og Venstre i det hele taget egentlig mener om ligestilling. Er det noget, man tager alvorligt, eller er det noget, man ikke tager alvorligt? Det vil jeg gerne have et meget klart svar på.

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:50

Per Bisgaard (V):

Det tydelige svar er, at vi har en folkeskolelovgivning, som vi skal følge, og som også er blevet fulgt på den pågældende skole. Der har man haft en situation, som har krævet et anderledes initiativ, end man normalt bruger, og det har man så grebet til, og jeg synes egentlig, der er grund til at rose en skoleleder, som er i stand til at vurdere den aktuelle situation og anvende nogle værktøjer, som er praktiske i den sammenhæng.

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 20:50

Marlene Harpsøe (DF):

Måske praktiske i hr. Bisgaards øjne og måske praktiske i den skoleleders øjne, som tog den her beslutning, men bestemt ikke praktiske for de indvandrerkvinder, som hver dag bliver undertrykt, og som ikke har de samme muligheder for at bevæge sig uden for døren. Og er det virkelig det signal, vi ønsker at sende til landets skoleelever, at her i Danmark har vi det sådan med kvinder, at de kan få lov til at passe sig selv, hvis de er undertrykte og fædrene ikke vil have, at de går med til et forældremøde, hvis der er andre mænd til stede? Det er da en middelalderlig tankegang, og det må hr. Bisgaard da bekræfte og så sige: Jamen det gør vi da selvfølgelig noget ved, for her i landet mener vi noget med ligestillingen.

Kl. 20:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:51

Per Bisgaard (V):

Jeg sagde godt nok, at jeg ikke ville gå ind i den aktuelle sag, men jeg er jo så nødt til at kommentere det her og sige, at der ikke var tale om det, man kalder et ordinært forældremøde, for det er sådan, at når man afholder forældremøder, er der mulighed for, at mænd og kvinder, altså fædre og mødre, kan komme til det. Der var tale om et såkaldt kaffemøde, hvor der samledes nogle kvinder, og det synes jeg er noget andet end et forældremøde. Sådan ville jeg i hvert fald

reagere som lærer, og jeg ville også reagere sådan som skoleleder. Så jeg synes, han har handlet klogt.

Kl. 20:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 20:52

Jesper Langballe (DF):

Jeg bliver desværre nødt til at korrigere hr. Per Bisgaards historiske fremstilling. Da den der søforklaring kom frem om, at der slet ikke var tale om et ordinært forældremøde, men bare om, at man ville lave sådan en mødrecafé som et utraditionelt initiativ, må jeg indrømme, at jeg hoppede på den. Det gjorde udviklingsminister Søren Pind også. Det gjorde hr. Per Bisgaard også. Men jeg er så hoppet af limpinden igen, og det hænger sammen med, at jeg er blevet klar over, hvad den virkelige forklaring er. Det er, at der var tale om et ordinært forældremøde. Skolen får at vide, at mændene ikke vil tillade, at deres koner kommer og kan beglos af andre mænd, og så er det, man bagefter, da kritikken vælter frem, finder den søforklaring. Jeg ved det bl.a. fra en ansat på skolen, og det har også været fremme. Synes hr. Per Bisgaard ikke, at den forklaring trænger til en korrektion?

Kl. 20:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:53

Per Bisgaard (V):

Jeg skal tilstå, at jeg har hele min viden fra medierne, og det er korrekt, som jeg fremlægger den. Senest har jeg så også hørt, og det er også fra en pålidelig person, at det møde var afholdt for midler, som kommer fra satspuljen. Det kunne jo tyde på, at det ikke var et såkaldt forældremøde. Men jeg er nødt til at fastholde, at det er den viden, jeg har om det.

Jeg kan jo også huske, og jeg kan jo gense, at der var masser af politikere, som var ude at udtale sig de første to-tre dage, som måtte træde et par skridt tilbage, da der kom andre forklaringer på det.

Men jeg skal ikke sige, om det ene er mere rigtigt end det andet. Jeg har min viden fra medierne.

Kl. 20:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 20:54

Jesper Langballe (DF):

Jeg trådte selv et skridt tilbage, da jeg fik den der forklaring, indtil jeg blev klar over, at den simpelt hen ikke holder vand. Men vi har altså hver vores kilder, og det kan vi ikke komme videre med.

Men kan hr. Per Bisgaard ikke se, at man på den baggrund her får en lede over for denne stadig vigende holdning, og kan hr. Per Bisgaard egentlig ikke godt forstå, hvis de muslimske familier, som der er tale om her, selv bliver grebet af en dyb foragt for danskerne, der åbenbart er villige til at bøje sig for hvad som helst?

Kl. 20:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:54

Per Bisgaard (V):

Jeg kan ikke svare på, om man bøjer sig for hvad som helst. Jeg må sige, at det jo er første gang i min levetid, at jeg var stillet over for sådan en problemstilling. Der, hvor jeg har været skolelærer, har jeg

ikke set og oplevet problemer som det her, men jeg har mange gange set, at skolelederen har indkaldt en række forældre, nogle drengeforældre eller nogle forældre til drenge, må jeg jo hellere sige, for at løse en problematik, som handlede om vold og mobning. Jeg fandt det ikke forkert, at man valgte at tage fædrene ind, men jeg kan godt se, at man da godt kunne have taget mødrene med også, men det var altså et valg, som den skoleleder tog.

Jeg synes, man kan handle forskelligt i forskellige situationer. Det er jo ikke ensbetydende med, at jeg ikke deler dele af de synspunkter, som hr. Jesper Langballe kommer med.

Jeg vil også gerne referere til de kønsopdelte undervisningstimer, hvor man jo via forskning har fundet ud af, at der er visse fag, hvor det i nogle sammenhænge er fornuftigt at have pigerne for sig og drengene for sig. Men stadig væk, som jeg nævnte tidligere, skal det jo ikke være normen.

Kl. 20:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Leif Lahn Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 20:56

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at det jo selvfølgelig er godt, at man kan diskutere de her ting, og at vi gør det, så man også på den måde ser, hvad der foregår i skolerne, og hvad de gør for at få tingene til at fungere.

Jeg synes også, at denne sag er et godt eksempel på en sag, der er blevet blæst op til noget meget grumt et sted, hvor den slet ikke hører hjemme. Den blev gjort til et møde, som kvinderne ikke måtte gå til, fordi mændene undertrykte dem. Senere kom det så frem, som også en tidligere ordfører sagde, at der ikke var tale om et forældre-møde, men en kaffeklub eller et sted, hvor man eventuelt kunne danne netværk og andre ting, vi kender andre steder fra.

Nu kommer det forslag, hvor Dansk Folkeparti ønsker at forbyde kønsopdelt undervisning. Jeg kender nogle eksempler på pigemøder i klassen, hvor man simpelt hen løser pigeproblemer, fordi pigegruppen fylder utrolig meget og de har problemer med hinanden. Man lærer pigerne – børnene – at diskutere, lytte og tage hensyn til hinanden, og dette kan man bedst gøre, når pigerne er alene og drengene ikke er der. Det håber jeg ikke at Dansk Folkeparti har noget imod.

Jeg kender til eksempler, hvor drengene laver nogle vilde ting sammen – det kan være rollespil, det kan være meget andet – som simpelt hen ikke er noget for pigerne. Drengene lærer at udtrykke sig, at danne hold, at danne kammeratskab, at tage hensyn til hinanden, og de gør det på en sjov og lærerig måde. Det håber jeg heller ikke at Dansk Folkeparti har noget imod.

Dansk Folkeparti ønsker nu også at forbyde kønsopdelte møder. Vi hører eksempler på, hvordan man via mødrecafeer, kaffeklubber og noget, som man også kalder bydelsmøder, som ganske rigtig hører under satspuljen, som Dansk Folkeparti vist også er med i, er med til at skabe netværk, skabe forståelse for kulturen i landet og for, hvordan vi gør tingene, hvordan vi tænker i dette land. Jeg har også set et eksempel, som er blevet nævnt, på, hvordan en kvinde fortalte nogle af de her kvinder, hvor meget en dansk børnefødselsdag betyder for børnene, hvor vigtigt det er at komme til sådan noget, hvor vigtigt det er med børnefødselsdage herhjemme. Det kunne vedkommende godt forstå. Det at danne netværk, det at hjælpe hinanden, at holde cafeer, kaffeklubber synes jeg bestemt er meget, meget dansk. Det håber jeg heller ikke at Dansk Folkeparti har noget imod.

Vi mener, at skolen er en god garant for de danske værdier, at den netop er rigtig god til at integrere nye børn og deres forældre. Vi mener også, at skolen er nødt til at have et vist frirum til at reagere i.

Derfor skal vi passe på ikke at lovgive deres muligheder fuldstændig i stykker. Hver gang vi foreslår at give kommunerne flere penge til at give borgerne ekstra service – det kan være over for ældre og andre – får vi at vide af Dansk Folkeparti, at det kan vi ikke, fordi vi går ind og fjerner kommunernes frihed. Det er interessant. Det er jo netop det, Dansk Folkeparti gør nu. Også derfor kan vi ikke gå ind for forslaget.

De Radikale er ikke til stede, og jeg skulle sige for dem, at de støtter den linje, vi har lagt over for forslaget, og at de derfor heller ikke støtter forslaget.

Kl. 20:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 20:59

Marlene Harpsøe (DF):

Det kan jo undre, at Socialdemokratiet gang på gang indtager en meget fjendsk holdning over for danske værdier og i det her tilfælde over for ligestilling. Må jeg bare lige minde om, hvad det er, skolelederen egentlig har forklaret, bl.a. i en artikel i Berlingske Tidende. Skolelederen sagde: Der er indvandrerkvinder, hvis mænd ikke mener, at kvinderne må deltage, hvis der er andre mænd til stede.

Går Socialdemokratiet normalt ind for den holdning, som de mænd har, altså at de ikke mener, at deres koner må være i rum med andre mænd? Det kunne også være på en arbejdsplads – i det her tilfælde er det på en skole. Går man i Socialdemokratiet ind for bare at acceptere det?

Kl. 21:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:00

Leif Lahn Jensen (S):

Selvfølgelig går vi ikke ind for det, men det er jo heller ikke det, vi snakker om her. Efterfølgende er den samme person også blevet citeret for at sige, at selv om Holbergskolens første mødrecafé skabte stor debat, har skolen ikke mistet modet. I samarbejde med projektet »Bydelsmødre« har skolen arrangeret endnu en mødrecafé, nemlig den 10. marts. Det vil sige, der er tale om en mødrecafé.

Kl. 21:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:00

Marlene Harpsøe (DF):

Så må jeg jo bare henvise til, at børn og unge-borgmesteren i København, fru Anne Vang, bakkede Holbergskolen op i, at de gerne måtte kønsopdele. Men så kom hr. Henrik Dam Kristensen, som jo er en del af den socialdemokratiske ledelse her på Christiansborg, på bannen og gav fru Anne Vang tørt på. Han sagde:

»Jeg kan dårlig tro, at Anne Vang synes, at det er en god idé, at vi skal kønsopdele det her samfund for at tilfredsstille nogle mørke-mænd med nogle forskruede holdninger.«

Er hr. Leif Lahn Jensen egentlig sikker på, at hr. Leif Lahn Jensens ordførertale er blevet clearet af ledelsen i Socialdemokratiet? For det undrer i hvert fald mig som ordfører for Dansk Folkeparti, at hr. Leif Lahn Jensen står her og siger et, og at ledelsen i Socialdemokratiet siger noget helt andet, når det kommer til medierne.

Kl. 21:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:01

Kl. 21:04

Leif Lahn Jensen (S):

Det, der er fantastisk, er, at Dansk Folkeparti ikke har lært ret meget af det, der er sket her. Mange andre partier har også, efter de har hørt, hvad der rigtig var sket, sagt: O.k., vi træder lige et par skridt tilbage. Men det gør Dansk Folkeparti ikke. Dansk Folkeparti bliver ved med at bygge deres politik op på spinhistorier og ikke på virkeligheden. Det er noget, vi skal forholde os til i den her sal, og sådan må det jo bare være.

Kl. 21:02

Kl. 21:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 21:02

Kl. 21:04

Jesper Langballe (DF):

Vi hører nu igen det her med, at det i visse tilfælde er hensigtsmæssigt også i danske skoler, at man laver noget for piger og noget for drenge – og det finder sted. Hør, hvad er det egentlig, vi taler om her? Min mor gik, fra hun var 7 år, til hun blev student, på en ren pigeskole, det var Ingrid Jespersens skole dengang. Hun syntes, at det var en fremragende skole, men i dag har vi altså den orden, at vi har blandede skoler, og vi holder meget stærkt på, at der skal være ligestilling. Så er det da ikke noget at komme med et eksempel på, hvordan det kan være i nogle tilfælde. Det er da i orden, at man i enkelttilfælde siger, at nu tager man lige pigerne ind, eller at nu tager man lige drengene ind, men her er der jo tale om en befolkningsgruppe, som konsekvent af religiøse grunde ikke vil have piger og drenge sammen.

Kl. 21:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:03

Leif Lahn Jensen (S):

Det, vi taler om, er B 128, som Dansk Folkeparti har ønsket at få til debat, og som jeg ikke er sikker på at spørgeren har læst. For til sidst i bemærkningerne står der:

»Det vigtigste for forslagsstillerne er, at kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen hurtigt bringes til ophør.«

Kl. 21:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 21:03

Jesper Langballe (DF):

Det er vist det, man normalt kalder at stikke tungen ud ad vinduet. Jeg forstod overhovedet ikke meningen med svaret. Det, jeg anholder, er, at ordføreren først nævner, at man vistnok i nogle tilfælde kan finde på at skille drenge og piger ad, fordi man finder det hensigtsmæssigt. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle eksempler, ordføreren henviser til, men lad os så sige, at sådan noget foregår en gang imellem. Det sammenligner ordføreren derefter med en befolkningsgruppe, der konsekvent og af religiøse grunde ikke vil have drenge og piger til at blive undervist sammen. Det er da søforklaringer og udenomssnak.

Kl. 21:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved godt, det er meget svært at få hr. Jesper Langballe til at forstå det, jeg siger. Det er nok mere eller mindre umuligt. Jeg prøver også på at få hr. Jesper Langballe til at forstå, hvad der sker ude i skolerne med pigegruppeproblemer og mange andre ting, og jeg prøver også på at få hr. Jesper Langballe til at forstå, hvilke problemer man har derude. Det er en opgave, jeg simpelt hen ikke kan bære på mine skuldre.

Kl. 21:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for SF.

Kl. 21:04

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF fører vi politik på baggrund af almindelige menneskers virkelighed og ikke med udgangspunkt i overskrifter i Berlingske Tidende. Det er måske i virkeligheden en rigtig, rigtig væsentlig og stor og afgrundsdyb forskel på Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti, at Dansk Folkeparti simpelt hen fører politik ud fra avisoverskrifter. Det kan vi jo se af det her forslag.

Jeg er simpelt hen ikke i stand til at forstå, hvad kulturelt bestemt kønsopdelt undervisning er i den form, som Dansk Folkeparti her vil forbyde. Jeg ved f.eks., at på Sct. Annæ Skole her i København, som er en ganske almindelig folkeskole, som orienterer sig mod sang kulturelt betinget og bestemt, har man et drengekor, som bliver undervist for sig, og et pigekor, der bliver undervist for sig. Det skal så være forbudt med dette forslag.

Jeg ved, at det er kulturelt betinget, at der i den danske folkeskole undervises i idræt. Der er rigtig mange kulturer, hvori man ikke gør det. Det foregår også kønsopdelt i den danske folkeskole, og det skal være forbudt, fremgår det af forslaget.

Jeg synes simpelt hen, at det her forslag er under lavmålet. Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt set, at når der holdes skole-hjem-samtaler i den danske folkeskole, er mor og far selvfølgelig begge to velkomne, og sådan er det også i praksis derude. Jeg synes også, at det skal stå klart, at det i mine øjne er spild af Folketingets tid, når man på den her måde laver politiske beslutningsforslag med udgangspunkt i overskrifter.

Så er jeg nødt til her at anholde det, hr. Jesper Langballe sagde tidligere i debatten om, hvad der i virkeligheden er foregået på Holbergskolen. For jeg har efterfølgende besøgt Holbergskolen, og jeg har talt både med skolelederen, med en ansat og med skolens integrationsmedarbejder. Det forholder sig fuldstændig, som det er blevet sagt: Det her møde var ikke et ordinært forældremøde, og det var ikke et møde baseret på skole-hjem-samtalen om den enkelte elev. Tak.

Kl. 21:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:07

Marlene Harpsøe (DF):

Ordføreren siger, at Dansk Folkeparti fører politik på avisoverskrifter. Når fru Pernille Vigsø Bagge i dag netop anfører det, forstår man måske godt de argumenter, som fru Pernille Vigsø Bagge kommer med mod Dansk Folkeparti, især når man tænker på, at nogle af de overskrifter, som var at læse i aviserne, var nogle, som hr. Villy Søvndal, som jo er formand for Socialistisk Folkeparti, sådan set bidrog med.

Jeg kan også bare igen citere hr. Villy Søvnald, som jo er formand for ordførerens parti, som f.eks. sagde: Det er en fuldstændig tosset beslutning. Vi skal ikke ofre ligestilling og fædrenes ret til at deltage i deres børns skoleliv af hensyn til nogle forstokkede religiøse opfattelser. Altså, hvor er det, vi er henne med ligestillingen her? Er den fuldstændig ligegyldig, så længe det bare handler om en bestemt kultur her i Danmark, som i øvrigt er i mindretal?

Kl. 21:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:08

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er der jo rigtig mange måder at fremme ligestillingen på, og jeg synes faktisk, at skolelederen på Holbergskolen gjorde det eneste rigtige i forhold til at holde en mødrecafé, oven i købet finansieret af satspuljepenge, som alle tilstedeværende i Folketingssalen undtagen Enhedslisten har været med til at bevilge. Jeg synes faktisk, at det er et fremskridt for ligestillingen, at mødre, som ofte ikke udtaler sig i forsamlinger – det gælder både danske kvinder og udenlandske kvinder – kan mødes på en mødrecafé og give deres mening til kende i forhold til skolen. Det synes jeg sådan set er prisværdigt.

Jeg må så anerkende, at det er forkert, hvis der er nogle skoler i dette land, der afholder forældremøder baseret på forhold i en klasse eller andet, som udelukker det ene køn, fordi man netop har det køn, man nu har.

Kl. 21:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:09

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må sige til fru Pernille Vigsø Bagge, at jeg blot må erkende, at Socialistisk Folkeparti siger en ting i medierne og en anden ting her i Folketingssalen. Jeg kan kun forestille mig, at det er en del af den der socialistiske kamp, som der føres i øjeblikket fra Socialistisk Folkepartis side, fordi man gerne ser sit parti have regeringsmagt efter næste valg. Derfor gør man alt, hvad man kan, for at kue vælgerne ude i offentligheden, mens man her på Christiansborg fører en anden politik. Det er da pinligt. Enten tager man ligestilling alvorligt, eller også gør man det da ikke. Man går da ikke på kompromis med ligestilling, det holder da simpelt hen ikke.

Kl. 21:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:10

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det der indlæg fra fru Marlene Harpsøe gav ikke rigtig mening. Vi har fremsat et hav af ligestillingsforslag her i Folketingssalen, og Dansk Folkeparti har stemt imod samtlige. Der er så til gengæld aldrig kommet et ligestillingsforslag fra Dansk Folkeparti. Men lad os tage en ligestillingsdebat, det er jeg meget, meget interesseret i, eftersom Dansk Folkeparti forfægter en politik, der holder kvinder i fattigdom, især kvinder fra muslimske lande, der er kommet her til Danmark, gennem starthjælp, kontanthjælpsloft osv. Det synes jeg er meget interessant. Så lad os tage en debat om den ligestillingsdagsorden. Det har Dansk Folkeparti indtil videre ikke været villig til, men lad os tage den. Det ser jeg meget frem til.

Kl. 21:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg synes, at argumenterne næsten begynder at blive morsomme. Nu får vi at vide, at på Sct. Annæ Skole har man et drengekor og et pigekor. Det er fuldstændig rigtigt, vil jeg sige til fru Pernille Vigsø Bagge, at drenges og pigers stemmer lyder forskelligt, og i blandede kor er det yderst sjældent, at man sætter en kvinde til at synge bas og en mand til at synge sopran. Det forekommer næsten aldrig.

Det betyder jo, at naturen er kønsopdelt, så det basker, men det er da ikke ensbetydende med, at den skole, som vi indretter, skal være kønsopdelt. Der følger vi ikke bare naturens orden, der følger vi en orden ud fra en etik, som vi hylder.

Kl. 21:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:11

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg må bare konstatere, at hr. Jesper Langballe går ind for, at vi forbyder den praksis, der finder sted på Sct. Annæ Skole her i København. Det står højt og tydeligt i forslaget. Hr. Leif Lahn Jensen læste det op, og jeg gør det også gerne:

»Det vigtigste for forslagsstillerne er, at kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen hurtigt bringes til ophør.«

Det står klart og tydeligt i forslaget, og jeg synes da, at det skal være op til hr. Jesper Langballe at forklare sig ud af, hvad det er for nogle forbud, man vil lægge ned over den danske folkeskole, i stedet for at lade skoleledere og pædagogisk personale, der er i stand til at vurdere de her ting, tage stilling til, hvordan undervisningen skal foregå i folkeskolen.

Kl. 21:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 21:12

Jesper Langballe (DF):

Altså, fru Pernille Vigsø Bagge må selv inderst inde have en fornemmelse af, at hun står med en dårlig sag, når hun kan komme med sådan noget meningsløst nonsens. Det, at man har pige- og drengekor, og at der er forskel på sopraner, der er piger, og basser, der er mænd eller drenge, bliver kædet sammen med det her, og så er det hele jo gjort fuldstændig til pjat.

Fru Pernille Vigsø Bagge ved jo godt, hvad den her sag drejer sig om. Den drejer sig om nogle, der konsekvent af religiøse grunde og i alle sammenhænge vil have adskilt pigers og drenges undervisning i folkeskolen.

Kl. 21:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:13

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er bare nødt til at sige, at jeg så synes, at Dansk Folkeparti skal få noget udvalgsbistand til at udfærdige de her beslutningsforslag, for det er ikke det, der fremgår af forslaget.

Vi kan godt tage et andet eksempel: Hvad med seksualundervisningen i folkeskolen? Det er en kulturelt bestemt kendsgerning, at vi har seksualundervisning i den danske folkeskole, men det er der rigtig, rigtig mange andre kulturer, som ikke har. Skal vi også her insistere på, at drenge og piger sammen har seksualundervisning i folkeskolen, eller kunne hr. Jesper Langballe anerkende, at det kan være

rigtig fornuftigt at opsplitte de to køn i forbindelse med seksualundervisning?

Det her forslag indikerer klart, at man vil have et forbud mod kønsopdelt undervisning i folkeskolen. Det er det, der er forrykt. Det er DF, der har en utrolig dårlig sag.

Kl. 21:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 21:14

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter ikke beslutningsforslaget. Vi deler sådan set fuldstændig Dansk Folkepartis modvilje mod kulturel eller religiøs betinget kønsopdeling, som tager udgangspunkt i, at kvinder er mindre værd end mænd – og selvfølgelig også, hvis det havde været omvendt.

Jeg har glædet mig til at behandle det her beslutningsforslag, for det er første gang, jeg er citeret i et beslutningsforslag i Folketinget. Det er jeg meget beæret over, så tak for det til Dansk Folkeparti. Jeg vil også sige, at forslaget faktisk er et ret nøjagtigt kopi af et beslutningsforslag fra Københavns Borgerrepræsentation, som jeg selv havde skrevet, og som vi fremsatte sammen med Venstre og Dansk Folkeparti. Så der er ikke nogen, der kan sige, at vi ikke har kæmpet imod kulturel og religiøs betinget kønsopdeling. Det synes vi er forkert, og vi finder det uhensigtsmæssigt.

Uanset om det er Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet eller SF, der fremsætter et beslutningsforslag her i Folketinget, har vi altid den overvejelse, om det er noget, man skal beslutte centralt og nationalt, eller om det er noget, som ligger bedre ude i kommunerne.

I det her tilfælde er det første spørgsmål, som man skal overveje, om et københavnerproblem skal ophøjes til at være et stort nationalt problem, der skal laves national lovgivning om. Jeg mener godt, at jeg som københavner kan tillade mig at sige, at det måske i det her tilfælde lidt er at skyde spurve med kanoner.

For det andet skal man jo overveje, hvis der er tale om et nationalt problem, om beslutningerne og kompetencen ligger bedst her i Folketinget, eller om det skal ligge ude i kommunerne. Det mener vi i det her tilfælde at det skal. Det skal være en kommunal beslutning, også selv om vi jo blev stemt ned kommunalt i lige netop det her spørgsmål.

Jeg synes netop, at sagen om Holbergskolen viser, at det er meget svært nationalt at vurdere, hvad der er op og ned i de her sager om kønsopdeling. Vi så en eklatant mangel på dømmekraft, og vi så nogle landspolitikere eksemplificeret ved hr. Villy Søvndal, som sprang op som løver, derefter læste meningsmålingerne og så faldt noget forvirrede ned. Det var pinligt at iagttage, hvordan folk sejlede rundt og skiftede holdninger, fordi de simpelt hen ikke kunne vurdere omstændighederne bag den kønsopdeling, som havde fundet sted på Holbergskolen.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke har skiftet holdning om det, der er sket ude på Holbergskolen. Efter alt hvad jeg har at dømme ud fra, og jeg er altså næstformand for børne- og ungeudvalget i Københavns Kommune, mener jeg stadig væk, at det, der er foregået ude på Holbergskolen, virker kritisabelt. Men jeg synes, at det skal være noget, der bliver besluttet kommunalt.

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at da man skrev det her beslutningsforslag, burde man have pointeret, at det ikke bare skal være en religiøs og kulturel betinget kønsopdeling, men også være en kulturel og religiøs betinget kønsopdeling, som tager udgangspunkt i en forskel mellem mænd og kvinder, hvor kvinder betragtes som mindreværdige i forhold til mænd, for ellers løber man lidt ind i de her problemstillinger, som fru Pernille Vigsø Bagge før fremhævede, nemlig det,

der ifølge det her beslutningsforslag ville blive forbudt, og det ville ikke være hensigtsmæssigt.

Der er nogle eksempler på kønsopdeling, som er o.k. Hvis man eksempelvis har kønsopdeling i idrætstimerne, er det helt fint. Det er også o.k., hvis det er begrundet i nogle forskellige interesser blandt kønnene, hvor der ikke er tale om uligeværd, men om, at mændene er mere interesseret i en Champions League-aften, end kvinderne er. Så jeg vil ikke have noget som helst problem med, at man afholdt en Champions League-aften for fædrene ude på en folkeskole. Det ved jeg heller ikke om Dansk Folkeparti ville have, men det vil vi i hvert fald ikke.

Konklusionen er altså, at vi deler væmmelsen ved kønsopdeling, der tager udgangspunkt i kvinders mindreværd, men fastsættelsen og vurderingen af reglerne skal ske kommunalt, fordi man bedst kommunalt kan vurdere, hvorvidt kønsopdelingen sker af acceptable eller uacceptable grunde. Det er det, der er afgørende i de her sager.

Kl. 21:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:18

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Rasmus Jarlov går jo glip af en helt, helt ganske særlig chance i dag i det danske Folketing. På lokalt plan har hr. Rasmus Jarlov kæmpet for, i hvert fald som hr. Rasmus Jarlov siger, at man altså ikke skal have kønsopdelte møder og lignende i den danske folkeskole, i hvert fald ikke i Københavns Kommune. Det er selvfølgelig prisværdigt, at man på lokalt plan gør den her indsats, og det skal hr. Rasmus Jarlov også have tak for. Men jeg kan så også høre på det hele, at det desværre ikke i Københavns Kommune var muligt at danne det her flertal. Men ville det ikke have været fantastisk, hvis vi i dag, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som de her frihedselskende mennesker, de her ligestillingselskende mennesker, kunne blive enige om og dermed få gennemført det her beslutningsforslag, så vi ikke skal se på, at man accepterer kvindeundertrykkelse og lignende?

Kl. 21:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:19

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg bryder mig grundlæggende ikke særlig meget om lovgivning, og jeg er også nødt til at have det princip, at selv om der bliver truffet beslutninger kommunalt, som jeg ikke er enig i, betyder det ikke automatisk, at vi griber til lovgivning fra Christiansborgs side. Det er derfor, at jeg også her må acceptere, at vi blev stemt ned i Københavns Kommune, men det betyder altså ikke, at vi så går ind og banker Københavns Kommune og lader det gå ud over 97 andre kommuner, at vi så går ind og laver lovgivning. Det synes jeg ikke er en rigtig måde at gribe det an på generelt som folketingspolitiker.

Kl. 21:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:20

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det jo ikke kun et problem i Københavns Kommune, at man tager de her religiøse særhensyn. Der er lavet en forespørgsel, der viser, at en tredjedel af landets folkeskoler tager særhensyn, bl.a. i forbindelse med kønsopdelte religiøse og kulturelle møder. Er det i orden? Mener hr. Rasmus Jarlov, at den her tredjedel af folkeskolerne

gør det godt i ligestillingens navn, når man så tillader de her religiøse særhensyn, bl.a. i forhold til en kønsopdeling på baggrund af en religion, som ikke ser lige så positivt på ligestilling mellem mænd og kvinder, som vi jo normalt gør i Danmark?

Kl. 21:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:21

Rasmus Jarlov (KF):

Sagens kerne er jo netop, at det er meget svært at vurdere ud fra så-dan en opgørelse i en avis, hvor man alene har svaret på et meget simpelt spørgsmål. Som vi har diskuteret her i den her sag om Holbergskolen og i mange andre sager, hvor forskellige forklaringer har skøjtet rundt, er det meget vigtigt, at man sætter sig ret grundigt ind i, hvad der var baggrunden for kønsopdelingen, for det er baggrunden for kønsopdelingen, der afgør, om det er acceptabelt, eller om det ikke er acceptabelt. Det er i nogle tilfælde acceptabelt at lave kønsopdeling, i andre tilfælde er det det ikke. Det kræver en nøje vurdering, og der er kernen altså her i vores afslag til beslutningsforslaget, at vi mener, at den vurdering bedst finder sted ude i kommunerne.

Kl. 21:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 21:21

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil da gerne kvittere for hr. Rasmus Jarlovs meget klare ordførertale. Den var så klar, at jeg synes, konklusionen er overraskende, for når nu hr. Rasmus Jarlov selv nævner sit prisværdige initiativ i Københavns Kommune, må man spørge: Hvorfor gik det så, som det gik, og hvad skyldes det?

Jeg forstår godt modviljen mod, at det skal ordnes centralt, for man kan ordne det ude i kommunerne. Men hr. Rasmus Jarlov kan jo ikke være blind for, at skolerne og kommunerne er under et kolossalt pres, og at det kunne være en lettelse for dem, når de skulle sige nej, at de så kunne sige, at der er nogle, der har taget ansvaret for, at det står i loven.

Kl. 21:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:22

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan man selvfølgelig godt argumentere for, og så kunne et andet flertal om 10 eller 20 år, når det måske havde fået magten, argumentere modsat, at der var nogle skoler, der ville synes, det var rart, at det lavede en central national lovgivning. Men det er altså ikke den vej, som Det Konservative Folkeparti og jeg ønsker at gå, at vi skal have en meget rigid og detaljeret central lovgivning på folkeskoleområdet.

Det er faktisk en problemstilling, vi har oppe hele tiden. Nu er det tredje gang i dag, jeg kommer ind på den problemstilling her fra talerstolen. Jeg synes, der skal gives mere frihed, og jeg synes, der skal lægges flere beslutninger ud lokalt til kommunerne.

Kl. 21:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jo, men det kan altså ikke være hr. Rasmus Jarlov ubekendt, at når udfaldet af det prisværdige initiativ i Københavns Kommune blev, som det blev, var det jo altså ikke noget tilfælde. Men hr. Rasmus Jarlov er her på Christiansborg en del af et flertal, som virkelig kunne gøre noget, og som jeg vil sige også kunne give de enkelte skoler og også de enkelte kommuner et rygstød, så de virkelig følte det legitimit, at de ikke hele tiden skal fedte for at takkes alle, men kan sige klart og tydeligt nej.

Kl. 21:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 21:24

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har ikke så meget at tilføje i forhold til det, jeg sagde før. Tak for rosen af vores kommunale initiativ, men vi mener altså ikke, det er hensigtsmæssigt at tage et landspolitisk initiativ på det her område i form af lovgivning.

Kl. 21:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Rasmus Jarlov. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 21:24

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Det er svært at se, hvorfor vi skal gå ind og gøre noget på dette område, for der er rigtig mange problemer på folkeskoleområdet. Klassekvotienterne stiger over hele landet, bygningerne forfalder, der er et stigende behov for specialundervisning, og så sker der oven i købet det, at man rundtomkring i kommunerne er begyndt at fyre lærerne, fordi der skal spares ude i kommunerne på grund af regeringen og Dansk Folkepartis uansvarlige økonomiske politik.

Jeg synes ærlig talt, at det, vi skulle være optaget af, var at løse nogle af de problemer, der faktisk er i folkeskolen, i stedet for at fremmane problemer, der reelt ikke eksisterer. Der er en del kønsopdelt undervisning i skolen. Der er idrætsundervisning, der er seksualundervisning, og på en del skoler deler man klassen op, når der skal diskuteres kønssygdomme, graviditet, sex og menstruation, fordi eleverne er mest trygge ved at stille spørgsmål og diskutere, når det modsatte køn ikke er til stede. Men jeg kan forstå, at det ikke er her, Dansk Folkeparti mener, at forslaget skal gælde. Nej, problemet opstår først, hvis man finder nye steder at dele eleverne op, hvis man i den situation begrundet opdelingen religiøst eller kulturelt.

Jeg har aldrig hørt om, at der skulle være problemer på vores folkeskoler med klasser, der blev delt op i drenge og piger på baggrund af religiøse hensyn. Hvis det var tilfældet, ville jeg bestemt synes, at debatten her var relevant – altså hvis der var skoler, der lod drengene og pigerne få undervisning hver for sig, fordi man af religiøse grunde ikke mente, at de måtte sidde sammen. Vi ønsker ikke, at det skal være religion, der styrer i folkeskolen, og det er så også grunden til, at vi støtter Socialdemokraternes forslag om, at man ikke må bede morgenbøn og ikke må udøve forkyndelser. Men vi har aldrig hørt om, at der skulle være problemer med kønsopdelt undervisning begrundet i religion.

Nu vil Dansk Folkeparti så også forbyde kønsopdeling, der er kulturelt begrundet, og det er lidt interessant, for når folkeskolerne ofte mener, det er en god idé at dele eleverne op på baggrund af køn

i seksualundervisningen, er det vel på grund af kultur – en kultur, hvor det er pinligt for skoleelever at tale om sex, når der er både drenge og piger til stede. Man kunne jo sagtens forestille sig en kultur, hvor det ikke var tilfældet; hvor vi var opdraget til, at det var helt naturligt at tale om det, uanset hvem der var til stede. Her er det altså kulturelt betinget, og det er lidt uklart, om det er det, Dansk Folkeparti vil forbyde.

Forslaget handler også om kønsopdelte forældremøder. Det er meget begrænset, hvor mange kønsopdelte forældremøder jeg har hørt om. Så vidt jeg ved, har det i den offentlige debat været fremme, at en enkelt skole i Jylland har lavet arrangementer kun for fædre, og det var i parentes bemærket pæredanske fædre. Fædrearrangementerne blev lavet for at få fædre til at engagere sig mere i børnenes dagligdag, og det skyldes vel så også en kultur, hvor det er kvinderne i højere grad end mændene, der tager ansvar for børnenes opvækst. Her er der nok grund til at ændre kulturen, men spørgsmålet er, om det skal gøres ved at forbyde, at man laver særlige arrangementer for fædre.

Mødreområdet på Holbergskolen blev holdt for at styrke integrationen og for at forbedre det sociale miljø på skolen. Det har man vældig gode erfaringer med i både Nordvestkvarteret og på Nørrebro i København. På Blågårdsskolen har man i årevis holdt særlige cafeer for mødre, både dem med brune øjne og dem med blå øjne, fordi det er en rigtig god måde for mødre at lære hinanden at kende på, præcis ligesom når man har lavet særlige fodboldturneringer, hvor fædre stillede hold med det formål at engagere fædre og med det formål at få knyttet bånd på tværs af social, etnisk og kulturel baggrund.

Vi er rigtig glade for de fremskridt, der har været på ligestillingsområdet i Danmark. Men de fremskridt ville aldrig være kommet, hvis ikke kvinderne også havde sat mændene uden for døren og holdt møder for sig selv, hvor de fik organiseret kampen for ligeløn, for ordentlig barsel, for gode muligheder for børnepasning og for muligheden for selvorganisering. Det er en mulighed, kvinder har brugt i kampen for ligestilling i generationer, og det er ærlig talt temmelig småligt, hvis man vil fratage vores nye medsøstre, som også har ulige vilkår at kæmpe imod, den mulighed.

Kort sagt er det her forslag en temmelig tynd kop te. Vi kan alle sammen blive enige om, at ligestilling er en helt afgørende værdi, som vi skal forsvare, og at vi skal forsvare os mod middelalderlige mørkemænd, som vist er det mest populære udtryk for tiden, uanset hvilken kultur eller religion de har. Men det her er et ligegyldigt symbolforslag. Der er brug for at se på de alvorlige problemer i folkeskolen i stedet, og derfor er vi imod forslaget.

Kl. 21:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 21:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Man skal jo altid, fordi man selvfølgelig er godt opdraget – det er jeg i hvert fald – sige tak til ordførerne for den her behandling i Folketingssalen sådan en sen aften. Men når den tak så er sagt, kan man jo høre på debatten, at der langt fra er enighed her i Folketinget, i hvert fald ikke i forhold til Dansk Folkepartis holdning og et flertal i Folketingets holdning, om, hvad man skal gøre for at sikre, at kvinder ikke bliver undertrykt og i det her tilfælde bliver tilsidesat, fordi deres mænd ikke ønsker, at de skal deltage i et forældremøde. Derfor holder man altså nogle andre møder, hvor de her kvinder så kan komme alene, og som mændene ikke er inviteret til. For det ville jo også være helt forfærdeligt. Tænk engang, hvis de her muslimske

kvinder skulle pleje omgang med nogle forældre, som tilfældigvis er af hankøn.

Dansk Folkeparti har fremsat det her forslag bl.a. på baggrund af sagen om Holbergskolen i København. Det har vi jo været inde på mange gange i dagens anledning. Men vi skal jo huske på, at begrundelsen for at invitere mødrene ifølge skolelederen var, at der var tale om indvandrerkvinder, hvis mænd ikke mener, at kvinderne må deltage, hvis der er andre mænd til stede. Så hvis mændene altså fik adgang, kunne det betyde, at kvinderne ikke kom.

Helt ærligt, er det den ligestillingskamp, den ligestillingssag, som vi vil kæmpe her i Danmark? Den her tilkendegivelse, der er fra Folketingets partier minus Dansk Folkeparti, er jo langt fra BH-afbrændinger i de glade 1970'ere til venstrefløjens benovelse. Det er de mange restriktioner, som den muslimske kultur pålægger danske kvinder såvel som indvandrerkvinder, der bekender sig til islam.

Der er da ingen kvinde, der ville forfatte en religion, som indebærer, at hun selv har halv arveret i forhold til manden; at hun er underlagt sin ældste søns autoritet; at hun skal dække sig for solen, selv om hun så kommer til at lide af alvorlig D-vitamin-mangel; at hun ikke bestemmer over sin egen fremtid; at hun ikke selv får lov til at vælge ægtefælle; at hun ikke har ret til at bestemme over sin egen seksualitet og seksuelle debut og i det hele taget ikke har nogen afgørende indflydelse på sin egen skæbne. Det er jo så, fordi den skæbne afgøres af patriarken og imamen, som begge i øvrigt er mænd.

Er det det samfund, er det det Danmark, som vi vil have? I Dansk Folkeparti siger vi nej. I Danmark anerkender vi altså, at vi har nogle grundlæggende danske værdier. Vi har ikke nogen værdier, som hedder, at kvinder skal undertrykkes, at kvinder skal holdes nede og ikke have lov til lige rettigheder på linje med mænd. Vi har altså nogle værdier i Danmark, som går højt og flot op i, at vi skal have ligestilling. Det er det, vi i Dansk Folkeparti kæmper for, og jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt her i salen i dag at høre, at der er adskillige partier, som mener, at ligestilling åbenbart fremmes ved at gå på kompromis med ligestilling. Det er altså helt, helt hen i vejret.

Det er sjældent, jeg er enig med hr. Villy Søvndal, men hr. Villy Søvndal sagde jo i Berlingske Tidende i forbindelse med den her sag om Holbergskolen, at det er en fuldstændig tosset beslutning. Vi skal ikke ofre ligestilling og fædrenes ret til at deltage i deres børns skoleliv af hensyn til nogle forstokkede religiøse opfattelser.

Det synes jeg var nogle meget, meget gode ord, som faktisk kunne være taget direkte ud af Dansk Folkepartis mund. Derfor var det selvfølgelig også vældig ærgerligt at se, at den pibe, som hr. Villy Søvndal til daglig ryger på, kom frem igen. Man kunne alligevel ikke bage op om det, man selv havde været ude at sige. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt, især for de indvandrerkvinder, som altså skal slå sig til tåls med en accept af, at et flertal her i Folketinget åbenbart ikke ser deres ønsker, deres rettigheder til et frit liv. Det synes jeg er smadder, smadder ærgerligt.

Men det er altså ikke kun Holbergskolen, der tager religiøse særhensyn. Ifølge en artikel i Politiken er det hver tredje folkeskole, som tager religiøse særhensyn. Skoleledernes formand, Anders Balte, sagde i denne artikel, at hvis en ekstra fridag ved en religiøs højtid gør, at en hel familie ser mere positivt på skolen som helhed, er den godt givet ud.

Kl. 21:35

Men det er langt fra virkeligheden. Det er at gøre eleverne en bjørnetjeneste. Det er at vanskeliggøre en integrationsproces, som jeg i hvert fald formoder at vi alle på den ene eller den anden måde støtter, medmindre man helst ser Danmark som et multietnisk samfund, hvor danske værdier og dansk kultur skal stilles lavere end muslimsk kultur og alle mulige andre kulturer.

Det er da ikke og har da aldrig været meningen, at vi i Danmark skal lægge os på maven for et mindretal i Danmark, heller ikke i lan-

dets folkeskoler. Men det er altså det, man gør. Man negligerer danske værdier og er forskrækkede over alt, der er dansk.

Vi har selvfølgelig noteret os, at der er nogle her i salen i dag, som desværre ikke – selv om de siger, at de har det – helt har forstået det her beslutningsforslag. Jeg kan således læse op fra forsiden, hvor der står:

Folketinget pålægger regeringen at forbyde kønsopdelt undervisning og kønsopdelte møder i folkeskolen, der er begrundet i religiøse og kulturelle hensyn.

Der er jo ikke så meget tvivl, især ikke når der i beslutningsforslaget henvises til en sag fra Holbergskolen, hvor man netop praktiserer et kønsopdelt møde, fordi man har lagt sig på maven, har lagt sig på knæ for nogle mænd, som ikke ønsker, at deres koner skal deltage i møder, hvor der er andre mænd. Det er jo ikke noget, som burde praktiseres i Danmark. Det hører nogle ekstreme stater til. Det hører f.eks. Iran til, som jo er totalitært og muslimsk. Det hører ikke Danmark til.

Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at vi ikke kan finde flertal for det her i Folketinget. Men i Dansk Folkeparti er vi utrættelige i vores kamp. Det er der jo sikkert flere ordførere der har bidt mærke i. Vi stopper ikke, selv om partier i Folketinget ikke umiddelbart bakker Dansk Folkepartis forslag op.

Derfor vil vi selvfølgelig fortsætte med at kæmpe den kamp, som vi mener er den bedste kamp at kæmpe, nemlig en kamp for danske værdier, men også en kamp for de indvandrerkvinder, som vi bør have respekt for, og som selvfølgelig bør anerkendes, og som skal have lov til at have de samme rettigheder som enhver anden kvinde i det danske samfund.

Kl. 21:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 21:38

Leif Lahn Jensen (S):

Når ordføreren står og siger, at man fortsat vil kæmpe den kamp, kommer jeg til at tænke lidt over, at det jo er godt – det synes vi også – at vi her i salen kan tage et B-forslag op og diskutere nogle ting. Men vi har jo hver gang taget det tilbage igen af respekt for skoleforliget.

Jeg vil gerne spørge fru Marlene Harpsøe, om hun har gjort sig nogen overvejelser om, om det her forslag fortsætter til anden behandling eller det stopper i dag.

Kl. 21:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:38

Marlene Harpsøe (DF):

Vi respekterer altid i Dansk Folkeparti et skoleforlig, men når det er sagt, vil jeg sige, at det jo ikke forhindrer os i at fremsætte beslutningsforslag her i salen. Jeg har da bidt mærke i, at i Socialdemokratiet er det heller ikke sådan, at man bliver forhindret i at fremsætte beslutningsforslag her i salen, fordi man deltager i et skoleforlig. Derfor vil vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for at få det her igen. Det vil vi blive ved med at køre på.

Altså, det bedste ville jo sådan set være, hvis Dansk Folkeparti fik 90 mandater efter næste valg. Man skal altid have høje og gode og positive ambitioner for Danmark, og det har vi i Dansk Folkeparti. Det har vi også for indvandrerkvinder, og det er derfor, at vi har fremsat det her beslutningsforslag.

Derudover er det jo godt at få en debat om det her, for man kan jo høre, at én ting er, hvad nogle ordførere og nogle folketingspoliti-

re siger ude i medierne og til offentligheden, og så er der åbenbart en anden dagsorden herinde.

Kl. 21:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 21:39

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er da helt enig med ordføreren i, at man skal have debatten. Jeg stod sådan set også lige og roste ordføreren, for vi gør det jo selv, og det synes jeg er fair nok. Men så hørte jeg også ordføreren sige, at ordføreren havde respekt for forliget, og derfor er det jo klart, at hvis ordføreren ikke stopper her, men vi ser det til andenbehandlingen, er det sådan set et forligsbrud, eller hvad?

Kl. 21:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:40

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad var det, hr. Leif Lahn Jensen ikke hørte mig sige? Altså, som jeg sagde, har vi respekt for det forlig, der er, og det synes jeg faktisk jeg gjorde meget tydeligt og klart for hr. Leif Lahn Jensen.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det er godt at få debatterne. Jeg synes, det er rigtig godt i dag at få tilkendegivet fra så mange ordførere her i salen, at man åbenbart ikke tager ligestilling særlig seriøst, men at man i stedet ud fra en eller anden absurd idé om, at man skal opnå ligestilling, så går på kompromis med den. Altså, det holder simpelt hen ikke i Dansk Folkepartis logik, og derfor må jeg også sige, at i Dansk Folkeparti står vi med en – heldigvis – utrættelig kamp. Vi vil fortsætte den, uanset hvad hr. Leif Lahn Jensen eller andre ordførere vil mene om det.

Kl. 21:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 21:41

Rasmus Jarlov (KF):

Nu siger ordføreren, at Dansk Folkeparti vil gøre alt, hvad de kan, for at fortsætte den her kamp, og så kom jeg bare til at tænke på, at vi jo ikke på noget tidspunkt har modtaget en henvendelse fra Dansk Folkeparti om det her forslag. Man har ikke forsøgt at skabe flertal for det, og det undrer mig bare lidt.

Jeg har ikke været så længe igen i Folketinget, men jeg har dog luret, at hvis man gerne vil have noget igennem, er det faktisk vigtigt, at man taler med de andre partier om det. Her er det bare blevet fremsat i Folketingssalen uden videre, og så kan man jo godt lidt tænke, at det måske mest handler om at lave en markering og ikke så meget om, at Dansk Folkeparti regner med rent faktisk at få det igennem.

Kl. 21:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:41

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg fremsætter tit beslutningsforslag i Folketinget, det tror jeg også at nogle af de her udvalgssekretærer i de forskellige udvalg kan bekræfte. Det er ikke nødvendigvis sådan, at fordi vi i Dansk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag, har vi også taget det med ind til et forligsbord forinden. Det hænger ikke nødvendigvis sådan sammen.

Selvfølgelig kan det da også være sådan, at vi kan tage tingene op her i salen og finde ud af i fællesskab, om vi bakker det op eller ej. Man behøver ikke nødvendigvis tage en forhandling med nogle forskellige ordførere for forskellige partier her i Folketinget, inden man fremsætter et beslutningsforslag. Det kan godt være, at det for hr. Rasmus Jarlov er sådan, det altid bør være, og det kan godt være, det er, fordi man fra regeringens side helst ikke vil stå med en kedelig sag, at man opfordrer til det, men i Dansk Folkeparti har vi forskellig praksis på området.

Kl. 21:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 21:42

Rasmus Jarlov (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, at man ikke behøver gøre det. Pointen er bare, at jeg vil opfordre Dansk Folkeparti til at gøre det en anden gang, hvis man virkelig ønsker, det kommer igennem, for så er chancerne for, at det bliver til noget i virkeligheden og får en påvirkning af det danske samfund, alt andet lige større, end hvis man fremsætter det uden diskussioner.

Kl. 21:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:43

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes faktisk, der har været diskussion. Altså, der har jo været rigtig, rigtig mange tilkendegivelser i medierne. Hr. Villy Søvndal var virkelig negativ over for de her kønsopdelte forældremøder. Hr. Rasmus Jarlov har været ude at fordømme de her skolemøder. Socialdemokraterne har også været ude at sige sådan. Jamen det er jo et fantastisk stort flertal, der er i medierne, men åbenbart ikke herinde på Christiansborg, og det er ærgerligt. Jeg troede rent faktisk, at holdningerne var klaret af, fordi man har sagt det, man har sagt i medierne, men det kan man åbenbart ikke holde fast ved, når det bliver taget ind i salen, desværre.

Kl. 21:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:44

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 16. april 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.